THE

HOWKHAMBÂ SANSKRIT SERIES;

COLLECTION OF RARE & EXTRAORDINARY SANSKRIT WORKS

NO. 297.

पुष्पसूर्व

सा म प्रा ति शा

पुष्पर्षिप्रणीतम्

. श्रीपद्जातशचुक्रतभाष्यसहितम् ।

काशीस्थद्राविडोपाह्न म०म० पण्डितश्रीलक्ष्मणशास्त्रिणा संशोधितं विजयते ।

FASCICULUS I-1

PUBLISHED & SOLD BY THE SECRETARY.

CHOWKHAMBA SANSKRIT SERIES OFFICF, BENARES.
AGENTS: OTTO HARRASSOWITZ, LEIPZIG:
PANDITA JYESHTHARAM MUKUNDAJI, BOMBAY:
PROBSTHAIN & CO; BOOKSELLERS LONDON.
Printed by Jai Krishna Das Gupta,
at the Vidya Vilas Press, Benares.

1922.

॥ श्रीः॥

-#
श्रानन्द्वनिवद्योतिसुमनोभिः सुसंस्कृता॥

सुवर्णाऽङ्कितभव्याभशतपत्त्रपरिष्कृता॥ १॥

वौत्तम्बा—संस्कृतग्रन्थमाला मञ्जुलदर्शना॥

रिसकालिकुलं कुर्यादमन्दाऽऽमोदमोहितम॥ २॥

स्तवकः---२९७

सामप्रातिशाख्यम्।

पुष्पर्षिप्रणीतम् । अजातशत्रत्रकुतभाष्यसहितम् (१)।

ॐ उच्चामही पुनारवजये आत्वीदानं कयादेव्यं तंबो धसं तरोलेयणं स्वादिहितं पवस्वेन्द्रमच्छसफब्क-ले पुरःइयावागवेऽभिप्रिकावर्ण स्वासु ज्ञीय मेब्साकं वयं भरमधार्मेधं पान्तणं हव्यं प्रवः ज्ञात्तयं वयङ्काण्वे प्रथमः ॥ १ ॥

इन्द्राकचनघन्दासौद्धसद्मनमातृपारमभित्वार्षभ-निदङ्गारमिदं घृतइचुन्निधनमात्वे तिथं योगे मेधामि-न्द्रस्रुतेकीत्समाइवन्द्रोणासुतासोमैकचौँपसोजयंतृचेप्र-सोहितमयासफमाक्षार७हर्यप्रसुन्वागौरीगौतममेक• चीवृषायौक्ताद्यं पुनायास्यमैडे ब्रिनीयः॥ २॥

एतास्वेच त्रिणिधनं रुषाद्योदिष्ठमभिप्रव इयैतं त्वा-

⁽१) अस्य पुष्पसुत्रमितिप्रसिद्धस्य सामवेदप्रातिशाख्यस्य अजा-तशत्रुकृतभाष्यस्य त्रीणि पुरातनानि पुस्तकानि लब्धानि तेषु पञ्च-मप्रपाठकमारभ्य समाप्तिपर्यन्तं ग्रन्थो दृश्यते । पञ्चमप्रपाठकारम्य पव मङ्गलाचरणदर्शनात् पुष्पिकायां 'पञ्चमप्रपाठके ' अस्य स्थाने ''प्रथमप्रपाठके'' इति लेखद्शेनाचात्रैव कदाचिद्माष्यप्रन्थारम्भ इत्यनुमीयते ॥

मिदाछन्दसं यस्तेष्मतम्पवस्यमञ्जूषासुद्यं कुसुज्ञानरीः वितान्येकचीः पूषा तृचेकीश्चं वृषायाममेवामहीविद्या-द्ण्ष्ट्रम्पूर्वमुचाश्चुष्टम्भमिसोमद्गतमेप्रहिन्वाष्कारान्त-न्तिस्रः संकोशोघत्वाष्टम्भभन्तरणिरवन्तिस्रः ष्टौहे तृतीयः ॥ ३॥

आसोसखावाचः शौक्त एकवीं सुतावितन्त्वाष्ट्री अन्ते स्वासु हिष्ठीयवर्णरङ्घ्यानिदक्षसाकामन्तवद्णे— ष्ट्रोत्तराभीश्वोवस्वः पृष्ठश्वपुनासत्राविङ्वाः शोकंयोरा-पृद्दन्यौरणींत्तरणं स्वासुत्वणं हिह्न्कमातीषासोमः पु-रोनानदंवात्सप्रणं सोमः सैन्धुचितमप्रिं वश्चतुर्थः ॥४॥

प्रियमिमंबितंजुषस्वाषीशाकलवाशे उदबाणमा-नवानूपवाद्राग्नेयानियत्सोशावन्तिनिव्यणं शुद्धेपद्रप्राणा-वनकोशोजसावितपार्थस्पत्यमिन्दुराते सञ्जयमिन्द्रा-मित्रमसामहामित्रमिन्द्राष्ट्रधीयकोश्चे पञ्चमः ॥ ५॥

एतास्वेववयंमुज्योक्ष्णोरन्ध्रेस्वारैडेजजिद्धरूणसाम-गोष्ठमुत्यण्हवदेग्यण्रेवन्तीयम्परिस्वावैदन्वतानितृती-याद्यचतुर्थानि सस्रतंवो दीर्घकाण्णे सोमागौरीमधु-रचुन्निधने तथाक्रौश्चे वाङ्निधनमैडेश्रौष्टमयापवाग्ने-गुर्दः प्रवोर्चोपाद्यण्डापुत्रे षष्ठः॥६॥

व्यातनिषण्णेंडक्लीयानिपुणाकण्वतरगौक्षवया— स्यानिस्वासुप्रवदिभनिधनं वैखानसानि यस्ते मौच-मेषस्य शार्करंष्ठवः सखापुरीवितकात्तेंज्यक्षाहविषये-सोजरावात्समातेत्वन्नः सौश्रवसं यदि बीङ्कमध्वय्यों-रूपे सप्तमः॥ ७॥

एतास्वेवाशुमार्गीमित्रटतसाकलम्बान्यभिसोबि-

हिङ्कपाद्यवेहन्मगतहाराच्छिद्राशिप्रहिन्मन्वादुक्थमुद्-दक्तीयदिनैपातिथसुभ्रयंवैयद्वयंयुषक्सुरूपाद्यभासका-क्षीवतासितान्यष्ठमः॥८॥

युम्मेषिरं प्राणात्रैतमभीनोवितकौत्सशुद्धाक्रीश्च-रियष्ठौदलानिस्वासुधर्महिन्वविद्यीयण्स्वासुद्यानसांव-र्चमाइतानिजिघतइत्यदारसुद्भोत्तरण्हरिश्रीनिधनसै-न्धुबाभ्रवेडानाण् संक्षारऋषमश्चेति नवमः॥ ९॥

तोयि पृष्ठकौलमपुष्पदैर्घवैयद्वाद्याभीदावानिश्री-णन्तोवासिष्ठमसोसामराज्यस्वासुश्रायन्तीयं यतः-सम्मतंत्वयंसोमाद्वसूक्तशाम्मदावचीनेडविष्कृतानि-त्वम्पर्णप्वस्वमनसंपरित्यंवितनिह्वहिष्ठीःयानि द्श-मः॥ १०॥

एतास्वेवासितसाधपाराणिस्वासुविधमीपोषुश्रु-ध्यथंस्वास्वैध्मवाहककुभोद्वथंशीयान्युच्चाजिगाभीके-पुनोत्सेधज्ञीयनिषेधान्याजावितंमाचित्रिधसुदुत्येवत्ती-च्छकुलीयं पर्यूषुद्रयावागवेधन्वह्विषं वाङ्निधनमेका-दशसूर्यस्पाग्निवाजजिहेन्ये दशरात्रः॥ ११॥

र्षामहीषुनामन्तमुत्सः प्रवः प्रत्नेदैर्घपकापार्थं चिद्-वर्त्तोयस्तेजराच्छसुज्ञानंपुरः कौश्चं प्रोकावमनिन वःमा— सन्नाप्रसोमाश्वंप्रसोमदेपज्ञ ऐस्वासुवर्तः पवते ज्ञानकाः शीतेष्रसुवितमाजाम्योकोनिधन ऐसवीरौदलं प्रसुन्वा-साधे प्रथमः ॥ १२ ॥

वृषादमतयै।कोत्तरेतोषिञ्छन्दसमृच्येडमायास्यंतु-चेश्रीणन्तुस्त्रिणिधंनवृषाशोपिधमीभवर्तःशंकुवितेष-वस्वायम्पूराश्रामहीविद्वाद्णं द्रोत्तरमुचाह्रपमभिस्रो- रीरवंप्रहिन्वाग्नेयमात्वावर्त्तःस्वासुस्रुह्णकवाचेससाज्ञा-नदासेस्रुतान्धी ब्रितीयः॥ १३॥

पविराजंपवस्वादारतोषिएइन्येकस्यांतृचेभीशवो-त्तरयौधाश्रीणमुद्धवाअस्यसिष्टंयोरावर्तःस्वाम्बीण्यां-यसुज्ञानेपुरस्त्वाष्ट्रचर्डेड्णंस्वासुलोशाचेड्युडीयेअर्षा-सन्तन्यभिसोमानावानूपवाष्ट्राण्यभित्रसम्पायशाय-चींसागौषूक्तंप्राणज्ञाने तृतीयः ॥ १४॥

एतास्वेव दासंपवस्ववारिष्ठिमसालौत्तरंयजिष्ठिं-साध्यमिन्द्राइवस्रुक्तंमुज्यमतिन्त्रिणिधनायास्येसाक्णं-सिष्ठपिबावर्तःपरिस्वैध्मवाहन्तंवर्धिज्ञानकाशीतस्वा-सुरुतान्धेनुप्रसोर्चिवर्त्तोत्सःप्रत्नंवर्त्तलेयेतथाभिसोम-रसपरिधीन्दुहेति च चतुर्धः॥ १५॥

हाउनित्रं प्रतेलीशाद्यमन्ददुग्धावर्त्तलेयेइन्दुःस-म्पापबस्वत्वाष्ट्रीद्विरभ्यस्तङ्गोविल्लौशोत्तरम्पवमादृषो-वर्त्तलेयेअयापवासिष्ठंज्योतिर्महृतामुज्ज्वास्त्रापुनाव— र्जाभिवायुम्प्यार्थपुरोमधुरुजुज्ञीर्यबृहद्ग्ययमाभसोगौ-ङ्गवंप्रहिन्वायोधास्वादिश्चष्टम्भं पश्चमः॥ १६॥

ग्राजातममभ्येडङ्कावन्तोषिमतंयओसितंरषाया-ममैडङ्कत्वावर्त्तस्तिस्रोहितऐसहत्वाष्ट्रयस्यसत्रातवोत्से-धोदुहापृद्दिनशिशुम्पार्थम्युम्नम्प्राणासफ श्रुध्येकचीवि-न्दुनिषेधोधर्ताकावंकतुऐष्टम्भऐसखापौष्कसंकतुऐइयै-तपच्छश्रध्ये षष्ठम् ॥ १७ ॥

कतुन्धसंपवतेपौष्कलमस्यामहीतोषिलेयमृच्यय-७सोपार्थे७स्वानोहितम्पवसत्रापर्यूरेव्यमिन्दुर्येद्वाप-रिन्धवार्णसूर्यस्यकावंतृचेपवमापौक्षमीहम्मन्द्रन- वाद्यम्परिधीनित्रमभिसोद्वाजसुत्सःसिष्ठंयद्वापमेनमि-तिप्रसोगवद्युद्धीयएकच्ची कतुम्मीढन्तवर्चिश्रुध्ये सप्त-मः॥ १८॥

क्रतुम्मानवाचंप्राणापौष्कलकतुञ्जनित्र ऐसोमःश्रुध्यं क्रतुंद्वाजमाभिसोतिथंतोषिदुक्षंयस्तेसोमसोमाध्यर्धेड-मदब्धःसुमाण्डवमस्यजरातोषिरवइवेदेवानिहवः सं-वत्सरः॥ १९॥

प्रतिनानद्मानोविश्वाइयैतम्पुरोदल्णं स्वादोः इयै तम्पवस्वेडानां कर्चः व्रवयोधाशिशुन्दे व्यङ्क्ष्यास्वारम्परि-प्रधन्वसफ्रमेकस्यामुच्चास्पारसोपण्णेणाकरपुनाष्टम्भले येश्रायभरन्तरोवारमच्छैकस्यांपुरस्त्चेयास्यमेडणंस्वा-नोजरावण्णीमेषंपुनावषद्कर्चे प्रथमः ॥ २०॥

तृचेमच्छौपगवानिषेधःश्रायमयापाद्द्विमन्द्रामहीकच्चीःपवस्वमलेयंतृचेत्वेसोयौधादैर्घेघाद्यौतानमेन्दुमाक्तण्स्वादिजद्यानद्वश्रध्यन्देवोदार्दीज्ञीयमुत्तेमहीमन्द्रजरापाहिरंवतृचेंदैर्घविद्द्वस्मात्समन्तन्तास्वेवजयमिन औदाने द्वितीयः ॥ २१॥

कयातेदेव्यमग्रआयाधसमच्छलेयमदास्पेहितंभः द्रोग्नेवाजसफष्कलेकचौतृचेश्रुध्यविद्योवाद्वमृचितृचे-न्धीगवज्ञीयेसमिदंभीयेकावमुपत्वावारमुषेषन्तो कज-रास्वासुवषद्प्रसोतृचेगौज्ञव्यशास्त्रमूहारत्वङ्कौल्मला-द्यानजच्युतःकचें तृतीयः ॥ २२ ॥

प्रधसत्राप्रस्वादवंक्तचीवौदलंतृचेप्रदैज्ञीय ऐस्वासु-दैर्घ ऐशारःयूवर्तःस्वादिष्कृतमस्यष्मतंयस्तेहितमयंपूर्वा-श्वंविपश्चितोभार्गव ऐस्यासुगौक्तस्तुचंप्रसुन्वागौतमंतृ- चेवृषाजिगस्वारपण्णेंपुनादैंघेयस्तेसुरूपोत्तरंत्र्णहिशंकुः सुज्ञापवस्वदेवासितमयंपृषेति चतुर्थम् ॥ २३ ॥

वचाषेभषुक्तेभिसोमोत्सेघःस्वानोवारंप्राणाश्रुध्यं पुरोनिषेधःपधन्ववद्योंजिद्दनमहीसाकम्पार्थमिमाउ-त्वाइयैतंयस्यलेयंपवमास्पंहितमासोगोमन्नःस्पक्ष्युध्ये-भीनोवाइयावागवेञ्जतेकावन्तोषिद्ण्ष्ट्रोत्तरमभित्वा-कण्वरमानोदोविशीयं पश्चमः॥ २४॥

परित्य एं इयवाग वेप वित्रं का व एं स्वादिमी चं ज्ञीय-र्श्वीव की यंत्व ब्रिश्च वार सुचार से न्धु चितं तो विंव कण-सामयस्ते का स्यच्छा दा संपुरो वा ध्यवैत ह्व्य सामेत्रासा-न्यग्नेत्वे एं सत्राभिसो दो विक्षीय एं स्वासुवारं प्रतृतिं पुव-क्तेत्रा मृषभरतो ष्युत्से घे षष्ठः ॥ २५ ॥

उत्सेधएवश्रीणमच्छविशीयमयंपूनिषेधइन्दुपुष्पं-च्यावनमेकस्याम्पवस्वतंवःपुरोजनिन्नेपुनातिथंतंवशुद्धा-पदान्तण्स्वादिनमगौषूक्ताश्वसूक्तएकचीयश्चैद्यप्रतन्ते-श्रुधीतिचवाराणिषिबोत्सेधनिषेधाब्द्यापण्णेमेडन्दु-हासमन्तंपङ्क्तयांपुनावरूसाम्नि सप्तमः॥ २६॥

तवाहम्मतजयेरेवतीर्दंग्यणं स्वासुसत्राभरन्तव्यत्षु रोजागतणं सोमसामयदिभियमितिमत्रन्महीद्रम्पण्योमे-डंवसुरुचः सत्राधयदोविद्यीयं प्रवसुरसेषस्तिद्दोइयैत-ण्रक्षः सुरूपोत्तरणं सुमन्मावारं पुनावैयद्दवङ्कचीं वषड-न्तसुरसोय स्तेसवापवस्वकाचीनेड मेकाहाः॥ २०॥

इति मथमः मपाठकः।

पन्यङ्कक्षमात्वाविद्णेष्ट्रम्पूर्वम्परिस्वासुरूपोत्तरणे-स्वासुरूपोत्तरणे स्वासुद्दाविषजरामागीयवाणीदंवाम्प-वस्वसाकम्रुच्यभिसोतवोजनित्रैच्छजरामसोजरासो-जरासोमसामरोद्दितकूलीयानिप्रसोक्षारान्तंजयमुद्दे-स्वारम्पर्णमच्छाक्षारमभिप्रिखानसमस्यप्रवाशुमा-गीयवे प्रथमः ॥ १॥

ø:

एतांस्वेवमित्रदतसाकलम्बान्यभिसोदैर्घपाबिहि-क्कादेन्यमेवमेवतनिहन्मेमोषुत्वापार्श्वमस्वासन्तनियस्ते-सुरूपाद्यभासासितान्यभिद्यवाचासखातृचेशौक्तमि-न्द्रासितकौरसद्घुडाक्रीश्वरियष्ठा निवितीयः॥२॥

इन्द्रापविज्ञायेस्वासुविज्ञीयसुचासुरूपोत्तराद्। र-संक्षारास्तोपि एविनतथाश्रीणि सानोहाविष्मशाम्म-दावचीनेडाविष्कृतान्ययंपूज्ञीयहिष्टयिषताज्ञीयम्प्रसु-पारमयंपूक्रीश्राचङ्कस्तन्देव्यन्तिस्रसैष्ठक्षिते तृतीयः॥३॥

सुतात्वाष्ट्रीस्वारेषुनाष्ट्रनयाभीशवोत्तरेसिष्ठमय-मेदुदेव्यं पंस्वानोगीषू क्तंप्राणाचारन्दसासत्रापरिविद्धा-जमूमिणाकोशनन्तोषिवास्त्रमानवनानूपानिश्रीणाग्नेय-पंसोमाः इयावागवागवनिषेधाः पवस्वश्रयावागवे च-तुर्थः ॥ ४॥

एतास्वेवाक्त्पार्थसोमाःक्षौश्वाचरंसुनात्वाष्ट्यः द्वेंडणंपुरःशुद्धापदान्तमसाक्षितमेडन्तोषियौधाद्वैगतेन् श्रीहन्मनपुरःपारसाधेपवस्ववात्रेयंपरिप्रिष्क्तमेकस्यां-प्रत्यस्सैवितमिन्द्राच्युतम्प्रसुदानोत्तरमृच्याभिषिज्ञीय-त्रमस्तेजरावृषाज्ञीयणंस्वासुभरमनामित्रेपश्चमः॥५॥ पवस्वद्रवाष्ट्रीपदीङ्कयन्त्यामभिसोद्धं ष्ट्रोत्तरमृचि-तृचेभीश्वात्तरुध्स्वःपृष्ठधंहिन्वावयवेसिष्ठम्पुरःश्चुल्ल-लेयन्त्विमन्द्रब्रिहिङ्कादेव्यम्प्राणावार्शम्पवस्वज्ञीयंबृह्-दाग्नेयन्नरस्तोदः श्रीणम्पिबापृष्ठमध्वय्योपणौंडक्लीये तवहन्म गतगोङ्कवयास्यातितासुधाराहवाशेः षष्ठ॥६॥

13

पवस्वदेक्षिततमैडक्कोमन्नक्केतम्पुरः कौश्वाद्यगौतमे प्रोसारथ्यानेस्नौग्मत्णं हाडहुवाइशिद्यंसिष्ठम्परित्यः मूर्द्धडत्वाष्ट्रीज्ञीयेपुनामद्गकाण्येभीनोनिषेधसाप्रज्ञी— यानिस्तोमम्मन्तपुनासोमसामात्रेयम्पुरः शिद्युमुहुवा-यिसिष्ठंकौत्समभीनःस्वारंधतीशार्गे सप्तमः॥ ७॥

हाउहुवाअकावासिष्ठंपरित्यमासितोत्तरिनद्रा-पारमभ्यस्तङ्कचीवसायासैमडमाजागृशानम्परिप्रधन्व-वाजजिदहीनाः॥ ८॥

विशोवितम् चितं वस्तृचेश्रध्य याजिष्ठमैध्माजिव्रपणैं-डक्लीयसन्तिनिषुनादुक्थम्पवपानोजराश्रवसेभीनः कार्त्रप्रसोमार्गीप्रसोमदेगतहन्महारायणानिस्वादिका-क्षीभासेप्रसुद्धापदान्तंवृषासुरूपोत्तर्पभेषुनाषृष्ठे प्र-थमः ॥ ९ ॥

एतास्वेवकौत्मलैषस्यशं कुकाण्यमाष्कृतमभिसो-पुनावाशमौशान ऐसाकिमिमाधसङ्गोमत्पौष्कलम्भय-वाशान्त्वामिमानवोत्तरङ्गईङ्काण्यमाष्कुतमभिशाग्धि-मानवाशमात्वाद्वाजंयोरानिश्चंयशस्त्यमिन्द्राग्निर्मूस-श्रापिवाजमवर्त्तः काण्यमामन्द्वेरभिनिधनयथाननान्ध-रस्वमङ्गावि द्वितीयः॥ १०॥ आत्वेन्द्रसुतोक्ष्णेकीयंप्रतिष्येषोजराश्चध्यमुषस्ता-विवप्रतुष्योतिषंयत्प्रगायतेत्यवोइद्माभाइत्योक्षाना-न्याश्चात्वणंसत्राश्चध्यम्पवस्वाभिप्रिसिष्ठंयदेषप्रको-शा इति जनस्यैताषोकावानितोषिक्कण्यरन्तन्तेमभरम्पु-नाच्छन्द्स मेकस्यां तृतीयः ॥ ११ ॥

तवाहं पृद्यन्येकस्यामप्सामागींगोमानाग्नेयं प्रक्ष्माप्सान्तन्त्वामगींवय-क्ष्माप्सन्तनीन्द्रोगोष्ठः पुनापद्स्म्यान्तन्त्वामगींवय-क्षसन्तन्त्रिहिन्वाच्छिद्रमभीनस्त्वाष्ट्र्येकस्यां स्वयन्त-पंहिन्वन्तीडानामुपोचीनेडमुत्सो वितङ्ग्रविज्ञीयं प्रवमाकण्यम्प्रसोमाभीकपण्णेंडेप्रसोद्विहिङ्कादेव्यणं स्वा-दिद्यावं प्रसुवैद्यामित्रस्वारकौत्से चतुर्थः॥ १२॥

एतास्वेबौरक्षयं वृषाहरिश्रीयस्तेशाम्मदावाद्य-स्रक्तान्ययं पृकौत्समैडमुचामित्रदतसाकलम्बान्यौश नवैरूपेतिस्रसुतासाधवार्वतवाहम्पुष्पदुक्थमाण्ड-बानिविदावस्वितयस्यनिधनं परिप्रियामार्गीयवमी-निधनम्पुरः शुद्धीयमैडसुष्वावैष्णवाद्ये पश्चमः॥ १३॥

उद्यावैद्णवं द्वितीयमेकस्यां तृचेस्चमसासीमसामाध्यदेंडं पवखलासद्स्यवं परित्यंवाङ्निधनं
क्रीअम्पर्यूवितमृच्याकोदिणहमजीमृज्यकण्वरमेकस्यां
तृचेपुद्योत्तरं रुषापूक्तकलेपुनोभयतस्तोभङ्गीतमं पुरस्ताष्ट्रीस्वारान्तमाकारान्तश्रोबामार्गीपुनादिहिङ्कादेव्यातपुद्याण्ययन्पूमधुइचुण ओजि पुद्योत्तरे षष्ठः
स्वाचाइवस्क्रमेकस्याणसञ्चाणि॥१४॥

प्रवमुद्रदुपशिमासफिमन्द्रिवश्वालेयन्तं वोभर-न्त्वमङ्गककुभंवरिवः साहीयमुत्सोभिनिधनंकार्यः

B

मेषब्रह्मालेयमाष्क्रतत्वोवयमुत्वालेयमुपद्विपवज्ञीयाः निससुशिक्षासफष्कलेकचौंमत्स्यलेयंतृचेस्वामुधसमुत्त-रयोः कञ्जबात्वालेयंपरिप्रधन्वपौष्कलमेकस्याणस्वा-दिकौत्समेडे प्रथमः ॥ १५॥

सखाकौश्च मयम्पूषेतियद्वितीयमेवाभरमिनद्रंवि-इवामैंधधिमनद्रायाहिधियेगायन्तिलेयमायः पुरमभे-तक्षमद्द्वमेनाप्रत्युद्दमाउवामितिचैकैकस्मिन्वारदेव्यश्च-ध्यानिसन्धावग्नेविवस्वेतिचतानि यज्ञामहावैद्द्वा-मित्रे द्वितीयः॥ १६॥

एतास्वेवदैर्घमचिकाहितम्पवस्ववषट्कर्चः पुरोज्ञी-यमुत्तेरगायभ्यांविधुंवषद्वण्मिकिमित्तेवितेश्रायन्ती-यंपवस्वान्धीपवस्वसोमोत्सोयौतानमेकर्चाः प्राय-श्चित्तानि ॥ १७ ॥

gi.

अभित्वाकण्वरनुत्तरेककुभाविन्दुन्नौधसः इयैतेस-नः कौत्समेडमुत्सोधसम्पुरस्तृचेपारमभ्यस्तंयत्पुरउत्सः इयैतेपुरोधसंकच्चास्तंवो नौधसः इयैतमिषयः इयै-तनौधसमभित्वात्वामिडिवारेतंवोदाभिप्रवः कौंचे-भित्वापूर्वकण्वरंत्वामित्वणं स्रोहिकण्वबृह्ययायदिमहा बैष्टम्भे प्रथमः ॥ १८ ॥

विवाश्रुधीतिचतमसमेतास्वेवमराय ऐरेवा ऐहद्रा-बारं प्रसोपसुकण्वतरं पुना पूषाकण्वबृहद् भिसोसुता-सोष्टम्मेतवपुर इतितमसमेतास्वेवमरायमिन्द्रायेन्दो-बारमिममासितमसात्वाष्ट्रीयदिन्द्रविधियंपुरास्थिन्दुमे-हावैश्वामित्रे द्वितीयः ॥ १९ ॥

गायन्तिसाम्यासंत्वाष्ट्रेयन्द्रयात्रौँचायमिमसागाः

यमेन्द्रयाचितानिदेवः कण्वरंयज्ञाकण्वबृहत्पुरोबाः त्सप्रज्ञनिताज्ञीयणंस्वासुमरायन्त्वंद्याणंशुद्धासुष्वापा-रङ्कंच्चींसोमाः पवन्तज्ञीयणंस्वासुवाराघजनिता-रंयावार्वप्रतेशैस्वण्डिनङ्गोविच्छचेनस्तन्त्वाह्वद्देच्य-णंरसं मार्गीयवे तृतीयः॥ २०॥

अयापवावार्ततरञ्जयोतिर्जागतंवरणसामवत्यका चिद्युमुद्धदकांत्सामराजंपकारथीयणंचिद्युञ्जयोतिषम काञ्जयोतिषवात्सपेशृङ्गमाजापुनायामेत्रैवगोराङ्गिरसणं सोमीयमेतमुलमितिप्रोवाराहमुहुवायिषक्तीहाउहुवा-असाविसिष्ठेपोपामीवधक्तीक्रन्देसाविसिमानान्निषेधे चतुर्थः॥ २१॥

प्रवाजिबोधीयद्इयोत्वाभिनिधनङ्काण्वमग्न आ-इन्द्रवण्मनैपातिथान्याच्छाश्रायन्तीयं श्रुद्धाः श्रायन्ती-यं श्रुद्धाः श्रायन्तीयं श्रुद्धाः॥ २२॥

A

इति बृहदस्तोत्रियाधिकारः।

स्वास्तरमेनाप्रत्युइमा उवामितिचत्वामिद्बृहद्-भिसोन्तरिक्षययावै रूपम्पवित्रमरिष्ठपवस्वदाथर्वणं-पिवामहावैराजमर्षायएवमिन्द्रोबृहद्गिररइमेस्वादो-वीजीयंपवस्ववार्षभाष्टेडाविद्वायेन्द्रोरेवत्यः सुरूपऋ-षभडभेयच्छेयमहमानुभद्रंयस्तेग्नेरर्कः पवस्वदेशिरा-मर्कस्तोषिस्थानसङ्कृतिभर्गयशार्थस सुषासाविस्रोत-मसोक्कः कयातरंदशरात्रः॥ २३॥

पुनातरमभिसोओरूपन्तोष्यांवणमर्षापत्यशासरे-यज्ञायज्ञाचतरम्मत्स्यवृहत्प्रत्यस्सैतरंयज्ञापसुस्वरञ्चतुर्धः मत्स्ययं पूषाद्वितीयमेतास्वेवतृतीयंप्रत्यस्मैसुतासः प्र- थमस्पत्रत्नांभ्राजिविभ्राद्तवचणमेन्द्रमिद्यायन्तः की-सर्यामन्द्रकपुरः श्रायविकर्णपरिस्वान आभ्राजमु-चारनेर्वतंमुद्धीपुरोभासेतवाहन्तम्पुरोजिवृहत्परीतस्तर-धरेवतीरेवत्पस्वमरनेवृहदभिसोपरीतोवाक्ररम्भाद्योत्त-रेतदिदात्रिकराजनदेव्येषरिस्वानः दिशामक्कीरनेतत षड्डचेलान्दधंसंवत्सरः॥ २४॥

पुरोवगार्थस्वादिशिरामक्कीर्षायस्तेवाषीहरेभित्वा-त्वामित्तरबृहिष्वित्तरेपर्यूषुनद्श्स्यश्वाभःपुनासप्त हमे कत्यांघत्तीदीर्घतमसोकोंयपूर्माः स्वास्त्रवत्सामाभेम-बृहचस्तेस्वाशिरामकीः किमिबृहत्पवतेयस्तेबल्लिदे-कर्बीत्विमिन्द्रयशः पुरोजिभर्गः पुनास्थानश्स्वासुस-सहल्येसामनीपुरइन्दुरेकर्च एकाहाः ॥ २५ ॥

श्राज्यदोहानिप्रतिलोमानिप्रसुन्वायणंसोतिस्रो-वाचइतिश्रायकृतिःस्वासुरइममइवव्रतमभिवाजीव्या-हृतिसामानिपश्रभूभेवःस्वः सत्यंपुदृषइतिस्वर्णिणधने-चायंपूतमसः कर्चःश्रीणास्वानन्तिस्रोग्नेरकःपरिप्रध-व्यदिष्ठतमसोक्षोभित्वादृषभतरंयज्ञावृहद्भिप्रिवृषा-पवित्रधत्तीइतिस्तोभाद्विरिडचतुरिडषडिदाष्टेडानिपु-नावणम्परिप्रियास्वाशिरामकःस्रतावृहत्पुरोवार्कज-म्भाद्यामासोमान्तरिक्षमभिसोवणमप्रिवोवाजीयणं-स्वायग्नेरक्षोद्विर्यदीर्घतमसोकः परिस्वापयोहीनाः॥२६॥

माभेमतरमाग्निम्महेनःप्रतिवाजीयान्यभिप्रिया-दीर्घतमसोर्केडत्सोभर्गःपरिधीनाथर्वेषाण्भीणन्तस्तम-सः परित्यण्संकृत्येककचीः पुनायद्याः पुरोजम्भो त्तरमुत्सः संपेसर्पेडत्तमोभित्रवाचंपुरोहितीयथस् त्राणि ॥ २७ ॥

तंबोवणमिषप्रवणंवृषाचैकर्यंचपुनाश्विनोर्वनम्पु-रउत्तमेतास्वेवापांवतेपुनागवांव्रत ऐस्वाद्युत्तरमेनाप्रत्यु-इमाउवामग्रेविवस्वत्तिकृतु केषुबृहद्ग्नेविवस्वत्तरंप्रव ऐ-सखा तौरश्रवसे प्रतिलोमे याममापङ्गीः प्रायश्चि-त्तानि ॥ २८ ॥

1 Fill

यज्ञेन्दुरेकर्चः सखायोधावृहद्द्धिः सखात्रिः परितन्दुर्योधाद्देविपादेदिरश्यस्येत्पुनातरम्रत्सः प्रतंदिरश्यस्तमभित्नातरवृहस्वामिद्वृहत्तरन्त्वामित्वण्होहिजम्भणस्वासुहस्वायदिन्द्रयेतिचयचायदिन्द्रवान्तरिक्षेत्वासुषभः श्रुधीहवमितिचित्रक्रपोष्ठवत्सातीषद्गोयदिन्द्रद्वायाहिपुनाप्षाजम्भाद्यमभिसोहस्वासुतासोहस्वान्तरिचेतवपुरहतिवैराजऋषभणसोमज्ञवापवस्ववत्सास्तयोरेवातीषद्गः पसोप्रसुतरंपुनाप्षावृहद्भिस्तासोरूपेतवपुरहतिमहावैराजम्परिस्वारेवत्योभिसोसुनातरन्तववृहत्सोमज्ञ्वापवस्वतरंसृज्यसोमातद्पवस्वश्रेयःसुनासोरिष्टमग्नआयाद्यन्तरिक्षणंहोतारंवत्साअकान्तमसःसोमज्ञ्वापवस्वसिमाःश्चद्रा हित
श्चुद्रा हित ॥ २९ ॥

इति लघु—स्तोत्रियाधिकारः।
इति द्वितीयः प्रपाठकः।

तालन्यमायि यव्रद्भवृद्धं प्रकृत्येहऐईत्येतान्या-

यिप्राप्तमोथिभवति हिंशाब्द एवाहि सौभरामहीयव-योरेहीमिहवदेवोदासे त्वं हिंकौल्मएकारश्च प्रकृति-प्राप्त ए भवतीहवदेवोदासे पुनश्चावृद्धमप्यायि भव-तीशानं प्वतरेस्तावे पवन्ते कौश्चे वसोनिरेकेभिनि-धने यद्वद्धं प्रकृतिभवति तस्य ग्रहणं निधने हीषी-स्थं सर्वत्र न जिनं वृषातनिनिशिशुं तिस्रोहितेच-विप्रत्नंपीजयेभिनत्वेसोमजयेनिमायस्तेहितेममद्रिम-रीतायां मानजययोर्विषीन्द्रद्रोमसन्तनिनि ॥ १॥

यौधादेवस्तावेशनेषीद इन्दुः ऋषिः येना देव्ये-खीनां धसोभि षुधे रिन्न स्पं हितेयोनिं द्रोणे सर्वन्न पर्षि सफेपीतास्तावे कमीत नाए क्रलेताइसइ विदे इन्द्रः अप्सुजित्सर्वत्रनान्त्योद्धणंशीयशुध्यजरावोधी-येषु वाइवेजि तीश्चथि घाजि योवृद्धाद्दीसर्वत्रनकार्त्य-शोषद्रवयास्यवेध सोमसामसाधेषु श्वाघी धीगचे वजिनस्तावे अभि कावोधिर तार्त्ती अधितृतीयायां शीयेपपीणं सर्वत्र सिषं दाशे जेषु नार्मेमइ दिभः व्याभिः तिश्च ह्याणिकाण्वे तवेत यन्ति प्रथमः॥ २॥

कचेसुते रात्रिदासेषि रात्रिपारेक् सिम् आर्षभे मार्की गारेमयिन् निन गोभिः त्वास्मिन् सौमेधतये-हुवेनिधनयोः कौत्सेमेषु मिन यौधादेव सफेषि ऐड-यास्येपसि दसि नोद्गीथादौ देवो दितीयः॥ ३॥

सिष्ठेषिपृथिवीं षिम एषि इयैतेत्राणि छन्दसे-गहिनान्त्येति वे ष्मतेवेपूर्व स्थाभिः नधे शकुतिमहि कौश्रीभ यामेपूर्वी द्ंष्ष्ट्रेपतिद्वितीयं अभि छम्भे द्दे वोवित्सर्वत्रनामरूपमित्राविलम्बेषु मद्गेमनी संक्षो- शेचई बहिः तित्र मनी धेन बस्ति मदे छम्भे स्वब्दी रवेसाति छोहेतिक यन्तीस्तृतीयः ॥ ४ ॥

शौक्तेश्रिये त्वाष्ट्रीसस्वे प्रमतान्वे शुन्नी भवी भिः हारिवणें सिंह दिथ पत्नीः रश्चेपूषि असि प्युषीं द्रुष्ट्रेवे धनि शवेवेपुर्वे परि तेदि साहीयेविप्रध्नुवं शो-केसुरीं ओजि कण्णें स्विनः यदि एहिननिस्यद्विस्तावे औण्णायवेपाती माहि हत्केव ऐही नविस्तावे षदी-येवाती अग्ने आभि वात्सप्रे तन्ते द्वीः एति राणि सैन्धुक्षितेन प्रे चतुर्थः॥ ५॥

प्रियइद्रा ज्येष्ठं हरी ब्रवी त्सुरिन्द वितेहेश अय-इवतृभिः येव पेगो वाक्रेमन्दी यानिध्यहवेतान्यग्ने-स्त्रिणिधनेमन्दीच होश्चयू एषिपतीपूर्व नापि वनेश्चयिः क्रोशिपा त्रीणि तेसर्वत्रविवृत्तमङ्कारप्रत्ययं नमर्मु-ज्यन्ते हितेपवतेदाशस्पत्ये पार्थेजश्चिसर्वत्र दाशस्प-त्येराति साखी सञ्जयेद्यवि मित्रेकृतृत चिते स्यवे असिपूर्व महामित्रेगहि हरी क्रौञ्चे चौविसर्वत्र पश्चमः॥ ६॥

रियण्रं वे न्वसिरियण्डणसामि भिर्वन्तीये वि-स्वे असिनिधनेदन्वतेप्रथमे परि त्रेसोस्वत्र तुवे सः पीडितीये कविः तुवे द्वेस सः पी असितृतीये दीर्घ-इन्द्रः आये निम काणश्रवसहव वितेरेस्वत्रकोश्रेधी-याः श्रोष्ठे स्विन ज्नित स्विन गुर्दे छदी षष्ठः॥ ७॥

तनिपर्णकुलीयेषुन्वेवा ण्वतरेषसिपूर्व यास्ये ष्र-सि दासि प्रियं षासि अभ्यं तवणे सुते रेके स्वब्दी कणेव दार्षे खानसेसहिमभ्यासे माने मौक्षेस्थाभिः शाक्करेहवोद्गीथे वर्मा हवेनी थी समीः आभि यवी कार्त यशेतीवो यित्नवे हविषेयाहि बात्सेत्रा-हि वीङ्के स्ति वी बी क्वेपवि तवे इन्दो पीयूसर्व-स्र सप्तमः ॥ ८॥

हीन्द्रा तयवे पिवठते तवेपणे पाइवेभि हन्मगतः योर्मनी हदुक्थेभिये उब्रद्धार्गवेश्व वैहेन्द्रभिः नवे वेशे-नस्तावेष्टमः ॥ ९॥

ऐषिरेदीदिवतीयं देपूर्व इयतिः स्वरी धर्मणिता-द धर्त्तासि विद्योवीन्दु मही नीया छतिं शनेधि ती थे मारुतेकविः यसीः भ्रवेस्तेति संक्षारेनावी नवमः॥१०॥

भीशवसुते सामराजेषि षिमा यासि श्रायन्ति। येनदीपरिकृष्टंप्रतिप्रथमायां मन्तेषोविनोद्गीथेस्यसि काशतेताजित् निहवेरेणसर्वत्र दशमः॥ ११॥

सितेयोदेसर्वत्र मदे नरे सर्वत्र, विधर्मणिजन्ति त्रै-ककुभेविवापामी वर्ण्शीयेमीरे शामा जिगेतेजा आ-भीकेददे ज्ञीयेषसिपूर्ववर्त्त त्यम धीतं रोहितपूर्वसाई स्यचे वाइवेनाई गाजी जिये अभिधीगवे पारि नाई महे अभिसीहपर्याभ्यासे देव्येप्रेडो दशरात्रिः॥१२॥

पार्थे वक्ति ति तिसा जूतिं मते गोधीयेस्थाभिः कावेभिः धसाहीयेनष्टे इवे महि वर्तेभिन्ने दलेन्नेसर्वत्र-विश्तमकारमत्ययम्प्रथमः॥ १३॥

हिन्वे ष्मते हिवर्दसे खिनसिष्टे तानिपार्थे वर्ते हस्रे स्तावेणे शडकुतुनिमहि द्र पृष्ट्रपति रूपेतेजा अग्ने स्त्रिणिधनिभिष्ठे येष्ठीहेतेष्टम्मे दासेसमी धीगवे वेपूर्वे दितीयः ॥ १४॥ सामराजेसइत् बन्ति पवि धिरोमी रे भीशवेसुते उद्ववाविसिष्ठेहेम भिः सं पर्ये तिरे मन्ति क्षेतः पूर्व-और्णायवेकिकः शुचिः येचोक्तरे लौशेनाति शुक्रीयेखेन शीर्वान् गहिरपिं मिस रिपं प्रयम्बेभि ब्रष्टिं सम्पा-यांवाणीः वारी नानि न्यूतिः चीने रंधीतृतीयः ॥१५॥

द् सेत्रीणि रिषष्ठोमेणिपूर्व द्यभ्वालोशेराजे साध्ये श्रेष्ठ मन्तेवारे सिष्ठेनुत्रीः नक्षे धन्वे स्त्रिया भिःस चते सुमे णंति वर्त्तेदिये मस्तांधेनौमनि यदि नुषी वर्त्तेदेव गृविः सर्वत्रनाजावितश्चीययोजनकावेपसोत्तरयोश्च उन्सवर्ते देवश्चतुर्थः ॥ ४ ॥

हाउनिश्चेयते तीनां द्वीः कवी ति मनी राणि लौदोयन्ति यन्ति संपायांवाजी रातिं तानि वते वांत्स्वे रसे माणि सिष्ठेनएस्तेह श्रीष्ठेचयानि मङ्गा-मद्रि वर्त्तेदेवस्तावे पार्थे युवीं धीज रथे स्नुनि षयं ज्ञीये त्तवे पश्चमः ॥ ५॥

ऐडकावेबृहन्नधि सितेरिं ऐडयामेमती सखी वर्त्तस्वब्दी कण्वे स्टिहितेहिरः पार्थेणेन ति द्वीः क-वी स्फोदिदी कावेदश्चे माहि छंभेमनि सर्वत्रनमीं दे दक्तेतिषी श्रिये यवी षष्ठः॥ ६॥

धसेत्रे भी दक्तलेवते पार्थेयाहि योजि रूणि सूनि थाविद् संपेहिते सःपी वन्तीयइन्द्रा महे स्पेप कावेने-न्द्रात् निक्तं मीढंज्योतिः सप्तमः॥ ७॥

दकलेघि ति पत्रि त्रित हदुत्थेसुते संवत्सरः ॥८॥ इयैते सि ईशा योघादसीसर्वत्रपूषायां चनस्तोभे प्रत्यये यूथे स्वारेपर्णेखीनां सफइन्द्रा पूडणे बोधीयेसः पी प्रथमः ॥ १ ॥

पाइवेंकभिः पूर्व सीये लेये पीत्वास्तावे नए यौधातुवे महे तीया चौतानेमई यवी याभिः स्माणि दिवेपूर्व युगे मारुत एडु धां ऐसि महि श्रुधि आहबी जज्ञे बोधीयेयोनिं जीयेसिचं प्रचे वाहें अद्दिश्चीये तानि त्यानि मन्तेबि यौधामहे द्याते द्विं तीद्दातीं सुभिः एवणे बितीयः॥ २॥

देव्येग्ने धसेष्मती बहिं रंति केशं अग्नि स् हितेग्निः तृणिः अग्निः वाश्वेदूरी ज्ञीयेप्रियं दुरी परे ज्ञीयेकविं जसी समी यत्ते कावेकविं जसी वन्ती-येभिः हारायणे नहि कौल्मेस्नाणि तृतीयः॥ ३॥

दलेत्के ज्ञीयेप्रदै त्यानि तानि वर्तेदेवस्तावे ज्यते-दुहेसर्वत्र सर्पहितेस्थाभिः बाइवेप्रियाः र्षणीः स्रचेद्रे-ह द्रेहस्वा जिगेहिन्वे सितेरिं चतुर्थः॥ ४॥

षभेददे वंतीये कविः यानि वारे तानि वरीष्ठ कत्वे च यानिसिष्ठेतानिपार्थे लेयेये तुभ्येत ज्यते अ-स्मे स्पंहिते ज्योतिः ज्योतिः सफेदेवा कावेनकी ज्योतिः ण्वतरहन्द्रा नोद्गीथे पश्चमः॥ ५॥

कावेसहत् मौक्षेयोनि विशीयेवाजे वन्तीयेत्व-भिरन्त्ये रुगसाम्रिसुते दासेस्येत् वन्तीयेमोभिः व-स्त्रेयादी षष्टः॥६॥

वेधेरियम् उत्तरेऽनित्रेभि एत् वारंदुभिः तन्ते वारेषि पत्तीः श्रुधीहवारेनवी प्युषीं वेधेभि दणसा-जिन्निभः सतमः ॥ ७ ॥ यौघापर्युद्गीथे देव्येरेव चित्यर्णे वारेरन्ती गहि अभि साहीयेयस्ते काशी तेनाए एकाहाः ॥ ८ ॥

इति तृतीयः प्रपाठकः ॥

अथ चतुर्थः मपाठकः।

कचेमादी, नारे जितिः, स्वविश्विष्ठनेपरि, पूर्णे महे पेवात् कत्वे इवेच, बोधीयेशेय धिये मार्गीयवेकिने जयेचारान्ते देव वैखानसेपिया प्रथमः ॥ १ ॥

तिनयभि पाइवेंगहि वाचः साम्नि दीहितीयं देव विहः स्तावे स्वरी शौक्ते श्रिये सिते सने मदे द्वितीयः ॥ २ ॥

ज्ञीयेपरि नन्ति परेज्ञीयेषि सहत् विश्वियिषं सन्ति संक्षारेमूमि इवानि ष्मतेसः पी धर्त्तोज्ञीये त्वीयो मादी देन्येयेद प्रिया मृतीयः॥ ३॥

भीशवे सीद रिभः यानिपार्थेतानिसिष्ठे देव्यएदु साहीयेसन्दे बृहद्भारेमाही कोशेषीभिः अयद्वेसुते धीगवेषेथयोद्धीयाश्चतुर्थः॥४॥

त्रेयदेवे ज्ञीयेभितृतीयायां बोधीयेदेव संवे ज्ञीये-दीया पश्चमः ॥ ५ ॥

त्वाष्ट्रीयवे भीशवेमनी सिष्ठेमिथिः गहि वाशे पि-या ज्ञीयेचातीसर्वजनवाइवान्धीगवयोः हदाग्नेयदूरे गतेतेदि गौगवेदिवेपूर्व परि खास्येपर्युद्गिथे दिवा यानिपार्थे तानिराहे वाशेशीप्राष्ट्रः॥ ६॥

सारिधिनियासीत् मिम इव वति धियो धेन तंथि तेनि सामि सीमिन सीमिन प्राची मिही यानिपार्थे तानि हाउ-

हुवाइसिष्ठे ज्ञीयेतिवा द्रिस परि आष्कारणिधने नृभिः षेधज्ञीययोज्ञें मन्तेदित्यान् दस्येसोमसाम्निषास दिस सिष्ठं पूर्वेणोक्तं ज्ञागेंहरिः सप्तमः॥ ७॥

अकान्वासिष्ठेथमे सेनः देवान् णीत देवान् द्रेप ज्योतिः सितेमदे यामएषि एषि शनेमती सुरे वीषः ऊती षावीदहीनाः ॥ ८॥

गतहन्मनयोरत्के प्रथमः॥ १॥

श्रुतिवर्मी यानिपार्थे तान्यौशनेष्कलेनेमि वा-शेषणे मानवेवेध आष्कारणिधनेवेद नेन्द्रो नित्रेस्यद्वी इन्द्रस्ययशसित्राणि एकः जमवर्त्तेतुते अभ्यन्तेमन्द्रैः याहि चित् येमुः इत् अति । धन्वे हारी गम्भी सन्धे मनाज्येगहि कण्ठे देया मीढे ब्रवी दितीयः॥ २॥

1

बोधी येच्छन्ती दर्शि परे बोधीयेच्छिति श्रुध्येचेह वैदवज्योतिषे षीद येना वेद द्वाने यदीं यन्ती परेद्वा-नेश्चेति चीचा देव सुमे आदाने देव रथ्ये तेह तमे शुभागींचे म्नानि वैधृतिसिष्ठे याशि धियः एताः कावे द्वेद परे कावे वीत् दे भरे पतीः वे पूर्व तृतीयः॥ १॥

अग्नेिह्मणिधने मन्दी सङ्कारे दे वे दे वे ज्ञीये सी वी तीसा ज्योती पानीत् स्त्रारं कौत्सेत्के चतुर्थः ॥४॥

श्रीनिधते हिन्ते कौत्से प्रियाः रियं एटते म्नानि शने यन्तीः रूपे धेन ब्रह्मीः साध्रे दिवे पूर्वे वाइवे तीरा वे पूर्वे मार्गीयवे मही पश्चनः॥ ५॥

ा सुचे मन्दी क्रौश्चे मदे शाकलेन्वेवा आष्काराणि-धनेतिन पूर्व मार्गीयवे तेजा द्वेगते सीद सत्राणि॥६॥ सफे शिक्षा हिशा विदाः श्रैककुभे ब्रवी मिगीथे काण्वे रिन्न उपास्मैज्ञीयेते दिव ज्ञीयेतीया हेतृ कमीत् पवज्ञीये वारे नधे सफे सुन्वे सुक्षिष्कले शिक्षा हिशा रियं लेये नस्ते हिशा नौधसं पूर्वेणोक्तं लेये स्थते ब्कल इन्द्रा प्रथमः ॥ १॥

भरे ब्रह्म नार्में पितं चतुर्थं स्वरे अभि लेघेण्वी परे लेघे यूथे बिणरे कमइवेर्मिणीन्माची वारे शि स्त्रि तवेत् देव्ये दर्शि परे देव्ये चोदे श्रुध्य दिवभ्यां ब्रि-तीयः ॥ २ ॥

संपंहितेरी ये याभिः कृत्नुमी शीये त्रवे श्राय-त्तीये देवे प्रायश्चित्तानि ॥ ३ ॥

ण्वतरहन्द्र धसे त्नवे इयैतधसेरितृ स्रेणे नीकेरेः कौश्चे भि परे कौश्चे जरि हस्रे तानी गिरेः ण्वतरे भिः ग्रास्पेत छम्भे तासी प्रथमः ॥ १॥

N

सही दैग्रं इवादिः परे सही दैर्घे नीषा सचे व-क्मि उत्तरेमराये नीषी मारे वारे भिः ण्वतरे थे छ-म्भे स्पेशा सखे तव मपेराये परि वारेणिसि त्वाष्ट्रीमहि हरी सिष्ठप्रिये स्ति तेदि महामित्रे कविः वज्री स्तोभैः यसीर्द्वितीयः ॥ २॥

कौश्चे घोषे वितेतसुरी ग्रसा वित इन्द्रि सुते द्रु-तीः गायवितेचेत एवतरे सिचं देवः ज्ञीये सूरी मराये-ग्निंदीधि प्रेडो वारे पूर्वे तीयं वाइवेताग्नेः शैखण्डिन आदिव यदि द्रयेनईया मार्गीयवेसन्ते तृतीयः॥३॥

वार्त्रतरेस्रेह इनौष्टे च यानि प्रवद्रागेवे तिरे ति-सा ज्ति मते उद्वद्रागेवे येना येति ऋषिकृत् साम- राजे थमे विध मित्स देव वृणी त्सुरी ज्योतिः कुत्स-स्याधिरथीयेवक्ति एति रेभन्जृति मते अकाञ्ज्योति-षे प्रथमे देव वृषी त्सप्रेसेनः देवान् पूर्व । यामे क्रमीत् अभि गोराङ्गिरसे विच अयासोमीयेन्द्रेण हाउद्ध्वा-यि सिष्ठे राजे इन्द्रस्यापामीवे नाति चतुर्थः ॥ ४॥

अभ्यते शीगा रीया रेज घी भिः प्रदेशि वीं आत्वाभ्यन्तरइन्द्रा हरी रसी नैपतिथेन्द्रे स्वा श्रायन्ती ये वारी श्रुद्राः॥ ५॥

इस्ये दितीये सन्धितरे णोति तृतीयेश्य हिसी-मी अरिष्टे पवि त्राणि तिसु वैराजे त्राणि वाईद्विरे-हिवी हरी रइमइन्द्रः तमित् रसे वाजीये वरीः अष्ठे डेमीण वतीष्वीन्द्रा रैवतर्षभइन्द्रे इयेने दीर्घ शिंक पूर्वे दे वी भद्रे रुद्धिः सकृतिनि परि भगें हिवः तम-सोकैराजे कविः। तरे भीषु वासी दशरात्रः॥ १॥

- 1/2

यज्ञा तरे तेय मत्स्य बृहति षाते प्रत्य र एनं यज्ञा स्वरं तत्ते प्रसु स्वरं साबी मूर्द्धा भासेषिं तीषु-रेव बृहति हिवे परिजम्भे हिवः राजने स्वादी योधीः स्वाशिरामकेंकविः विश्वे इलान्दप्रथमाया मीया षिभा णाची बितीयाया मग्नेणाक्षी तृतीयाया महि अपि रेषु देवा संवत्सरः ॥ २॥

यस्ते हरे वरे वेपूर्व नधे संपंतामे धारे अभिष्रे संपंताभे तीनां तीनां तमसोर्के नृभिः हरिः त्विभिः वत्सायांग्वभिर्द्धितीयं हरिः काभिः प्राचीं बृहति सा-खीशिस्वासमके दिवे पूर्व बृहत्यिस्मं बह्नभिदिराण्स्ये काहाः ॥ ३॥ यानि पार्थे तानि क्रितीये दोहे यानि संकोशे ता-नि तृतीये रइमेयाइ वस्वी: अश्वत्रते इमितः अयपू तमसोकें पितः स्वर्शनिधने यानि ताानि परिप्र तम-सोकें तेसो च तरेबीषां बृहतिथिवीं स्वाशिरामकें कवि: श्रुचिः मही बृहति दिवे पूर्वे वाजीये पि पय-स्रि विद्वे तिमाहीनाः ॥ ४॥

षाजीये प्रथमे ग्निं अग्निः हितीये महे तृतीये प्रति वाषीः तनी तनी तमसोकें भि प्रि निय रीय भिः ये अभि अधि अध्यास्यायान्तमसोकें परि संकृति-नि परिसन्नाणि ॥ ५ ॥

हितीये सन्धि बृहति मही तवे अग्ने बृहति शु-षे दिवभ्यां त्रिक बृह सई । यामे कमीत् यधी प्रा यश्चित्तानि ॥ ६॥

रिक्षि वह वैराजर्ष में द्विः ग्रस्ति ज्ञाणि हुएंसि ष-उत्तरे भे बिन्म नी षी वामीत्। बत्सायाएं साई प्रोषु— वत्सायाएं सङ्गे अतीषङ्गेण्वी हृस्वायाएं संखे बत्सा-यामवी येव येगो वाज बत्सायां न्ने भा वीञ्च। एता-न्येवातीषङ्गयोवी वर्ज । सुता तरे वे तव बृहति दिवे पूर्व अरिष्टे सखे वे पूर्व वत्सायामग्रिं यजि प-रि णीनां सिंह तमसोकेंमित्स इन्द्रवजी आयाया-मिन्द्रो ब्रितीयायां पूर्तिस्तृतीयायाञ्छान्दसीषुसि-माखतीषङ्गेन ज्याख्यातः प्रकृतिआवः प्रकृतिभावः॥२९॥

इति चतुर्थः प्रपाठकः।

सौभराभीवर्तजवानां रुदं तुरीयमपीयूवाजेती एंव्यति(१)मधुद्रममनाचं जये इयावाइवे चायावास्वा

> अजातश्रत्रुकृतम् पुष्पसूत्रभाष्यम् । श्रीसामवेदाय नमः ।

जितं भगवता तेन इरिणा लोकघारिणा । अजेन विश्वरूपेण निर्मुणेन गुणात्मना ॥ १ ॥

*सौभराभीवर्तजयानां दृद्धं तुरीयम् *सौभराभीवर्तयौ-धाजयानां साम्नां चतुर्थमक्षरं दीर्घं यत्तद्दृद्धं भवति। तुरीयका-ब्देन चतुर्थमुच्यते। दीर्घ-द्विमात्रं दृद्धं-त्रिमात्रम्। उदाहरणानि-सौभरे-चयमु त्वा-आद्यान्त्ययोः,(१) अभीवर्ते—पुनानः सोमा-खयोः, यौधाजये तबाह्णंसोमा-आद्यायाम् । अस्यापत्रादमाह *अपीयुवाजेतीणंषि *अकारः मतिषेधार्थः। मत्नंपीय् यौधाजये, मस्मवाजे इति च, येन ज्योतीणंषि सौभरे एतेषु दृद्धिमतिषेधः। दृस्वानामि दृद्धिमापणार्थमाह *अतिमधुदस्मम् *एतानि दृ-स्वान्यपि वर्द्धन्ते । इस्वोदाहरणानि परिधीरति, उदुत्ये मधु तंबोदस्ममभीवर्ते । अस्यापवादमाह *अनाद्यं *अकारः मतिषधार्थः। एतेषां त्रयाणामुदाहरणानां यदाद्यमुदाहरणं प-रिधीरांति तस्य दृद्धनं भवति इति यौधाजये क्यावाक्ष्वे च यद्धिकृतं न तद्धवतीति। कि चाधिकृतं १दीर्घ चतुर्थमक्षरं-। दृद्धं भवतीति । उदाहरणं यथा पुरोजिती व इत्येवमादि *अयावा-

⁽१) अभीपीयुवाजेती शंवि-इति २ पु०पा०। (१) ऋचोरिति शेषः।

सोमधाम सफ्पोब्कलयोर्वे ही ब्यासूने द्विपदायाणं सखा तुरीवणं स्वे महि द्वितीयमन्वियम च मीङ्क दृङ्गि-

स्वासोमधाम अअकारः प्रतिषेधार्थः पूर्वलक्षणपाप्तानां द्वाद्धिपति-षेधः । एकाक्षराणि उदाहरणानि । यथा (यावास्वासोमधा) सम्रुप्रियाया। अभीनोवा । पवस्ववा । परिस्यस्वा । इन्द्राय सोम -(सहस्रधा) द्यक्षरग्रुदाहरणं गृह्यते । सोमशब्दस्यैव प्रतिषेधा-र्थम् । तेन किं ? ते पूतासोसुष्वाणा सोप्रभृतीनां दृद्धिर्भवति । सहस्रथा । सोमञ्जदश्च ग्रहणादृद्धिते । हस्वोपि सन् सुतासोप । ***सफपौष्कलयोर्वे हीष्याम्** #सफपौष्कलयोः साम्रोः(वे) पस्ता-वविषये हीष्यां प्रत्ययभूतायां दीर्घाक्षरस्य द्वद्धिः इत्यधिकारः अनुवर्तते, तुरीयमिति निष्टतं अर्थादिह पष्ठाक्षरस्य दृद्धिः। उदा-हरणानि-सफे-पवस्व मधुमध्यायां, पौष्कले-इन्द्रमछसुतातृचे एवमादीनि *ऊने *ऊने च पादे स्वस्मादश्वरपरिमाणात् हस्व-स्यापि दृद्धिः । सफपौष्कलयोरेव । ससुन्वेयः । प्राणा शिशु-रिति च (दितीयायाम्) । अदिपदायां अदिपदायां च सफपौ-ष्कलयोईस्वं वर्द्धते परिमधन्वेत्यत्र । हीष्यां प्रत्ययभूताया-मित्यनुवर्तते । *सखा तुरीयम् *सखाय आ पौष्कले प्रस्तावे चतुर्थमक्षरं वर्द्धते अस्ये महि द्वितीयमन्वियवया-म् । रहस्ये विषये महित्रीणां द्वितीयं दीर्घमित्यधिकारात् द्वि-तीयमक्षरं वर्द्धते अअन्वयिक्यामिति असा चेन्महित्रीणां प्रति-पादमन्विता अनुगता भवति नैकस्मिन् पादे इत्यर्थः । उदाह-रणानि-स्वाशिरामर्के पवस्व देवते यस्तेमदो स्वादिष्ठयेत्यादिषु अरिष्टे स्रुतासोमायाम् । आज्यदोहे पसुन्वानायाम् । वैरा-जर्भे तवाह एसोपपुरोजित्यादिषु अञचमीङ्खं अञकारः प्र-

र्यमिमदिमघोषारिष्टे रयीमृथि त्रिष्टु मे चोताया ७ दाने च द्वितीयचतुर्थस्थमयतीयुषातेदे स्ये चातये वकः

तिषेघार्थः । समुद्रो वाचमीं खय इत्यरिष्ठे महित्रीणां द्वितीय-स्य दीर्घस्य दृद्धिमाप्तस्य दृद्धिमतिषेधः अहंगिर्ये मिमदिमघो-पारिष्टेरियभृथि *इस्वं माहित्रीणां दितीयं वर्द्धते-वश्यमाणेषु उदाहरणेषु । गिर्य मिनदिमघोपारिष्टे रयीभृथि । परिस्वानोगि-रिष्ठा इति स्वाशिरामके । घृणातपंतमतिसूर्यमिति वैराजक्षे । जिञ्चित्रमि । स्वादिष्ठया मदिष्ठया मदि । पर्षिराधो मघो त्रीण्यपि स्वाशिरामर्के । इन्दुरिन्द्राय पवते सहस्रधारः । प-अरिष्टग्रहणाद्वैराजर्षभे शक्तुना इव पित्रमेतिपशब्दस्याद्वद्धिः। सोमस्यतीरायि अरिष्टे । इनामखं नभू आज्यदोहे । अपरवा-न १ अथि वैराजर्षभे यथासंख्येनोदाहरणानि अत्रिष्दुभे चोता-या श्वाने च द्वितीयचतुर्थस्थम् श्रविष्दुभि चोतायां वर्द्धते।पार्थ-वासिष्ठवाराहकुत्सरथीयादिषु द्वितीयस्वरस्थं चतुर्थस्वरस्थं च दीर्घमक्षरं वर्द्धते। अधिकाराश्चिष्ट्रिम द्याशोणादिषु । अशनस्य . पृथग्रहणम्-पृथक्पादमन्वयिक्यामित्यधिकारात् अशने न प्रामो-ति एकत्वात्त्तायाः (त्रिष्टुभि उतायां) कृतं पृथग्रहणम् । अअ-यतीं युधातेदे अअकारः प्रतिवेधार्थः । द्वितीयचतुर्थस्य दीर्घस्य च ऊतायां द्वाद्धिमाप्तस्य प्रतिषेधः । प्रतिषेनुमिवायतीं । गोविन्दु-र्दुप्तः । आयुषास्त्रायुषः पवते । देवइन्दुः । अञ्चनवासिष्ठवैश्वज्यो-तिषेषु *स्ये च * रहस्ये च यद्धिकृतं तद्भवति । किं चाधि-कृतं ? प्रतिषेधः । तेन रहस्ये च ऊतायां द्वितीयचतुर्थस्थस्य सर्वत्र वृद्धिमतिषेधः अअतये सोऽयमपवादः । महः पुरूणि सातय इत्यन्नने शब्दस्य दृद्धिरेन अनकः सर्वत्र अधिनन्धुः पानक

सर्वत्रान्त्यमपुरन्धि प्रशस्तिमान्धादि इमेऽधृष्णास्मान्मधोर्वष्णावस्वीश्च रवे घणं षष्ठमनो वाऽभरादियौँधान्त्रयं सर्व,मरारणस्ताबोपान्त्यं देव्ये दाखीसो होहव्ये

इत्यत्र वकारस्य सर्वत्र द्वाद्धः *अन्त्यम्* सर्वत्रान्त्यम्-ऊ-तायां सर्वत्रान्त्यमक्षरं वर्द्धते । हस्वं च दीर्घ च सर्वशब्दात् *अपुरन्धि प्रशस्ति* अकारः प्रतिषेधार्थः । ऊतायामन्त्य-स्याक्षरस्य दृद्धिपतिषेधः । वर्द्धयावाचं जनया पुरन्धिम्-आ-ज्यदोहे। यान्ते वसिष्ठो अर्चति मशस्ति वैराजर्षभे *आन्धादि इमेश पार्श्वरव्ये आन्धाया आदिविद्धते । इन्द्रोमदास्वादोरित्थ-योः । दीर्घमित्यधिकारो निवृत्तः अअधृष्णास्मान्मधोर्द्धेष्णावस्वी-श्रक्ष अकारः मतिषेघार्थः । पार्थुरक्म आन्धादेर्द्वेद्धिमतिषेधः । वक्ष्यमाणेषूदाहरणेषु-षृष्णवे, अस्मार्इन्द्र, मघोः पिवन्ति, हु-ष्णामदन्ति, वस्वीरनु *रवे घं षष्ठं * रौरवे पस्तावे दीर्घ षष्ठम-क्षरं वर्द्धते-पुनानः सोमादिषु अञ्जावा अपस्मवाजेषुनोवे तिरौरवे (एष) षष्ठाक्षरस्य दृद्धिमतिषेधः अअभरादियौधाजये सर्वम् सो-Sयमपवादपूर्वकोविधिः भकाररेफौ मुक्त्वा यौधाजये अन्यतः सर्वे इस्वं दीर्घं वा षष्ठमक्षरं वर्द्धते । अदब्धः सुरिभम् । पाहि चतस्र-भिः । उत्सो देवो हिर, एतान्युदाहरणानि । एतेषु दृद्धिमतिषेधः भकाररेफादित्वाव अअरारणे (सोयमपवादपूर्वकोविधिः भका-ररेफौ मुक्त्वा) अरारणरकारादित्वात प्रतिषेपस्य प्रतिप्रसवः। **#स्तावोपान्सं दे**च्ये दाखीसो # मस्तावोपान्समक्षरं वामदेच्ये वर्द्धते दा जी सोएतछक्षणं यावदुक्तमेव कस्त्वा सस्रो मदा । अभीषुणः संबंशि अनुहित्वासुत्र सो। अही इन्वे अवहन्वे प्रस्तावीपान्त्यो

णी जनित्रे शृगे लेये दिपदासु ज्ञीये दांत्ये सनाद्वितीयं वैरूपे प्राह्वाङ्वण्हश्रासंयोगेऽवक्तया भिः सुज्ञात्रवे घृष्णु सोम वारानिहोतयोश्च नासाद्द्यीन्मुद्रं नद्रस्वब्दी-

होबाब्द एव वर्द्धते । इन्द्र इन्नो महो । अणीजनित्रेअ पूर्वे जिनेत्रे णीवाब्दस्य प्रस्तावापान्यस्य दृद्धिस्त्रिष्त्रप्येतेषु योनिवद्भावात द्यदिपाप्तानां द्यदिरुच्यते अश्वङ्गे 🗰 गौश्वङ्गे पस्तावोपान्सं वर्द्धते ****लेये द्विपदासु* कालेये एव ब्रह्मायां स्तावोपान्त्यदाद्धिः * ज्ञीये दान्त्ये * यज्ञायज्ञीये पदान्त्यमक्षरे मत्यये मस्ताबोपान्त्य-**बक्षरं वर्द्धते। यथा यज्ञा यज्ञावः । परित्यं हर्यतः । अयं पूषादिषु, पादमध्ये तु प्रत्यये न वर्द्धते यथाभिपियाणि द्वापती। आजाग्र-विरित्येवपादिषु अमनादितीयं वैद्धपेअ गायत्रीसाम्नि वैद्धपे सन इन्द्रेसत्र द्वितीयस्याक्षरस्य दृद्धिः योनिवद्भावात् अदृद्धिमाप्तेर्वच-नम अमाह्याय हं चासंयोगेअ महूयसायां द्वितीयमक्षरं वर्द्धते । दीर्घ हस्तं च यत्तदसंयोगपरम्-इस्तस्यैतद्विशेषणम् असंयोग इति बदुदाहरणानि बृहत्याग्नेय एडसौपर्णपौष्कलादिषु । इयैतनौधसेच । अक्षरच्याख्यानमेतत्। अअवकया उत्तर्गमाप्तस्य हस्वस्यासंयो-गपरत्वात दृद्धिनाप्तस्यापवादः अभिः सुवात्रवे घृष्णुसोमः महूय-सायामिदमेव हस्वस्य संयोगपरत्वात अवद्विमाप्तस्य वृद्धिरूच्यते। अध्वर्यो अद्रिभिः। भियसमाधेहि बत्रवे पौष्कले धृष्णुद्रयैतनीयसे। इन्द्राय सोम पौष्कले परिषधन्वायाम् अवारानिहोतयोश्रक्ष यद-धिकृतं तद्धति । किञ्चाधिकृतं ? दीर्घमक्षरं वर्द्धते । हस्वं चा-स्योगपरमिति । उदाहरणानि—वारवन्तीयाभिनिधनकाण्याग्ने-सिणियनकाण्यादिषु । अनासाद्यीन् अन्तर्गप्राप्तस्यापवादः । सनी दुराचाताच्यवारतन्तीये । गम्भीराष् उद्धीन्, अभिनिधने

Carrie Langue Langue

चकृत्यानिष्यतेनिमृद्वं निहोताणः सोयंमघज्ञैः परि-कतुरिमान्गोदन्वते चागिरिप्रभृतितिस्रस्नैद्योके चाद्या-न्त्ययोरैटतसारिथनोरिवगीता वैश्वामित्रे च सर्वासु नेवे च विकल्पे नैकर्चे यवेमद्यामरसंदोषं प्रथेचाद्ययोर-

काण्वे अमुद्रंन इस्वब्दीचक्रुसानिष्यते निमृद्वम् अमाप्तमाप-णार्थं हस्त्रत्वासंयोगपरत्त्राच्चाद्यद्धिपाप्ता निपात्यन्ते । सुद्रं न इस्बब्दीचक्रत्या निष्यते जनिष्यते निमृद्वम् अग्नेह्मिणिधना-भिनिधनकाण्यवारवन्तीयेषु यथासङ्खेन, *निहोताणः सोयं मध्जैः परिक्रतुरिमानुगो * वारोदाहरणान्युक्तानि । इदानी निहोतोदाहरणान्युच्यन्ते सोम उष्टाणः (सो) अग्नेस्निणि धने पिशङ्गरूपं मद्य अभिनिधने । शिशुं न यहैः परिष्ठते, क्रतुरिन्दुः अनूपेगोपान गो अग्नेखिणिधने क्षदन्वते चक्ष ऐड वैदन्वते च निहोता भवति अशगिरिपमृति तिस्नः अकारः प्रतिवेधार्थः । गिरिष्ठामभृतयस्तिस्र एव भवन्ति । शेषा निहोताः अत्रैशोके चाद्यान्त्ययोः अत्रैशोके चाद्यान्त्ययोः स्तो-त्रीययोनिहोते भवतः अऐटतसार्शयनोर्शवगीता एटते च यज्ञसा-रिथिनि चाविगानेन ते मितिपन्ना सर्वेनिहोता भवन्ति । अबै-इवामित्रे च सर्वाष्ठ अनिहोता भवति प्रसुन्वानायाम् । अने-वेचविकल्पे । पूर्वे मानवे विकल्पविषये निहोता भवन्ति-वाग्ध्यु-ष्वादिषु । अनैकर्चे अपूर्वे एकर्चमानवे मन्द्रयायेति निहोताम-तिषधः ।

*निहोताः समाप्ताः *।

क्ष्यवेमहाप् मार्गीयवे महित्रीणां द्वितीयं हस्वं दीर्घ च सर्व वर्द्धते ॥ अस्य मुद्रादिषु । अअरसं दोषं म्रश्न। अकारः मतिष्यार्थः। नद्र घंवैधृते चि सर्वे जनित्रसंचाररिथराजेषु धौताने नित्रमध्ये चतुरक्षर एकर्चे चोत्तरयोर्घयामे ॥ १ ॥ पृश्चिन्यपादादिभीदनोविभिरप्सुस्ताभज्रश्चाद्या-

रसं दोषं प रसं ते, तवत्यइन्दो पहित्रजं दिवः पीयृषं कुर्वेत्सस्यायां महिशन्दः एतेषु महित्रीणां द्वितीयस्य दृद्धिमतिषेधः । अथेचाध-योः 🛊 पार्थेचाद्ययोः स्तोत्रीययोर्महित्रीणां द्वितीयस्य दुद्धिः पवस्व बाजेत्वेतासु । अअनदु अस्यापवादः हरि पवित्रे अदुह इत्यत्र । अधं वैधृते । वैधृतवासिष्ठे अभिषियाणीत्यत्र महित्रीणां द्वितीयं दीर्घ बर्द्धते *चि* अवद्युतानः कलशां अचि । अत्र चिश्रब्दोह-स्वोपि वर्द्धते अप्तर्वजिनित्रपंक्षाररथिराजेषु अपतेषु सामसु महित्रीणां द्वितीयं सर्वं वर्द्धते । हस्वं दीर्घं चवर्द्धते पूर्वेजनित्रे अभिसोमादिषु इडानाः संक्षारेपवमानस्याजिञ्चतादिषु यज्ञसाराधिनि पा अयास्यां। सामराजे पवित्रायां * द्यौताने तृचमध्ये *अधाहीन्द्रागिर्वणइत्यत्र आद्यान्तीमुक्ता त्चमध्ये माहेत्रीणां द्वितीयस्य दृद्धिः । *अचतुं-रक्षर#अचतुरक्षरं वैकृतं गानमुक्षा समृग्महे वाद्यध्यार्थस-एकर्चेद्यौताने उत्सोदेवायां **#एकर्चेचोत्तरयोः**# उत्तरयोः पादयोः महित्रीणां द्वितीयस्य हाद्धः क्ष्यंयामे क्ष्यामे दींधे महित्रीणां द्वितीयं वर्द्धते आयं गौरित्यत्र ॥ १ ॥

पृक्षिनन्यपादादिर्भात् पृक्षिनिन अपादादिः स्तोभात्परं वर्द्धते परीतोष्यादिषु *अनोविभिरप्सुरुताभजः अः प्रतिषे-षे । नोविभिः अप्सुरुताभजं नृनं पूनानोविभिः सुतेवित्वाप्सु विक्वासान्तरुता इन्द्रत्र ग्रंभहस्तेनवज्ञः एतेषु अपदादेः स्तो-भौत्परस्याद्यद्धिः । *आद्याद अाद्यादक्षरात् परस्याक्षरस्य दनुत्सोयस्याऽऽभीशावेभिगीताद्द्विनोअर्षण्यंतस्माचा-विर्यदंतोरो नौधस आइद्रांतादतन्नपुणो विछन्द्सि च पूर्वाञ्चेयप्रस्तावसदक्तुरीयशंदाप्रमतिस्रताचयोस्था-देख्य परं नोत्तरयोर्जात्ये ब्कले योनौ इन्ये चोपशिष-

दृद्धिः *अनुत्सोयस्य अनुत्सः अनुत्सोदेवः यस्य दितेति च आद्यात्परस्य प्रतिषेधः अआभीशवेऽभिगीतात् अआभीशवे-त-वाह्णसोमादिषु अभिगीतात्परस्य दृद्धिः । अअद्रिनो अर्षण्यं *सुषावसोमभीद्रन्नं पुनानोअपोवसानो अर्ष उत्सेदेवोहिरण्य-एतेषु अभिगीतात्परस्पापि दृद्धिः श्रतस्माच श्रतस्माचाभि-गीतात्परं वर्द्धते अअविर्यदन्तोरः अअमितिषेषे । विः यं.इं. तं रः । सोमोयउत्तम ९ हविः । मधुपियं. मद्यंगदं. मदच्युतं, सूर्य परः एतेषु अभिगीतात्परस्य मतिषेधः अनौधसआ इन्द्रा-न्तान् क्ष्नीधस आ इन्द्रान्तान् नौधसे आइन्द्रात्परस्य वृद्धिप-तिषेधः । *अतं न पुणः *अमितषेधे । तं. नपु. णः । श्लुमन्तं गिरिनपु, शिक्षाणः। एषु आ इन्द्रात्परस्य दृद्धि प्रतिषेधः ऋविछं-दिसचपूर्वात् अच्याब्दात्मतिषेधाधिकारोऽनुवर्तते । विछन्दिसच पूर्वादा इन्द्रात्परस्य दृद्धिमतिषेधः श्रेत्रेयमस्तावसद्दक्तुरीयण्शिय-मातेसुताद्ययोः *कालेयमस्तावसह्वोषु च सामसु चतुर्थमक्षरं वर्द्ध-ते । मदेषु शिमकालेये परिधींराते,गौङ्गवेने पौरुहन्मनेद्वैगातेषुसुता-सोमाद्ययोः सार्वात्रेकं लक्षणं नैतद ?एतेष्वेव अथादेश्चापरंअ।का-क्रेयसाम्नि उद्गीथात्परस्य द्यंदः। उद्गीथद्वितीयं वर्द्धते इति अर्थः। *नोत्तरयोर्जात्वे * व्रात्यस्तोमकाळेथे-पवस्वमधुमत्तमायामुत्तरयोः स्तोत्रीययोरुद्रीथादेः परस्य दृद्धिमतिषेधः अन्कले यानौ ॥ पौष्कलेयोनावेव अहन्येच अ वैतहन्ये च योनावेव उद्गीथादेः रिप्रधन्वसखाप्राणातृचयोः शने च स्वास्विनोराचायां च विकल्पे हिष्ठीये चाम प्रतृजाप्लुतो वलोपश्च दितृ-तनीचः फे हतिकृष्टादृबद्ध एंश्येने जिग्युय मवोवृप्रत्य-वरोहे च शास्ये च नयजयेहाराद्विताषभोरिया च

परस्य रुद्धिः *उपीवापरिमधन्त्रसःखामाणातृचयोः * रुद्धिमसङ्गाद्धै-तहन्यस्य ग्रहणं योन्यधिकारार्थे। पौष्कले-उपिकाहादिषु उद्गीध-द्वितीयस्य दृद्धिः *शने चस्त्रामु *अशने च स्वामु तृचे उद्गीथ-आद्यायां स्तोत्रीयायां विकल्पविषये उद्गीथादेः परस्य दृद्धिः * हिष्ठीयेच अपन शहिष्ठीये च उद्गीथादेः परस्य दृद्धिः अप अप कारः प्रतिषेघार्थः। प्रमण्हिष्ठीये च मध्यमायां स्तोत्रीयायां उद्गी-थद्वितीयस्य रुद्धिमतिषेधः । अमृतजाप्लुनोवलोपश्चद्वितृतनीचः फे * भियं देवायामृतेनयऋनजातोवित्राष्ट्रधे इत्यत्र सफे प्रथमतृती-ययोर्विकल्पयोः जाराब्दः प्छतोभवति चकारलोपश्च तयोरेवावि-द्वितीयतृतीययोः विकल्पयोस्त्रवाब्दोनीचोभवति कलपयोः **अट्टहित कुष्टात्परस्य द्वाद्धः प्रतिहारस्ये**खर्थः **%हतिकृष्टात्** श्येनेजिग्यु । इयेनेष्ठहतिकृष्टात्पर्स्य जिग्युवा-***अवृद्ध**् ब्दस्य द्यद्भिपतिषेधः अयमनोद्यः यमनोद्यसंधिस्तोत्रे च बृहाते-पिवतंसोम्यं मधु, अस्पेधिहि श्रवोबृहदनयोः कृष्टात्परस्य दृद्धिमे-तिषेधः अपस्यवरोहे चअ बृहतिस्तोत्रीयोत्तमायां प्रत्यवरोहविषये कुष्टात्परस्य वृद्धिमतिषेधः अशास्त्रयेच अशास्त्रे च कुष्टात्परस्य ह-द्धिपतिषेधः अनयअन प्रतिषेधे सलाय सो चक्रमास इतिच, अर्नु-त्तामायां कृष्टात्परस्य दृद्धिरेव भवति अवेहारातः । यौधाजये मतिहारात्परस्य दृद्धिः अभिनताषभौरियाचताः अः मतिषेषे- ता वने हारादिरनेकचं दादौ आवेसे च नौ रश्चये च निश्चे च त्यन्ते च त्वाष्ट्रीसाम्नि हव्ये चायोनौ मत्सिरि शब्दाः स्वासुत्त्तरयोर्दैव्ये त्सोदे हारे थे च धौ च हारे यास्ये देवो जयसाप्तमिकत्रिणिधनायास्येषु च थे सा-वीदिर्यवाख्ययोर्हितांनः इवतःपाष्टीहे ष्टु प्रिये सोमो

विता, षभो, रिया, चता, दियोनवार स्मविता, युथेननिष्ठा दृषभो, सत्वनीवीरवीर्याय, पाहिचिता #वने हारादिः # च्यावने प्रतिहारा-दिर्वर्द्धत अभिद्युम्नायामित्यत्र *अनेकर्चे दादौ* अःपतिषेथे एकर्चे च्यावने यः मितहारः पादादौ तस्य दृद्धिमतिषेधः।मितिहाराद्वित्वा-त्पादादिग्रहणम् * दादौ भावे से च नौ * दादावितियोगविभागः। गायत्रीभासे च योनावेव पादादिस्थस्य प्रतिहारस्य दृद्धिरुच्यते । अस्यापि प्रतिहारद्वित्वम् *रश्रेच* तैरश्रे च योनावेव प्रतिहा-रादेर्द्यद्धः चशब्दानुकर्षात् । श्रनित्रे चश्र पूर्वे जनित्रे च यो-नावेव पतिहारादेई दिः। * त्र्यन्ते च त्वाष्ट्रीसाम्नि योनावेव प्रातिहारादेर्द्वेद्धः *हन्ये चायोनौं वैतहन्ये च योनिवर्ज प्रतिहारादेर्द्राद्धः अपत्सरिशब्दाः स्वास्त्तरयोदैंव्ये अप तस रि-एतेशब्दाः स्वासु वामदेव्ये उत्तरयोः स्तोत्रीययोः वर्द्धन्ते । क-हारोद्गीथयोः त्सोदेशब्दोवर्द्धते । मतिहारे घौशब्दश्च । साध्य एतेषु । उद्गीथे सार्वाया आदेर्देवशैब्दस्य रुद्धिः अयवाख्ययो-हितान्तः अर्णायवारुययोः साम्त्रोः सहितान्तो वर्द्धते अध्वतः पाष्ट्रीहें अस्पभ्यंसीयविश्वत इति शब्दः पाष्ट्रीहे वर्द्धते वार्शे सोमो दन्वते तुरे ध्माखादिरयोनौ पुत्रेईडोपाय आद्यमाद्यायां उद्वर्थशीये चाभ्य आंधागवे च द्वितीय-मसंतु स्वारे च पर्णयोनौ एष्ट्ये चाजिगसुरूपाणां च मीढे व्यमशी गीथाद्यकावे ते ज्ञीये स्वासु पुनादेव

सहितान्तो वर्द्धते * प्टुपिये * वसिष्ठपिये न किञ्चानुमप्मनेति-ष्टुशब्दोवर्द्धते असोमो वार्शे अस्मा इन्द्राय । सो मा अर्षन्त्वितमाशब्दस्य द्वाद्धः असोमो दन्वते अवैदन्वते सोमो तृतीये शब्दो वर्द्धते अतुरे ध्माखादिः वार्त्रतुरे ध्माखादिर्वर्द्धते ध्माललजकृत् । एतेषां ध्मालाधा श्रि३क३यार्क३धू३ एताध्मा-खाः *अयोनौक्ष योनौ अकारः प्रतिषेधार्थः वार्त्रेतुरे ध्माखा-देर्द्वेद्धिपतिषेधः भिभेयमा३ना३ #पुत्रेर्द्धेडोपाय आद्यमाद्या-याम्* उद्दर्भशपुत्रे अर्द्धेडोपाये आद्यमक्षरं वर्द्धते । आद्यायां स्तोत्रीयायाम्-यारञ्जुजीवा ध्वयेशी च अउद्धंशीये चार्द्धे-होपाये आद्यमक्षरं वर्द्धते सर्वत्र *अभ्यः अकारः प्रतिषे-धार्थः । अरन्धामभ्य इन्दव इत्यर्द्धेडोपायेभ्यशब्दस्य द्वद्धिप-तिषेधः अान्धीगवे च द्वितीयम् अआन्धीगवे चोपाये द्वितीयं वर्द्धते अअसन्तु यज्ञायसान्त्वित प्रतिषेधः अस्वारे च पर्णे योनी * स्वारे सौपर्णे च योनावेवोपायद्वितीयं वर्द्धते । अन्यत्र प्रतिषेधः अपृष्ठे चाजिगग्रुरूपाणाश्च अ एतेषु चोपायद्वितीयं व-र्द्धते योनावेव अमीढेव्यं अपीरुमीढे उपायद्वितीयं तालव्यं वर्द्ध-ते । त्वमङ्गपश्च स्सादिषु अअशी अजीवाज्योतिरशीमहि इति म-तिषेधः अगीथाद्यं कावेते अक्षतं वर्द्धते । अञ्जत इत्यत्र *इयि स्वासु पुनादेवः * यज्ञायज्ञीये उद्रीथाद्य-मक्षरं वर्द्धते स्वासु तृचे पुनानः सो । देवोवः तृचयोश्च अआ-

आद्यावामन्यत्र प्रमण्ह्याचयोभीद्विष्टाः शांमे ते वै-श्वामित्रे कृते थे तुरीयणं सर्वत्र षष्ठं ध्वचयोः पाजे थे भे दैध्यं परे सर्वत्राककुभि इन्ये त्सिवायामयादौ घृतनिधनसांवर्त्तयोराचायाम् ॥ २॥

द्यायामन्यत्र । अन्यत्र यज्ञायज्ञीये आद्यायामेवोद्गीथाद्यस्य हृद्धिः-अयं पूषादिषु अपमं ह्याद्ययोभीत् अपशहिष्ठीये आ-द्ययोः स्तोत्रीययोः स्तोभात्परं वर्द्धते शरिष्ठाः शांमेश मदेशां-परिस्वानोगिरिष्ठा इति ष्ठा शब्दस्य दृद्धिः अत्रे वैश्वामित्रे * स-वीरायांहरिः पवित्रे इति त्रेशब्दस्य द्याद्धिः श्रुकृते थे तुरीय स-र्वत्र षष्ठंध्वक्षयोः * हो विष्कृते उद्गीयचतुर्थमक्षरं वर्द्धते सर्वत्र ध्वशब्दे अक्षशब्दे च मत्यये उद्गीथषष्ठस्य द्वाद्धः। मन्द्र। ओ-जिष्टो । अध्वपवित्रे । सोमो अक्ष । अपाजे थे भे दैर्ह्ये । पादशब्दजेशब्दौ उद्गीथे स्तोभे प्रत्यये वर्द्धेते । दैर्घश्रवसे । कर्ज्जीनपा । भुवद्वाजे अपरे सर्वत्र । परे स्तोभे प्रत्यये पूर्वस्याक्षरस्य द्राद्धिः *अककुभि * ककुप्सु परे स्तोभे प्रत्यये पूर्वस्याक्षरस्य दृद्धिर्न भवति । तृचे उत्तरयोः स्तोत्रीययोः दैर्घश्रवसे शहन्येत्सिवायाम् वैत-सवायां पत्ययभूतायां पूर्वस्याक्षरस्यादृद्धिः (वर्द्धते ऽपीह्वायामित्येव) #अयादौक्ष अकारः प्रतिषेथे हव्येत्सिवायां यकारादौ यात्सिवायां प्रत्ययभूतायां दृद्धिपतिषेधः । मा३हाः अभिज्ञु । *घृतनिधनसांवर्त्तयोराद्यायाम्* घृतनिधने सांवर्त्ते च आद्यायां स्तोत्रीयायां त्सिबामत्यये पूर्वस्य द्राद्धिः इद श्ह्यानु । एन्द्रनोगिधिमिय ॥

इति उपाध्यायाऽजातशत्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये प्रथमस्य (पश्चमस्य) द्वितीया कण्डिका समाप्ता । घमृगाचन्तमसे यश्च परात्सर्वत्र नाहं पादतुरीयं बात्सप्रे त्रिष्टुभि पाष्टे च दीर्घे स्यत्र एषाणीदांते श्लौ-द्रेति चतुर्थे तीच धीगवे स्ताबषष्ठं प्रत्युत्कामतिसर्वत्र च मं योनौ पर्यूषु विशस्त्वाएं रित्त्वं चांच ब्रिपदास्वा-चमाइंद्रासोमाभिधा ब्रे तृतीये वार्डस्यतन्वाराताश-

*घमृगाद्यन्तमसे
सहोदैर्घतमसे
ऋगाद्यन्दीर्घमक्षरं ऋगाद्यो हस्वोपि वर्द्धते । यस्तेमदोयुजात् *परात्सर्वत्र* ऋगाद्यपरात्परं वर्द्धते । तृतीयमित्यर्थः । पिवासोमेति सो-मज्ञब्दस्य द्वद्धिः । एवं सर्वत्र अनाहं अत्वाह सोमायां अकारस्य तृतीयस्य द्वाद्धिपतिषेधः श्रपादतुरीयं वात्सपे त्रिष्टु-भि अविद्धाभि वात्सने सोमः पवतायां पादे पादे चतुर्थमक्षरं बर्द्धते अपाष्टेच दीर्वे अपश्चमाष्ट्रमे चाक्षरे दीर्घे पाद पादे वर्द्धते वात्समे *स्यत्रं * स्यशब्दत्रशब्दौ हस्वाविप वर्द्धेते पञ्चमं जिनतेन्द्रस्य सोमं पवित्रम् अवाणीदान्ते वाणी इत्येती शब्दी पादान्ती वर्द्धेते अशौद्रेति चतुर्थम् श्लीद्रे वात्समे पुरोजि-त्यां अतीत्य चतुर्थे वर्द्धते पञ्चमित्यर्थः क्षतीचक्ष ती शब्दः चतुर्थो वर्द्धते पुरोजिति अधीगवे स्तावषष्ठं पत्युत्क्रामित सर्वत्रक्ष आन्धीगवे प्रस्तावषष्ठमक्षरं प्रत्युक्रामित सर्वर्धु। परित्यः हर्यता-मिति *च मं योनौपर्यूषु विशस्तवा १ रिन्वं द्याश्व अनिधीगवे पश्चममक्षरं प्रत्युक्रामित योनौ। पुरोजित्यां पर्यूष्वादिषु च पूर्वी-क्तान्युदाहरणानि श्रद्धिपदास्वाद्यम् द्विपदास्वान्धीगवे आद्यम-क्षरं प्रत्युक्तामति।पवस्वसोमायाम् अञाइन्द्रासोमाभिधाअ सोमश्च-•दोऽभिधाशब्दश्च आइन्द्रा भवति । पवस्वसोमायामेव ऋम्रे तृतीये

तादन्धार्यां त्वांधामध्ये मान्गोचमागायतोपहिततुवि-शुद्धीयौदलयोंघी(ब्री)रंवाचः साम्नि सिते थे बितीय-मायास्यआंधीतोसंयोगे बैगतेभिगीताब्दमाचप्रसोम प्रान्त्ययोऽस्तवमध्यमायां च तृतीये बृहत्यौ होवायाः प-

वार्द्धस्वतन्वाराताशता अवाम्रे तृतीयेपादे पर्वाणि भवन्ति। वाम्रे तृतीय एता भवन्ति । अभिसोमादिषु सा श्रुद्रस्याधिवा ३ ईष्ट-मायेनाऊवा ३ इत्येवम् अञ्बद्धायान्त्वान्धामध्ये अद्ब्धायान्तु बाम्र आन्धामध्येभवति । आज्ञतायाः स्थाने । स्रुतेचित्वाप्सु-मामदा आ रेडवेत्येवम् अमान् गोचमागायतो पहिताअ अनूपे गोमान् गोभिरित्यत्र आन्धा च मध्ये भवति। अञ्चतया स्थाने-मान् गोमागावते एहित्वामान् गोज्ञब्दश्रान्धाभवति । मागायता-चास्य पूर्वी भवति । बार्द्धे स्वतन्वास्थाने अनूपे गोमानोशिइत्ये-वम् *तुविशुद्धी यौदलयोः * तुविद्युम्नं इत्यत्र शुद्धीयपद्निधने-अद्लेच विश्वब्देओरुद्धिः । योनिवद्भावादरुद्धिः अधार्रवाचः साम्नि सहस्रधारमितिधा शब्दस्य द्वाद्धिः असिते थे द्विती-यम् गायत्री सामाश्रिते उद्गीथे द्वितीयमक्षरं वर्द्धते पवस्व-देवादिषु *आयास्य आन्धान्ताः* त्रिणिधने आयास्ये आन्धा या अन्तो वर्द्धते। अरा३ इया३ आ३ यो३ एषा आन्धा अअ-संयोगे संयोगे तु पत्यये आन्धाया दृद्धिप्रतिषेधः साद-त्मात्नाम् अद्वैगतेऽभिगीतात् इतेगते अभिगीतात्परं वर्द्धते प रीतोष्यादिषु अवमाच मसोममान्त्ययोस्तवमध्यमायां च तृती-ये इमित एव तृतीये पादे न वमादेश्वरात्परं वर्द्धते प्रसोमदेव षथमान्त्ययोः। तृतीयायांतु विकर्षे कृत्वा तवाहं सोमध्यमायाञ्च शब्दात् तृतीयेपादे नवमादश्वरात्परं वर्द्धते अबृहत्यौहोवायाः परं

र अष्ठमक्षरं कृष्यते त्वमग्रआचायामाचं मध्यमायां तृतीयमुत्तमायां चतुर्थमनुष्टुष्यथमायां च इये-नोत्तरयोर्द्धितीय असममितिमित्पृर्वयोस्तवमध्यमायां च गोर्श्वगेष्टादशवि अशेष्ट्रिश्चीय तृतीयें समायिन्द्रादिः

षष्ठमक्षरं कुष्यते * बृहति औहोवायाः परं षष्ठमक्षरं कृष्यते । त्वामिध्यादिषु श्रत्वमम् आद्यायामाद्यम् स्वमम्रे बृहति ओहो-वायाः परं प्रथममेवाक्षरं कुष्यते अमध्यमायां तृतीयम् म-ध्यमायां स्तोत्रीयायां औहोवायाः परं तृतायमक्षरं कुष्यते ***उत्तमायां चतुर्थम्* त्वमग्रेबृहत्येव उत्तमायां स्तोत्रीयायां** औहोवायाः परं चतुर्थमक्षरं कृष्यते #अनुष्टुप्पथयायां च# अनुष्दुप्पथमायां च बृहति औहोवायाः परं चतुर्थमक्षरं कृष्य-ते-पुरोजित्यादिषु अव्येनोत्तरयोद्धितीयम् व्येनबृहति यत् द्विपदोत्तरासु गीतं तत्र उत्तरयोः स्तोत्रीययोरौहोवायाः परं द्वितीयमक्षरं कृष्यते असप्तमं किमित्पूर्वयोः अकिमित्ते बृहति-स्तोत्रीययोरौहोवायाः परं सप्तममक्षरं कुष्यते कतवमध्यमायां चक तवाह इसोम बृहति मध्यमायामौहोवायाः परं सप्तमं कृष्यते अगोश्वङ्गेष्टादश्चविश्शे त्रिष्टुभिक्ष गोश्वङ्गे त्रिष्टुभि आजागृविरित्यत्र उद्गीथे अष्टादशविशेऽक्षरे कृष्य-***त्रिष्टुभियज्ञायज्ञीये** ते *ब्दुभिज्ञीय तृतीयेन्त्यमाइन्द्रादिः आजागृविरित्यत्र तृतीये पादे अन्त्यमक्षरमा इन्द्राया आदि-भैवति । सम्पा३तिषं पिथुनासोनि कामा३आ३ एवमाइ-न्द्राकर्त्तव्या श्रसोमः प्राष्ट्रमम् सोमः पवतायां ज्ञीये प्रथमायां स्तोत्रीयायां तृतीये पादे अष्टममक्षरं आइन्द्राया आदिभवति ।

सोमः प्राष्ट्रमिवपीचयज्ञरन्धपूर्वस्रौग्मतेषु न योनौ डव उतिह्वषा ऽयोनौ हिन्वविशीयेतायिथ्यामादियाँ-नौ च स्वासु शने हितीयपादहितीयमन्त्यायां चांत्य-स्य गीथो पांत्यत्रीषु बोधीये न योनौ प्रवाज्याद्यायां चोपायहितीयं काण्वे योनौ सिष्ठे च हारहितीयं न-

जना २इता २ अग्रेर्जिनिता २ सू २ री ३ ४ इव भी चयज्र रन्ध्रपूर्वस्त्रीग्मतेषु *यज्ञस्त्रीग्मतयोः तृतीये पादे द्वितीये पर्वणि मथमं औक्ष्णोर-तृतीय एव पादे तृतीये पर्वणि एतेषु सामसु इवमी भवति । प्रेष्ठं वोद्वितीये इव प्रीययोनिवद्भावादाद्यस्याक्षरस्य द्वद्धिपाप्तस्य पातिषेधः अन योनौ अयोनौ तु वर्द्धते-एवाद्य-मक्षरम् अडव उताद्विषाअ माण्डवे तवाह सोमायां पुरूणिवभ्र-विति उतिद्वाभवति अअयोनौ अयौनौ तु प्रतिषेधः अहिन्ववि-क्षीयता इथ्यामादिः * हिन्वियथिविशीये द्वितीये पादे द्वितीयं चतुर्थ अञ्जता यिथिं तस्या आदिवेद्धते। मेष्ठं वः प्रथमे अतिथिं *योनौ च* योनौ च विश्वीये अतायिध्यायामादिर्वर्द्धते । दू३ रा३ यां २ अन्यत्र सर्वत्र प्रतिषेधः *स्वासु शने द्वितीयपादद्वितीयस्* स्वासु तृचे औशने द्वितीयपादस्य द्वितीयमक्षरं वर्द्धते अअ-न्त्यायां चान्त्यस्य * स्वास्वेव अन्त्यायां स्तोत्रीयायां अन्त्य-स्य पादस्य द्वितीयमक्षरं वर्द्धते । अगीथोपान्त्यत्रीषु बोधीयेअ बोधीये गायत्रीषु **उचातादिषु उद्गीथस्योपान्त्यमक्षरं** वर्द्धते अन योनौ अयोनौ तु बोधीये उद्गीथोपान्त्यस्य द्वाद्धि-*****प्रवाज्याद्यायां च*** प्रवाज्याद्यायां** मातिषेधः उद्गीथोपान्त्यस्य दृद्धिः । अउपायद्वितीयं काण्वे योनीक काण्वे उपायद्वितीयमक्षरं योनावेव वर्द्धते। ऊ ३ क्या ३ उत्त-

दे पुरो जित्या एं हिवले च सवाज्यक्षाया एं शुध्ये चन् नो रन्धे चोत्तमायामाचं ध्यमायां तृतीयमाद्यायां वो-धीये प्रवाज्याचयोगीथे तृतीयं द्विः कृष्टं चतुर्थमंत्या-यां वाशेध्यमपादयोरन्त्यानित्रीणि चत्वारिपिबंतम-यंत एं हिवे छन्द संकम इथेवीन हो जितह मैह इांथी स्पग्ने भिः

रयोः प्रतिषेषः । असिष्ठे चश्च वयमेनायां वासिष्ठे च योनावेव उपायस्य द्वितीयस्य द्वद्धिः वतारे । श्रहार द्वितीयं नदे पुरोजि-त्याम् नानदे पुरोजित्यां तुचे प्रतिहारद्वितीयं वर्द्धते अहविषे च सवाज्यक्षायाम् सौहविषेसवाज्यक्षायां प्रतिहाराद्वितीयं वर्द्धते । गोभाइ। *शुध्ये च नौ * शुध्ये च योनावेव प्रतिहारद्वितीयस्य हृद्धिः । अस्मा ३ अव उत्तरयोरन्यत्र प्रतिषेधः । करन्ध्रे चात्तमायाम् * द्वितीयमौक्ष्णोरंध्रे उत्तमायां स्तोत्रीयायां प्रातिहार-द्वितीयं वर्द्धते । अव्यं ध्वमायाम् अपध्यमायां स्तोत्रीयायां प्रति-हाराद्यमक्षरं वर्द्धते । #तृतीयमाद्यायाम् # आद्यायां तु स्तो-त्रीयायां प्रतिहारतृतीयं वर्द्धते । अबोधीये प्रवाज्याद्ययोगींथे तृतीयं द्विःकृष्टम् * जरावोधीये प्रवाड्याद्ययोरुद्रीयतृतीयमक्षरं द्विष्कुष्टं भवति । क्षाः सहा३३ । अचतुर्थमन्त्यायाम् ॥ अत्रैवां-त्यायां स्तोत्रीयायां उद्गीयचतुर्थं द्विःकृष्टं भवति । हा ३ ई न्द्रास्या ३कू । अवाशेध्यमपाद्योरन्त्यानि त्रीणि ॥ वाशे उ धुनानः सोमादिषुमध्यमेषु पादेषु अन्त्यानि त्रीण्यक्षराणि वर्द्धते पादान्तेषु । अचत्वारिपिवंतमयंत ५ हि । पिवन्तंकड्वयोः। अ-यंयः । पुरोतंहिस्वराजं । एतेषु त्रिषु पादान्तेषु अन्त्यानि चत्वा-रि चत्वार्यक्षराणि वर्द्धन्ते *। वैछन्दसेकमध्वेर्दानहोनितस्मैद्गृ-शैंथीस्यग्नोभिः कृष्टानि अवाछन्दसे साक्षमध्वे अथायः पुरमग्ने

कृष्टानि देवें वात्पाग्निष्द्वतोगींथवितीयसप्तमे कृष्टे स्वा-सु वितीयषष्टे पस्तो तृतीयमर्चे चतुर्थे थमोच वितीयं ज्ञीये सर्वत्र ककुभि चतुर्थे योनौ वैयद्वे सप्तमं पश्चममुत्तरयोरेकचेंष्टमं गीथचतुर्थे च ॥ ३॥

तमद्यत्वयोर्वानहो जितमस्मैदश्रंथीस्यग्नेभिः एतानि द्वाद-बाक्षराणि कुष्टानि भवन्ति । नभन्योनार्वासुरोन । अस्थाद्धो याजि । मर्जीयो अस्मै । भद्र रहृदि । स्पृशं साथोरथी तस्या । ज्योतिरम्ने विश्वेभिः अदैर्घ व्रात्यामिष्टुतोर्गी-थद्वितीयसप्तमे कृष्टे दैर्घश्रवसे वात्याग्निष्टुतोरुद्वीयद्वि-तीय सप्तमे अक्षरे कुष्टे भवतः । त्वेमोम पाहिनो अग्र इति च। ***स्वासु द्वितीयवष्ठे* स्वासु योविङ्गायां उद्गीयद्वितीयवष्ठे क्रुष्टे** भवतः । अवस्तो तृतीयं अध्यमायां उद्गीयद्वितृतीयं कुष्यते ॥ मर्भुचतुर्थ अमर्भुज्यन्त इत्युद्गीथचतुर्थे कुष्यते अथमोचं द्वितीयं ब्रीये सर्वत्र अभयमोचिद्वितीयमक्षरं ज्ञीये ज्ञीये सर्वत्र कुष्यते । तृतीयपादे मथमोचं भनति क्षककुभि चतुर्थं क्षस्वासु यज्ञा-यद्वीये उत्तरयोः स्तोत्रीययोः ककुमौ भवतः । तयोः पथ-मोचचतुर्थ कुष्यते । ऊर्जीनपा ३३ भुबद्दाजे ३३ अयोनी वैयक्ते सप्तमम् वैयक्ते योनावेत प्रथमोचे सप्तमं कुष्यते अत्रापि तृरीपपादे मथमोचं सत्राचियामध्वाना स्तोत्रीययोः मोचे पश्चमं कृष्यते । तशह स्वराजं उत्तोपमानं अएकच्चेंचक वैयक्ते प्रथमीचाष्टमं कृष्यते । आरत्नयायोनिमृता थचतुर्थं च * तस्मिन्नेनैकर्चे वैपक्ते द्रीथचतुर्थं कृष्यते । चकारः

2

तरे हारादि रनुत्तरयोः स्वासु नवेगीथादि रयोनी शोकेमान्त्ययो विछन्दः स्वाग्नेये ककुभे च योनी सा-मराजे च पादान्ते कांपा पदादी च दीर्घे न जाग्रविदेव-

समुचयार्थः । अपोवसा ॥

इति उपाध्यायाजातशत्रुक्कते पुष्पसूत्रभाष्ये प्रथमस्य तृतीया कण्डिका समाप्ता ॥

*तरे हारादिः * रथन्तरे मतिहारादिः सर्वत्र वर्द्धते *अनु-त्तरयोः स्वासु * स्वासु त्वे उत्तरयोः स्तोत्रीययोः प्रतिहा-' रादेर्दृद्धिपतिषेष: #नवेगीथादि: # उत्तरे मानवे सोमउष्वा-दिषु उद्गीथादेविद्धः अथोनी अयोनी नित्वामप्रायां दृद्धि श्रीतेषधः अशोके मांत्ययोः अ त्रैशोके मध्यमां स्योः स्तोत्रीययोः रुद्रीयादिर्वर्द्धते अविखन्दः स्वाग्रेयेअ विखन्दस्सुबृहद्योये अ-ग्निनरायां उद्गाथादेर्रोद्धः । अककुभे च योनौक त्रैककुभे यो-नावेव प्रथमायामित्यर्थः । उद्गीयादिर्वर्द्धते उत्तरयोरन्यत्र च श्रीतेषेषः असामराजे च असामराजे च योनावेव उद्गीथादेर्देद्धिः वित्रायां प्रतिवेधः अपादांते कांपापदादौ चदीचें असम्बद्धिमदं बह्यत्युपरिष्ठात् । इदं संघातिह्निष्टुप्सु भवति । पार्थवाराहवासिष्ठ-कुत्सरथीयादिषु । इदं तए३ परा३उतए३का३य एव इदं संघातः अवयवद्वितीयं पूर्वसाकाङ्क्षितं विश्विष्यते। पदान्ते अक्षरे हस्वे दीर्घे च पदादी कांपा भवति । यथा न दयन्ना३ इथी है तथातिस्रो-वाच ईर्यात अन जाग्रविदेवस्य कंचिद्वाष्ट्रमारुस्रिकारिदाश्यपी-ति अनकारः प्रतिषेषे । एतेषु पूर्वलक्षणपाप्तकांपापर्वपतिषि-ध्यते । स इरथोनः, शुष्मीवार्द्धोन, अत्र न कारः पार्थनासि-

ह्य कंचिद्रारमारुस्रिकारिदाशुपीति राजनेचाचयोऽ-रतृतीये जगतीषु च वाराहे परयोख्यान्तेषु इपैते गीध-षष्ठं त्रिष्टुप्सु दशमं मध्यमायां बादशं नित्रे गीथषष्ठः रुपञ्चम रहस्वायाङ्गीथादिवीद्धी मागासोमस्पतिः ष्ठाज्यदोहेषु । विचक्षणो जाग्रविर्वासिष्ठे देवो देवस्य वासिष्ठे सफायां दक्षं न पकं वासिष्ठे । पुरुमेध्यश्चित्तबृहत्सोमो बाद्यधी-मित्सिशाद्धीं नपारु । नयत्सूर्येसिष्ठेषु सतोधनं कारि मत्यवित्त-दाश्चनेदानींपीतिः । त्रीण्यप्यौदाने यथासंख्येनोढाहरणानि *राजनेचाद्ययोः चकारेणापवादाधिकारोऽनुकुष्यते राजने चाद्ययोः स्तोत्रीययोः कांपा न भवन्ति अअतृतीये तृतीये पादे भवत्येवकांपा आद्ययोः स्तोत्रीययोः अजगतीषु च बा-राहे अभा अवास्यां वाराहे कांपामतिषेधः चन्नव्दादपवादा-धिकारः । अपरयोश्रान्त्येषु अवाराहात्परयोवीसिष्ठयोर्द्धर्जासा-विसोमयोः अन्तेषु पादेषु कांपा न भवति चश्चव्दाद्पवादः #व्यैते गीथवष्ट्रम् इयेते गीथवष्ट्रमक्षरं वर्द्धते । श्रीवब्दुप्यु द्वामंश्र इयेते त्रिष्टुप्तु तदिदासेत्यत्र उद्गीथदशममक्षरं वर्द्धते । अपध्यमायां द्वादशमः अत्रैन पध्यमायां उद्गीये द्वादशमसरं वर्द्धते । अनित्रे गीथपष्ठं अपूर्वे जिनत्रे उद्गीथपष्ठमक्षरं बर्द्धते । अरु पञ्चपं अरू शन्दः पश्चमोवर्द्धते गिरिनपुरु । श्रहस्वायां गीथादिवाँद्धांश्र हस्वायां बृहदोपज्ञायां उद्गीथादिवीर्द्धस्वतन्वा भवति अत्र द्विपात्प्रस्तावः । उद्गीथादौ मागायना सा जहगीतौ वार्द्धस्वत-न्वा पञ्चाक्षरा भवति । ना३त्वावज्रिन् सा एवंविधा द्रष्टुच्या क्षमागा सोमस्पतिः अहस्त्रभारायां सोमस्पतिरित्यत्र मागायते व भवति वार्दस्वतन्वा । असेथेहाद्वितीये यथर्चे भवति अ उत्सेथे हाद्वितीये स्तौभिके हाबान्दे प्रत्यये पूर्वमक्षरं यथर्च भवति ।

सेघेहादितीये यथर्च भवत्यिषणोदनः सर्वत्र पादत्-तीयतुरीयं रुद्धमन्त्यस्यादृद्धं वर्तेच तृतीयं विद्या-सां विद्यास्ते मराय आधानन्दे अनुपादं नन्दायाः स्थानेमागायता परिदुहाशकुपुरः सखातं न्दुदक्षा-दिषु च नंदापरमेकोचं द्व्युच्चमिन्द्रनावेकं नीचं

क्षअविणोदनः विणः दनः समुद्रस्याधिविष्ठपेमनीविणः । परिस्वानश्रक्षसेदेवमादनः एतयोर्न यथर्च भवति । असर्वत्र पाद-तृतीयतुरीयं दृदं * सर्वत्र उत्सेषे तृतीये पादे चतुर्थमक्षरं दृद्धं भवति अञ्जल्यस्याद्यस्य अन्त्यस्य पादस्य चतुर्थमक्षरं सर्व-रुद्धम् अवर्ते च अभावर्ते तृतीये पादे चतुर्थमक्षरं च कुष्यते । *** तृतीयं विद्यासां विद्यास्ते * अभीवर्चे पुन विद्यासां तनुतां** विक्तास्तेस्पृधः पतयोस्तृतीयमक्षरं कुष्यते अन्यत्र चतुर्थम् । वर्ते-चेत्यादिस्त्रद्वयं मकुशब्दरहितं आझायानुसारेण व्याख्यातिमदं-पुस्तकान्तरे तद्यथा वर्ते च *मराय आंधानन्दे अनुपादं मराये आंघा च नन्दा च आंघानन्दे ते अनुपादं भवतः पादे पादे अनुपादम् । आग्नीं ना ३हास्ता ३च्युतां ३ एवमादिषु । अनंदायाः स्थानेमागायतापरिदुहावाकुपुरः सत्तातंदुदशादिषु चश्र मराय एव नन्दायाः स्थाने मागायता परिदद्वाञ्चकुपुरः सस्ता भवति बङ्य-माणेषूदाहरणेषु । परिधी देदुहानः शकुनाः पुरोजिती सखायः । तंदुरोषां दक्षाय्यः पेद्धोपुरो त्वाशक्तन्तः । अनन्दापरमेको-चम् नन्दापरं यत्पूर्व तदेकोचं भवति । ताश्मा अग्निमा ३-स्तेवसवः एवं सर्वत्र । ऋद्व्युचिमिद्र शिवासीमिमन्देत्यत्र नन्दा त्परं द्व्युचं भवति । अनोवेकं नीचपश्र योनौ अधिननरा-यां एकं नीचं भवति नन्दापरं । अमासु सक्षं च अ म-

ऽमासुसक्षंच रांतश्हिमनाकारान्तश् स्तंव्युचैकेस्तं व्युञ्जैके॥ ४॥

अथस्तोभगतागतमगति स्तोभस्य स्वरे प्रत्यये सन्धौ गतिर्विरतेक चिद्धिरतेष्यगति व्यंजने प्रत्यये ग-तिरगतिश्च तत्र स्वरव्यंजनयोः प्रत्यययोरगतिसंतः

असु ससं एतेषु नन्दापरमेकं नीचं भवति । बोधासुमेम नसुण्डुतिमसु । इमाब्रह्माससु मित चसं धीयतिदुहानोधेच । अत्रनितवाह सोमरारण एवमादीनि । एपावाकास्थितानिचैतानि
अकारान्तपदान्तां स्थिरान्तं *रांत हितं * स्वरान्तं यत्पूर्वस्थितं सह हितं भवति । स्थितसंहितं भवतीसर्थः । परिधीरिति ता
हिश् हहानोबभ्राफ्यानि । *अनाकारान्तं * पदान्ताविद्यतभेव यत्पर्व आकारान्तं भवति । तत्वस्थितसहितं न भवति स्थितसन्धिनभवतीत्पर्थः । तवाहं नक्त मुतसोमतेदिवा सोमंविद्याच्याधिया पिवासोमिनद्र मन्दतुत्वा । नार्वा एवमादीनि ।
*स्तं व्युचैके स्तं व्युचैके एती काव्दी स्थितसह हितो भवतः एके मन्यन्ते न तु ग्रन्थकारः । एतानि निश्चितानि प्रयोगविषयाणि न स्वाध्याये ।

इति उपाध्यायाऽजातशत्रुक्तते पुष्पस्त्रभाष्ये प्रथमस्य चतुर्थी कण्डिका समाप्ता ॥ * ॥

वृद्धारुद्धं समाप्तम् अथय स्तोभगतागतं विज्ञान्यते ।
*अगित स्तोभस्य स्वरं मत्यये सन्धौ यथा हारायणे राजादेवीहो ३ ऋतं बृहातः । तथा चार्क्कं जभे हाउत्सोदेवोहिरण्या ३ पा ३ एवमादीनि । अगितिविरते अविरते तु गिर्भिवति हारायणादिषु ।
*किविद्धिरतेऽप्यगितिः अयथा मधुइच्युन्निधने प्रागन्त्यात्स्तोभा-

स्तोभा ये तान्वध्यामः कण्वबृहत्पाद्यान्त्यावगतौ पूर्व-कल्पश्चोदिन्द्रेत्यन्त्यचा दन्नेकाराभ्यासस्य विकल्पोन-गतागतस्य मध्यमयोश्चागतः सन्वन्नउद्या वृषस्वपुनान-द्वितीयाचान्धर्दिपत्ययेयंपृषायां स्त्रवास्त्र पूर्वजनिन्नेन्त्य-स्य स्तोभस्यागतिर्यस्य द्वितेत्यन्नान्त्यस्यापि गति बार्ध-हो इस्तोभस्योत्तरस्या गतिरभिस्नोमाद्यायामाद्यःस्तो-भः सगतिपात्रोत्त्रसगतिर्भवतिकौश्वयोः पर्याकूपारे चागतः स्तोभः पुरोजितीत्यस्मिन्चछन्दे गतिर्भवति

त । क्ष्वित्र मत्यये गतिरगतिश्र स्था वाजाजिति । क्षतत्र स्वरव्यंजनयोः प्रत्यययोरगीतमंतः स्तोभा ये तान्त्रक्ष्यामः * उपरिष्ठादुदाहरिष्यामः । अकण्यबृहत्पाद्यान्त्यायमनीः कण्य-बृहतिस्तोत्रीयाद्यान्त्यावगतौ स्तोभौ भवतः त्वामिच्यादिषु। ***पूर्वकरपश्चोदिन्द्रेयन्त्यत्वात् * उदिन्द्रा**व्वमिष्ठय द्रत्यत्र पूर्व-कल्पश्चागतोभवाते । अन्त्यत्वाद्वैकल्पिकत्वादेतयोः । अअत्रे-काराभ्यासस्य विकल्पो न गतागतस्य अत्र इकाराभ्या-सी विकल्पते न गतागतं । अपध्यमयोश्चागतः बद्दात्रवस्व पुनानद्वितीयायां घर्हिमत्ययेऽयंपूषायाश्सर्वासुक्ष मध्यमश्चागतोभवति सत्वंनादिषु स्तोत्रीयाया द्वितीयां घर्दिमसये अयं पुषायाः सर्वासु अपूर्वे त्रेऽन्त्यस्य स्ताभस्यागतिर्यस्य द्वितेत्यत्रांत्यस्यापि गतिर्वाम्रेही इस्तोभस्योत्तरस्यागातराभिक्षोपाद्यायायाद्यः स्तोभः स गति प्रा-मो लुप्तगतिभवति क्रींचयोः पर्याकूपारे चागतः स्तोभः की षयोरयंपूवाद्ययोः परिसहर्यतः इरिमिति यस्य योनिस्तस्मिन्ना-क्रुपारो एतेषु सर्वे स्तोभा अगना भवन्ति । अपुरोजितीसस्मि-

गतिमान्पूर्वस्तोभः सौभरे सनोयुवातवत्यदिन्द्रिया-याद सर्वासु तंबोदस्माद्यायां बोत्तरस्वगतिमान् भद्राइन्द्रस्यमदस्यनुमादेवन्नाहन्यं प्रेमध्वराय ॥ ६ ॥

अतः परमगितमन्तरतोभा ये तान्वक्ष्णमोव्यंजने प्रत्यये स्वरे तु गितभवित शास्य प्रथमायाः सर्वेडल्र-र्याश्चकृमास्त्यत्वः हिरण्ययुश्च कक्ष्मे सर्वनेंद्रः स्वतः इन्द्रक्षीभराचागमित्रयमते घृतिनिधनेऽन्त्यः सर्वास्च मधुनिधनेत्यवर्ज दैवोदाचारयो यौक्तयोः स्वधाप्रत्यये माधुछन्दसञ्चपस्वरन्त्वयाभूषित्त सुषावसोपुनाना-छन्दे गितभवितः एवं तेष्वेव क्रौश्चादिषु त्रिषु पुरोजितीत्यत्र गितः । अगितमानपूर्वः स्तोभः सौभरे सनोयुवातवत्यदिनिद्रया-याः मगित्रमात् तंत्रोदस्माचायां च पूर्वस्तोभोगितमान भवत्ये-तेषु । अजत्रस्त्यातिमान् भद्राइन्द्रस्य मदत्यनुमादेवत्राइन्यं प्रमुवायः एतेषु उत्तरो ऽगितमान् भत्रति ।

इति उपाध्यायाजातशत्रुक्तते पुष्पसूत्रभाष्ये प्रथमस्य पञ्चमी कण्डिका समाप्ता ॥

अतः परमगितमन्तः स्तोभा ये तान्वस्थामोन्यञ्जने प्रत्यये स्वरे गतिर्भवति स्वरे तु प्रत्ययो गतिर्भवति ।
उदाहरणानि यथाद्यषाहो ३३ अचा इहो ३ई । *वात्त्रये
प्रथमाया स्वर्त उत्तरयोश्चक्रमासत्यत्व शहरण्यपुश्च उदाहरणानि यथा राजिनित द्यो ऽऽहो ३२ । अवाऽियहोयिर। गती। *अकसे सर्वे अगता भवन्ति। *नेन्द्र शसुत इन्द्रंगीर्भि राद्यागमित्रयमते एतेषु गतिर्भवति। हिर श्रीनिधने
सर्वा गतिर्भवन्ति । *घृतिभिनेत्यः सर्वासु मधुनिधनें ऽत्यवर्जी

स्साध्यष्टम्भे स्वादिष्टाचयोरंत्यो महोप्रत्नं गौतमेंत्यो वैष्टंभे वयमन्त्यः सर्वास्त कण्वेभिः प्रवर्थ सप्यस्तोत्रीः यान्तेनजातमविद्यशाविस्तोत्रीयान्ते यदिन्द्रया-नपापत्वा देवान् गच्छेन्दुरिन्द्राय विद्यबस्येशा-सहस्रघात्राचः साम्न्यासोप्रियंदेवायाविकोश्य हाः रिवर्ण उलोककुमन्दानास्तैरद्येप्रत्नामृतस्या ऽभीः श्रावे पुरूणि गुणा श्रीणन्तः समुद्रस्य पुना-

दैवोदाक्षारयोर्योक्तयोः स्वधापत्यये माधुछन्दस उपस्वरं त्वया भूषन्ति सुवावसो पुनानाः सोश्चष्टं भे स्वादिष्ठाद्ययोरन्त्योगद्गो-मनं गौतमें उत्योवेष्टम्भे वयमन्त्यः सर्वासु कण्वेभिः मन्द्रसपस्तो-त्रीयान्ते न जामतविक्वाशवि स्तोत्रीयान्ते यदिन्द्रया नपायत्वा देवान्गच्छेन्दुरिन्द्राय विश्वस्येशा सहस्रघा वाचः साम्न्यासो-षियन्देवाय विकोबाँहारिवर्णउल्लोकक्रमन्दानस्तैरइच्ये पात्रस्त-स्याभीक्षवे पुरूणिगृणा श्रीणन्तः समुद्रस्य पुनानायामाद्यः सर्वासु स्वः पृष्ठे सर्वे नामिसोमाध्यास्यायां विचे प्रत्यये पृक्तिन-नि ज्येष्ठं य इन्द्रं तथ्शहस्तेनसुवादब्यः सुघुणामत्तं पुद्धती-बादीये सर्वे रन्ध्रयोश्र सर्वे ने। तरे द्वाअचि बाजजिति स-वेनरियमित्रक वरूणसाम्त्रि नयोष्सु मदाधरूणं वन्तीय इन्द्रे सन्तु दे दिवातीरनाष्ट्रष्टाभिर्मधुपीं पृथुमगामोर्ज्जोनभुनद्वादसं-द्यानुष्टियमीवध्यआविस्तुर्गोयती व्रतानिहिन्वंनृतामक्तयत्सो-योजतउदुास्त्रया अर्वाग्रयर्सज्ररक्वायन्तोनागोरिय र्माक्यर्परिष्क्र-र्हुम्माहिन्त्रवित्रीयोत्तरयोरन्सोयोनौ ण्यन्ति गृद्धः पूर्वयो चान्त्वः 🛊 ॥ 🗱 ॥

इति पुष्वसूत्रभाष्ये पथमस्य पष्टी कण्डिका समाप्ता।

नायामाचः सर्वासु स्वःपृष्ठे सर्वेनाभिसोमाध्यास्यायां विचेत्रत्यये पृश्चिनिज्येष्ठं य इन्द्रंते श्रुहस्तेनसुषाद-द्यः सुवृणाप्रत्तंपुरूष्यातीषादीयेसर्वे रन्ध्रयोश्च सर्वे नोत्तरे वृषा अचिवाजजिति सर्वेनरियमचिक्रवरूणसा-दिन नयोष्सुमदाधरूणं वन्तीय इन्द्रसंतु देदिशतीर-नाषृष्टाभिर्मधुपर्षिपृथुप्रगामोजोनसुवद्वादक्षंद्धानुष्ट्विः मौमध्य आविष्णुगीयतो वतानिहिन्वंचताभक्तं य-स्सोयोजतजदुस्त्रियाअवीग्नथः सजूरच्वारन्तोनागोरिय-मांशर्दपरिष्कृण्वांति गृईःपूर्वयोद्दुमाहिन्वविशीयोत्त-रयोरन्त्योयोनी चान्त्यः ॥ ६॥

दक्षणिधने गोषातिरिन्द्राय द्रोणे कार्त्तयशे सर्वे न तु विवसोः स्थामसुम्ने साकमद्द्रव उचायामाद्यः स-विस्वन्यत्र प्रथमतृतीयपश्चमा नमधोस्तृतीयो लम्बे-सोममिन्द्राय शुक्तन्दुदुहे हरायणेन्द्रं पवमान्यस्यः व-हणासामदिरोर्जुनो वैयद्देपुनानायामंत्योभासेकतुः वित्तेनापवस्वमःहिष्ठः सितेऽन्त्यः कीत्सेभितृतीयाः

#दक्षणिधने गोषातिरिन्द्राय द्रोणे कार्त्तपयो सर्वे स्तोभा अगता भवन्ति । अन तु विवसोः स्थाम सुन्ने अन्ति । अन तु विवसोः स्थाम सुन्ने अन्ति । अन्ति । असाकष्मत्र उच्चायामाद्यः सर्वास्त्रन्यत्र प्रथमतृतीयपञ्चमाः । उच्चाया अन्यत्र मथमाद्यः स्तोभा अन्ता भवन्ति अन्त मधोस्तृतीयो स्व से सोमिनिन्द्राय शुक्रं दु-दुहेहारायणेन्द्रं पवमानस्य वरुणासामिद्ररोज्ज्ञीनो वैयव्वे पुनाना-यामन्त्योभासे क्रतुवित्तेनापत्रस्य मशहिष्ठः सितेन्त्यः गाय-त्रीसामासिते अन्त्यः स्तोभोऽगतोभवति अक्तैत्मेऽभिनृती- यामुभी स्तोभाविन्द्राय पूषाचयोः स्वादिमधमायाश्रो-सरस्तश्सलायः परित्यश्रक्षः सैंधुचिते तिस्रो-वाचोत्तमायामंत्यः पवस्वाचायाश्च मतेप्रसंपवमान-गोभिः सुषाद्ब्धोदुहानो दावसुनिधनेत्वश्सोमान्त्यः सर्वासु मदेषु गोषातिहीविष्कृते त्वश्सोमाचान्ययोः स्वादिप्रथमायाश्चोद्वश्यीय इन्द्रसुतायामुत्तरयोभैंधे-स्थाप्रत्यये॥ ७॥

सामराजेपवित्रेयामनाकृष्टो गौषूक्तेर्य आमरुतां धेनौ सर्वे त्वाष्ट्रीसाम्नोश्च सर्वे न हरिवत्सपवमानवा-

यायामुभौ स्तौभाविन्द्रायपूषाद्ययोः स्वादिमथमायां चोत्तरस्त-श्सरवायः परित्यश्रक्षः सैन्धुक्षिते तिस्रोवाचोत्तमायामन्सः प-वस्वाद्यायां च मन्तेमत्नं पत्रमानगोभिः सुषाद्वधादुहानोदात-सुनिष्ने त्वश्सोमान्त्यः सर्वासु मदेषु गोषातिहाविष्कृते त्व-श्सोमाद्यान्त्ययोः स्वादिमथमायां चोद्वश्चीय इन्द्रसुतायामुत्त-रयोमेंधेत्थामत्यये ॥

इति इपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये प्रथमस्य सप्तमी कण्डिका समाप्ता ।

सामराजे पवित्रायामनाकृष्टीगीषूक्तेर्य आमरुतां घेनी स-र्वे त्वाष्ट्रीसाम्नोश्च सर्वे स्वर्योस्वरयोस्त्वाष्ट्रीसाम्नोः सर्वे स्तोभा अगना भवन्ति । नहरिवत्सम्पवमानमेवमादिष्वपवादः । सन्दिर्वत्सं पवमानवाचस्पतिः सोमस्यतिः सखेन्द्रस्य पुरः सख्योवीनी यद्वं च ब्रह्मोद्वर्शा युक्ष्वास्थागिरां बृहद्यानेथें- चस्पतिः सोमस्यतिः सखेन्द्रस्य पुरः सखायोविनिनं यज्ञं च ब्रह्मोद्रवःशंयुक्ष्वाद्यथागिरां बृहदाग्रेयेन्त्यो यस्तेसामसाम्नि गोषातिहत्तरे जनित्रे पुरउत्तरयो-रंत्यः स्वविन्निधन इन्द्राय सञ्जुक्तइन्द्रेस्तेसुतस्येन्द्रस्य-यश्यवृत्तो वैश्वामित्रेसरज्जार आनिधने तु प्रत्यये पूर्वयोश्वाभिगीते प्रत्यय उद्धत्पाजापत्ये सर्वे न वृभिः शैखण्डिने सर्वे नयेन्वायदीपविनशीपतिः क्रन्देशुर-इन्द्रस्या उवाभीके सर्वत्र न सुता इन्द्रायाछिद्रांजो-रूपं सन्तिनपाद्यानामा उवा सर्वत्र न तालव्याद्या-रपरमितहारमेके विरते गतिलोपो न सन्धौ तृश्वाह-रा ३३९ उवा ३२३ इणी ३२३४ यातृश्वाहरा ३३१

ऽन्त्योयस्ते सोमसाञ्चि गोषातिरुत्तरे जानित्रे पुरुत्तरयोरन्त्यः स्वर्वित्रधन इन्द्रायसञ्जद्दन्द्रस्तेष्ठतस्येद्रस्य यवास्यनुत्तावैक्वामित्रे सरज्जार आनिधने तुप्रत्यये पूर्वयोश्चाभिगीते प्रत्यय उद्धरमा-जापत्ये सर्वे ननृभिः शैखण्डिने सर्वे नयेत्वायदीपविनशी-पितः क्रन्दे शुरइन्द्रस्या जवाभिके सर्वत्र न सुता इन्द्रायाछिन्द्रांनोरूपसन्तिनपाक्वानामा उवा सर्वत्र न ताल्व्याद् । ता-छव्यात्परं आजवा गतिरेव भवाते । अछिद्रादिष्वेव मनीषिण इसत्र । क्रव्यात्परमित्तहारमेके विरते गतिलेपो न सं-धी तुश्त्वाश्वरा १३१ जवा २२३ इणी १२३४ यात् ३ त्वा-इरा १३ जवा १२३णी १२३४ याः तिलेपात्परं गते-रितहारमेके मन्यन्ते । तत्र च विरते गतिलोपः सन्धावलोपः सत्रीदाहरणं तमेवअछिद्रादिष्वेवोदाहरणानि मनीषिण इति ।

उवा ३२३ णी ३२३४ या कृतिनिपरीतोत्तरयोः श्रायन्तः सर्वासु वत्सासु सप्तास्योभिज्योकाः पवस्वाचयोराजु-ह्यानस्यातीषक्ते पवस्वाचयोः सिमासु च छान्दसी-प्वाचायां यस्तेहरे संयोगे प्रत्यये वृष्टि सर्वेनविश प्रत्यये नविश प्रत्यये ॥ ८॥

बादौमनतेनीचैः पुना प्रबं मृज्य सुषा पाहि प-रिधीं दुहे मश्चाके थे पुनानायां प्रान्त्ययोः छम्सं बयं प्रवर राय आ सुता दश्ष्ट्रेचानिन्द्रं तवास्वारंपयीं

*क्रांतिनपरीतोत्तरयोः श्रायन्तः सर्वासु वत्सासु सप्तास्येभि-रूपीकाः पवस्वाद्ययोराजुह्वानस्यातीपङ्गे पवस्वाद्ययोः सि-मासु च छान्दसीष्वाद्यायां, यस्तेहरे संयोगे प्रत्यये द्विष्णसर्वे न विद्याप्तयये न विद्यापत्यये ।

इति उपाध्यायाजातशत्रुक्कते पुष्पसूत्रभाष्ये प्रथमस्य अष्टमी कण्डिका समाप्ता ।

गतागतं समाप्तम् । अवादौ पन्ते नीचैः पुनाप्रतंगृज्यसुषा-पाहि परिधीन्दुहेमश्राके समन्ते प्रस्तावादि नीचो भवाते । पुनानः सोमप्रत्रश्मप्रज्यमानः सुषावसोपाहिषिक्तस्माद्रक्षसः पश्चिश्रितदुहानः । इमश्स्तोमश्रोकपत्वा । अथे पुनानायां मान्त्ययोः अ। उद्गीये पुनानायां प्रथमात्ययोः स्तोत्री ययोः सन्तन्ते नीचीभवतः प्रसङ्गादेतदुक्तं । अष्टंभे वयंप्रत्रश्रायआसुता । महाविष्टंभे वयं प्रत्रश्मधरायाआकृहसुतासोम एतेषु प्रस्तावादिन्निचैः । अद्रश्चे च अद्रश्चे चेतिजातिग्रहणम् अथादंष्ट्रश्च्रथोः अ प्रात्ययोः शीयेविच्ययुंश्व क्षितेशुभ्रःरायः सः हिष्ठी-यासितयोरय मपाहरिश्री बीयेयाभि सुतादिवः पी विद्याक् शुदीयेभिक्षेगिरिं पुरोजिय त्वाष्ट्रयोश्च सुता-च प्रान्त्ययो राग्नेये पुरोज्याग्नि माशु नाध्वतवश्रसो-

मस्तावादिनीचो भवति एष उत्सर्गः । अञीनन्द्रन्तवात्वारंष-र्थापांत्ययोः * अन प्रतिषेधे इन्द्रंविक्वा तवाह्र सो आत्वाविश्वंतु-अरन्तइन्द्रकुक्षये परीतोष्यां प्रथमांत्ययोः एतेषुप्रतिषेधः। क्शीयेविव्ययुंक्ष्यक उद्गर्शीय विव्ययुंक्षाहिकोशिनामस्तावादि-नीचैः। अक्षितेश्रभ्रश्रायः संअ सैन्ध्क्षिते श्रभ्रमंघोरायः समुद्रेति च नीचैर्भवति । अहिष्टीयासितयोरयम् यद्वाहिष्ठीयासितयो-.रयंपूषेति नीचीयावः । अअयाहरिश्रीअ हरिश्रीनिधने अया-वित्त इति च नीचैः अलीये याभिम्रुतादिवः पी अरोहितकू-लीये अयाचित्तः अभिद्रोणानि सुता इन्द्राय दिवः पीपूर्व एते-षु प्रस्तावादिं नीची भवति । अविद्या कू अस्वाक्त्याक्त्यारे वि-द्याहित्वेति प्रस्तावादिनीचोभवति । अधुद्धीयेभिद्वेगिरिपुरोजि-प्रश्न शुद्धाशुद्धीयेऽभीतोवाजसातपापिति हे आद्ये स्तोत्रीये गि-रिनपुरुपुरोजितीमथमायां च मस्तानादिनीचैः । ऋत्वाष्ट्रयोश्चऋ ऊर्द्धेडत्वाष्टीसाम्नि आकारणिधने च पुरोजिमथमायां च म-स्तावादि नीचैः । असुता च मान्त्ययोः असुतासोमायां प्रथमा-न्त्ययोःस्तोत्रीययोद्धदेंडत्वाष्ट्रीसाम्नि पस्तावादि नीचं । #आ-मेये पुरोज्यमि बृहद्।मेये पुरोजि अमिनर इति च नीचीभ-वति । अथाध्य आधुभार्गने च उचातादिषु मस्तानादि नी-चं । अध्वयीतवत्यसासनः अः मतिषेधे । अध्वयीतवत्यइन्दोध-

सनः पर्णेचाप्रसो पुक्ते शुभ्रमुचैनाया दक्षसः हि नयोः स्वादिमान्त्ये सन् ह्यदाभ्यस्तिस्रश्च षडन्ते तु-चयोर्डे पुनाच सेघे पुना परितवामंतवत् प्रतं प्रपिबा-भिसोबेश्रीसद्मनेयं दासेचा ऽऽसितेषप्रं त्सुचे म-

सोमासोविसनइन्द्राय एनेष्त्रपत्रादः। अपर्णेचअ विस्नम्बसौप-र्णे च आशुभागंत्रत उत्सर्गापत्रादौ द्रष्ट्रच्यौ एतान्येव पत्युदाह-रणानि । अञ्जनसोक्ष प्रसोमासोविपश्चित इसस्यापनादः । अपू-क्ते शुभ्रमुचैनाया गौषूक्ते शुभ्र मन्धे उचातेपुरानावि-क्वाअयाचित्त इति नीचीभावः । **अद्धसस्हितयोः स्वादिमांसे** दक्षणिघनसशहितयोः स्वादिष्ठयेतिमध्यमान्ते स्तोत्रीये नीचे प्रस्तावे भवतः । अप्तः धदाभ्यस्तिस्रश्चक्ष सःहिते विशेषः । अदाभ्यः पुरः तिस्रोवाच उदीरत इति च तृचयोर्मध्यमां-सस्तोत्रीये नीचमस्तावे । अवडन्ते तृचयोर्द्वे वषट्कारणि-धने अभित्वापूर्वपीतयीवधुन्दद्राणिमति च त्चयोर्द्वे द्वे आद्ये स्तो-त्रीये नीचपस्तावे भवतः । ऋषुनाचऋ पुनानः सोमायां वषडन्ते प्रस्तावादि नीचैः। असेघेपुनापरितवापन्तवत् अ उ-त्सेघे पुनानः सौपरीतोषि च तत्राहश्मोत्रिष्वेतेषु समन्तवत् अप्रतंपिचाभिसोद्वेश्री अ त्रस्तावादिनीचीभावः । प्रवंशीपूर्व प्रथमायां विवासतस्य अभिसोमासे इति च तृचर्यो-द्वेंद्रे आद्ये स्तोत्रीये श्रीणन्तइति च नीचीमावः। श्रमद्येनेयंश्र कर्द्सबने अयं त इति नीचीभावः । श्रदासेच शात्रिदै-वोसे चायन्तइन्द्र इति नीचीभातः । अआसितेपप्रन् अगयत्रीसा-मासिते अपग्रन्यवसे इति नीचैः । अस्तुचेपन्द्र योक्तस्तुचेप-

न्द्रमन्तवदुक्थे पहिन्दोचैः शंकुन्यस्यप्येषसर्वः स्वयवा-द्रवे पनकार्यं वयेते द्वयोगाविन्द्र कत्वायां च परम-ज्याः स्वादोवी वपुरोजीमा उत्वेति सर्वः पुरोजिगि-रिश्वनित्र आर्षभद्येनयोः प्रान्त्येवायोर्द्वतीते वाम्निभि-सोद्वे मान्यत्र लौदोगोवि च्छयेनवद्साविमान्त्ये ऽस्यपी-स्वाकाशीते नवेमन्द्राभिमत्ससुषा महेचा नुत्सोराजा

न्द्रयायोतिनीचैः । अपन्तवदुदुच्छेअ बाईदुक्थेपुनानःसोपरीतोषि चतवाह श्सोतृ चेषुसपन्तवदुचनीचं । अमहिन्वाचैः अमहिन्वान इति बाईदुक्थेप्रस्तावादिरुचैः । अशंकुन्यस्यप्येषसर्वः शंकुनि अस्य-पीत्नाएषस्यधारयेतिसर्वस्तृचोनीचमस्तावादिः अस्वयवादवे अद्या-वाक्त्रे स्वेद्विर्यं पञ्चतिस्वयशब्दोमन्द्रेनीचो भवति । अपनकाण्त्रेअ काण्वेपनशब्दोनीचोभवतिषन्द्रस्वरे । श्रव्यतेद्वेयोनाविन्द्रकत्वायांच क्रत्वायाञ्च द्वेद्वे आद्ये स्तोत्रीये परमज्याः स्वादोरिच्छेतिप्रथमावा-पुरोजिमथमाइमाउत्वेतिसर्वस्तृचः एनेषु मस्तावादिनी-चै: । अपुरोजिगिरिजनित्रे असरेजिनत्रे प्रपुराजितीगिरिनपु-हनीचपस्तावादिः। अअविभव्येनयोः मान्त्ये अविभे गोविच्छचे-ने च मथमांत्ये स्तोत्रीये नीचेपस्तावे भवतः । अवायोर्द्धर्तेतिअ वायोरभिक्रंदेधर्तेतिनीचैः। अवाम्रेभिसोद्वेशः। वाम्रे अभिसोमाद्वे स्तोत्रीये नीचमस्तावे भवतः। श्रमान्यत्रश्रः अन्यत्र मध्यमा नीचमः स्तावा। *लौबोगोविच्छचेनवत् * द्वभ्याघातलौबोगोविच्छचेनवत्-। *असाविमान्त्ये असाविसोमापालोशे मध्य-मथमान्सयोः मान्त्ये नीचमस्तावादिः । *अस्यपीत्वाकाशीते* रवेतिनीचैः अनवेषन्द्राभिषत्ससुषा अजारे मानवे पन्द्रया या अन

रन्ध्रोत्तरवाजजितोर्योना वेत १ इवहेच्ये पुरोनदे पुना-यामे पुरोयज्ञावन्त्रवीरापारे छे प्रयोनावयं पूपुरः क्रीश्रं साप्तमिक आयास्ये नुत्सस्तव कावंरथन्तयोः सर्व-त्रा शोस्वो ॥ ९ ॥

थेषुक्ते हे साव्यामपो वैयद्वेजय उतोनः दावे नेन्द्रः कलेषी प्रान्त्ययो राक्त्हविषघृतनिधनाइवसाध्यानां हे

भिसोमामदसरासः सुषावसो इति नीचैः । मद्गेच पौरुमद्गेच एतान्येवोदाहरणानि । अनुवसोराजा अन् उत्सोराजादेव इति
चात्रापवादः *रन्ध्रोत्तरवाजजिनोयोंनौ उत्तरे ऋको रन्ध्रेवाजाजिति च योनावेव प्रस्तावादिनीचौः । *एत १ इवदे व्ये ३ इवदे व्ये ३ इवदे व्ये १ द्वापदे व्ये एत मुत्योमित नीचैः १ पुरोनदे १ नानदे पुरोजितीनीचैः १ पुनायामे १ उत्तरेपामे पुननो अक्रमीदभीनीचैः १ पुरोपकाद्यवी ।
रापारे १ पर्यक्रपोरपरोजितीयक्षायसद्यक्ते वीराय सदना इति
एतेषु नीचैः प्रस्तावादिः १ श्रेष्ठ प्रयोनौ १ वयमेनवासिष्ठयोनावेव
प्रथमायां नीचीभावः । १ अवस्तवादि । १ स्तावादि । स्वयमेनवासिष्ठयोनावेव
प्रथमात्रेषे उत्सस्तवादं सोमेति च प्रतिष्ठियते १ अनुत्सस्तव १ अनुप्रतिषेषे उत्सस्तवादं सोमेति च प्रतिष्ठियते १ अक्रास्वो मो
अवासीदिति कावेदवीवारयन्तरे प्रतिष्ठेषः । प्रस्तावादि ।
अपारवी प्रा

इति उपाध्यायाजातशतुक्रते षुष्पसूत्रभाष्ये मथमस्य नवमी कण्डिका समाप्ता ।

थेवूको हे सान्यम् अतः परं उद्गीथाधिकारः । उद्गीथे असा-

सदानेयं दासे च कील्मलान्धीकावाभीकसोमर्षभमक्तां योगी प्रमहतां चत्वारीन्द्रमलीये प्रवाहे स्तृणन्ति देवमणां न ककुभे त्वश् सर्वे उग्रं कदानत्वद्वहणात् सरिपिमिन्द्रासर्वोभियो भरे स्थूरमेवासर्वो योगी प्र-

शुर्भदायामाद्ययोरुद्रीयस्तोत्रीययोरुद्रीथादि नीचैः। अयौत्रैयश्वे *। वैयञ्दे अपोवसानोनीचैः । ऋजयउतानः ॥ संजये उतानउत्पु-पूर्वा इति नीचैः । अतः परं सर्वत्रोद्गीथाधिकारोऽनुवर्त्तनीयः । *शवै * । शैशवै उद्गीथादि नीचैः । *नेन्द्र श सन इन्द्रः इन्द्रश्च-सोमः । * कलेर्षामात्यन्योः * । शाकले अर्वा सोमायां मथ-मांत्ययोः स्तोत्रीययोरुद्गीथादि नीचैर्भवति । अभाक्त्हविषघृतनि-धनाश्चसाध्यानां द्वे । अञाक्त पारे सौहीवषेघृर्गानधन आखे सा-ध्यानां द्वेद्दे आद्ये नीचोद्गीये भवतः । असम्रानेयं । अर्द्धसम्रान अयंरणायते सुन इति नीचैः। श्रदासे चश्र रात्रिदैवोदासे च पूर्वशब्दोनीचै: । क्षकौल्मलांघीकावाभीकसोमवभमकतां योनौ प्रक्र कौल्मलं वर्हिष आंधीगवे कावे आभीके यस्ते सो-मसाम्त्र ऋषभे पात्रमाने महतांधेनौ एतेषां योनावेत प्रथमा-यां उद्रीथादि नीचै: । ऊहगीतौ प्रतिविध्यते । अमरुतां च चत्त्रारि # मरुतां धेनौ च चत्त्रार्थन्या अनुदृगीथादिरापे व-चनात्रीचैः *इन्द्रमलीये प्र* इन्द्रमच्छरोहितक्लीये प्रथमायामे-वोद्गिथादि नीचैः। अवाहे स्तृणन्ति देत्र मपां नश्न। ऐध्मवाहे स्तृ-णन्ति वर्हिः देवं देवत्रा अपां न पार्तामिति नीचैः अक-कुभेत्व ऐतर्वः ॥ त्रैककुभे त्वमङ्गमक्षणीतप इति सर्वमेवोद्गी-थादिनीचैः । अउग्रंकदानस्वद्ग्रहणात् अ । उग्रन्तत्यत्येतेकदानः शुश्रवनत्वद्रन्यो एतेषां ग्रहणात्रीचीभावः । असेर्यिमिन्द्रासर्वो-

रे च वृज्ञिगेप पर्णे सोमवरुणा स्वारे योनावाययोः र्मरुदेवानामूनीदिविद्युमा मित्रे दिविद्युम्ना स्यक्षे पृन क्षिन्येकचे पुनानायामन्तवत् पर्यामैतयोदैं चैवम-भिसोम योनौ मान्ये यज्ञासर्वः क्षितेचामदाय कण्व भियोकः। एडकौत्से रियमर्ष इन्द्राय सोमपातव इति सर्वस्तुचः अभियोनिमिति च नीचीभावः। अभरे स्थूरमेवासर्वः ॥ सी-भरे स्थूरं न कचित वाह्यसिनीरयूरिति एतेषूद्गीथादिनी-चै: । " अयोनी परे च । सीभरे योनी पथमायां उद्गीथादी प्रतिहारे च नीचत्वं। श्रृष्टीजगे प्रश्न आजिगेरुषा च प्रथमार्या उद्गीथादिनीचै:। अपर्णेअ विलम्बे सौपर्णे उद्गीथादिनीचै:। उच्चादिषु । असोप्तवरुणासोमं पवित्रे वरुणायेति चापवा-दः। अस्वारे योनावाद्ययोर्मरुदेखानामृतीदिविद्युम्ना ॥ अस्वान रे सीवर्णे नावाद्ययोः महत्वते च देवानां सुस्रे । जती दिसदा-दिविसद्भूमिद्युम्नानिमान् एतेषूद्रीथादि नीचैः। श्रमित्रे दिविद्युः म्नास्यद्वे असौिपत्रे दिनिसद्भूपिद्यम्नानिमान् अस्य मत्नेति द्वेस्तों-त्रीये नीचादय: । अपृश्यिन्येकर्चे । पृश्विनान एकर्चे दुहानायां एतवाहास्योमिति च नीचैः। अपुनानायामन्तवत *। उद्गीथादे-नींचीभावः । अपर्यापः । परीतोष्यां पृत्रिननि मध्यपायां उ-द्गीयादिनीचैं: । अएतयोर्देर्घे चैत्रं ॥ दैर्घश्रवसे च एतयोः युनापरीतोषितृचयोरेवमेव पृक्षिनवदुद्गीथादिनीचीभावः । अभिसोम् । अभिसोमायां दैर्घश्रवसे योनी मध्यमायां उद्गीयदिनीचीभावः अयोनी मात्ये । दैर्घश्रवसे योनी मध्यमांसे स्तोत्रीये नीचोद्गीथे भनतः । अयझा सर्वेःअ ॥ यद्वायद्वेति तुचै दैर्घश्रवसे सर्व उद्गीथादि नीचैः । असिते त्र । सेन्धुक्षिते च उद्गीयादिनीचैः । अनदायः । अन बृहत्युपोत्तमश्चावृद्धार्यपादार्यश्रहस्ये च बृहत्य श्चिड्ड-बातिछन्दसोः साहीयेऽग्रेत्वश्सर्वो विच्छन्दःसु च व-त्सासु योनौ च प्र शनवार्शयोरनूनेऽस्मद्ग्रहणा हर्णेच न सोम ज्ञीयर्क्षु विशीये प्र कोशोपगवोत्तरवैष्णवैक-

सान्य श्रुमेदायेति पतिषेधः । * कण्वबृहत्युपोत्तमं * सर्वे उद्गी-थादिनीचं भवति । च शब्दादुद्गीथे । अद्यदादिकि ? एतदेव अपदादित्वं चाद्यदादि यदि भवति तदाप्युद्गीथे नीची भ-वति । *रहस्ये च वहति । रहस्यविषये, उद्गीथादिनीचैः । #अत्रिष्टुवतिखन्दसोः । त्रिष्टुभि अतिखन्दःसु ति उद्गीथादेनीचीभावमतिषेषः अनाहीयेग्रेत्व अतर्वः स-त्रासाहीये अग्रेत्वं नो अन्तम इति तुचे सर्वत्र उदगीथा-दिनींचैः । अविछन्दःसु च बत्सासु । नित्यवत्सासु वि-छन्दःसु सोमउष्या । प्रवस्त्रवाजसातय इति च उदगीथा-दिनीचैः। अयोनौ च पश्चित्यवत्सासु प्रथमायामुद्गीथादि-र्जीचै: । अशनवार्शयोः । गायत्रीसामौशने वार्शे च उद्गी-थादिनींचैः । अअनूने ॥ ऊने पादे शनवार्शयोरेव मतिषे-धः। प्रेष्ठंतः प्राणाशिशिशित च । अअस्मद्रहणात् । वार्शे अस्मभ्यं सोमविक्तत इति ग्रहणान्नीचैः । अवर्णे च रहस्ये च बाकरवर्णे उद्गीर्थादिनीचैः। क्षन सोमक्ष । अर्था सोमा-यां प्रतिषेधः। अज्ञीयर्क्ष विशीये प्रअविशीविशीये यज्ञायज्ञी-पर्श्व प्रथमाया उद्गीथादिनीचैः । अक्रोशीयगवीत्तरवैष्णवै-कर्वत्यहर्वहेच्यबरुणयवः वाजीयादारसञ्ज्वीपपद निधनाचित्रवं-गयुण्यवापानां विषयेयो यथा योनी । क्रीशः अप-ग्वोत्तरे वैष्णव एकचे सोमज्ज्वायां त्वचस्य इहवद्वामदेव्ये

र्चतृचहवदैव्यवरुणयववाजीयादारसञ्जदीय पदिनिधः निचत्रपङ्गयुण्वयामानां विषयेयो यथा योनौ ॥ १०॥ प्रहणानि द्यैते योनौ प्ररे वाहे सुङ्गे वत्सायां कम-द्ये च पूर्वे बृहतिचायोनौधः सन्तिनिन पूर्वेष्ठ-

एतमुत्यायां वरुणसाम्त्रि ज्योतिर्यज्ञायां ईनिधने मार्गीयवे परिपियायां रायो वाजीये स्वासु आदारस्रति पवमानस्य जिल्लगादिषु शुद्धाशुद्धीये अभिनोवाजसादिषु । अतीषक्ते यदिन्द्र चित्रायां । यवरावे अर्षो सोमायां यामे आयङ्गीरिति एतेषु च
यत्र योनौ उद्गीथादिनीचैस्तत्र ऊहगीतौ उच्चैर्भवति यत्र
योनौ उद्गीथादिरुचैस्तत्रोहगीतौ नीचैर्भवति एवं विपर्ययः ।
इत्युद्गीथाधिकारः ॥ १० ॥

🎎 इति उपाध्याचाजातशत्रुक्कते पुष्पसूत्रभाष्ये प्रथमस्य दशमी कण्डिका ॥ ७ ॥

*प्रहणानि । इदानीं संकरे एव प्रहणं निवर्तते इदानीं संप्रहः।
नैकवत उचावचप्रहणानि वर्षिष्यन्त इति वाक्यक्षेषः। अव्येते
योनीपरे । व्येते योनी प्रथमायां प्रतिहारादि नीचैः सहस्रेणित ।
अविह शृंगे वत्सायाम् । ऐध्मवाहे गौशृंगे च नित्यवत्सायां च
योनी प्रथमायां प्रतिहारादि नीचैः ऐध्मवाहे तु समानत्वात्पादस्वार्थात्तिस्रुष्कापि । अक्षमक्षे च पूर्वे साक्षमक्षे च पूर्वे योनावेव प्रथमायां स्तोत्रीयायां प्रतिहारादि नीचैः। अब्हाति च ।
बहित च सर्वत्र प्रतिहारादि नीचैः। अथोनी । योनी तु प्रविषयः। अधः सन्तान । शुस्रमध्य इति सन्तानिनि धः शब्दोनीचैः ऋकुषुषादितिधः शब्दस्य नीचीपातः प्राप्तः उदात्ताच्या

उहुवाइ ग्र्इंडतसुम्ना रलीयेमर ह्विषयज्ञापस्वामु-तेसु मार्गदितीये प्रसोपास्य हे ढेचन्व ऐसर्वास्विन्द्र-क्रतुमध्यमायाञ्च श्रीष्ट उत्तमास्त्रयः प्र होम शीये ब्र-स्नायुथेगिरां मीढमानवयोस्तृतीयो दावसुनिधन

परमक्षरमुचीभवतीति उचीभावः प्राप्तः । न चतुर्थहकाराघो-षादयज्ञारवत्तीति नीचीभावः प्राप्त एव पुनर्श्वते परिसंख्या-नार्थ युक्तः सेंधुक्षितादिषु घः शब्दो न नीचैभवति अपूर्वे छ-बहुनाई* । पूर्वे नासिष्ठे बहुनाईशब्दो नीचैः सिद्ध्यहणात इहैं सता तृनीयादि नीचै: अन्यव न भवति यथा एकाक्षर-णिघनेयौघानये 🐉 अर्हेडतसुम्ना अपूर्दे उतञाता सुम्नायनूनामे-ति च नीचैः " शहलीये मरुक रेषापतस्त्रायां रोहितकूली-वे महत्वते च मत्तर इति नीचैः अहविषयज्ञापस्वामृतेसु यज्ञायज्ञीयनिभने सौहिविषे एकाक्षराणि उदाहरणानि परिमधन्वा , स्वादुः अमृनाया इन्द्रस्ते स्नुतस्य एतेषां नीचीभावोऽधिकारा-त । अमार्गी द्विनीये मसोमास्य द्वेक मार्गीयवे द्वितीयपादा-नीचैः प्रसोविपश्चित इति प्रथमायामस्यप्रवेति द्वयोः क्षेत्रे च त्वश्सर्वास्विद्रक्रतुमध्यमायां चक्र पौरुमीढे च त्वमङ्गमद्मा-श्सिष इति सर्वासु स्तोत्रीयासु इन्द्रकतुमध्यमायां द्वितीयपा-पादाः प्रथमायां स्तोत्रीयायां नीचादयो भवन्ति । अद्वीप *मध्यमायां स्वोत्रीयायां उत्तमी द्वौ पादौ नीचादी भवतः । क्ष्र्यायि ब्रह्मा यूथेगिरां अउद्दश्याये ब्रह्माणस्त्वाशतक्रतो यूथेन गिरासुपश्चति च एते नीचादयः। अमीदमानवयोस्तृतीयः अपौ-रुमीहे पूर्व मानवे च तृतीयापादादि नीचैः । अदावस्तिष-

पूर्वजिनित्रजंभ शुद्धीय विशीयष्ण्वैकचौँकक्षयीको नि-धनेषु च नौगोजीच नवेच तृतीये तृतीयं तुरीयमर्षा-पौद्धिचिमानो गवे तृतीयोनतरदर्षाकरेभि प्ररेवैय-चवे नौ छश्चेकेनीचैः पृद्धिननिपृताच हविषेन्द्रि-भिरित्यभिगीतमकद्रेष्ट्र उत्तरीविकृतस्तावोचरेद्वेपार्थ

नपूर्वजीनत्रजम्भश्रद्धीत्यविद्यीयवैष्णकचौरुक्षयोकोनिधनेषु नौक दावसुनिधने पूर्वे जिनत्रे बृहित्रवने वार्कनम्भे पदिनिधने शुद्धाशुद्धीये विशोविशीये एकचे वैष्णवे औरक्षये औष्टिणह औ-कौनिधने । एतेषु तृतीयपादादियीनावेत्रत्रीचैः जहगातौ मति-षिध्यते अगोजीचअ । औकोनिधने गोजीरयेतियोनावेव गहणात्री-नै:। *नवे च तृतीये तृतीयं *। पूर्वे मानवे तृतीये पादे तृतीयम-क्षरं नीचं भवति । अतुरीयमर्वापौक्षिक्षमानः । अवामित्रस्यपौ-शिक्षमानः । अर्षामित्रस्य पौरो अञ्चस्यशिक्षाणो अस्मिन्मा-नो अज्ञाता एतेषु मानवेतृतीयेपादे एव च तुर्थमक्षरं नीचं भवति। अगवेतृतीयः । अगौगवे तृतीयपादादिनीचैः । अनतरदर्षा । तरसमुद्रमर्शिमत्रस्येति च गौगवे न नीचैः। अकरेभि । बार्क्करे-अभि व्रजन्तित्वं इति नीचादिः । अपरेवैयव्येनोअ । वैयव्ये प्रतिहारादौ योनावेव प्रथमायां नीचीभावः । अष्टश्चेके नीचैः । बैयक्वे द्वितीयायां स्तोत्रीयायां धियाशिविष्ठेतिष्ठशब्दं एके बीचैर्पन्यन्ते नतु ग्रन्थकारस्याभिमतं। अपृक्षिनाने पृता च अयोरा-जायां पृक्षिति पुतनामिति एके नीचैर्मन्यन्ते रस्याभिमतम् । अहिवेषे दिसिरिखभिगीतः मेके असिहिवेषेत्रभि र्यमाणी अदिभिरित्यभिगीतमेक मन्यन्ते ग्रन्थकार उद्धातमेत्र । अद १ ट्रेजनरेनिकृतस्तायः अष्टाद १ ट्रेजनरे अनिकृतः प्र-

एक छे नित्रे च जनितेति हे जीये वय मूर्जस्त छैसिक मात्रधीति वारेचायाव्यावसधमा सुर्थ सवनाजन गृहत्तंम द्वाईकाराद् वृद्धन्धानोनाजायोरोषमिनि मित्युत्तमाश्चत्वारस्तमसे योनौ हो हाबुत्तरा वहन्न

स्तावो भवति विकारवचनादविकारवचनात् अविक्रत वाच्यम् । तदुच्यते कथं नुचतुर्थोश्चस्य अभ्युद्गहस्य प्रथमोच्चय-म्मीः स्यादिति । तेन कि सश्हिते स्त्रादिष्ठयेखत्र दिशाब्दस्य उदात्ताच परमुच्चीभवतीति उच्चीभावः सिद्धोभवति यथा उद्रशीये गायन्तित्वेति यज्ञब्दस्योचचीभावः । अअक्षरे द्वे पार्थे-*पार्थे रुपाशोणादिषु पादेषु द्वद्दे अक्षरे नीचे भनतः । *एक "हे *इहबद्वासिष्ठे दवाक्रीणादिषु पादेषु एकैकमादौ नीचं भवति । #नित्रे च अ जित्रे च पादादावेकैक पक्षरं नीचं भवाति जिन्त्रें-ति द्वे अजनितेन्द्रस्य जनितादिव जनिताम्रीरित च द्वे नीचे भवतः क्वीयेवयमुर्ज्जस्तर सिवमातधीति येज्ञा यज्ञीये श्वयममृतं ऊर्ज्जीनपातं उद्वर्तिच अनुवात्रं यत्तेथीति एते शब्दा नीचादयो भवन्ति। वारे-चाया अपूर्वे वारवंतीये चासाचिनमा चायोः पाहिसद्मिति च चा-बाब्दो नीचैः अकारस्योपारेष्टाञ्चोपं वक्ष्यति छोपाछोपपकरेण । च्यावसधमारमासुर्यसवनाजनग्रहक्षंमश्वापिकारात अच्यावने इमा-ब्रह्ममधमादे असुर्यस्य सबनागानुषेषु जनयत प्रशस्तं ग्रह्मतिमथन्युं प्रतिचक्षंमशब्दश्चापिकारात् मघत्रन्माचमेमां एते शब्दा नीचादयो भवन्ति । दृदं धानोनाजावोरोषमग्निमित्यत्र माश्चत्वारः दृद्ध-भवति बक्ष्यमाणेषुदाहरणेषु धानो नाजापारोषां परिधाई दुहानी नाईवयप्तिम जाइतीयो योदीर्घाजतं दुरोषं अप्रिनर इतिनृचे-उत्तमाः पादाः श्रचारो दृदा भवन्ति दक्षाय्यो मेद्दी पूरोनो तुरांबा

नैपोर्जोमहस्ते महाचान्त्या प्रयम्तविनश्रीरेभद्रादेवे पुरुदानामृतौग्रहणं प्रवतिपादादौ द्वेमध्ये चेदुर्युः वमन्द्रोक्षेकमन्यत्र सप्त हेन्वसंयुक्तपादादौ द्वे मध्ये-योनित्रवरथ्ये मेक्रमन्यत्र गाष्ठप्रतोद पुष्प धर्मावः धर्मपाद्दवसन्तन्यवाज्ञ सद्दाविनरे परमुख्याः पुत्र-स्य मत्सरासौमित्र संकृतिवात्सप्रद् पृष्ट्रोत्तरश्राजकी-न्ययद्याः स्पर्भप्रद्र श्रेयोद्दवनतेकवृषांजोरूप ह-स्वानां पादानिदिध्धचेक्षवाश्रोत्तरे ऽछिद्ररिषष्ठ्योन

एते शब्दा रुदा भवन्ति।तमसे योनी दौ द्वबुत्र रोसहोदैर्घतमासपो-नोखासुन्टचेपिवासोपापांपतिस्तोत्रीपंउ त्ररौ हौ दौ पादौ नीचादी भवतः। अहं च अहंशब्दस्य तवाहर्मोगोसत्रसहोदेर्चमस एवग्रहणम् अहं सोमरारणेति नीचैः ऋनैपोर्जीवहस्ते पहा चांसाक्षनैपातिथेऊ. जीनपातं महस्तेसतो महाचांसा महादेवानम सूर्व शत एते नीचाद-यः अप्रयघृतवन्तिश्रभात्वामनक्तु प्रयता ऊर्ज्जोनपातं घटतद्वंद्वरूप-मीकेवनिच एतेशब्दानीचैः अश्रीरेभद्रादेवेपुरुदानाअश्रावंतीये भद्रा इंद्रस्य देवेभ्यो मधुमत्तरः पुरुषशस्तम्रनेययानापत्रारियाणी इतिमतिहारे नीचादयः अअमृतौ ग्रहणं अद्वितीयोऽभूदमृतशब्दस्य ग्रहणात्रीचीभावः अपनातिपादादौ द्वेअ पनद्भागेने पादादौ द्वे अक्षरे नीचे भवतः । अन्धये चेन्दुर्युत्रमन्द्रोशेक पादमध्ये च द्वे द्वे अक्षरे नीचे भवतः । इंदुरिन्द्रा हे युवित भा हे नुशनेद वाह ***एकपन्यत्र* अन्यत्र पाद्मध्यादौ एकं नीचं भवति । *स-**प्रहेत्वसंयुक्तपादादौ द्वेश्व सप्तहेतुसंयुक्तपादादौ मुक्ता यथा त्वाभिद्धि त्वां स्त्रेषु काष्ट्रासु एतान्मुक्त्वा अन्यत्र पादार् दे दे अक्षरं नीचे भवतः अमध्ये योनि त्रवर्थ्ये अपादमध्यादौ च द्वे

आनः इयासनेम रीचाधानयोइचामीद्वां नहिरिक्षे

द्वे अक्षरे नीचे भवतः । योरिनर्मृतस्यर्त्रत्रत्रत्रश्रहारुरियमई । *एकमन्यत्र *अन्यत्र पादमध्यादौ एकमक्षरं नीचं भवति *गो-ष्ट्रमतोदपुष्पधर्मविधर्म्मपार्श्वतंतन्यवाजश्सदोधिनरेपरमञ्याः पु-त्रस्यमत्तरासौभित्रसंकृतिवात्तपदः ष्ट्रोत्तरश्चाजकिर्वयशः सःस-र्पभद्रश्रेयोऽश्वत्रतैकरुषांनोरूषहस्त्रानां पादादिर्यथर्च **अगोष्ठे** मुज्यमानः प्रतोदे श्रीणंतः अर्कपुष्पे तवाहश्सोमादिषु म्भीविधम्भणोः (यवस्वसोममहांसमुद्रः महेदक्षाय) स्वासु गाय-त्रपार्के मोषुलादिषु संतीनीन अस्ताविनमन्नादिषु । जं सन्तनिनि वाजंदषीतिपतिषेषः सदोविशीये नरे सदोविशीये **म**तिषेधः मातिहारे श्वादिष न परमञ्याः पुत्रस्य शवसोमत्सरासः एतेषु पादादेनींचीभाव-मतिषेषः । सौमित्र इन्द्राय सामसंक्रति निपरीतोष्यादिषु वा-पनतायां दथ्ब्द्रोत्तरे तत्राहस्मोमादिषु त्सवे सोमः प्रत्नायां महादिवाकी चर्ये भ्राजे अस्य श्रायन्तादिषु तृतीये संसर्पे उत्सोदेवायां भद्रे स्वासु श्रयसि पदस्वसोमम-न्दयन्तिति । अश्वव्रते अभिवाजी विश्वरूपः एक हवे अ-भिषवायां अजोवैद्धपे अभिमोमासः हस्वाबृहदोपशायां सु-तासोगादिषु एतेषु पादादि यथर्च भवाते अगवां चोत्त-रें अनां त्रते च उत्तरे स्वादिष्ठयायां यथर्चे पादादयः **क्षत्रांछद्ररिषष्ठ्रयोश्च** अछिद्ररिषष्ठ्रयोश्च पादाादैर्यथर्च भव-ति अअनव्यासनेम अव्यामवाजसने मवाजइतिच न यथचीवे-तौ *रीक्षस्थानयोश्र* अन्तरिक्षदेवस्थानयोश्र पादादिर्पथर्च भवति अभिसोमादिषु परीतोष्यादिषु अभीद्वान्नीहरिले मी- नहारेत्समाराराय आकुदेवानग्निण स्तोभानाश्वावका तिवमायाविन उक्षाचैके भासे चानासन्पुरः सुताप-रियज्ञोचैर्वरीयवे गांवर्त्ते सत्पर्णे सद्भ्यां वर्णे सघष्टम्भे नः सौमेधे हरिणे हिष्ठीये वने च रन्ध्रोत्तरे येमागी-तमे ष्टम्भे च रुते च न किस्त्यगोष्ठाकपुष्पयोर्लवरुणा-

द्वान्त्सिः न हि खदन्यदिति च अन्तरिक्षे न यथर्चे। अनहरित्सरारा-य आकुरेवानाग्रेम् श्वरसरासः राय आकुह इति च देवानागच्छन्तु-अग्नि अग्निःयत्तेषु। एतेशब्दाः पतिहारे अंतरिक्षे न यथर्च *स्तोभा-नां च अपदस्तोभानां च पादादिर्यथर्च अअवक्तान्तविमायाविनः वक्तापतिः तिवष्यवाणः मायाविन एते न यथर्च । अउसा चैके अ उक्षामिमेति एके न यथर्च मन्यन्ते । अभासे च अद्शस्तेभे-भासे च पादादयो यथर्च *अनासन्पुरः सुतापरियज्ञा अनुआ-सन्नः पात्रं पुरोजितीसुनायमादपरित्रतेयज्ञायसांत्र्वित च एतेषु न वर्ते अभीवर्त्ते गांन्वचर्षणीसहमित्युचैः । असत्पर्णेअ स्वार-सौपर्णे जनीसदादिःविसद्भूमिसवशब्द उचैः श्रमझावर्णे श्रवा-करवर्णे दिविसत अस्मभ्यं सोमासछब्दोभ्यंत्रब्दश्च उच्चैः । *** संघष्टम्मे * प्रत**्रसंघस्थिमिति संघशब्दीमहावेष्टम्म उच्चैः । *नः सौमेधैं *मैधातिथे पुनानः सोमेति नः सोमर्शब्द उच्चैः च रंघ्रोत्तरे अक्ष्णोरंघ्रेष्टवो अचिक्रदद्वन इत्युच्चैः अये मागौ-तमे अअयतः स्तोभे गौतमे समुद्रस्याधिविष्ठपेमनीषिण इति ये मा इत्युचै: अष्टम्भे च अमहावैष्टम्भे च येमा उचै: अरुते च निकः *मारुते च नकीराया इत्युचैः । *स्त्यगोष्ठाक्कंपुष्पयोः * मृज्य-

साम्नि ण्वन्षृस्यत्वे द्विपदासु च वाजजिति विकर्णेचा-तिछन्दःसु च देव्ये ऽपांत्रतयोगेवाञ्च पूर्वे लेये योच्चा-दिर्यस्याछोत्तरयोःपरिमन्नायां च ॥ ११ ॥

नीचात्परःषःषेधमैधदैघेवै यद्वष्टविनकौल्ममद्ग-

मानः सुहत्स्येतिस्यशब्द उचैः । क्रंबरुणसाम्नि क्ष्यं पिशक्तं बहुलं पुरुष्पृहांमितिलं शब्द उचैः । क्रंप्वन्द्रस्परेक्ष दाश्वस्परेवारेवः क्षवण्वन्तिति उच्चेः । क्ष्रियदासु च वाजिनिति अविशेषान्ति हिपदासु च परिप्रधन्त्रायां वाजिति अविशेषान्ति विश्वात्सर्वे पादादय उचैः । क्ष्रिवर्त्तेष विश्वणे च श्रा-पन्तादिषु सर्वे पादादय उचैः । क्ष्रिवर्त्तेष च विश्वणे च श्रा-पन्तादिषु सर्वे पादादय उचैः । क्ष्रिवर्त्तेष विश्वणे व

इति उपाध्यायाजात्राञ्चकृते पुष्पस्त्रभाष्ये मथमस्यै-

कादशी कण्डिका समाप्ता॥

#नीचात्परः षः षेथमैथदैर्घत्रैयक्तपृक्षिनकोल्ममद्गस्थानेषु # निषेधे मेथातिथे दैर्घश्रवसे वैयम्बे पृक्षिननि कौल्मले पौरुम-द्वे देवस्थाने एतेषु नीचात्परः षः शब्द उच्चीभवति । अपो स्थानेषु सिनिहतप्रसं एडितं पृचिनदैर्घयोजितिभि-या सिते स्वयातमापुरूसुतम्सदोविशीयाष्ट्रेडरूपे-षु कौध्यष्टम्भतमक्रन्दसवैयश्वन्त्वाष्ट्रीसामार्डेडश्येत साधाणां यथर्चस्तृतीयोदादिरशुष्ट्रआरत्वधानस्थना-सत्वधावैयश्वे वाशेचा ऽपुनामान्त्ययोरुभयं प्रान्त्ययोः षुक्तेचापरिपिवृषामोच्चाययोवादिर्गीथादिर्द्वनादिश्च

वसानाअर्षसीति एतेषु सामस्चीभवति । श्रीसनिहतममशहितं पृक्षितदैर्घयोः * अपोत्रसानोअर्षसीतिसिशब्दो निहन्यते सन्धौ तु उच्चीभवति पृत्रिनदैर्घयोः साम्नोः अजि-पवमानभ्यषभीतिभियाशब्द उचैः। तिभिया अवाजीजाते आसिनेद्विर्यपञ्चस्वयायओजिष्ठस्तम-**%सिनेस्वयातमापुरुमुतं*** तस्पलायः पुरूपइमार्भेद्रमुनां एतेषु द्वे द्वे अक्षरे उच्चीभन-इन्द्रस्यमोगपनमानऊम्मिणअष्टेडेनरत्ममुद्रं वैक्षपे एतेषु ऊत्तान्द . उच्चैः। *क्रौध्यष्टंभनमछन्दसेत्रैयक्त्यत्वाष्ट्रीपामार्द्धेदक्यैतसाश्चाणां य-थर्चस्तृतीयोदादिः * एनेषु सामसु यथर्चस्तृतीयः पादादिर्भनाते । ***अशुष्टुआरत्नघानहि *अः प्रतिषेधे शुष्टेजाताश्रु**ध्येआरत्नघा आ-रत्नधाशबद्दीमहावैष्टंभे छन्दसयोः नहि त्रदन्यन्मघत्रनयते यथ-र्च । अत्रतारत्नधावैयक्ते अनुपूर्वस्त्रतादयथर्चमाप्तौ वैय-क्ते आरत्नपा प्रतिस्वयते । अत्राक्षेच अत्राक्षेच तृनीयपादादि-र्यथर्चम् । अञ्चतामान्ययोरुभयंत्रांखयोः अषुनानः सोमा-यांवध्वमांत्वयोः (नयथर्च) उभयं स्तृणवथमान्त्ययोः यथर्च तृतीयपादादिः । अषूक्ते च अष्के च तृतीयपादादि-द्यापत्र-

रूपे धसे वे क्रष्टाद्धिस्तोमुद्राऽजिष्ठश्वश्ववा ज्योरि-न्नरोजि नदे च दुरो ब्रग्नः षष्टिपयन्ति तुरे भारया दि-मन्द्रात्रासदे वक्तया च द्विनीचा सोम साम्नि च त्रेये रया नौसपरेवतीषु पयसिपरिनोगि षिवमन्तोत्थयो-धे द्विद्७ंष्ट्रे सासिते समीमस्रवे हव्येहारद्वितीय-

स्व मध्यमायां उचाद्ययोस्तृतीयपादादिनं यथर्चम् । अत्रादि-गीथादिर्धनादिश्च रूपे श्रगायत्रीसाम्न वैरूपे प्रस्तावादिरु-द्रीथादिनिधनादिश्च नीचादयः । अधिसे वेकुष्टाद्धिस्तोमुद्रोजि-ष्ठं च क्व बाज्योरिनरोजि अनौधते प्रस्तावे कृष्टात्परप्रस्तावे च-तुर्थे परे द्वे द्वे अक्षरे उच्चे भवतः अभिस्तोभैः समुद्र इव यजि-ष्ट्रं स्त्रुचश्चरन्ति जीवाज्योतिः गिरिन्न पुरोजिती एतान्युदा-हरणानि । अनदे च इरोनदे चतुर्थे स्वरे दुरोशब्द उच्चैः । *ब्रघ्नः षष्टि पर्यतितुरे * वार्त्रतुरे ब्रध्नश्चित्रस्य षष्टि सहस्रा अस्वापयात्रिगुन एते शब्दा नीचादयः । क्ष्यारया द्विमन्द्रा त्रा-सदे असर्स्यवेयोधारयेत्यत्र द्वे असरे मन्द्रे भवतः। अवक-याचद्विनीचा पात्रकयेति च द्वितीये स्वरे द्वे अक्षरे नीचे भवतः । असोमसाम्तिच अपकया पूर्ववत् । अत्रेये रया अआ-त्रेथे घारयेति द्वितीये नीचा तथैत्र पुराजिती तृतीयायाम्। ***नौसपरेवतीषु *योनौ रेवतीषु रेवतीर्कायांयोनौ लघशन्दोनी**-नै: । क्ष्विसिपरिनोगिक पर्यास परिस्त्रान इति अत्र अ-भ्यासी द्वितीयः नोगिरिष्ठा इतिद्विनीचः । अधिवमन्तोकथयो-र्घे अपरीतोषिश्च समन्तेवाहंदुक्थे । चाषेशब्दः मस्तावविष-ये दुहानोइति चदुष् शब्दोनींचैः । अदिदः छे अछादः छे अधिकारात प्रस्तावे सुवाबसोपपद्गिभिरातेशब्दोनीचैः

मपुरोजिपान्त्ययोर्निन्ने पुरोजिमध्यमायार्थरुयेते च थे त्रिष्टुप्पान्त्ययोर्नेयंगीथतृतीयं चतुंथेच छौहाचं नौचपश्रमं च साम्नि च तृतीयं नवृद्धे वर्थसंकृति-यद्यासोर्वृण्यादिः कमद्दे नोत्तरयोः स्वासु छश्च दृंव्ये-

*षासिते *आसिते अयं पूर्वित षादाब्दो नीचैः । *समीम-स्त्रचे अयौक्तस्त्रचे इन्द्रभ्समीशब्दो नीचैः इन्द्रे।महिति सशब्दो-नीचैः अहच्येहारद्वितीयम् । वैतहच्ये प्रतिहाराद्वितीयं सर्वत्र नीचैः । अअपुरोजिमान्त्ययोः अअपुरोजिमथमात्ययोरपवादः । तिहारद्वितीयं नीचैः। अद्ये ते च थे त्रिष्टुप्पान्त्ययोः अद्येते च-त्रिष्टुभि उद्गीर्थे प्रथमान्त्ययोः स्तोत्रीययोद्धितीयमक्षरं नीचैः तदिदासभुवेत्यत्र । अनेपे गीथतृतीयं अनेपातिथे उद्गीथतृतीयं सर्वत्र नीचैः । अचतुर्धक्ष चयजिष्ठं वहीतिचतुर्थमक्षरं बशब्दो नीचैः। अष्ठौहायं अपाष्ठीहे उद्गीथायनक्षरं नीचैः। क्षतीच पञ्चमं अपाष्ठीहे योती उद्गीथपञ्चममक्षरं नीचैः अचः साम्ति च तृतीयं अवाचः साम्ति च उद्गीयतृतीयमक्षरं नीचैः। **%न हद्धे । %वाचः साम्नि च हद्धे अक्षरे प्रत्यये सहस्र्वधारं** द्यमं प्योद्हमिति उद्गीयतृरीयस्य नीचीभावमतिषेषः । अवश संकृतियशासीः अध्याप्तवन्तरेति वंशब्दो नीचैः । अष्टण्यादिः कपवने असाकमक्ते दृण्यादि नीचैः एभिर्वर्द्धान्त । अनोत्तरयोः स्वासु #साकपदने एहाषुतृचे उत्तरयोर्द्यादेः प्रतिषेधः तत्र योनि अथाद्वइति च । अष्ठश्रक होतायाजिष्ठ इति साकमक्त्रे ष्ठकाब्दो नीचै:। अदेव्येविष्ठ अवामदेव्ये सुम्यायिवष्ठेति विष्ठराब्दो नीः चै: अष्ठाभ्यासे अभ्यासे विषये सूम्पायिविष्ठेति विष्ठवाच्दो नी-

विष्ठ छा भ्यासे मनाज्येवादिरायि रानन्त्यं ज्येच हरे ब्रितीयोदादि रवरुणा त्रिणिधनायास्ये स्वानोनित्र-वित्त्रिष्टुप्सुत्सप्रेदादयः पुरीजिचाचो वैराजेचाभ्या-सोहश्रनी च सर्वास्वहङ्गताभीशवयोरहंगताभी-शावयोः॥ १२॥

इति पश्चमः प्रपाठकः ॥

चै। अपनाज्येवादिरायिः अगोतमस्य मनाज्ये प्रस्तावादि नीचैः। आपि *त्वेनामिचनीचादिः । क्षआनंत्यं क्राधो आर्थदेया-इतिचनीचैः । अन्त्यवर्ज्जं च । अन्त्येच अमानज्येष्ठन्तद्धिषे-सह इति नीचादिः । अहरेद्वितीयोदादिः अअधि वार्षाहरे अ-र्षासोमत्चे द्वितीयपादादि नीचैः । अअवरुणा अवरुणा-य मरुद्ध इति द्वितीयपादादेरपनादः अत्रिणिधनायास्ये अस्त्रा-नः त्रिणिधनायास्ये श्रीणन्तायां परिस्वानश्रक्षस इति स्वा-नःशब्दोनीचादिः अनित्रवत्रिष्दुप्तुत्सपेदादयः इाउजनज्ज-नित्रवित्रष्टुप्सुवात्सपेसोमःपत्रतायां पादादीनां नीचीभावः । #पुरोजिचाद्यः **#पुरोजितीवात्समे वाऽद्य एव पादोनीचा**-दि #वैरोजा चाभ्यासः अपहावैराजे च पुरोजियां अ-भ्यासी नीचै: । अअहं च त्वाह्णंतोमेति अहंशब्दी नी-चैर्महावराजे । अनौचसर्वासु अयोनौ च पिवासोमायां तृचे अभ्यासी नीचैः । अअहङ्गताभीशावयोरहङ्गताभी-द्मावयोः श्रतवाहंनक्तितिद्वैगताभीवावयोः अहंबाब्दे।नीचैः । उच्चनी-चं समाप्तम् ।

इति उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये प्रथमस्य द्वादशी कण्डिका समाप्ता । प्रथमः प्रपाठकः समाप्तः ॥ अः कारोवृद्धः पद्गीतः पादांते घोषाकारयोः प्रत्यययोः पुरो३३हाइता३धवा३दा३१हवा३२हदा३२हाः
याएवंजातीयानि संध्यागीतं वक्ष्यामो मदः शब्दः
प्रथमः स्वरः पवस्वशङ्कुद्धितीयायां मत्स्यबृहतिच तमद्रिवोयदिद्रचित्रायां वसिष्ठप्रिये रथीतरोनिकिञ्चद्रथामायामासिते हिषस्त्वेसोमयौधे पयोजीजनायां
वाइवे रसः स्वासु तमसोके पुरोनः प्रेडइत्यत्र मराये॥१॥

#अ:कारोटदाः पदगीतः पादान्तेवाषाकारयोः पत्ययोः पु रो ३३ हाइता ३ धना ३ दा ३१ इना ३२ इदा ३२ हा ३ या २ एवंजातीयानि अअः कारोष्टदः सन्पा-दान्ते वर्त्तमानः पदगीतो भवति । घोषेषु च पत्यपेषु अकारं च । अत्र स्वयमेवोदाह्वतं । अतन्ध्यगीतं वस्था-मः अपूर्वलक्षणमाप्तस्यापवादः मदः शब्दः प्रथमः स्वरः पत्रस्वशंकुद्वितीयायां अमहिद्युक्षनमोमद इति पूर्वछक्षणेन पद-गीतत्वे प्राप्ते सन्ध्यगीतत्वमुच्यते अपत्स्यबृहति चक्ष एष एव शब्दः सन्ध्वगीतौ भवति अत्तर्गाद्देवोयदिन्द्रीचत्रायां व-सिष्ठमिये अअस्तिचादातमद्रिव इति विसिष्ठमिये सन्ध्यगीतो सासिते सन्ध्यगीतः श्राहेषस्त्वे सोमयौषेश्र त्वेसोमायां यौधा-जये रक्तवर्हिष इति सन्ध्यगीतः ऋषयोजीजनायां वादरेऋ अजीजनायां च विधारेशक्मनापय इति सन्ध्वगीतः अरसः स्वासु तमसोर्क्के अधर्तादिवः पनतेकृत्योरस इति स्वासु त-तमसोक्कें सन्ध्यगीतः अपुरोनः पेद्धइत्यत्र मराये अपेद्धो

भत्तयन्तः पद्गीतः सर्वत्र संध्यगीतं वक्ष्यामः कौंचाष्ट्रमिकेश्वोविभाष्यत उषसोभिप्रिवेखानसे है-गते पुनानायामुत्सो जिगन्नवस्तेपूतायांकौंचाष्ट्रमिके अमे दीदिहीति अत्र मराये पुरो न इति सन्ध्यमीतः। इति उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पस्त्रभाष्ये द्वितीयस्य प्रथमा कण्डिका समाप्ता॥

भक्त्यन्तः पदगीतः सर्वत्र भस्तावाद्गीथप्रतिहारोपद्रवनि-धनानि भक्तयः तासामन्ते अकारो दृद्धः पदगीतः यौधाजये उत्सः असन्ध्यगीतं वक्ष्यामः इहाप्युत्सर्गपा-प्तस्य भक्तयन्तस्यापवादः अक्रौंचाष्ट्रीमकेश्वो विभाष्यते अा-.. ष्टिमिके क्रौंचे अयंपूषाचे इंदुरश्व इति श्वोक्तब्दौ भक्तयन्ते विकल्प्यते । तत्र च भक्त्यन्त उत्तमपादादौ पर्वमतिहारः सनाय्य इति वचनात् पुष्पकारवचनाद्वा सूत्रकारवचनाद्वा अष्टाक्षरपदोत्तमानां चत्वार्यन्यत्र पक्किभ्य इति । इतरथा न प्रा-ब्रोत्येष प्रतिहारः विभाग्यत्वात् अउषसोभिपिवैखानसे वै-खानसे अभित्रिपृष्ठउषसः प्रतिहारान्ते सन्ध्यगीतः अद्भै गते पुनानायामुत्सः द्वैगते पुनानायां प्रतिहारे उत्सः सन्ध्य-गीतः । यदापि दशाक्षरः प्रतिहारः तदापीदं सन्ध्यक्षरगी-त एव । भक्तिमध्यः पादमध्यश्चास्तोभे प्रस्रये सन्ध्य-गति इति वचनात अजिगन्नवस्तेपूतायां क्रीचाष्ट्रिमके तेपू-तायां आष्ट्रिमके क्रोंचे जिगन्नबोधुवाद्युत इति सन्ध्यगीतः इहापि तदेव व्याख्यानं च । यत क्रींचाष्ट्रमिके खोविभाष्यत इति उपग्रन्थकारवचनाच । तत्र पदसंख्यानामादेशे चतुरहारपाद्यं

मानदर्जेहरयेती दाब्दी नौधसे नेंद्रः कहैवेदायामादकार-णिधने काण्वे महोदिवद्याब्दी प्रनंपीयूषायां यौधे प्र-स्मवाजेषुनश्चा ऽध्वर्यवः सुवर्विद्हत्येती दाब्दावाजागु-विरित्यत्रीदान इन्द्रः श्रुरश्च महानाम्नीषु यद्वापंर-थोबोधीये वारेथादुवएम्नृतीयायां न्नुमद्रिवश्चव-हिंषश्च तंतेमदायापंसिषासंतः श्रुधीहवायां देवणंरा-

न्याच्यं पतीयादिति अपानऊर्ज्ज इसेतौ शब्दौ नौधसेअ पानोअ-ह्माता ऊर्जो नपातं घृतकेशिमित च सन्ध्यगीतौ मतिहारत्वमेतयोः अनेकमतिहाराणामुत्तमसादक्यात्पूर्वसादक्याद्विमतिहारत्वं द्रः कईवेदायामाष्कारणिधनेकाण्वे * आष्कारणिधने काण्वे क-ईवेदायां नेन्द्रोपोषतीति मतिहारभक्तयन्ते सन्ध्यगीतः । अप-होदिव (इत्येतौ)श्रब्दौपत्नपीपृषायां यौधे अपहोगाहात दिवोन-वारं एतौ बाब्दी सन्ध्यगीतौ निधनपरत्वादुपायान्तौ । अप-स्मवाजेषु नश्च* पाहिनोअग्नायां यौधाजये प्रस्मवाजेषु नोउपा-यान्तः सन्ध्यगीतः । *अर्ध्वयवः सुवर्विदइसेतौ बाब्दावाजाग्रवि-रित्यत्रौद्यानेक आजाग्रवायां अध्वर्यवोर्याश्रता इति सुवर्विदो-अभिगा अद्विपितिचपतिहारे सन्ध्यगीतौ । अइन्द्रः शुरश्च पहा-नाम्नीषु अ छान्दसीषु सिमासु इन्द्रोविदेतसुस्त्रीहशूरोयोगोषु-(गछतीति)सन्ध्यगीतौ एकः प्रतिहारे अन्यः प्रस्तावे अपद्वार्धः रथोबोधीये अवाच्यन्तेवायां यद्वा ७ रथो इति सन्ध्यमीतः प्रति-हारान्ते अनारेथादुवएह्यूतृतीयायाम् एह्यूतृतीयायां वारवन्तीये अथादुवीप्रतिहारान्ते सन्ध्यगीतः अन्तुमद्भिवश्च वर्हिषश्च तं ते मदायां 🗱 वारवंतीये : तन्तेपदायां तुल्लोकन्तमुद्रिवापन्दानी अस्य बहिषो प्रतिहारान्ते सन्ध्यगीतौ । असिषासन्तः श्रुधीहवायां अवा- धः सदुद्रवायां ए रजः स्यांविते सहस्तवानोबृहद्ध-शंतरे पविवेवतहातिदेवासश्च व्यंतेत्वाष्ट्रीसाम्नि ॥ २ ॥ भक्तिमध्यः पादमध्यश्च स्तोभे प्रत्यये पदगीतः सर्वत्र संध्यगीतं वक्ष्यामोऽस्येदिदः क्षारे वसुरुवड-

रवन्तीये श्रुचीहवायां सिषासन्तोवना प्रतिहारान्ते सन्ध्यगीतः श्रदेव एराघः सदुद्रवायां वारवन्तीय सदुद्रवायां देव एराघो इति सन्ध्यगीतः प्रतिहारान्ते श्ररंजः स्रूयों वितेश्च गौरीविते असावि-ते असाविसोपायां रजः स्रूयों इति सन्ध्यगीतः प्रतिहारान्ते श्रूपहस्तवानो बृहद्रथंतरेश्च द्वितीयायां स्तोत्रीयायां महस्तवानो इति सन्ध्यगीतः प्रतिहारान्ते श्रपवित्रवन्तइतिदेवास् श्च व्यन्ते त्वाष्ट्रीसान्निश्च पवित्रवन्तो देवासो इति च द्विपतिहारत्वाङ्कः भाविष प्रतिहाराने सन्ध्यगीतौ ।।

इति उपाध्यायाजातसत्रुक्तते पुष्पस्त्रभाष्ये द्वितीयस्य द्वितीया कण्डिका समाप्ता ॥

भक्तिमध्यः पादमध्यश्च स्तोभे मसये पदगीतः सर्वत्र
भक्तिमध्यः पादमध्यश्च स्तोभे प्रत्यये आः कारो दृद्धः पदगीतो
भवित यथा प्रदक्षावे आह्मस्हिरियास्यबृहतः १ अधित्रिय १ ध्वच्च १
सो १ इति चतुषपेडे पामे अयंपूना १ न १ उप १ दिन एवमादीनि
स्मन्ध्यगीतं वस्यामः पूर्वलक्षणेन आः कारस्य दृद्धस्य भक्तिमध्यस्य पादमध्यस्य च स्तोभप्रत्ययस्य पदगीतत्वे प्राप्ते यञ्च
सन्ध्यगीतं अवति तदुदाहरिष्यामः अअस्योदिन्द्रः क्षारे आक्षारे
अस्येदिन्द्रोमदेषुवेति प्रस्तावमध्ये सन्ध्यगीतः अवसुरुचलस्सेधे अ
आदीं कोचिदिति अस्यां वस्नुतुचो इति जद्गीयमध्ये सन्ध्यगीतः

रसेधे तुवः खारयोस्त्वाष्ट्रीसाम्नो रजः सूर्यश्च पूर्वे दे-बोधौतोमत्सरासोइवइवजम्भे बृषामदः खरेबृहन्निध-धने क्यःस्वासु वत्सास्वभिष्ठच्यावनेपासास्थं पव-स्वमधुमायांचें द्रःइयेनःसंतनिनिसोमोवाम्ने चन्द्रो-

(उत्सेषे) *तुनः सारयोस्त्नाष्ट्रीसाम्नोः वष्ठसप्तमयोस्त्वाष्ट्रीसा-म्नोदेवान् गछन्तुवामदाइति उपद्रवमध्ये सन्ध्यमीतः अर्जः सूर्य-श्च पूर्वे * एतथोरेव पूर्वेत्वाष्टीसाम्नि रजः सूर्य इति उपद्रवमध्ये पादमध्ये च सन्ध्यगीतः श्रदेवोधोतोमत्तरासोक्वजम्भेश्र बृहात्त्र-धने वार्क्कजम्भे उत्सोदेवो नृभिद्धीतोमस्तरसोइन्दुरक्त्रो इति च प्रतिहारमध्ये पादमध्ये च सन्ध्यगीताः श्रष्टषामदः स्वरे बृह-त्रिधने इहित्रधने स्त्ररे हवामदोवरेण्य हात उद्गीथमध्ये सन्ध्य-गीतः । अनयः खासु वत्सासुक्ष स्वासु निसवत्सासुश्रया-रोचमानोवयो इति प्रतिहारमध्ये पादमध्ये च संध्यगीतः *अभिद्युच्यावने पासास्थं *अभिद्युम्नायां च्या-वने पासास्वस्य उद्गीथमध्यद्यक्षरं प्रतिहारपक्षेपि सन्ध्यगीतम् स-मुवो ३ स ३ तो ३३ २ हा ३ इयासास्वर अउद्येदिमतृतीये तृष-भनर्याहा ३३ हा ३३३ या ३३३२ सां ३ %पवस्त्रमधुमार्यां उ च्यावने पवस्वमधुमत्तमायां च पात्रास्वरस्थं उद्गीयमध्ये सं-भवति । अइन्द्रः वयेनः सन्तिनिक् इन्द्रोमदायां स-न्तनिनि पादमध्ये सन्ध्यगीतः इन्द्रो३ हा३उत्रयो नोनयानिमि-ति च मतिहारमध्ये सन्ध्यगीतः असोमोवाम्ने अवाम्रेसोमोयउत्त-मीमति सामदाब्दः सन्ध्यगीतः उद्गीथमध्ये पादमध्ये च अचन्द्रो-बाभ्रे बाभ्रेवे हरिश्चन्द्रोमरुद्गण इति प्रतिहारमध्ये सन्ध्यगी-तः अराधः कीत्से एडकीत्से पर्विराधो इति प्रतिहारपध्ये सं-

d.

बाभ्रे राघः कौत्से मयोभरे स्तोतृभ्योबारे देवःपुनाभि-सोमयोमर्चेष्टंभयोस्तावे मत्सरासश्च ॥ ३॥

भक्तिमध्यःपादमध्यश्च स्तोभेप्रत्यये संध्यगीतः स-वैत्र पद्गीतं वश्यामोदेवःप्रत्युक्षांतऐडयास्यहितीया-यां जिगन्नवस्तेपृतायां वाङ्गिधनेकौश्चे जारःप्रसुन्वानहि-

ध्यगीतः अभयोभरे असे उप्रश्चक्रामयोष्ट्रवित्रितित्रतिहारमध्ये संध्यगीतः अस्तोत्रभ्योवारे वारवन्तीये स्तोत्रभ्योष्ट्रव्णुधीयान-इति प्रतिहारमध्ये संध्यगीतः । अदेवः पुनाभिसोमयोर्मेषष्टमभ-योः स्तावे उत्सोदेवोराजा देव इति च मैधातिथवेष्टंभयोः प्रस्तावमध्यसम्ध्यगीतौ । अपत्सरासश्च मत्सरास इति च प्र-स्तावमध्ये पादमध्ये च मैधातिथमहावष्टंभयोः संध्यगीतौ । (मध्यः पादमध्य इति सर्वोदाहरणेषु अधिकारों द्रष्ट्रव्यः) ॥

इति उपाध्यायाजातशत्रुक्कते पुष्पसूत्रभाष्ये द्वितीयस्य तृतीया कण्डिका समाप्ता ॥

भक्तिमध्यः पादमध्यश्चास्तोभे मत्यये सन्ध्यगीतः सर्वत्र
भक्तिमध्यः पादमध्यश्च अस्तोभे प्रत्ययेः अः कारोद्धः संध्यगीतः सर्वत्र भवति एष उत्सर्गः उदाहरणानि दुहानयोधाजयद्वेगतयोः पौरुहन्मनगौङ्गवयोः पस्तावमध्ये पादमध्ये च संध्यगीतः
एवमादीनि *पदगीतं वश्यामः पूर्वलक्षणेन सन्ध्यगीतप्राप्तानामपवादः अदेवः पत्युक्तान्त ऐडयास्य द्वितीयायां अऐडयास्य
उत्सोदेव इति उद्गीथपादमध्ये पदगीतः अजिगन्नवस्ते प्रतायां
बाङ्गिधने क्रौञ्चे वाङ्गियने क्रौञ्चे ते प्रतायां जिगन्नव इति उपद्वमध्ये पदगीतः अजारः प्रसुन्वानद्वितीयायां विते गौरीविते-

तीयायांविते हीषीस्वरतत्सिस्तिणिधनायास्ये घृतत्रतस्त्रेशोके भरन्तःसौभरलेययोः पुरोजिनरइत्येतौ शब्दौ मराये ग्रुचयइमाउत्वायाण्ड्यैते दवःकार्त्तयशौदलस्यवेषु दयेनःसंमिस्रायाण्यण्डितं जातोवाचः
साम्निप्रियंदेवायां दभन्वांयःसर्वत्र दचग्ररावर्तेशाङ्गिच ब्रह्मयुजोभारद्याजे पुरांदर्मआमंद्रैरिसञ्जाभिः

मसुन्वाद्वितीयायां सरज्ञार इति उद्गीथमध्ये पदगीतः । श्रदीवीस्व-रउत्सर्गीस्त्रणिधनायास्ये * त्रिणिधनायास्ये द्वितीयायां उत्सोदेवो हीषी स्वरस्य उद्गीथमध्ये पदगीतः अधृतव्रतस्त्रेयोके अने नेयोको-त्तपायां धृतवत इति उपद्रवमध्ये पदगीतः अभरन्तः सौभरछेय-योः * स्छूरंनकचिद्धरंतइति सौभरकालेययोः उद्गीयमध्ये पद-गीतः अपुरोजिनरइत्येतौ वाब्दौ मराये अपाये पुरोजिती-वः । अग्निनर इति च मस्तावमध्ये पदगीतौ अशुचयइमा-जत्वाया १३यैते अपवकवर्णाः शुचयइति इयैते उद्गीयमध्येपदगी-तीयामां उद्गीधमध्ये पदगीतः अदछे उपद्रवमध्ये पदगीतः त्रा-सदस्यचिद्धितीयायामुपद्रवमध्ये तृतीयायां च मस्तावमध्ये प-इति जुपद्रवपध्ये पदगीतः अजाती वाचः साम्नि पियंदे-वाचः साम्नि ऋतेन यऋनजात इति उद्गीथमध्ये पन दगीतः अद्धन्वांयः सर्वत्रअ द्धन्वायां य इति सर्वत्र द-द्धः सर्वत्र पदगीतः अदसशुरावाक्कें अदीर्घतमसोकें दसोदेवानां-शुरोनवत्त इति च पस्तावमध्ये पदगीतौ अबार्झे च अ एता-वेव शाब्दी प्रस्तावपध्ये पदगीती अञ्चस्रयुजीभारद्वाजेअ ज-

निधनेकाण्ये मत्तायाय असहातायां कमह्येऽ वयायंता-भित्वा ग्रह्मा कंप्यत रेऽस्योदिंद्र आभित्यापूर्वीया थे खु-ब्हुतयोवषद्तायां बृहति ६षड यस्य पृतद्दत्यत्र वाजीये दिन्धोर थंतर बृहति राधस्त भोवीं के विधतोभद्रा इंद्रा-या थसी भरे भरमाणोभ्याभिहियोधे सृजानः सवाज्य-क्षायां बोधीये बोधीये ॥ ४॥

ह्मयुजोहरय इति भारद्वाजे उद्गीथमध्ये पदगीतः अपुरदिर्मञा-अभिनिधने काण्ये पदगीतः अमर्तीयोयश्सहोतायां कमक्वे साकमञ्बे अयश्सहोतायां **मर्तोयोअस्मा** इात पद्मीतः अअश्वायन्तोभित्वाशुरायाकण्वतरे अकण्वरथन्तरे श्लौ-द्रें अभित्वाश्रुर इति तृतीयायां अश्वायन्त इति उद्गीयमध्ये . पद्दगीतः अअस्येदिन्द्रश्चाभित्वापूर्वायाम् च्याब्दात् कण्व-रथन्तर एवभित्वापूर्वद्वितीयायां अस्येदिन्द्रे इति उद्गीयमध्ये ंपदमीतः । असुष्टुतयोवषद्तायां बृहतिक बृहतिवर्द्धं चुत्वा सुष्टुत-य इति उद्गीयमध्ये पद्गीतः । ऋरुषउद्यस्यतइसत्र वाजीवे ऋरा-योवाजीये आछाद्यामरूष इति उद्गीथमध्ये पदगीतः । श्रदिच्यो-रथन्तरबृहति स्थन्तरबृहति द्वितीयायां नत्वावां अन्योदिव्य इति उद्गीयमध्ये पदगीतः *राधस्तत्रोंवीके * वींकेराधस्तत्र इति उद्गी-थमध्ये पदगीतः *विधाताभद्रा इन्द्रायां सौभरेश सौभरेभद्रा इन्द्रा-यां यो अस्य कामं विधत्त इति उद्गीथमध्ये पदगीतः अभरमाणो भ्यभिहिषौ घे अप्यौधाजये अभ्यभिहिश्रवसायां शर्याभिर्नभरमाण इति उपद्रवमध्ये पदगीतः अमृजानः सवाज्यक्षायां वोधीयेबोधीये 🕸 जरामध्येसवाज्यक्षायां अहिर्मेजान इति प्रतिहारमध्ये पदगीतः ।

आकारोन्वं पादाब्दः प्रकाव्यायां पार्थवाराहकुत्सरथीयेष्विद्वायेंद्वितिकौंचे पूर्वयोः स्तोत्रीययोवीहायिस्तोभेप्रत्यये जसावैद्यमनसे वृधावृहद्वारे पूर्वथाकण्वतरे बितासुज्ञाने दिवआप्रतंपीयूषित्यत्रजयामहीयवोत्सेषेषू चैनेटनएकारे प्रत्यये आर्थः कार्लेय आसाबतीयोत्तमेजेतानामेषे हव्यविद्यीय इर्

संध्यगीतपदगीतंसमाप्तम् ॥ इति उपाध्यायाजातशत्रुक्कते पुष्पसूत्रभाष्ये द्वितीयस्य चतुर्थी कण्डिका समाप्ता ॥

*आकारोऽत्वं अतः परमत्वं वर्त्तिच्यते आकारोयेषु सामश्च अकारो भवाते तान्युचारियच्यामः अपान्नव्दः मकाच्यायां पार्थवाराहकुन्सर्थियेषु अधिवन्धुः पानक इति पान्नव्दः
पन्नव्दन्त्वमापद्यते एतेषु साम् अइन्द्रायेन्द्वितिक्रौंचे पूर्वयोः स्तोन्वीययोवीहायस्तोभे मस्यये अकारः अत्वमापद्यते अर्क्कस्य योन्नाइ अवाहार् संत्वामुजन्ताहि अवाहायि अजतिवन्तमनसे अइन्द्रोधाराभिरोजसा आकारोअत्वमापद्यते अत्वस्त्रमनसे अव्वन्द्रह्या अत्राकारस्य अत्वापत्तिः अपूर्वथाकण्वतरे क्षान्महीत्रताद्या अत्राकारस्य अत्वापत्तिः अपूर्वथाकण्वतरे क्षान्महीत्रताद्या अत्राकारस्य अत्वापत्तिः अद्वितासुन्नाने स्मृत्वयाक्षेत्र अनुष्टुवित्र पूर्वथेतिअत्वापत्तिः अदिवआमत्वं पीयुषिस्यत्र जयामहीयवोत्सेषेषु अव्वपीयूषित्यत्र महोगाहादिवआकारस्य अत्वापत्तिः । अच्चेनेडतएकारेमस्य अर्वेशाहादिवआकारस्य अत्वापत्तिः । अच्चेनेडतएकारेमस्य अर्वेश्वास्य पर्वायां विश्वआर्यहति आकारस्य अत्वापत्तिः । अआर्यः काळेये काळेये पर्यायं विश्वआर्यहति आकारस्य अत्वापत्तिः । अधाराद्वतीयोत्तमे सनोदृरा-

न्द्रातीकावाषिहरेगीथेभ्यासेप्रत्यये हुहासखामत्स्वे-प्रत्यये वैराज आःकारोत्वं मदाः खुतासोमायां वृह-द्रथन्तरयोः स्तावे तमाः इरावे क्षाइवाउवायांप्रत्यये नित्यवत्सातीषंगासिमास्विकारोत्विमवोत्सेधे दुहा-नायां प्रतीनिहिहिकादेव्ये अषीसकण्वतरेडिन

चासाच । अँत्र अत्वं आसाचेति । #जेतानोर्भेषे केतारम-पराजितमिति आकारोऽत्वं क्षहच्याविश्वीये स्वासु विशियह-स्रये वार्षा हरे अप्ताइन्द्राय इषन्तोकाय उद्गीथे अभ्या-से प्रसये आकारस्य अत्वं अदुहासखामात्स्वेपस्ययेवैराजे अम-हावैराजदुहासस्तामत्स्वज्ञाब्दे प्रस्तये अत्वं इहदुहमत्स्वा अआः इदानीपाःकारस्यात्वमुच्यते कारोऽत्वं क क्ष्मदाः स्तासो-मार्या बृहद्रथन्तरयोः स्तावे * बृहद्रथन्तरयोर्देवागछंतुवीमदाइति-प्रस्तावे अत्वं अहोइद्आयदृहतीद्या रथन्तरे । क्षतमाः-इयावे * इयावाश्वे सुतासोमधुमत्तवाइतिमस्तावे आःकारोत्वं । *****क्षाश्वाउवायां प्रखये निखवत्सतीषंगिसमासु *सोमोदुग्वाभि-रक्षाइति अत्रआउवायां प्रखयभूतायां आकारोत्वं निखवत् सा-त्रविंगीसमासु अइकारोत्वं अतः परं इकारस्यात्वं ते। इत्रोत्सेघे दुहानायां उत्सेषे दुहानायां शक्तुनाइवेति इकारस्यात्वं अमतीनिद्विहिकादेच्ये अद्विहिकारे वामदेच्ये त्वंद्व-त्राणिहर्स्यपतिनि इकारोत्वं अअर्वसिकण्यतरे अकण्यरथन्तरे मुज्यमानायां अभ्यर्पतीतिइकारोत्वं अहिनजत्तरयोरास्तोभेषयये ***शैखिण्डिने उत्तरयोः स्तोत्रीययोः आकारे स्तोमे मस्यये** इकारोत्वं । सत्तानियोनौ कळशेषु सीदति पतिविश्वस्य मु- उत्तरयोरास्तो के प्रत्यय ओकरोत्वं नदंवर्डस्स्तो के एस्तो के च महामिदं वेकारीकारयोरत्वमोष्ट्ये महे-इतियेः कारोत्वं नोध्यवसिपुमानायाथ साप्तमिकात्रि-णिधनाषास्प्रयोगों धाजये च वृषो अचिकायां च त्रिणिधने ऽयं पूषायां च क्रोंचे वश्च बृहतिस्तावे

वनस्य राजिस क्षओकारोत्वं क्षअतःपरमोकारस्यात्वग्रुच्यते । ***नदंवअतः स्तोभे * सः स्तोभे नदंव श्रुदती नामिति अकारोत्वं नदं-**वोअदती २ नां अओस्तोभे च महामिन्दोन्त्नोरार्थं महामिद-बुहा २३ बुहा ३ सत्रासाहीये च ऋएकारौकारयोर-त्वपौष्ठचे अएकारौकारयोरत्वं ओष्ठचे प्रसर्वे उदाहरणानि आहर्यतो अर्जुनो अक्तेद्विहिंकारे वामदेव्ये अध्नयर्पिडसौप-र्णेथारया ऊर्द्धारियष्ठे एवपादीनि अमहेद्वीये अवद्वायद्वीये य-त्तेर्धाती इसुमतिमार गीमहे । अअःकारोत्वं कारस्य अत्वनाप्यते इसिधकारार्थम् कनो अर्वसिपुना-नाषा प्साप्तिमिकत्रिणिधनायास्ययोः अथावसानः साप्तिमेके आयास्ये बिणिधनायास्ये च अःकारः सविसर्गः अत्वमा-पद्यते क्षयोघाजये च क्षअपोवसानः अत्वमापद्यते अद्वर्षा अचिकार्यां च त्रिणिधने अत्रिणिधनायास्ये द्यो अचिकार्या च गोभिरंजान इति अकारोत्वं अअयं पूषायां च क्रोंचे अ अयं पूषायां च मध्ये निधने क्रींचे सोमः पुनीनो अ-र्मसीति अःकारोत्वं अवश्च बृहतिस्तावे अबृहतिप्रस्तावे अ-्रमास्त्रम् अयं पूर्वातृतीयायां । पकारे प्रस्ये । अःकारोत्वं परजन्तेषे दुहानायां घृणात्यन्तपतिसूर्यः पर १इति अःकारोत्वं

पर जित्सेथे दुहानायां पुरोमत्स्वे प्रत्ये वैराजे पुरुषः शब्दः प्रथमः स्वरोव्याहृतिषु कामेच सर्वासु मद्-भियरहशब्दामध्येमे विकल्पे ॥ ५ ॥

वृद्धमृवर्णः सर्वमार्भवति षकारस्पर्शयोः प्रत्यययोः ग्रांताः का ३२३ ष्मांका ३२३ स्री एवंजातीयानि तृकारस्तु न सर्वेषु स्पर्शेष्वार्भवति यथायोजा

अपुरोमास्वे मस्रये वैराजे अपुरंशब्दो अःकारःमास्वे मस्रये अत्वमापद्यते अपुरुषशब्दः मथमस्वरोज्याहृतिषु अन्याहृतिषु पुरुषशब्दः मथमस्वरोज्याहृतिषु अन्याहृतिषु पुरुषशब्दः मथमस्वरे अःकारोत्वं मूर्भुवःस्वःसस्यं पुरुष इति पञ्च ज्याहृतयः अकामे च सर्वासु मद्भियरुहशब्दा मध्यमे विकल्पे अनिधनकामेच मद्भियरुह एतेषु अःकारः अत्वमापद्यते।

अत्वं परिसमाप्तव ।

इति उपाध्यायाजातशत्रुक्तते पुष्पसूत्रभाष्ये द्वितीयस्य पञ्चमी कण्डिका समाप्ता ।

३३४ रितृभ्योमघवाओतु ३१३४ पा ३ तृकारस्त-षयोः प्रत्यययोराभवति ता ३३ सीयामधिरो ताषीणा ३२३४ अगृकारोहकारेपृकारिनकारेचाङ्गा ३१३ ईपा ३ रुचदुषसः पाईिनरग्राश्या३१र्यामे चायंगौरिति न-कुश्चोनंप्रत्यय उक्तस्त्वभ्यासादौ व्यंजनलोपः इवो-नका ३३ श्रोनका ३३ यदुक्तंपुरस्तात्वकारस्पर्शयोः प्रत्यययोर भिवतीतितत्रापवादाः ससुरमवावृधाच-नामें चकुमाशास्य एतदेवोदाहरणं यूथादानायां कौल्मकण्वबृहतोः संग्रभात् न इत्यत्राक्रपारे मर्भु-*** तृकारस्तवयोः** प्रत्यययोराभेवाते तार्चायामधिरोता ३ र्षा ३ णा ३३३०० क्वित सर्वत्रैव तुकारस्य अनामीवः। ? न, किं तर्हि ? तकार्वकारयोः पत्यययोरार्भावः यथोदाहृतं अग्रकारे।इकारे पुकारिश्वकारेशाङ्गा ३ ईपा ३ कचद्पसः पा ३ श्विरिया ३ या ३३ यामेचायक्रौरितिनक्रक्वोनेपत्यये असहोदैर्घतमसे नक्रकारः दनदनोनेपरययेआभेवति **अउक्तस्त्वभ्यासादौ व्यंजन**छोपः दनो-नका ३२ श्वोनका अपसंगादिदग्रुच्यते । वक्ष्यत्युपरिष्ठाद अनमपराङ्गविरामे खुप्यते ऽभ्यासे चेति तदत्राभ्यासमत्ययस्य रे-फस्य छोपः अयदुक्तं पुरस्तात्वकारस्पर्शयोः प्रस्ययोरार्भवती-तितत्रापंत्रादाः असस्यमेत्राष्ट्रध्वाः नार्मेधे अउपन्वाकाम इ महे-सस्यग्रहेबाद्यार्थसंनार्मेथेतयोरनार्भावः अचक्रमाशास्त्रये अशास्त्रये गौरीविते चक्रमासत्पराधसङ्खनार्भावः क्ष्एतदेवोदाहरणं यू-यादानायां कौल्पकण्यबृहतोः अआपुरन्दरश्चक्रपेतिअनार्भावः **क्षांयभातून इसत्राक्त्पारे क्षराज्ञ्याक्त्यारेचित्रंग्राम**श्संयभेत्यना-अति: अपर्मुखासु देवें अखासु दैर्घश्रवसे पर्मुज्यन्तेदेवयव इति पतिहारे अनार्भावः अएतदेवीदाहरणमभिक्रन्दायां धेनुब-

301

स्वासुदैग्धं एतदेवोदाहरणमभिक्रंदायां धेनुबरुणः योगिरस्तइंदायां च सर्हिते नभूप्रसुन्वानायां गौ-तमसाभ्रदयावादवौदलाक्ष्पारदासवैद्दवामित्रस्वारकौ-त्सकरावतर्दोहतरेषु नृभिः प्रत्रश्सधस्थमित्यत्रेडुः यास्यगोगज्ञीयषेघाभीशाष्कारसोमवरुणतमतरजंभे-ष्वेतदेवोदाहरणमभिसोमाध्यास्याश्हदुत्थाग्नेस्त्रिणिध-धत्तीयां ज्ञीयकावाभिक्रन्देष्ववयु-नहन्मनेषु तमसोर्के ककृतंतेमदायाः हारिभर-वारेष्वेतदेवोदाहरणघयंपुनानायां ज्ञीये तंत्वामदायां रूणयोः अभाकनदायांवर्म्नजानोतिभः सिन्धुभिर्द्वषेतिमरुतान्धे-नुवरुणसाम्नोरनाभीवः श्रीगरस्तइन्द्रायां च सशहते श्रीगरस्त-इन्दायांमशहिते पर्मुज्यन्ते अपक्चयुवहत्यनार्भावः अनभूपसुन्दा-गौनमसाध्रवयानावनौदलाक्त्यारदासनैवनामित्रस्वारकौ-त्सकण्वतरदोहतरेषु अप्रमुन्वानायां इतामरवंनभृगत इति गौत-मसाभ्रद्यानाद्यीदलाकूपारदैवोदासबैद्यामित्रस्वारकौत्सकण्वतरा-ज्यदोहरथन्तरेषु अनार्भावः अनृभिः प्रत्नश्मधम्यमित्यत्रैडया-स्यगौज्जन्नीयवेथाभीशाष्कारसौमवरूणनमतरजन्भेषु तोविचक्षणइसेतेषुसमासुअनार्भावः । ऋष्तदेवोदाहरणमभिसो-माध्यास्यायाण्हदुक्याग्रेखिणिघनहन्मनेषु अनृभिर्येमाणाहर्यतोवि-चक्षणइति बाईदुक्यादिष्वनार्भावः अधर्तायां ज्ञीयकावाभिक-न्देषु *पत्तीयां दक्षोदेवानामनुमाद्योनृभिरितिज्ञीयकाववासिष्ठाभि-क्रन्देषु अनार्भावः अअवद्युतानायां च तपसोक्तें अदीर्घतम-सोक्कें अनुसुतानायां नृभिर्येमाणः कोश आहिरण्यय इसनार्भाः वः कृतकृतं ते पदाया"्हारिभरवारेषु क्षवलोककुन्तुपद्विव इति । हारिनर्णसौभरवारवन्तीयेष्वनार्भावः **अ**एतदेवोदाहरणम्य

च संश्हिते प्रोषुवत्सासुच ॥ ६ ॥ 👉 🕒 🕬

समृत्रैशोके वृक्तवयंघत्वायामभिनिधने काण्वे वृश्विणर्यत्सानोर्वश्वीय इवोपरगुपत्वाजावारतृतीयाचा-विणर्यत्सानोर्वश्वीय इवोपरगुपत्वाजावारतृतीयाचा-मनदेवोदाहरणमयश्त्र्यायामामहीयवबोधीयर्षभाव-पावमानाशुमार्गीसौम्यैटतसाकेषृषिकृच्छिशुदेव्याहे-ज्योतिषेषु तस्रभिः पाहिरौरवे स्यपुरुकृछ्यव्युहारमान-

्र पुनानायां ज्ञीये अत्रयंपुनानायां पज्ञायज्ञीये अवश्मिन्धुभ्यो अन् भवदुलोकहृदित्यनार्भावः । अतन्त्वापदायां च सश्हिते अतन्त्वा-मदायां सश्हिते उलोकक्रन्तुभीमह इत्यनार्भावः अभोषु वत्सासु च अमोषुनित्यवत्सासु अभीकेचिदुलोककृदित्यनार्भावः ।

> इति उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्यसूत्रभाष्ये द्वितीयस्य षष्ठी कण्डिका समाप्ता ॥

*सम्त्रैशोके * त्रैशोके अपिकर्णेतर स्विनः कभिरिसनार्भावः **%** रक्तवयं चत्वायाम् भिनिधने **अआपोनहक्तर्वाह्यइयभिनियने काण्ये अनार्भावः** । अविकः उद्वर्शिये यूथेनदृष्णिरेजतेहाते अनार्भा र्यत्सानोर्दश्वीये* **क्षर्वोपद्युप्त्वाजावारतृतीयायाम् क्ष्मद्रासूर्यस्वोपद्यातिन %** एतदेवोदाहरणमय ५ सूर्यायामामहीयव-वारवन्तीयेऽनार्भावः बोधीयर्षभवावमानाग्रुमागीसौम्यैटतसाकेषु अयस्मूर्यइवोपद्दागि-तिएतेषुनामस्त्रनार्भातः अञ्जाविक्वछिशुंदेन्योद्वज्योतिवेषुअ ऋावि-मैनायऋषिकृदितिवामदेव्येउद्गद्धार्गित्रवैश्वज्योतिषेष्वनार्भावः। अत स्तिः वाहिरोरवे * पाहिचतस्योभारितिरौरवेडनार्भावः *अस्य पुरुक्क उद्युहारवानवयोः अपौरोअश्वस्यपुरुक्क दितिहारायणपूर्ववा-

वयो रुरुतुकु वित्सुनायां बोधीये पृथिवीं प्रदेश्यंते वृ हित च यज्ञायथाया स्थवसोमदिवज्ञीये ऽवृद्धमथा-भवित षभेथिवी धृष्णुकृष्णि वृष्यवारे सृत्यधेनी कृ-एवते कौश्च सुज्यकएवतरेकृतच्छकु निमाज्यमानः सु-हित्या हिन्गीं अक्षा ए ३२ तदो ३ तृंपायास्वर्णप्रा-प्रश्तेकः प्रथमस्वरायां वृद्धायामपदि इयतेत्रा २३३ पा ३३ स्थतंरे च पूर्वदेव्यहदाश्चेययोक्षेवर्णे प्राप्तमकीरः

जराबोधीये उरुकुदुरुणस्क्वधीत्यनार्भावः ऋषृथिवीमदैभ्यन्ते अअ-भिनिषेने काण्येअनुमातरंपृथिवीमिसनामितः अनुहति च य-ज्जायथायां श्रयज्जायथायां बृहति तत्पृथिवीमित्यनाभीवः **अऋंपक्सोमद्विज्ञीये अद्विद्युतत्पारु चेतियज्ञायज्ञीये तृ**नीयायामक्ष-ऋकारस्यान।भीतः अञ्चद्धमृत्याभीति अञ्च-रसंसर्गमस्तावे द्धस्याप्याभीत उपिद्दश्यते * वमे थिती *शाकर्षमे पृथिती चाविजाभिष इसामीवः अधृष्णुद्याष्ट्रण् श्वतानीकेव मीजगातिः घृष्णुदृद्स्यार्भावः *हषन्वारे सम्ब्रप्टषित्रातिवारवंतीये आ-र्भावः अगृत्यधेनौ अप्तां धेनौ ते अस्य सन्तु केतवेग्रुस -वआभविः क्षकुण्वते क्रौंचे अयं पूषायां क्रौंचे सोमासः क्रुण्यत इत्यार्भावः अग्रुज्यकुण्यतरेकुन्तच्छकुनिमार्ज्यमानः सु-हिस्तया श्रेनिगी अकाए ३१ तेदो ३ अञ्चल्पप्याभवती तिप्रमाणंकु-त्वाप्रदर्शनंकृतम् कृतंपायामृवर्णप्राप्तरेकः प्रथमस्वरायां दृद्धायामु-पदिश्यतेत्रां ३३३ पा ३३ अआभीवतंपान्यक्नुहीति अत्रतंकार-स्तपयोराभिनतीतिऋवर्णमेन पाप्तं वचनात्मथमस्वराया श्टद्धायां रे-फोल्पिक्पिद्वित्रपते यथोदाहृतं अरथन्तरे चक्ष स्थन्तरे च एत-

क्रियतेना ३यण्डेन् ॥ ७॥

ऋचि प्रविल्रष्टाः स्वरसन्धयः पादमध्ये साम्नि विवृता ये तान्वक्ष्यामो महेवस हमा उवायां वा-रदेव्यरथबृहत्सु श्रुध्ये तु प्रइलेषोभीन्द्रमभिवायुमि-

देव व्याख्यातम् । अञ्चण्यन्देव्यहदाग्रेययोर्ऋवर्णशाप्तमक्कारः क्रियतेना ३ यर्ण्वन् अतमग्रिमस्तेत्रसवीन्पृणविज्ञाते वामदेव्ये-बृहदाग्रेययोरदृद्धत्वादकार एव माप्तो वचनादकारः क्रियते यथो-दाहृतम् ॥

आर्भावः समाप्तः।

इति उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये द्वितीयस्य सप्तमी कण्डिका समाप्ता ॥

*ऋषि पिठलष्टाः स्वरसन्धयः पाद्मध्ये अऋग्विषये पाद्मध्ये स्वरसन्धियंत्र भवति सोऽप्य(रूप)सन्धिना,यथा अग्निमीडिज्वावभेन्मदेव नत्वाअद्विवहित तथादित्यव्रते वयंएवं यत्र स्वर्योरेकीभावः क्रियते स पठलेष उच्यते तथा ऽत्यन्तल्लप्तसन्धिना यत्रस्वरस्य लोपः क्रियते स च पठलेषः । यथापादोऽस्यसर्वभृतानि, सोयम्मेन सूत्रेण सिद्धोपन्यासः क्रियते विशेषविवस्या असाम्निविवता ये तान्त्रक्ष्यामः अएवं प्रवलक्षणेन पादमध्ये संविल्लष्टा ये सामिविषये विश्लिष्टा भवन्ति तानुचारियष्यामः अमहन्वस्थापन्यवाद्येवस्थल्लक्ष्याः अथवामहेवसे इतिवारवं-तियादिषु विश्लेषः अश्वःये तु प्रस्तेष्यः एष एवशब्दः श्रुध्ये प्रविश्लिष्टा अभीन्द्रमभिवाद्यामसत्रवार्थे अभिवाद्यं वीर्यायः स्वाद्यः स्वाद्यः विश्लेषः अभीन्द्रमभिवाद्यामसत्रवार्थे अभिवाद्यं वीर्यायः स्वाद्यः स्वादः स्वादः स्वादः स्वादः स्वादः स्वादः स्वादः

त्यत्र पार्थे केतवः स्वासु महता गर्भोमहत्तत्सोमा-यांश्सर्वत्र छन्दसि तु प्रदलेषः प्रसुन्वानायाः सर्व-त्र पवस्वयस्ते मदाया सवित्रं सोमसामसाहीयशां-मदेषु प्रइलेषः पुरोनःसर्वत्र मासिः माशिवासः सर्वत्र इवाद्रिनीवीचिपवासोमायामुषभे प्रस्तवाजेषुनः सर्व-त्र रवोद्वीथे तु प्रक्लेषो नोअविभिः सुषावसोमायाः सर्वत्राष्टादश्ब्य्राकेपुष्यसंकृतियशःसु प्रक्लेषः ॥ ८॥ क्रगर्भोमइत्तत्सोमायां सर्वत्रक्ष महत्तत्सोमायां अपांयद्वर्भोद्यणीते-तिसर्वसाममु विश्लेषः अछन्दसि तु मश्लेषः वेदेतु मश्लेषः छन्दःशब्देन वेद उच्यते अमसुन्वानायां सर्वत्रश्र मसुन्वानायां-धतइति सर्वेतामसु विश्लेषः अपवस्वयस्ते पदायाः सर्वेत्र अस्ते मदायां तेनापत्रस्वांधसेतिसवीत्रश्लेषः असोमसामसाहीयशांमदे-षु प्रश्लेषः * तेनापवस्वांधमितिसोपसामादिषु प्रश्लेषः अपुरीनः स-र्वत्रक प्रदाअग्नेदीदिहीति पुरोनोजस्रयेतिसर्वत्र विश्लेषः अमा-विवासः सर्वत्र । माविवासोअवक्रमुरितिसर्वसामसु विश्वि-व्यते *श्वाद्रिनिर्वाचिपवासोमायाम्रुषभे पिवासोमायां वैराज-हर्यश्वाद्रिः स्यतोनार्वो इति विश्लेषः अप्रस्मवाजेषु नः सर्वत्र अस्पनाजेषुनोवेति सर्वत्र प्रश्लेषः । अस्वोद्वीये तु प्रश्लेषः अ एष एव शब्दो रौरवोद्गीये पश्लिष्यते अनोञ्जीविभिः सु षावसोमाया स्सर्वत्र अष्ठ सुषावसोमायां नूनं पुनानो अविभिरितिस-र्वसामसु विक्लिष्यते । कथाष्टाद्र ष्ट्राईपुष्यसंकृतियवाःसु पक्ले-षः एष एव शब्दः आष्टाद् छू।दिषु पश्चित्वते ॥ ४॥

इति उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये द्वितीयस्य अष्टमी कण्डिका समाप्ता ॥ ८ ॥ सुते चित्वानवे वृद्धाच सर्वत्राऽयास्ये तु प्रचले-ष उदिन्द्र त्वः त्येहीत्यत्र कण्वबृह्तिपूर्वकरणे स्ता-वे च जम्भे प्रतिहारे कौल्मे स्तावे गायंतोयूथादा-नायां कण्वबृह्ति जम्भे च तवाद्यायाः सहोदेधम-राययो वैराजे च स्तावे तबिह्तियायामाभीशावहै-गतयो रहस्ये च बृहत्यक्षीप्रतिष्यासूनरीद्वितीयाः

*सुतेचित्त्वानवे * उत्तरे मानवे सुतेचित्वाप्सुमैदाम इति विक्छे पः अट्रद्धाच सर्वत्र अट्रद्धात्परस्ताचैष एव शब्दः सर्वत्र विक्रिछः अआयास्ये तु प्रकलेषः अथास्ये तु दृद्धात्परस्य प्रकलेषः अज-दिन्द्र त्वं ह्यहीत्यत्र कएवबृहात पूर्वकरुपे स्व ऐह्यहित्वेरवशत कण्त्रबृहीन उदिन्द्रावनिष्ठय हाते पूर्वकरपे विक्लेषः अस्तावे चक्ष प्रस्तावे च कएनबृहति उदिन्द्राव्यमिष्टयहति निक्लेषः अजम्भे प्रतिहारे इहिन्यने वाक्केनम्भे उदिन्द्राक्त्रमिष्ट्य इति प्रति-हारे विश्लेषः अकौरमे स्तावेक कौरमळबर्हिषे च प्रस्तावे उदिन्द्रा-श्चेति विक्लेषः *गायन्तोयुथादानायां कष्त्रबृहति * यूथादानायां क एवबृहति इन्द्रगायन्ते। वसइति विब्छेषः अजन्मे च अवार्क्कजन्भे च इन्द्रं गायन्तोवस इति विक्लेषः अतवाद्याया असहोदैर्घमराययोः अ सहोदैर्धमराययोस्तवाह ७सोमेतिअस्मिज्छब्दे विक्लेषः अवैराजे च स्तावेश्वमहावैराजे पस्तावे आद्यायामेव तवाह ऐसोमितिविद्यक्षेतः क्षतवद्वितीयायामाभीवावद्वेगतयोः * तवाह असोमद्वितीयायां आ-भीशबद्भगत्योस्तवाहनक्तमुतसोमेतिविश्लेषः अरहस्ये च बृहतिक तिवाहसोमिति द्वितीयायां तवाहतक्तित विद्वलेषः अभरपीप-तिष्यासूनरीद्वितायायां बोधीये अत्राबोधीये अतिष्यासूनरी-

यां बोधीय देवाजरमाते, अग्न इधीमहीत्यत्र त्वंनइ-न्द्रौपगवे चासाइतीयोत्तमतृतीयाया मापप्रथोभेय-दिंद्रायाण्ड्येने स्यार्चतावराजर्षभे देवांजसाबृहाति महीनधारागोराजा च कावे पादांत्यात्परः स्वरोवि-कृष्यते यथानूषतावद्यतानायाण्डाचिपूजनायंत इन्द्र-द्वितीयायां दचाय विधम्मीण गमिष्ठानसण्स्कृतिन-त्यत्रौद्यान एवंजातीयानि ॥ ९ ॥

द्वितीयायामश्वेव चित्राह्मिति विद्रलेषः क्षेत्रेवा जरमा ते अग्न इधीमहीसत्र धीमहीत्यत्र सुप्तन्तं देवाजरामिति आते अग्न इधीमहीसत्र विद्रलेषः क्ष्युन्तं देवाजरामिति आते अग्न इधीमहीसत्र विद्रलेषः क्ष्युम्त्रेति चिद्रलेषः क्ष्यामाद्वेतियोत्तमतृतीयायाम् उत्तरे वार्वं ति विद्रलेषः क्ष्यामाद्वेतियोत्तमतृतीयायाम् उत्तरेति विद्रलेषः क्ष्यापमाथोभे यदिद्राया द्रयेने अपि प्राथोषा इवेति विद्रलेषः क्ष्याचित्राचां द्रयेने आपि प्राथोषा इवेति विद्रलेषः क्ष्याचित्राचेराजर्षभे बोधा-विप्रमाचितोमनीषा इति विद्रलेषः क्ष्याचित्राचेराजर्षभे वाधा-विप्रमाचित्रोमनीषा इति विद्रलेषः क्ष्याचित्राचेराजर्षभे व्याप्त विद्रलेषः क्ष्याचित्रकेषः क्ष्याचित्रकेषः क्ष्याचित्रकेषः वाधा-विप्रमाचित्रकेषः विद्रलेषः क्ष्याचेर्वे विद्रलेषः वाधान्यास्य अग्नेगोराजाय्यस्तिविद्यत्ति वाद्यादेषः अञ्चन्तते महीनधारास्य अग्नेगोराजाय्यस्तिविद्यत्ति वाद्याचे स्वर्याविद्रलेष उत्तः इदानीं पादान्ते स्वर्याविद्रलेष उत्तरे क्षयान्याच्याम् वाधिपूजनायन्त इन्द्राद्वित् तीयायां दक्षाय विधर्मणि गमिष्ठा नस्णं स्कृतिमत्यवाद्यान एवं जातीयानि क्ष्याचान्यास्यः स्वरोविकृष्यत इस्त्रैतान्यदाहरणानि॥

[्]रा इति उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये द्वितीयस्य नवभी कण्डिका समाप्ता ॥ ९ ॥

अथापवादाः पश्चिष्ठा अशोरित्यस्य शब्दस्यावृद्धात्परस्य प्रश्चेषः सर्वजेह न यदिन्द्रचित्रायां वसिष्ठप्रियषंगयो दिवस्पदेतयोष्पवित्रायां ज्ञीये मोषुत्वापार्श्वे श्रुधिशब्दोऽभ्यासे धियोग्नेभरामेष्मायामंते जिषुसन्तानित्वचिसुद्धाणायामांधांगवेंधस स्तंबोदस्माद्यायामाथर्वणसौभरयोः प्रत्यस्मैतृतीयायां
च रथंतरे ऽवासुजोरातयइत्येतौशब्दौ प्रोष्ठ वत्सा-

1.

पादान्त्यात्वरः स्वरोविक्ठध्यत इत्यस्यापवादः अअथापवा-दाः प्रशिख्छा (इति) अंशोरिसस्य शब्दस्याद्यदात्परस्य प्रश्चे-षः सर्वत्र * सिधुर्त्रविषेञर्णसो अशोः पयसेति अद्युत्परस्य सर्वत्र प्रवछेषः द्विहिकारादिषु अइह न यदिन्द्रचित्रायां वसिष्ठ-षियवङ्गयोः अयदिन्द्रचित्रायां इह नास्तित्वादातमद्भित इति वसि-ष्ठुमियातीषद्भयोः प्रकलेशः अदितस्पदे तयोष्पवित्रायां ज्ञीयेअ यज्ञायज्ञीये दिवस्पदे अर्चन्तो अस्य तन्तवोच्यस्थिरांत्राति प्रवेलेषः ***मोषुत्वापार्श्वे श्रुधिश्वव्दोऽभ्यासे** मोषुत्वायां गायत्रपार्श्वे इह वा सन्तु पश्रुधीमेहितेत्रह्मकृत इसभ्यासिवृषये प्रश्लेषः *धियोऽग्नेभरामेध्मायामन्ते* समन्तेभरामेध्मायां जीवातवे प्र-तरा साधया धियोग्ने सख्ये इति प्रदेखेषः अजिषुसंतनिनिअ सन्तानीन तमिन्महत्स्वाजिषूतिमभैत इति प्रक्लेषः अत्विच डाते *अन्धसस्तंबोदस्माद्यायामाथर्वणसौभरयोः तंबोदस्माद्यायां अन्धसोभिवत्सनस्वसे व्यतिभक्तेषः अमत्यसमै तृतीयायां च र-थन्तरे अएव एव शब्दः पत्यस्मैतृतीयायां रथन्तरे इदन्धसोध्य-र्योत्रभरास्त्रत मिति प्रकलेषः अवास्त्रजोऽरातयइसेतौ बाब्दौ मो- सु युजाणिरित्सिषायाण्रीरवे बोधयोमहेनायां वा-जीये डितेवसोन्नै ककुभे तमोषीयां वर्णेऽचेति प्रिये ब्रह्मयुजाकक्षे धसोद्रयोचात्सप्रे नदीधिमःश्रायः नतायाण्याभरे सैन्योसिबाईद्गिरसंतिननो वोहनोः ग्नेविवस्वद्वितीयायाण्श्रुध्ये वृष्णवयस्यत इत्यत्र वा-जीये धारयासेथे धियोसेथे जमवर्तेचा ऽग्नेतमयकमश्बे

षु बत्सासु अमोषु वत्सासु अवासृजोधराच इति अ-रातयोर्थोनः सन्तइति च प्रदेखेषः ऋयुजाणिरिात्सपाया ति प्रदेखेषः अबोधयोगहेनायां वाजीये रायोवाजीये महे-नायां योषोराय इति पश्छेषः अडितेवसोत्रैककुभे त्रैककुभे मर्डितेन्द्रव्रवीमि ते व इति च सोऽस्मान्कदाचनेति च प्रक्रिछे *तमोर्षायां वर्णे * रहस्ये शाकरवर्णे सोमयुमत्तमोभिद्रोणानीति प्रक्रेषः *अर्चतिपये वसिष्ठिपिये इन्द्राय नूनपर्चृतीत्कथानि चेति पदलेषः अबह्मयुजाकक्षे श्रीतपक्षे यहहरीब्रह्मयुजैहह-रेवेति प्रकलाः अधमोद्रयोवात्समे अत्रोद्रे वात्समे अन्धसो-न्धम इति अद्रयोद्रयोद्रय इति च पश्चित्रष्टौ क्षनदीधिमः श्रायन्ताः यां सौभरे सौभरे नदीधिमोल्डिंशितिमिति पदलेषः असै-न्योसिबाईद्विरसन्तिननोः अवाईद्विरसन्तिननोः वीरसेन्योसिन भूरिपराददिरितिमश्केषः अवाहनोऽप्रे विवस्वद्विगीयायाणेश्रु-ध्ये इतो असि हन्यवाहनोऽमे स्थीरितिमश्लेषः अनुक्ष-जन्नस्यत इसम्र बाजीये श्रायोवाजीये नवजातस्य दृष्णोऽग्ने चरन्तीति प्रश्लेवः अधारया सेषेअ उत्सेषं पुनानः सोय-धारयेति प्रश्लेवः अधियोसेषेश उत्सेषे एव अस्मां अवस्त अथापवादाः पश्चिष्टा अशोरित्यस्य शब्दस्याः रखात्परस्य प्रश्चेषः सर्वजेह न यदिन्द्रचित्रायां व-सिष्ठप्रियषंगयो दिवस्पदेतयोष्पवित्रायां ज्ञीये मो-षुत्वापार्श्वे श्रुधिशब्दोऽभ्यासे धियोग्नेभरामेध्माया-मंते जिषुसन्तानित्वचिसुष्वाणायामांघांगवेंधस स्तं-बोदस्माद्यायामार्थवणसौभरयोः प्रत्यस्मैतृतीयायां च रथंतरे ऽवासुजोरातयइत्येतौशब्दो प्रोष्ठ वत्सा-

पादान्त्यात्परः स्वरोविक्ठष्यत इत्यस्यापत्रादः अअथापत्रा-दाः पश्चिष्ठष्टा (इति) अंशोरिसस्य शब्दस्याद्यदात्परस्य पर्वेतः षः सर्वत्र सिंधुर्त्रियमेअर्णसो ध्वाः प्यसेतिअद्यद्धात्परस्य सर्वत्र पश्छेषः द्विहिकारादिषु अइह न यदिन्द्रचित्रायां वसिष्ठ-षियपङ्गयोः अयदिन्द्रचित्रायां इह नास्तित्वादातमद्भित इति वसि-ष्ठिमयानीपङ्गयोः पदलेषः अदिवस्पदे तयोज्यवित्रायां श्रीयेक्ष यज्ञायक्रीये दिवस्पदे अर्चन्तो अस्य तन्तवोव्यस्थिरांत्रात प्रव्हेषः **%मोषुत्वापार्श्वे श्रुधिशब्दोऽभ्यासे** मोषुत्वायां गायत्रपार्श्वे इह वा सन्तु पश्रुधीमेहितेत्रहाकृत इसम्यासिवृषये प्रइलेषः **%धियोऽग्नेभरामेध्मायामन्ते** समन्तेभरामेध्मायां जीवातवे प्र-तरा साधया धियोग्ने सख्ये इति प्रदेखेषः श्रीज्ञषुसंतिनिनिश्र सन्तानीन तमिन्महत्स्वाजिषूतिमभैत इति प्रकलेषः अस्यचि सुष्वाणायामान्धीगवे * त्वधीत्वमस्मभ्यमभित इति *अन्धतस्तंत्रोदस्माद्यायामाथर्वणसौभरयोः***** तंबेादस्माद्यायां अन्धसोभिवत्सनस्वसे व्वितिपञ्छेषः अपत्यस्मै तृतीयायां च र-यहतरे अएव एव शब्दः पत्यस्मैतृतीयायां रथन्तरे इदन्धसोध्य-योवभरास्त्रतः मिति प्रकलेषः अवासजोऽसत्यइसतौ बान्दी मी-

सु युजाणिरित्सिषायाण्रीरवे बोधयोमहेनायां वा-जीये डिनेवसोन्ने ककुभे तमोषीयां वर्णेऽचेनियये ब्रह्मयुजाकक्षे धसोद्रयोवात्समे नदीधिमःश्रायः नतायाण्यीभरे सैन्योसिबाईद्गिरसंतिननो वीहनोः ग्नेविवस्वद्वितीयायाण्श्रुध्ये बृष्णउद्यस्यत इत्यत्र वा-जीये धारयासेथे धियोसेथे जमवर्तेचा ऽग्नेतमद्यकमश्वे

7

षु बत्सासु अमोषु बत्सासु अनासृजोधराच इति अ-रात्रयोर्थोनः सन्तइति च प्रदेखेषः ऋयुजाणिरिात्सिषाया **'**रौरवें *** रौरवे तरणिरित्सिषायां वाजंपुरन्ध्यायुजावइन्द्रमि-**ति प्रदेखेषः अवोधयोवहेनायां वाजीये सरोवाजीये महे-नायां योषोराय इति मञ्छेषः अडितेनसोत्रैककुभे त्रैककुभे मर्डितेन्द्रव्रवीमि ते व इति च सोऽस्मान्कदाचनेति च महिल्छी *तमोर्षायां वर्णे * रहस्ये शाकरवर्णे सोमग्रुमत्तमाभिद्रोणानीति प्रइलेषः अर्चतिमये वसिष्ठिमिये इन्द्राय त्नूनमर्चूतोत्कथानि चेति परछेषः क्षब्रसयुजाकक्षेक श्रीतपक्षे यहहरीब्रह्मयुजैहह-रेवेति प्रकलाः अधमाद्रयोवात्समे श्रीद्रे वात्समे अन्धसी-न्धम इति अद्रयोद्रयोद्रय इति च पश्चित्रष्टौ #नदीधिमः श्रायन्ताः यां सौभरे सौभरे नदीधिमोलिंपरातिमिति प्रक्लेषः असै-न्योसिवार्हद्रिरसन्तनिनोः अवार्हद्विरसन्तनिनोः वीरसेन्योसिन भूरिपरादिदिशितमञ्जेषः अवाहनोऽमे विवस्वद्वितीयायाणंश्रु-ध्ये इतो असि हन्यवाहनोऽमे स्थीरितिमश्लेषः अनुष्ण-उद्यस्यत इसत्र बाजीये शयोवाजीये नवजातस्य दृष्णोऽग्ने चरन्तीति प्रश्लेषः अधारया सेघेअ उत्सेघे पुनानः सोम-धारयेति प्रश्लेषः अधियोसेषेक उत्सेषे एव अस्मां अवन्त तति विषेदे वे अवस्य वोदै व्ये अवस्य वोदै व्य ॥ १०॥ आ यः संयोगोयवांतः कचित्संकृष्ठः कचि द्विकृष्टः स्तत्र संकृष्टग्रहणं न्यर्थः साहीयपर्णवर्णिमत्रविलम्बेषुः नैडे दिव्यं ज्यर्षसियदाः स्पेसर्पपुष्येष्वापुछ्यमवृद्धः

ते थिय इति प्रश्लेषः अज्ञमवर्ते च जमदंगरभीवर्ते च अस्मा अवन्तु ते थिय इति प्रक्रेषः अग्रे तमद्यं क- मध्ये आक्रमा अग्रे तमद्ये कि मध्ये साक्ष्म साक्ष्म अग्रे तमद्ये तमद्येति प्रक्रेषः अति दिर्घे अत्वेति प्रक्रेषः अति दिर्घे अत्वेति प्रक्रेषः अश्ववस्य वोदैन्ये अवस्यवोदैन्ये एदुमधोर्वावामदेन्ये अहमहिश्रवस्य वो प्रायुभिरिति प्रक्रेषः ।

प्रकलेषविदलैषो समाप्तौ ॥

इति उपाध्यायाजातशञ्चकते पुष्पसूत्रभाष्ये द्विनीयस्यः दशमी कण्डिका समाप्ता ॥ १० ॥

*यः संयोगोयवान्तः कचित्संकृष्टः कचिद्रिकृष्ट्स्तत्र संकृष्टग्रहणम् यः कश्चित्संयोगोयान्तः कश्चिद्रान्तः तयोश्चोहगीतौकस्य चित्संकषः कस्यचिद्रिकषः । तत्र सन्देहस्तिन्नर्णयार्थं यत्संकृष्टं तद्धिकृतम् । अन्यर्यः साहीयपर्णवर्णामेत्रविलम्बेषु अनाविक्वान्यर्य इति सत्रासाहीयस्वारसौपर्णामेत्रविलम्बसौपर्णेषु एतेषु
सामसु न्यर्यशब्दः संकृष्टः अन्यत्र विकृष्टः।अनेडे प्रवस्त्रात् तिव्विषि सौपर्णेषु सङ्कषः प्राप्तः ऐडसौपर्णे विकर्षः अदिव्यंविष्ति यशः स्र्यंसर्वपुष्पेषु दुहानऊधिद्व्यं वरुणं वाज्यविस्तित च एतौ शब्दावेतेषु सामसु संकृष्टी अवाष्ट्रव्ययमद्वद्यः
सर्वत्रक्षः आपृच्छव्यमद्वदं सत् सर्वसामसु संकृष्टि अवाष्ट्रव्ययमद्वद्यः
सर्वत्रक्षः आपृच्छव्यमद्वदं सत् सर्वसामसु संकृष्टि अवाष्ट्रव्ययमद्वद्यः

सर्वत्र मदेष्वाक्त्लीये जिह्नं नहुन्न्यश्च ज्ञीयस्योद्गीथे विश्वाच्याश्विनोर्वतपर्याक्त्रपारपुष्यमरायेषु नाभ्यासे त्वद्रयश्चेतेषु वैधेनेचामराये त्वग्रयेस्वासु दैर्घैध्यमा याणसूर्यस्याभिपियाणीत्यत्र स्वारकावज्ञीययो रेष एव ज्ञाब्दः सूर्यवती बिनोराज दितीयायां चौज्ञाने उति-सूर्यपुष्यमरायकी स्वैधिवन्द्रः सूर्यणसूचनैयकी स्वैधिवव

दिषु विक्रष्टं अमदेष्याक्लिये अस्यदिन्द्रोमदेष्यापूर्वे रोहित-क्लीये संक्रष्टः * जिद्ध्यनकुन्न्यश्च जीयस्योद्गीये * मखायोदीर्घ-जिन्हयं इन्दुरश्चोनकृच्य इति च यज्ञायज्ञीये उद्गीथे संकुष्टौ * विश्वाच्यादिवनो त्रेतपर्याकूपारपुष्पमरायेषु * सामविद्वाच्याधि-वेति एतेषु सामसु संकृष्यते । पर्याकृपार इति परित्य एहर्यत ए ***नाभ्यासे* पर्याक्र्यारे अभ्यासीत्रव्ये** हरिमितियस्ययोगिः विश्वाच्योते विकर्षः *त्वद्रयश्चितेषु * यज्ञायसन्त्वद्रय आदिव-नोर्त्रतादिषु सामसु त्वराब्दः संक्रष्टः अवैधने च व वैधने च सोमसाम्त्रि यज्ञाय संत्वद्रय इति संकृष्टः अअमराये अमराये स्वद्रयशब्दोविकुष्टः अस्वय्रये स्वासु दैर्घेध्यमायां प्रस्तोमाय-त्वयय इति स्वासु दैर्घश्रवसे मध्यमायां संकुष्टः श्रसूर्थस्याभि-त्रियाणीत्यत्र स्वारकावज्ञीययोः अभित्रियाणीसत्र आसूर्यस्य बृहत इति स्वारकाचे यज्ञायज्ञीये च संकृष्टः अएव एव शब्दः सूर्यवतीषुक्ष सूर्यस्येत रदमय एताः सूर्यवसः एतासु सू-र्यशब्दः संकृष्टः श्रहनोराजद्विनीयायां चौश्चने श्र औशने इनोरा-जद्वितीयायां ऊर्द्धभानुः सूर्यस्य स्तमायन्त्रितिसंकर्षः पुष्यमरायकी स्पेषु * तवाह स्सोमत्तीयायां घुणातपन्तमतिसूर्यपर् इसेषु सामसु सूर्यशब्दः संकृष्टः *इन्द्रः सूर्य खुनतैपकीत्र्येषु * इन्द्रः

सूर्यकी स्वे बण्महा एं असीत्यत्र सूर्य शब्दः सर्वत्र वितनैय पोस्त्वा चो विकृष्टः सूर्ये महत्त्तत्सो मार्या वैश्वज्योतिषवात्सप्रयो रामा यामा सूर्य ऐसर्वेत्रा ऽस्य प्रताः
यामय ऐसूर्य शब्दः सर्वे त्राऽत्रे व तृतीया यां न सूर्यो भागे सूर्यस्य नते गिर इत्यत्र मही सूर्यः की स्वे
स्वेश्वर्यस्य हवहा में सूर्या वैष्णां तरिक्षयो स्तव ऐसूर्यऐसी मित्रे समुसूर्य ऐसंत निनि यथ चे गीते पर्व्वण

मूर्वमरोचयदिति महादिवाकीच्यादिषु संकृष्टः अहव सूर्य की-न्यें * श्रायंत इव सूर्यमिति महादिवाकी नर्ये संकुष्टः अवण्महा -अतीसत्र सूर्यशब्दः सर्वत्रवितनैययोस्त्वाद्योविकुष्टः * वितनैय-थोस्त्वाद्योविकृष्टः गौरीवितनैयातिथयोराद्यः सूर्यशब्दोविकृष्टः असुर्थे महत्तत् सोपायां वैश्वज्योतिषवात्सप्रयोः अहत्तत्तोपायां चैद्यक्योतिषयात्मपयोरजनयनसूर्ये इतिश्रब्दः संक्रुष्टः अआमाया-मासूर्य स्मर्वत्र अआमासु पकमैरय इति आसूर्य रोहय इति सर्वत्र संकृष्टः अध्य पत्रायामयसूर्यशब्दः सर्वत्र अस्यप्रताद्विती-यायामय असूर्य इत्रोपहागिति सर्वत्र संक्रष्टः अअत्रैवतृतीयायां न सूर्यो भ्राजे अस्य पत्नातृतीयायामरसोमोदेवो न सूर्य इति संक्रष्टः अअसूर्यस्य न ते गिर इसत्र न सुब्दु-तिमसुर्येति सर्वत्र संकुष्टः अपहिसूर्यः कीच्यें महादिवा-कीर्र्ये विकाभाइभोजोपहासूर्य इति संकृष्टः असंसूर्यस्येह-बद्वामे इहबद्वापदेच्ये संसूर्यस्य रिव्यभिरिति संकृष्टः । असूर्यावैद्धपान्तरिक्षयोः अन्तवात्राज्ञन्तहस्त्रं सूर्या इति पञ्च-निधनवैद्धपान्तरिक्षयोः संकृष्टः #त्वंसूर्यसौमित्रे अत्वंसूर्यमरो-चपइति संकृष्टः असमुद्धर्भः सन्तिनियथर्चगीते पर्वणि अ- ष्ववितादाशे महायां ज्ञीयविद्यायवारमहामिञ्चतरे-ष्वेत्णूकमभ्वे त्वामिष्यविभरे त्वायसर्वत्र व्याश्विनी-स्मेंधे कुण्डपाय्यः सद्मने व्योमनीन्द्रस्रतायां वर्णशी-ये हिन्वत्यपसोदिहिंकारगौगंवद्वगतसरेषु ज्वतरे च पूर्वकल्पे॥ ११॥

स्तासन्तिनसंसोणीसमुसूर्यामितियथर्चगीते पर्वणि संकुष्टः धनस्वर इसर्थः *** व्विवतादाशे महायां हीयविशीयवारमहा**-यज्ञायज्ञीयविज्ञोविज्ञीयवारवन्तीयमहावैद्यामित्रर-थन्तरेषु एतेषु साममु यज्ञायज्ञाचो अत्यायां दाशे महीयां भुवद्वाजेष्विति एतेषु सामसु संकृष्टः अएत्यूकमव्वे साकमन्वे एस्यू इति सूत्रब्दः संकृष्टः श्रत्वामिद्याविभरेश्व त्वामिद्यावितारं-बरमइ इति सौभरे वयमुत्वहमपूर्व इति अन्ते त्वामिद्ध्य इति ध्यबब्दः संक्रष्टः । अत्वायसर्वत्रअः (सीभरेवयमुत्वा उपत्वा-त्वामित्वा) वास्यत्वायेतित्वायशब्दः संक्रष्टः । अव्याभिर्ना-र्मेथे अन्तर्भे वामेथे (अधाहिमध्यमायां) बास्पेचायव्याभिरिति व्याज्ञब्दः संक्रष्टः *कुण्डपाय्यःसञ्चने अर्द्धमञ्चने प्रणपात्कुण्डपाय्य इति *** व्योमनीन्द्रसुतायां वर्षायि * उद्वर्शीये समयमे** व्यो-मनीति व्योशब्दः संक्रुष्टः श्रहिन्वन्खपसोद्विहिकारगौगबद्वैगततरेषु ण्दतरे च पूर्वकल्पे (द्विहिन्यारं वामदेन्यगौंगबद्वैयतरथन्तरेषु प्रसोमदेत्यायां) तमी शहिन्यन्खपसइतिद्विहिंकारादिषु संक्रष्टः कण्वरथन्तरे च प्रसोमदेखायां तिमशहिन्वन्स इति पूर्व विकल्पेस-शब्दः संकृष्टः।

इति उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्वसूत्रभाव्ये द्वितीयस्य एकादशी कण्डिका समाप्ता । ण्योस्तं त्वांधक्तीयाण्हाविष्मतसन्तिनी विं-भाषा प्रसुन्वानाद्वितीयायाण्रथंतर इदाद्योमानवे स्युपमाछन्दसे पृन्येविषामतीद्वितीयायां ज्ञीये त्वा-मभिद्ण्ष्ट्रोक्तरे मधिद्विहिंकहारभारमानोक्तररौरत-रेषूतस्युवैद्वपान्तिरक्षहस्वासु वृष्ट्ययावेद्वपे हर्यद्वन

%ण्योस्तन्त्वाधत्तीयां हाविष्मतसन्ताननोः क वृषापवस्व-बध्यमायां तन्त्वाधर्ताः रमें याण्यो इति ण्योशब्दः हाचिष्पतसन्तिनोः संकृष्यते अविभाषामसुन्वानिदृती-यायां रथन्तरे अस्ति प्रमुन्तानद्वितीयायां भुजन-पुत्रअण्योरितिण्योद्याब्दः संकृष्टो (विकृष्टो वा एव विकृष्टः) अइदाह्योमानवे अचित्रं मानवे त्वामिदाह्योनर इति ह्यो बाब्दः संकृष्टः अस्युपमाछन्दसेअ माधुछन्दसे तवश्रवायम्युपइतिस्यु-शब्दः संक्रष्टः अपूच्यों त्रवामती द्वितीयायां जीयेअ यज्ञाः यज्ञीये त्रवामतीद्वितीयायां मनीविभिः षुट्यं इतिव्यंशब्दः संक्रष्टः ऋलामभिद श्ट्रोत्तरेक उत्तरे आष्टाद श्ट्रे त्वामभि-प्रनोतुम इति त्वादाब्दः संक्रष्टः क्षमद्यद्विहिंकहारभारमानो-त्तररीरतरेषु * पवन्तेमद्यंगदिमितिद्विहिकारहारायणभारद्वाज उ-त्तर्रीरवरथन्तरेषु एतेषु सामसु घंशब्दः संकृष्टः अन्तस्यु-वेंद्भपान्तरिक्षहस्वासुः पञ्चनिधनवैद्भपहस्वावैद्भप अन्तरिक्षेषु एतेषु सामसु यद्यायं (एतंभूमी) उतस्तुरितिस्यशब्दे।वै-नितिपञ्चनिधनेवैद्धपे मद्याव इति मध्यमायां दृष्ट्या इति ष्ट्याशब्दः संकृष्टः अहर्यश्विपवासोमद्भितीयायां सहोदैर्ये स-होदैर्घतमसे पिबासोमद्वितीयायां येन द्वञ्चाणि हर्यञ्चह स्ती-

पिषासोमहितीयाया ऐसहो दें घे मरावैत्वा खयोः स्यं निमानराये विद्वान्मरायव वैराजर्षभयो स्त्वामिन दुभूरिहितायां मराये सहो दें विं त्वभ्यासो नष्त्यो रोणीयवयोः परिप्रियायां मार्गीयवे च त्व ऐ होत्ये तो शब्दो सौपर्षे पवित्रमत्ये ज्ञीये निकष्टित्सते इसान्य ऐ हाः से वित्र निमान स्वाप्ते से स्वाप्ते से स्वाप्ते से स्वाप्ते से स्वाप्ते से स्वाप्ते से सन्ति विद्योः सो हो हो से सन्ति निमान स्वाप्ते से स्वाप्ते से सन्ति निमान स्वाप्ते से स्वाप्ते से सन्ति निमान स्वाप्ते से स्वाप्ते से सन्ति निमान स्वाप्ते से सन्ति स्वाप्ते स्वाप्ते स्वाप्ते से सन्ति स्वाप्ते स

इतिर्यशब्दः संकृष्टः अमरायेत्वाद्ययोः अमराये पिवासीमाद्ययोहर्य इतिर्यशब्दः संक्रष्टः यन्ते सुखावहर्येति येन दत्राणीति च संक्रष्टः *** स्पन्तमामराये * मरायेषु श्रुधीहवाद्यायां कुष्वादुवां एस्यन्तमिति** मराये स्य श्ताब्दः संकृष्टः अविद्वान्मरायवैराजर्षेभयोः अ-सुर्यस्य विद्वानिति मराये वैराजर्षभयीविद्वानिति द्वाशब्दः संक्रुष्टः क्षत्वामिद्रूरिहितायां मराये अपूरिहितायां मराये भूरिमनी· षीइवतत्वामिदितित्वाद्याव्यः संक्रष्टः असहोदैर्घे त्वभ्यासःअ सहोदैर्घे श्रुधीहवान्यायां हवतेत्वामिति अभ्यासिवषये त्वा-शब्दः संकुष्यते *नप्त्योरौर्णायत्रयोः परित्रियायां * परित्रियायां और्णायवयोर्वयाशसिनप्सोशितप्त्योशब्दः सं-कुष्टुः अभागीयवे च मार्गीयवे नद्योशब्दः संकुष्टुः अत्वं-ह्यारयेती बाब्दी सीपर्णे * स्वारसीपर्णे त्वंह्यंगदैव्येतित्वंदा-ब्दोह्यशब्दश्च संकृष्टी अपवित्रमत्ये ज्ञीयेअ यज्ञायज्ञीये सोमः पवित्रमत्येतिरेभित्रिति मसेशब्दः संक्रष्टः अनिकष्ट्वितस्ति अभिते इत्यिक्द्रमध्यमायां निकष्टद्रथीतर इति ष्ट्रशबदःसंकुष्टः अञ्चलाव्य र्थुःसर्वत्र असान्य रथुर्भदायेतिन्यं शब्दः सर्वसामसु संकृष्टः अन-सन्तिनिक सन्तिनि विकृष्टः अपाष्योः क्रोबे अपाणाशिशुः र्मध्यमायां पाच्यो इति ष्योशब्दः उपत्रितस्य पाष्योरिति

ब्यैरयत्रैतकोशवाशेषु त्व शिरत्वंघां च गवाहेबु सिमासु त्वं घांशुद्धीय सुहस्त्यरन्ध्रोत्तरवरूणगोष्ठा-क्रीप्रेषेषु स्वानः परिस्वानायां वैदन्वतहाविष्मतरेब-तीष्वेष एव शब्दोऽकान्वासिष्ठे परीताध्यास्यायां चानवमे ऽहनि त्वंकविर्द्धितीये दन्वते मित्राः स्वा

कोशे संकुष्टः अध्येरयत्रैतकोशवार्शेषु माणाशिशुर-न्सायां पृष्ठक्वैरयद्रियमिति पृष्ठक्वैशब्द स्रेतादिषु संक्रष्टः अत्व ६-रित्वंघांचगवाष्टेडसिमासु * त्वांरिहान्ति त्वंघांचेति त्वचदाब्दी आंधीगवाष्ट्रेडिसमासु संकृष्टी अत्वंघाशुद्धीये अखाशुद्धीये त्वंघाचेति त्वंशब्दः संक्रष्टः असुहस्त्यरन्ध्रोत्तरवरूणगोष्ठार्कः पुष्पेषु * स्वारमीक्ष्णोरन्ध्रवरूणसाम्ब्रगोष्ठ्रअर्कस्य एतेषु सा-। मृज्यमानः सुहस्त्येति स्त्यशब्दः *स्त्रानः परिस्वानायां वैदन्वतहाविष्मतरेवतीषु रिस्वानोगिरिष्ठा इति स्वाज्ञब्दः संक्रष्टः वैदन्वतहाविष्मत-रेवतीषु एतेषु सामसु परिष्वा इति स्वाशब्दः संकृष्टः **% एषएवशब्दोऽक्रान्बासिष्ठे * अक्रान्समुद्रायां बासिष्ठे** स्तोमो बाद्यथे स्वानो अद्रिभिरिति स्वाबाब्दः संकुष्टः अप रीताध्यास्यायां चक्र श्रीणन्त इसत्र परिस्त्रानश्रक्षस इति-स्वाधाद्यः संकुष्टः सर्वेसामसु अअनवमे इति अधिणन्त इति नवपेऽहनि वासिष्ठे परिस्वानश्रम इति संक्रष्टः स्वाबब्दः *स्वंकिविद्वितीये दन्वते* वैदन्वते ऊइसमाम्नाये क्रमाद्वितीये वैदन्वते त्वंकविरिति त्वंशब्दः संकृष्टः अमित्राः स्वानाः सर्वत्र अ सोमाः पत्रन्तायां मित्राः स्त्राना इति सर्वसामस

THE

CHOWKHAMBÂ SANSKRIT SERIES

ACOLLECTION OF RARE & EXTRAORDINARY SANSKRITWORKS,

NO. 298.

पुष्पसूत्रं

सा म प्रा ति शा ख्यं

पुष्पर्षिप्रणीतम्

श्रीमद्जातशत्रकृतभाष्यसहितम्।

काशीस्थद्राविडोपाह्न म० म॰ पण्डितश्रीलक्ष्मणशास्त्रिणा संशोधितं विजयते ।

FASCICULUS II-?

PUBLISHED & SOLD BY THE SECRETARY.

CHOWKHAMBA SANSKRIT SERIES OFFICE, BENARES.
AGENTS:-OTTO HARRASSOWITZ, LEIPZIG:
PANDITA JYESHTHARAM MUKUNDAJI, BOMBAY:
PROBSTHAIN & CO; BOOKSELLERS LONDON.
Printed by Jai Krishna Das Gupta,
at the Vidya Vilas Press, Benares.

-#-

आनन्दवनविद्योतिसुमनोभिः सुसंस्कृता ॥ सुवर्णाऽङ्कितभव्याभद्यातपत्त्रपरिष्कृता ॥ १ ॥ चौखम्बा—संस्कृतग्रन्थमाला मञ्जुलदर्शना ॥ रे रिसकालिकुलं कुर्यादमन्दाऽऽमोदमोहितम् ॥ २ ॥ स्तवकः—२९८ नाः सर्वत्र दृष्याशिरोचिते व्यद्विभिर्यज्ञीये त्थं भातौपगवे वरेष्यं प्रराध्यं चातीषङ्गे ऽत्योगभस्त्योः स्वः शब्दश्च ज्ञीये स्वःकावाभिकन्दयो रत्योर्के स्रोगभस्त्योः ष्वाविशे त्येते शब्दास्रयः शार्ङ्गे क्र-त्व्योतुमाघोत्योगभस्त्योः स्वष्वाविशेत्येतेशब्दाः षडेषडे॥ १२॥

इति षष्ठः प्रपाठकः समाप्तः॥

इति उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये द्वितीयस्य द्वाद्शी कण्डिका समाप्ता ।

इति द्विनीयः प्रपाठकः समाप्तः ॥

सप्तमः प्रपाठकः ।

देवेभ्यः संक्षारे नर्यः परीतायां माधुयास्यभी-द्यारीरद्श्रेष्ट्रजंभान् पयौधद्वैगण्वतरस्थानसंकृतिभर्गय-द्याथर्वणतरेषु नवमेत्वाहृति सर्वत्र दैर्घवर्जं विभा-षारुणसाम्न्येष एव द्यान्दः संकृष्टो गोमन्नद्यते त्ये-ष्ट्यव्यद्यभ्यालीशे तमसोर्केचा ऽत्रैव तृतीयायाम-न्त्यः सर्वत्र न्योजसाकीत्ये भ्यं कीत्त्ये काद्यीतहावि-

क्षदेवेभ्यः संक्षारेक्ष इडाना असंक्षारे हिन्बन्ति तीयायां भ्यः बाब्दः संक्रष्टः अनर्यः परीतायां माधुया-स्य भीत्ररौरदंष्ट्रजम्भानृतयोधद्वैगण्यतरस्थानसंकृतिभर्गयनाथर्व-णतरेषु * 'दघन्वा श्योनर्य इति माधुछन्दसादिषु ऐड-षास्य आभीवावरीरवद श्ट्रांत्तरवार्षजम्भआद्भपयौधाजयद्वैगतक-ण्यरथन्तरदेवस्थानसंकृतिभर्गपेशाथर्वणरथन्तरेषु संकृष्टः नवमेऽहान पृष्ठकौल्मलादिषु बमेत्वाहनि सर्वत्र* नर्य इति संकृष्टः श्रदैधवर्ज्जंश्र दैर्घश्रवसे तु नर्यः शब्दः । अविभाषाऽहणसाद्धिः । परीतायामेव वह-णसाम्त्रि नर्यः शब्दोविभाष्यते नर्यः शब्दोविकल्प्यते संक्र-ष्टोबिकुष्टो वा अएप एव शब्दः संकृष्टोगोमन्नष्कलेअ एव एव बाब्दोगोमन इत्यत्रसनोहरीणां संकृष्टः *सेष्यच्यद्यद्वश्या-छोशे असाविसोमायां स्रभ्यालीशे पुनानोवारमन्येषाच्यमे-ते राज्यास्त्रयः संक्रष्टाः शतपतो इक्कें च श दीर्घतपतो कें च एते त्रयः बाब्दाः संकृष्टाः। अअत्रैव तृनीयाबामन्त्यः सर्वत्रक्ष अस्मिन्नेवासाविसोमतृचे कविर्वेध्ययामत्ययोनमुज्य इति त्यश-ब्दः सर्वसाममु संक्रष्टः अन्योजसाकीच्यें अवहादिवाकी च्यें-श्रायन्तायां वस्नुनि जलोजनिमान्योजसा इति न्योशब्दः सं-

ष्कृतयोः स्वण्यान्दः सर्वासु त्वांदेवासोरीत्याप-इत्येतौ शन्दौ वैश्वमनसश्रुध्ययो रचत्युद्वणंशीयवित-योः सान्वारुहोवणंशीये भूर्यवणंशीयलेयवितेषु प-यूष्वान्धीगवसणंस्तोभयो स्तरध्यैविते राज्येन्धीग-वदेन्ययोः सनित्यः सर्वत्राऽत्रैव तृतीयायां न्वा-णंशादेन्ये न्पृण्वन्दक्षाण्य इत्येतौ शन्दौ सराये शे-

क्रष्टः अभ्येकी स्र्ये अपहादिवाकी त्ये एव बण्यहा थ्यसीत्यत्र वि-भुज्योतिरदाभ्यमिति भ्यं शब्दः संक्रष्टः श्रकाशीतहाविष्क्रत-योस्त्व एशब्दः सर्वासु * त्व श्सोमासिधारयुरितित्वं शब्दः स-र्वासु स्तोत्रीयासु संकृष्टः श्रन्तान्देवासोरीत्याय इसेती शब्दी वैद्यमनसञ्जष्टवयोः अत्यवस्वदेव इसत्र त्यान्देवा इति त्वांदाब्दः संकृष्टः राष्ट्रियाव इसत्र त्याशब्दः संकृष्टः ऋअर्चत्युद्ध-्तीयवितयोः अर्चे त्यक्केमिक्कणइति उद्वर्श्तीयगौरीवित-थोः त्यशब्दः संक्रष्टः श्रसान्वारुहोव् श्वीयेश गायन्तित्वा-यामेव यत्सानोः सान्त्रारुह इति छद्वश्वीये न्वाबब्दः संक्रु-ष्टःः अभूर्यवंत्रीयलेयावितेषु अः उद्गश्तीयकालेयगौरीवितेषु भू-र्थस्पष्टेतिर्घशन्दः संकृष्टः अपर्यूष्त्रान्धीगवसस्स्तोभयोः प-र्यूषुपधन्त्रेति र्यूशब्दः संक्रष्टः ऋतरध्येविते अगौरीवितेद्विषस्तरध्ये इति ध्यैशब्दः संकृष्टः अराज्येन्धीगवदेव्ययोः अनिधीगववा-मदेन्ययोः महेसमर्यराज्य इति ज्येसब्दः संकृष्टः अस निसः सर्वत्र अग्निनर इति द्वितीयायां दक्षाप्यायोद्मआसेनिस इति नित्यवाब्दः सर्वेतामसु संक्रष्टः अञ्जैव तृतीयायां त्व ए षादेव्ये * अग्निनराद्वितीयायां त्रे द्धाे अग्नाया "स्वा स्वा क्तेतहीत वामदेच्ये त्वां शब्दः संक्रष्टः । पृण्यन्दक्षाय्य इसेती शब्दी प्याभारहाजे व्यस्थिरन्षाङ्के ऽवंत्यस्यस्वारङ्कावज्ञा-ययो स्विमन्द्रत्वंवृत्राणीन्द्रस्य यद्यासि त्वंबृह्णं स्येत्येतौ द्याव्दौ हिहिंकादेव्ये चर्त्वणस्यन्येयद्यासि-हणस्यभीवर्त्ते ष्विपिनालौदो त्वणसुवीरः द्येने व्य-द्याब्दः शिशुन्देव्यज्योतिषयोः पुत्रभयोभारहाजे प्र-

मराये अर्थामनरायामेत तमग्निमस्तेवसत्रीन्द्रण्यनूदक्षाय्यइति न्पृशब्दय्यशब्दौ संकृष्टी अमराये शेयाभारद्वाजे स्वा-सु भारद्वाजे हरीमपूरकोप्येति प्याबाब्दः संक्रष्टः अन्यस्थिरन् पाँडेडे अपनित्रंतायां पाँडेडे अर्चन्तो अस्पतन्तवोव्यस्थिर्ज्ञन संकृष्टः । अअवन्यस्यस्वारकावज्ञीययोः प-तिष्यशबद् वित्रन्तायां अत्रन्त्यस्य पत्रितार्शामति स्वारकावयज्ञायज्ञीययो-हत्यवाब्दः संकृष्टः ऋत्वामिन्द्रत्वंद्यत्राणीन्द्रस्य यवासि अत्विमन्द्र-यशा असीत्यत्र इन्द्रस्य यशीस त्विमन्द्रन्त्ववृत्राणीतिच त्वं शब्दौ संकृष्टी अत्वबृहंस्यत्येती शब्दौ द्विहिंकादेव्ये अ त्रैव द्विहिंकारे वामदेव्ये स्वंद्यत्राणि हर्स्यतिस्वंशब्दस्यशब्दी त्राणिहः स्य प्रतीन्येकइतित्वंशब्दस्य शब्दन्येशब्दाः संकु-ष्टाः इ इ स्पभीवर्ते अअत्रैवाभीवर्ते त्वंत्रत्राणिह स्पेति श् ब्दः संकृष्टः अ व्वरिपतोलीयो । अगोविसवस्वेतिद्वाभ्यालीयो भुवनेष्वर्षित इति ष्ववाब्दः संक्रष्टः अत्वस्सुवीरवयेने अगो-विच्छपेने त्वंसुवीरो असीतित्वं शब्दः संक्रष्टः व्येशब्दः शिशुंदेव्यज्योतिषयोः अशिशुंजज्ञानमिति वामदेव्यवैदनज्यो-तिषयोः कविगीिभः कान्ये इति न्येशब्दः संक्रष्टः अवे-भ्यो भारद्वाजे अइन्द्रक्रत्वायां भारद्वाजे पुत्रेभ्य इति भ्य-

श्यद्यान्दोनानतरयोर्युज्याविद्याये त्रतान्यस्य दयैन-बाजीययोः पूर्व्यमुत्सेधे स्पृक्षभिः पार्श्वे हरिण्यास-तास्येभिर्वत्सासु॥ १॥

त्वेसोमाभ्यभिहीत्येतीशब्दौ दैर्घे घ्न्यानाण्श्रुध्ये पृण्डवंकण्वतरे जातमार्यज्ञीये पाह्यत्वामित्ररौरवे ह्या

क्षान्दः संक्रष्टः अपस्य कार्योगानतरयोः अपस्य पिपीषनायां नानद्रथन्तरयो स्त्य कार्यः संक्रष्टः अयुज्याविश्वीये आनो विक्षित्रायां सदोविश्वीये तुविद्युम्नस्य युज्येति ज्याक्षान्दः संक्रष्टः अन्तराम्यस्य व्येतवाजीययोः अस्वादो रित्त्थायां व्येतरायो वाजी-ययो व्येतहान्यस्य सश्चिरे इतिन्यस्य कार्वे संक्रष्टे अपूर्विय स्वाद्ये स्वाद्ये स्वाद्ये स्वाद्ये स्वाद्ये अप्रत्ते अपाद्य स्वाद्ये अपाद्य स्वाद्ये स

इति उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये तृतीयस्य प्रथमा कांण्डका समाप्ता ॥ ० ॥

*त्वेसोमाभ्यभिहीत्येती शब्दी दैर्घे स्वेसोममथमात्तकः हिषद्दि दैर्घश्रवसं त्वेशब्दभ्यशब्दी संकृष्टी श्रद्धनामश्रुष्ट्ये स् नदंबीअद्दत्तामितिष्ट्याशब्दः संकृष्टः श्रुण्यथ्वेकण्यतरे स् क ण्याथन्तरे देवोवायां प्रणध्यमिति ध्वंशब्दः संकृष्टः श्रुजा-तमार्यज्ञीये यद्गायज्ञीये अद्धिगातुवित्तवायां उपोषुजातमा-र्यद्दित र्यशब्दः संकृष्टः श्रपाशुत्वामित्रसौरवेश्च पाहिनो मिभिश्चरंत्यस्तावे नैये दुर्यत्युयता चान्धीगवे न्यैर-यज्ञीये त्वान्दृतज्ञीयं शम्ध्युहारमानवयो स्त्वणंह्योहि-जम्भे त्वंपुद्धकील्मजम्भयोः प्रत्ययकीत्यें यीः का-लेये पूर्याः संजये वीर्थस्यण्यस्यवारे श्रुधीहवायां मा-

पाबुनेतिब्रुवाब्दः भंकृष्टः स्वामिद्धिनेदिष्ठमिति च त्वाबाद्यः अहामिभिश्चरन्यस्तावे नैये अने नैयातिथे अम्रआयाह्य-ग्रिभिरिति स्त्रुचश्चरंत्यध्वर इति च अत्र मस्तावविषये ह्या-ब्दत्यशब्दौ संकुष्टौ ऋदुर्यत्युद्यता चांधीगरोक्ष आंधीगत्रे वि-शो विशो वो अतिथिमित्यत्र दुर्य इति यैशब्दः प्रथमायां संक्रष्टः तृतीयायां यो देवतात्युचतेतित्युशब्दाचेशब्दश्च सं-कृष्टी अन्यैरयज्ञीये अत्रेत्र यज्ञायज्ञीये इच्यान्यरयदिति न्यैशब्दः संकृष्टः क्षत्वान्द्र्नं इथिक्षः सामद्भविद्यिमिति यज्ञायज्ञीये-त्वांदृतामिति त्वां क्षब्दः संक्रष्टः अक्षाग्ध्यूहारमानवयोः अक्षाग्ध्यु-व्यितिहारायणे पूर्वमानवयोः शाग्य्यूशब्दः संकृष्टः अत्वश्हाहिज म्भे त्व श्वेहित्वेरव इतिवार्क जम्भे त्वंबाब्द ह्याबदी संकृष्टी अत्वं-पुरुकौल्वजम्भयोः अत्रैव कौल्ववाईववार्क्कनम्भयोस्त्वंपुरुसहः स्नाणीति त्वंशब्दः संकृष्टः अपत्ययकीच्यं महादिवाकीच्यं इन्द्रिमदेशतानय इन्यत्र इन्द्रमयस्यध्वरइति त्यशब्दः संक्रष्टः *अर्थः कालेपे* यस्यायंत्रिका आर्य इति कालेपेऽर्यशब्दः संक्रष्टः अपूर्वाः संजये असे चतो न उत्पुषूर्वा इति या-शब्दः संकृष्टः क्षत्रीर्यस्यण्यस्यतारे श्रुधीहनायाम्क श्रुधीह-वारवन्तीये सुवीर्यस्य गोतम इतिर्यशब्दः संकृष्टः पुरुष्यस्येति चण्यशब्दः अमाघे पृष्ठे प्रवाश्चनायां पृष्ठे आयिनोंबोधिसप्रवाद्य इतिद्यशब्दः संकृष्टः असङ्वेश्वध्यत्रैतयो:

चेपृष्ठे सख्येश्रध्यत्रैतयोस्त्युमाः पूर्वव्यनद्वेत्तेत्रमि त्येतेश्वव्दाः इयेते पार्येहयेशव्दश्च देव्ये वावृधेन्यश्च-देव्ये सन्नाच्यानिकष्ट्वायोषत्याचवाशे सण्सचत्वदे-वादन्त्यात्यान्दू इमस्यमन्ते त्वमङ्गक्तुभे व्युषाः कावे महत्स्वासंतनिनि वीरसेन्यः संतनिहद्भिरयो रो-

गोमन्त इन्दायाःश्रुध्यत्रेतयोः सखेत्रमरूपे इतिमरूपेशब्दः ***त्यूमाः पूर्व व्यनद्वेत्वे क्रतुमित्येतेशब्दाः इयैते** * तदिदासायां द्रयेते अनूयं विश्वेषदंत्यूषा अव्यनचव्यनचपुव्य-त्वकादी त्वेक्रतुमिति त्वेकादः एते शब्दाः संकृष्टाः अपा-र्थेहर्यशब्दश्च देव्ये * मध्यस्त्रथेशब्दत्वप्रणीतीहर्यशब्दः क्कृष्टः इति वर्त्तते क्षत्राष्ट्रधन्यं च देव्ये एदुमधोमिदिन्तरः मिति वापदेवये यज्ञेभिर्घार्वाष्ट्रधेन्यमिति न्यकादः संक्रष्टः *** सत्राच्यानिकव्त्वाये।वयाचवाशे * उभय**स्श्रुणक ईवेदसुत-योर्वाको सत्राच्येति च्याक्यः निकञ्चासुनहानञ्चाक्यः यो-ब्रत्यागमदिति त्याकाब्दः एते काब्दाः संक्रुष्टाः असंसद्यत्वे दे-वाद-सान्यन्तुवमस्य मन्ते इमस्तोमसमन्तेम समद्यप्रेद्यशब्द्रः स्वेदेवाहिवरदन्साहुतिमिनित्वेशव्दत्याशव्दौ त्वमादिसानिनित्या-शब्दः न्तुशब्दः स्मशब्दः षडेते शब्दाः संकृष्टाः समन्ते ऋत्व-मझककुषे क त्रेककुषे त्रमझवश्रास्तिषद्ति त्वंशब्दः संकृष्टः **% न्युषाः कावे # अबोध्याम्निप्वे उत्तेदेति कावे न्युशन्दः संक्रुष्टः अम-**इत्स्वासन्तनिक इन्द्रोपदायां सन्तानीन स्विपन्पहत्स्वजीषुनि-तस्वाशब्दः संक्रष्टः अवीरसेन्यः सन्तिनहद्गिरयोः अइन्द्रोमदायामेव सन्तिनवार्हद्विरयोः अपिहिबीरसेन्य इति न्यशब्दः संकृष्टः अभे-ष्पीक्योज्ञीये अवास्मेज्ञीये बाध्राज्ञाविधीक्य इति क्य- षधीभ्योज्ञीय मत्स्यवृहति दधेवायीणिकमद्दवे स्व-णीज्योतिरुत्तरे कमद्दवे स्वचान्दएनाश्रुध्ये ऽद्द्वयाबृह-द्वथंतरयो वहारत्व ७श्रुध्ये वृष्णयाविषद्कारणिधने का-न्यंनाभ्यासे त्वांबृत्रेष्विद्वगामच्विमत्येते चान्दास्त्र-योवारे त्वामित्वांकाष्ठासु प्रतिहारे बृहाति त्वा ७-

शब्दः संकृष्टः अमरस्यबृहति अ। मत्स्यपायितायां बृहति म-त्स्यवाब्दः संकृष्टः अद्धे वार्याणमूक्तमक्वे अव्यस्तहोतायाः सामकमञ्जे विक्वाद्धे वार्याणीतियीशब्दः संकृष्टः अस्वर्ण-डियोतिरुत्तरे कमझ्ते अञ्नेतमद्यायां साकमझ्य एव भवानों अर्वाङ्क्वर्णज्योतिरितिस्वज्ञाब्दः संकृष्टः अस्वज्ञाब्द एवनाश्रुध्ये अ एनावोश्रुद्धे स्वध्वरामिति स्वशब्दः संकृष्टः अअदवर्शबृहद्रथन्तर-योः * । प्रत्युत्रद्वर्यायतीतिबृहद्र्यन्तर्योः इयाबन्दः मंक्रष्टः वहा-न्व श्श्रुध्ये अग्ने विवस्बदुषम इति श्रुध्ये जातवेदोवहात्वीमित त्वं बाब्दः संक्रष्टः अहुक्वियात्रवद्कार्णिधनेअ विधुं दद्राणायां हिभिद्दे रुष्ण्येति ष्ण्यात्राब्दः संक्रुष्टः क्षकाव्यं नाभ्यासे अ-स्मिन्ने तुचे वषट्कारणियने देवस्य पत्रय काच्यामिति व्यंशब्दः संक्रष्टः अनम्यस्नविषये, अभ्यासे तु विक्रष्ट एव पूर्वम-भ्यस्तं परोऽभ्याम इति वचनात् अस्तां वृत्रेष्त्रिन्द्रगामस्त्रामित्वे-ते बाब्दास्त्रयोवारे अ त्वामिद्धि हत्रामह इति वारवन्तीये त्वांद्रेजे-ष्टिती स्वांबाब्दः द्वत्रेष्टिति वित्रदाब्दः गामक्वामिति क्वंबाब्द एते शब्दाः संकृष्टाः अत्यामित्यां काष्ट्रासु प्रतिहारे बृहतिअ त्वामिध्यामेन बृहति त्वामिद्धीति त्वां शब्द: त्वाङ्काष्ट्रास्विति स्वांबाब्दः प्रतिहारविषये संक्रष्टः न प्रस्तावे कत्वाध्मप्ताहेक

सप्ताहे विनद्भवृह नरे त्वाणं शब्दौ पूर्वौदिनद्भावजं भे जनिन्धवयेने वीर्यैदेन्धवृहतो रत्नैवकाम्यंदेन्ये सख्ये-क्षित्रयं च रथंतरे यामेन्यच्य त्स्वोवारथंतरे ॥ २ ॥ अधिकारस्य भैस्वरे प्रत्यये ग्रहणैर्विसर्गलोपः

त्वामिध्यामेव सप्ताहे त्रयस्त्वांशब्दाः संक्रष्टाः *विनन्द्रबृहत्तरे* त्वामिध्यामेव बृहद्रथन्तरे त्वांष्टत्रेष्टिनन्द्रेनिष्टिकान्दः संकुष्टः श्रत्वा-श्वाब्दौपूर्वौष्टिनन्द्रत्वजंभे* । त्वामिध्यामेव वार्क्कजंभे त्वाणंश-ब्दौपूर्वेश्यामिद्धिःबांद्रत्रेष्टिनीत वित्रशब्दः एते शब्दाः संक्रुष्टाः क्षजितित्रवयेने अर्व्वे गेये वयेने देवीजिनिव्य इ-त्यत्र व्यवन्दः संकृष्टः अवीर्येदेव्यबृहतोः विकदुकार्याः पञ्चनिधने वापदेव्यबृहतोः असाकंद्रद्वोवीयरितिर्येशब्दः सं-कुष्टः अञ्जैव काम्यं देव्ये । त्रिकटुकायामेव पञ्जीनधने वामदेव्ये दाताराधस्तुवते काम्यमिति म्यशब्दः संकृष्टः *मुख्येहिफार्यं च रथन्तरे* माभेममाश्रमिक्वेतिर्थंतरे उग्रह्य सरुवे तब इति रुवेशब्दः। सच्यामनुस्पिग्वं इति ग्यंशब्दः संकृष्टी #यामे व्यक्षत् । यामे व्यक्षवन्महिष इति व्य-रूवज्ञब्दौ संक्रुष्टी अस्त्रोत्रा रथन्तरेक कयानायां रथंतरे स्त्रो-बाब्दः संक्रष्टः। सामिकं उदाहरणं नार्चिकम् । तेन वाबाब्दो न विकल्पार्थः ॥

इति उपध्याचात्रशञ्चकते पुष्पस्चभाष्ये तृतीयस्य द्वितीया कण्डिका समाप्ता ॥ ० ॥

आधित्वादयोभावा विकृष्टांबाश्चतुर्दशानुक्रान्ताः क्रमपासं लोपालोपलक्षणं तदुच्यते अआधिकारस्य भे स्वरे मसये प्रहणैभिर्मालोपः आइःकारस्तोभे स्वरे मत्यये प्रहणैनि स्थाभिर्यस्ते सुरूपे चयतिरभिग्रुम्नतृतीयायां वाचः साम्नि भिः स्वासु विद्याये श्रुचिः परिप्रियायां मागीयवे गविः प्रसोमदायां कण्वतरे सुनिः पिबात्वस्याभिनिधनकाण्व नृभिद्दिरिद्रोमदायां वार्हद्रिरद्दमयोवेरीःस्वासु रद्दमे गिरेर्वृदिण ज्यो-

सर्ज्जनीयलीपः ग्रहणैरितियाबद्धहणीमत्यर्थः । नैतत्मामान्यं लक्ष-णम् । किन्तर्हि वक्ष्यमाणेषुदाहरणेषु छोपः । अनः परं तान्युदाह-णानि #स्थाभिर्यस्ते सुरूपे # पूर्वे सुरूपे यस्ते मदायां सूप-चः साम्निक विशावहिनीविश्वतिरिति आयिः कारस्य विस-***भिःस्वासु** विशीये* स्वासु विशाविशीये स्त्रुवेश्चवस्य मन्मभिः मदार्थतंति मदास्तिभिः इति च भिः बाब्दे विसर्जनीयलोपः अश्वाचिः परिप्रियायां मार्गीयवे अपरि-मियायां ईनिधने मार्गीयवे सस्तुनुपतिराशुचिरिति चिःशब्दे कएवरथन्तरे नजागृविशिति विःशब्दे विसर्जनीयलोपः *सुतिः पिवात्वस्याभिनिधने काण्वे *। अभिनिधने आत्वासहस्रमा-शनमिति मासुनरिति परिष्क्रनस्यरसि इयमासुनिरितिनिःश-ब्दे विसर्जनीयस्रोपः *नृभिर्ददिरिन्द्रोमदायां बाईद्धिश्रक्ष-योः । नृभिद्दिः इन्द्रोमदायां बाईद्विरपार्श्वरवमयोः शत्रसेत्व-त्रहा नृभिः, अभिभूरिपराददिशित च भिः शब्दे दिः शब्दे च विसर्ज्ञनीयछोपः अवरीः स्वासु रक्षे स्वासु पार्थरक्षे या इन्द्रेण सयावरीरिति रीःशब्दे आयिःकारे विसर्ज्जनीयलोपः क्षेगिरेहिष्णिक दृष्टिणसाम्नि अभिषवायां गिरेरिवेतिरे:शब्दे आ-

तिस्तावे प्रत्युवृहति सोमस्यतिर्हेषत्यये सहस्रधारा-यां त्वाष्ट्रीसाम्नोः स्वर्पथमे चारिष्ठे चानादा व-द्रिरभ्यासे प्रत्यये कार्यां वैश्वज्योतिषवात्सप्राकेषु निक निकष्दद्रथा ऐस्वदाब्दे प्रत्यये गौरीवितासि-तयोः ॥ ३॥

यिः कारे विसर्जनीयलोपः अज्योतिस्तावे पत्युबृहति अप्रत्यु-अद्दर्शयती बृहतिज्योतिष्कुणोतीति प्रस्तात्रविषये तिः शब्दे विसर्जनीयलीपः असोपस्य तिहें प्रत्यये सहस्त्रधारायां त्वाष्ट्रीसा-म्नोः * स्वारयोस्त्वाष्ट्रीयाम्नोः सहस्रवारायां सोमस्यानिरिति तिः शब्दे विसर्जनीयलोपः अस्तरप्रथमे च अपड्नायोः स्त्र-राणां प्रथमे स्वरे सहस्रधारायामेव हेशब्दे प्रन्यये विसर्जनीय-लोपः *अरिष्टे चानादौ * महस्रवाराणामेवारिष्टे अनादावध्यासे प्रस्ये । किमुक्तंभवति पनीरापायिणामिति पाप्ते आद्यस्य तका-रहव लोपः । तस्मिन लोगे आदिवर्जिन इकारो ऽभ्यस्त इस-नादिरभ्यासः । यथा इन्धे राजायां अभिभीतिरहिमन्नूनादानभ्या-सेपत्यये इकारेतिशब्दे विसर्ज्ञनीयलोपः अअद्विरभ्यासे प्रसयेsकायां वैश्वरुपोतिषवात्समार्केषु । अकायां वैश्वरुपोतिषवा-त्समार्क्केषु । अक्रार्या ज्योतिषनात्समदीर्घनमसोर्केषु बृहत्मोमो-वाद्ये स्त्रानीआदिमिति अध्यासमत्यये द्विःशब्दे आधिःकार-ह्य विसर्जनीयलोपः । अनिकर्नीकच्चद्रव्यापां स्वदाब्दे प्रत्यये गौरीविनासितयोः *। निक्षप्टद्रव्यायां निकः स्वश्चीते किःशब्दे विमर्जनीयलोपः स्वशब्दे मत्यये ॥

इति उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुरपसूत्रभाव्ये तृतीयस्य तृतीया कण्डिका समाप्ता ॥ ० ॥ उःकारस्यौहोवायां प्रत्यये ग्रहणैर्विसर्गलोषः पृथुः सांतर्ने कतुः परीताध्यास्यायामायास्ये त्रीणि त्रितायां वार्चे परिपियायां च मार्गीयवे कसुरिं-द्रकतुमित्यत्र ष्टम्भइयैतनित्रोदित दुईस्तीयां वासिष्ठे रहस्ये च योधाबृहति वाजयुः सदोवनायामन्त-रिक्षे सजुरग्रेबृहति विसर्जनीयकारौजीराः सैंधु-

अन्डःकारस्यौहोतायां प्रत्यये ग्रहणे विसंगृत्तिवः ॥ उःका-रविसर्जनीयस्य अहोत्रायां प्रत्ययस्य पूर्ववद्वस्यमाणेषुदाहरणेषु बिसर्जनीयलोपः । अतः परमुहारणानि वर्त्तिष्यन्ते । अपृथुः सांवर्त्तक एंद्रनायां सांवर्ते गिरिनीविक्वतः पृथुरिति थुःशब्दे खःकारस्य विवर्जनीयलोपः ***ऋतुः परीताधास्यायामायास्ये***। त्रिणिधनायास्ये श्रीणंतापां क्रतुरिति तुः शब्दे विसर्जनी-यस्रोपः अत्रीणित्रितायां नार्वेअ त्रीणि त्रिनायां निसु-क्रतुरिति तुः शब्दे तुःकारितसर्जनीयलोपः #परिपियायां च बार्गीयवे * परिवियायां च ईनिधने मार्गीयवे स्वानैर्यातिकवि-क्रतुरिति तुः शब्दे विमर्जनीयल्लोपः क्षक्रमुरिन्द्रक्रतुमित्यत्र ष्टं-भववतिनित्रेषु * । इंद्रकत्वायांमहावैष्टंभव्यतपूर्वजानित्रेषु माशिवा-सोअनक्रमुरितिमुःशब्दे विसर्जनीयलोवः अइंदुर्द्धर्शयां सिष्ठे । घर्तायां उहुनायिनासिष्ठे इंदुहिन्नान इंदुः बब्दे उःकार-विसर्जनीयलोपः अरहस्ये च योघा बृहिति अरहस्ये च योधारयां बृहति द्विद्धिः पदमभ्यस्येत तस्मिन् इंदुरश्च इति दुःशब्दे विसर्ज-नीयले।पः अमाजयुः सदोवनायामन्तिरिक्षे ॥ अन्तिरिक्षे सदो-बनायां मीढांत्विप्तर्वशाजयुरिति युःशब्दे विसर्जनीयलोपः अस-जूरम्नेहद्दतिक अन्नेविवस्त्रायां बृहति सजुर्राव्यभ्यामिति जुः

क्षिते निकामावितशृङ्गयो ज्योकाः प्रोष्ठ वत्सास्व-कारोगोमनः श्रुष्ये ससुद्रः प्रथमस्वरहमाउत्वायार्थ-द्येतनौधसयोः स्वःशब्दः पूर्वः पूर्वे यौक्ते स्वशब्दश्रे वातिहारप्राप्तोलोपः कियते सिष्ठत्रेशोकयोश्र यौक्ते

बाब्दे विसर्जनीयछोपः अविसर्जनीयाकारौ जीराः सेंधुक्षिते अ पवपानस्य जिन्नत इति सैंधुक्षिते जीरा अजिरेतिविसर्जनी-याकारी लुप्येते अनिकामावितश्रंगयोः अजागृश्वायां गौरी-वितगौश्रंगयोः सपंतियं मिथुनासीनिकामा इति विसर्जनीया-कारयोर्लोपः अज्याकाः पोषु वत्सासुअ पोष्वस्मा इति निसव-त्सासु ज्याकाअधीतिविसर्जनीयश्च अकारश्च विसर्जनीयाः कारौ छुप्येते अअःकारोगोमंनः श्रुध्ये गोमनायां श्रुध्ये-नः शब्दे अकारसहितो विसर्जनीयोद्धप्यते नराएवं स्थिते-अस्वरस्य नकारस्य परगमनं इकारे नकारोगतः निएवं स्थि-ते तालव्यद्यद्वत्वादायि भावः । ततः गोमनाइंदोएतद्वृषं भवति *तमुद्रः प्रथमस्त्ररङ्गाउत्वायां इयेतनीयतयोः समुद्रहव पप--थ इति यथा समुद्रशब्दः प्रथमस्वरमाप्तो भवति तथा द्रः-शब्दे अःकारलोपः । अत्रापि पृत्रेपदेन रूपितिद्धिः अस्त्रःश-ब्दः पूर्वः पूर्वे यौक्ते इषापर्वायां पूर्वे योक्ताक्वे वमानस्वर्दशमिति पूर्वस्य स्वताब्दस्य अकारलोपः । अध्य-स्ताभ्यासापेक्षया पूर्वेज्ञब्दः अत्रापि रूपीसिद्धः पूर्वेवत् अस्तः-काट्यश्चेवातिहारमाप्तोलोपः क्रियते सिष्ठत्रैशोकयोः अपसङ्गादिद-मुच्यते स्वःशब्दविसर्जनीयलोपः पकुत इति अतः स्वशब्द-विसर्जनीयस्यैव अतिहारमाप्तस्य लोप उपदिश्यते । वस्याते हि पुरस्तात । स्वः सर्वत्र यथा स्वार्वेदशंकुनिसाहीये च विः

चोत्तरे ण्योमेरायेऽभ्यासे प्रत्यये विसर्जनी चा-लोपसेके विरामे ॥ ४॥

स्ववाब्दविसर्जनीयलोपः माप्तः स्तोभव्यवहितत्वात्सर्वत्राति।व्हय-ते । यथा-किमुदाहरणं पवस्वमधुमत्तमायां अस्वपीत्वास्वविंद इति बाकुनिसाहीययोः स्वः शब्दे विसर्जनीयस्य रेफीभूतस्यातिहारः *स्वविदा नार्मेथे अत्रापि इंद्रवाहास्वविदानार्मेथे इंद्रवाहास्व-विदेति स्वः शब्दे विसर्जनीयछोपः रेफीभृतस्यातिहारः। एषउत्स-र्गः वस्वे मत्यये । अयमपत्रादः उत्तरे यौक्ताक्वे स्वः बाब्दे विसर्जनीयळोपः । स्वः शब्दः परोनातिहुते पवादः पवमान स्वर्देशमिति । सुना ३३३ सुना देई ३ बामितिमाप्तेमतिषेधः अतिहारस्य असिष्ठत्रेशोकयोश्रश्च धर्चायां वासिष्ठे स्वःसिषासीन्नति स्वःशब्दे निसर्जनीयस्यातिहारपाप्तस्य लोपः अत्रैशोके च स्वास्त्र स्त्रःपतिर्यदीरुष्गइति स्त्रः शब्दे विसर्जनीयस्यातिहारपाप्तस्य . लोपः । मार्साङ्गकमुक्तम् । प्रकृतमेवेदानीं वर्णीयष्यामः । स्वःबाब्दे विसर्जनीयस्य लोपः प्रकृतः। तयोस्तदेव व्याख्यानं । सिष्ठत्रेज्ञो-कयोश्चेति क्यौक्ते चोत्तरे अएतद्वि च्याख्यातम् नस्वेमत्ययइति ***ण्योर्मरायेऽभ्यासे प्रत्यये* अग्निन्नरायां मरण्योः शब्दे वि-**सर्जनीयस्रोपः । अअभ्यासे प्रत्ययेक सुष्यते ण्योः बाब्दे एवप्रत्ययः क्षविसर्जनीयस्यचालोपमेकेविरामेक अनिनन्तरायामेव मराये एके आचार्या विसर्जनीयस्य अलोपं मन्यते । तिरामेण्योः ण्योण्यो इत्येव । अथवा विसर्जनीयस्य एके अलोपं मन्यन्ते अविरामे सन्याविप विकल्प इसर्थः यथास्तंन्युचैकइति । अत्रास्थितसंधिः संधिर्वाभवतीतिएविमहापिविकल्पः । संधावलीपः लीपोवेति ॥४॥

इति उपाध्यायाजातशञ्चकृते पुष्पसूत्रभाष्ये तृतीयस्य च-त्यीं केण्डिका समाप्ता ॥ ० ॥

तकारलोप उछदः पार्थुरइमे यसुदीराया मिलांदेच वर्चे प्रत्यये परिमर्द्धिषत्स्वासु हारायले हढाचित्स्वासुर्वीकेश्यासे प्रत्यये वोवित्सन इद्रायाणसौमिन्न इंद्रोमदायामिच्छद्दः पार्थुरइम इद्विहिंकारज्ञीययोस्त्वमिन्द्रपरित्ययोः युद्धैद्दवामिन्ने प्रसुन्वानतीयायां तवेत्प्रत्युबृहति मकारलोप उत्सन्नकं(द्वि)-

ब्यते । पूर्ववद्यावद्वचनम् अज्ञ्ब्ब्दः पार्श्वरुवने यदुदीरायाम् पार्श्वरक्षे यदुदीरायां यदुदीरत इति दुःशब्दे तकारलोपः अइ-छांदे च वर्चे पराये # इछांदे च प्रथमायां पात्रकवर्चाः शुक्र-वर्जा अनूनवर्जा उत, अत्राध्यासे वर्ज्ञाब्दे प्रत्यये तका-रलोपः अपरिमाद्धिषत्स्वासु हारायणे अस्वासु हारायणे न-किर्हिदानं परिपर्द्धिपदिति अस्य तकारलोपः श्रद्धाचित् स्वासु वींके ८ भ्यासे प्रयथे * स्वासु वींके तेन हढा चिदिति चिच्छब्द-एवाभ्यासे प्रत्यये तकारछोपः अवोवित्सन इन्द्रायाः सौमित्रेक **डच**ातायां सौिमित्रे वरिवोतिादिति विच्छब्दे तकारळोषः **क्र**इन्द्रो-मदायामिच्छन्दः पार्थुरक्षे ऋज्वर्थः अइद्विहिकारक्षीययोह्स्विन-मिन्द्रयवायां द्विदिकारे त्वंत्रत्वाणि हथ्स्यमतीत्येकइदित्यत्र तका-रलोपः । यज्ञायज्ञीये परित्य स्हर्यतायां योदेवान्विक्वा भइदितिकारे तकारलोषः *युद्दैश्वामित्रे प्रमुन्वानद्विनीयायाम् * वैश्वामित्रे सुने नयुदिति युँच्छब्दे तकारलोपः क्षतदेश्मत्यु बृहाते अपत्युअद्दर्याः यत्यां बृहति तवेदुष इति वेच्छब्दे तकारलोपः अमकारलोपः इदानीं मकारलोपो वर्तिष्यते वर्त्तमानेषूदाहरणेषु अउत्संत्रकंदै- दैर्घेभ्यभिहीत्यत्र मार्थसूर्यमायास्ये साप्तमिके तवा-यां मनीषांक्षौद्रेष्ठ सहोदंघेमरायवैराजर्षभेषु स्रसा मैटते भ्यासे प्रत्यये सईन्निकबृहति प्रप्रीयज्ञाबृह-त्युकारलोप उपदगयथंसूर्यायामेटत उत्तविष्णोश्च ज-निताय। थंइयावाइवे यकारः परिष्ठोभंत्ये त्यस्मिछब्दे दविज्ञीये वाशब्दः सफेप्रियंदेवायां प्रथमतृतीययो-

र्वेभ्यभिहीत्यत्र* दैर्वश्रवसेभ्यभिहिश्रवसेत्यवज्ञतसत्रकमितिकंश-ब्दं मकारलोपः ***मा** असूर्यमायास्ये साप्तमिके तवायाम्*ः तवाह असोमाया असाप्तामिके द्विनिधनायास्ये पुरूणिवश्चोनिचरं-तिमाम् अत्रमांशब्द एकाक्षरमुदाहरणम् । ष्टुणातपंतमतिसुर्यपरइ-तिवांशब्दसूर्यशब्दयोः मकारलोपः अमनीवांशौद्रेषु सहोदैर्घम-रायवैराजर्षभेषु अधीहवायां बोधाविषस्यार्चतोमनीषामिति-अत्र मकारलोपः । क्षाद्रेषु सहोदैर्घमरायवैराजर्षभेषु असमामैटतेऽ-भ्यासे मत्यये अस्यमत्नायामैटते पयः सहस्रसामिति अभ्यासे प्रत्यये मकारलोपः स्नसाशब्द एव प्रत्यय इत्यर्थः #सईत्रिकः बृहति अत्रिकद्रुकायां बृहतिसईमगादेतिहकारे मकारछोपः अपर्धी-यज्ञाबृहति 🛊 यज्ञायज्ञाबृहतिपर्भी शब्दे मकारलोपः 🌞 उकारलोपः 🎏 उकारलोपइदांनी वर्त्तिष्यते अउपदगव अस्पम-बायामेटते अय ेसूर्यइत्रोपद्दगितिइव उपेति उकारळोषः अउतिविष्णोः श्चजनितायाण्डयावाक्त्रेश्च सोमःपवतायां त्रैष्टुभे व्यावाक्त्रे जनिता उनेति उकारछोपः(यकारछोपः) अयकारः परिष्टोभंत्येत्यस्मिछब्दे-दिविज्ञीये * दिवे गुनत्यारुचे तियज्ञायज्ञीये परिष्टो भंत्याकुपेतियकार-लोपः अवाशब्दः सफेमियंदेवायां प्रथमतृतीययोर्विकल्पयोः आसीतापायां सफे मियं देवानां प्रथमतृतीययोर्विकल्पयोर्वाः

विकल्पयोरकारःसनेमित्वायामदेव ७ श्रुध्य त्रैत दक्के विकास विद्यायोगीरे प्रथमें उधसःश्चल्लकान्धी गवयो वृद्धा-दक्षरहैदन्वते प्रथमे उह्मयुसिमास्वक्षर बक्रव ७ स्त्वा-दक्षरहैदन्वते प्रथमे उह्मयुसिमास्वक्षर बक्रव ७ स्त्वा-दक्षर बिरामे विद्याम इकारः प्रसोमाद्ये व्यञ्जनमपरांगं विरामे लुप्यते

¥

Ð

प्रतृजाप्लुतोवलोपश्चेत्येतदुक्तंभवाते अकारः सने-भित्वायामदेव**ं**श्रुध्यत्रैतष्कलेषु क्ष गोमनायां सनेमित्वामस्मदेतिअ-देविमितिअयमकारोलुष्यते श्रुष्टयत्रैतष्कलेषु *अघायोविरिमथ-में वारवंतीये प्रथमे स्वासु निर्मत्यादघायोरिति अकारलीयः ***अं**घतःश्चल्लकांधीगवयोः * पुरोजितीयोअंघम इति अकार-लोपः श्रुक्तकालेपांधीगवयोः श्रृटद्धादश्चरद्वैदन्वतेमथमे । उत्तर माम्नायमथमे वैदन्वते पवित्रे सोमोऽक्षरिदितिद्यद्धारसोमशब्दात्पर आकारले!पः *अद्रयुःसिमासु* सखासुरोत्रोअद्रयुरितिअकारलो-पः क्रेअअसरत्रकर्भस्ताष्ट्रचाचे अस्तासोमायां विणिधने त्वाष्टी-साम्नि पित्रवन्तो अक्षरितिदेवासो अब्रुविति च तो-शब्दात रुद्धादकारलोपः । सोशब्दाच रुद्धादकारलोपः अअगन-ये जीये अवायजीये स्वासु यज्ञायज्ञावी अन्तव इति अकारलीयः *आकारस्तंत्वाविषायामिहनद्वामे * तन्त्वाविषायां संत्वामृजं-सायन इति आकारछोपः इहनद्वामदेन्ये अइकारः मसोमा-श्वेक प्रसोमासोविपश्चित इति आदवे बनानि महिषीइवेति इका-रस्रोपः क्षव्यंजनमपरांगं विरामे सुष्वतेक व्यञ्जनमपराङ्गं पूर्वा-क्रिमिसर्थः । तद् विरामे लुप्यते । कानि पुनस्तानि व्यक्षनानि । उच्यन्ते । अनुस्वारः । रेफः । स्वर्भक्तिः । क्रमजं । स्पर्शश्च । स्पर्धे पत्थये एतेषां छोपः। एतेषां च अन्तः पदिकानामेतल्ल-

Sभ्यासे च नोर्मयोर्णसार्जन ऋभ्यस एवामृताचार्क

क्षणं । कुतः ? प्रत्युदाहरणेषु अन्तः पदिकोदाहरणात् । तस्मा-देवमुदाहरणानि । अनुस्वारादीनि अनुस्वारस्य तावत् वा-मदेव्ये मण्डिष्ठोमत्मदंघस इति । तथा त्वणंतोबाय।ण्डाविष्कु-तेपवस्वपर्ण्हयद्रियशितरेफोदाहरणं । वयमुत्वाया असीमरे त्वा-पिध्यवितारंवरः । अत्ररुद्धमृतर्णिपिति आर्भावः । प्रतिहारप्राः प्रस्याविरामे अत्रितिरामस्त्रात् लोपः । तथा ऐडस्वरेमस्यपायिना-यां हवानेहरुणइन्दुःहवामदोवरेण्य इति च आर्भृतयोरेफ-लोवः । स्वरभक्तेरुदाहरणम् । पुनानायान्त्रिणिधनायास्ययौ-धाजययोः । अपोवतानो अर्वति आपृच्छपन्धरुणं वा ऽज्य-र्षसीति च वर्षशब्दस्वरभक्तिले।पः । क्रमजोदाहणं अशनेपः तुद्रवेतिद्रशब्दक्रमजस्य दकारलोपः । तथा आतुनाकूपारेनम-र्जासोदित्सअभ्यासिवयेत्सवाब्दे क्रमजस्य तकारस्य छोपः । स्प-र्वाइसत्रोदाहरणानि । त्वर्णसुनोपन्दितम इत्यत्र आस्वसुक्ते त्वं बाब्दे द्वी तकारी पूर्वागत्वादेकस्य क्रमजत्वात द्वितीयस्पर्धाः मत्ययत्वात् तस्मात्क्रमजः स्पर्शोद्धप्यते । तथा परित्यण्हर्यतणुः हरिमिति यद्वाहिष्ठीयेर्वशन्देरेफः पराङ्गं, एकः क्रमजीयकारः पूर्वाङ्कं । पूर्वाङ्गत्वात्तस्य लोपः । तथा परिस्वानायार्थहावि-ष्क्रतेषु मदेषु सर्वधा इति सर्वशब्दे रेफः पराङ्गं। एकः क्रय-जो वकारः पूर्वोङ्गम् । पूर्वीगत्वादेकस्य वकारस्य रेफलोपः *अभ्यासे च * अभ्यासे च मत्यवे छुप्वते । च शब्दात्पूर्वाङ्गं अन्तः पदिकमिति यथा दीर्घतमसोर्के इन्द्रस्य सोमपत्रमानऊपि-णेति प्रथमस्य रेफस्य विरामत्वाल्लोपः। उत्तरस्य अभ्या-समत्ययत्वातः । तथा असाविसोमायां पर्जन्यः पिता महिष्दय

आन्कारोनुनासिकोरृदः सर्वत्रारेववैरवानससंत-निषु ॥ ५ ॥

पणिना ३ णिना ३ तथा अभिवियाणि प्रतायां नामानि य-हो अधियेषु वर्द्धतं इति, अयं पूषायां च सोमः पुनानो अर्ष-तीतिदीर्घनमतोर्क एव । अनोर्मयोर्णसार्जुनऋभ्वसएवासृताचा-चार्के । नेति प्रतिषेधः । पूर्वलक्षणपाप्तानामप्रवादः । द्विर्य-पञ्चस्त्रायां प्रस्राययन्तक्रमय इति अभ्यासमत्ययस्यान्तःपद्धि-कस्य रेफस्य छोपप्रतिषेधः । प्रसोमदेवायां सिन्धुनीपृष्ये अ-र्णसा आहर्यतो अर्ज्जुन इति पौरुद्दन्मनरेफस्याभ्यासमत्यय-स्य रेफ्छोपमतिषेधः । मयोगे सन्ध्ये विषये मत आद्विनीरिस-च विज्ञाधामानि विज्ञचक्षऋभ्त्रस इति शैखण्डिने परिप्रध-न्वायां दीर्घनमतोर्के । एवामृता इति रेफस्य छोपः पूर्ववत् #आन्कारोऽनुनासिकोष्टदः सर्वत्र* आन्कारोष्टदः सन् अनु-नासिको भवति । रङ्गी भवतीसर्थः । यथा परिधी ऐरितता-मित्पत्रापोरुहन्मनद्वेगतयोधाजयहबुहद्दौंगगवस्थादिषु । अअरेव-वैखानससन्तनिषु * एषु दृद्धोपि सन्ननुनासिको न भवति । रेव-तिर्नावामुभयोरपि रैवतयोः आद्यत्वावानित्यत्र पदगीत एव भवति । वैलानसे अवद्युतायां पदगीत एव भवति । इंद्रोपदायां संश्तिनि अस्मार्थः इंद्रवासाविति च पदगीतः विष्विप रङ्गोन अ-वतीत्यर्थः ॥

इति उपाध्यायाजातशाञ्चकते पुष्पसूत्रभाष्ये तृतीयस्य पञ्चभी कण्डिका समाप्ता ॥ ५ ॥ आउवाव्यवहितमाउभवति सर्व पदान्त्यं च व्यं-जनं लुप्यते ज्ञातार३उवाभवा सियोर३४वाउग्रा-२३जवाद्यमेमहोर३४वायूजार३उवावाजेषुचोर३४वा-मधा३१उवार३एवंजातीयान्यनाउभावेभ्गगएवतरे रे-तःइयेने षुप्रनः सन्तिन्यिचाश्रयुः प्रवद्वार्गव अ-ष्ठयश्चान्तः पदिकोनांड भवति सर्वत्र यथा मा-न्दीरमार३४दायतो३आउवार३ श्रीणन्तो गोभिक् ३ आउवा २३ मरुच न योनि ऐसोमसान्नि सीद्छये

*आउवान्यवित्तमाउभवीत सर्वपदान्त्यं च न्यञ्जनं छुप्वते बा इ ता ३३ उ ३ वा २३ भ २११ वा ४ सियो ३३ ३५ वा ३ उद्देश १ में २ महो २३३ ३४५ वा ३ यू १ जा २३ उ २ वा ३३ वाजेषु चो २३३४५ वा ३ मधा २२ जवा २ एवं जातीयानि अञाउवाठ्यवहितस्याचिकस्य अत्यः स्वर् आउभवाते । यच पदांतीयं व्यंजनं तस्य च छोपः । तथो-दाहृतम् । स्वारमीपणे कयानश्चित्र द्वापत्रस्त्रत्चांत्ययोः। अत्रैव उचातायां सौंपर्णे । उग्रन्तर्मेति च एतेषु छोपः । तथा काण्वर्थंतरे प्रसोमदायां अच्छाकोशंमध्यित अअनाउभावोभृगः ण्यतरेक अकारः प्रतिषेधे पूर्वलक्षणेन आउवाभावस्तस्य प्रतिषे-धः । प्रसुन्वायां कण्यतरे हतामखंनभृगवः श्रेतः वयेनेश गो-विद्धेने रेतोथा इति प्रतिषेयः अषुपनः संतानिनि अइन्द्रोपदा-यां सत्राजेतु मनो इति आउभावमातिषेधः अशीशश्रयुः मबद्धा-र्गवे अप्रधेनवः पयसे दशिश्रयुरिति आउभावमतिषेधः अञ्रोष्ठ्रचन्धांतः पदिकोनाउ भवति सर्वत्र-यथा मां ३ दी ३ मा २३३३ दा ३ याता ३३ आख्वा ३३

ना २३४ हायिनायाउवानाईमाउवा२३ सुनेतिसी पर्ण किम्मणावाम्रमेधातिश्वयो वर्णसदस्यवप्रवदुद्वत्सा-मराजेषु स्पर्शानामलोपोयथा सुम्नानिमानू २ षाणा ३ माउसहस्रिणा३ माजघाजिव्हिया३ माउवन्मधुमा तसू२ वीरिया३माउतिरेभा३ नाऊघृवसाना३:पारिया३ सी३ निर्णिजा३ माउइयेनो नयो नी३. दार्स्तवा३. ता३ मा-

श्री २ णंतोगोभि २ इ. २३ आउवा ८२३ महत्त्व आउवा ३३ ओष्ठ्रयश्चांतःपदिको नाउ भवाते सर्वत्र यथोदाहृतम् । सोमउष्वा-यामग्रेस्त्रिणिधने श्रीणंत इति च पवमानस्य जिल्लतायां संतनिनि हरिश्चंद्रामरुद्रण इत्यनाखभावः अनयोनि असोमसाम्नि सीद्च्छचेना ३३३हा ३ यिना ३ या उवा ना इमा ३ उवा ३२% अध्यर्द्धेड-सोमसाम्नि स्वासु सीदच्छचेनोनवोनिविति ओष्ठचश्चांतःपदिक-स्याउभावः अमुनोतसौपर्णेअ विलम्बसौपर्णे अध्वर्योअद्विभिरित्यं-तायां सुनोतामधुमत्तमियाउभावः अऊर्मिणावास्रमेधातिथयोः अभिसोमायां वाम्रमैघातिथयोः डर्मिणेति आउभावः #वर्ण-सदस्यवपवदुद्वत्सामराजेषु स्पर्जानामलोपो यथा द्युम्नानि सा-नू ३३वाणा २३मा ऊ ३ महस्त्रिणा ३२ मा ३ उद्याजि विहया ३३ मा ३ जनन्मधुना ३तसू ३२ वीरिया ३३ मा ३ जीतरे-भा ३२ ना २ ऊघृतावसानाः पा३रिया३२सी २३ नि-णिजा ३२ मा ३ ऊरुयेनोनयोनी ३ द्यार्तवाता ३२ मासदा ३३ दा ३ ऊ२ ऋऊशाहरवर्णे पुनाविद्यायां इवंतोकायां च त्रासदस्यवे पुरोजित्यां प्रवद्धार्गने मोअयास्यामुद्दद्वार्गने शिशुंजज्ञानाया स्सा-मराजे अताविसोपायां एनेषां साम्नामेतेषु तृचेषु यथासंख्ये-नोदाहरणानि अनितष्टुप्शिश्चमुद्रति सोमो वाईरा २३१ जमनूराः सदा ३ दा उनि ष्टुप्शि शुमुद्र तिसो मो वा यिरा २ ३ जमन्रा २ ३ ९ जाते छ। ३ उरहस्ये च न सर्वमा उभवति व्यञ्जनं
च च न लुप्यते यथा वाजीय नित्यवत्साती षंगसिमासुयत्रा उभावो व्यंजनलो पश्च तद्वक्ष्यामः स्वरान्तः
कण्ळाः सर्वत्र विष्णवे सहस्रिण मिति यण्वापत्ययो
रञ्जो रैवतयो व्यंमः कारश्च रैवते सिमासु सर्वमा जभ-

२३१जनिष्ठा ऊक्ष । उद्बद्धार्गवे शिशुंजज्ञानाय। प्रतोमोविराजममु-राजितिष्ट्राविति स्पर्शस्य पकारस्य लोपः अरहस्ये च न सर्वमा-**डभवति व्यंजनं च न छुप्यते यथा वाजीयनित्यवत्सातीषङ्गीस**मा-सु रहस्ये च आउभावोव्यञ्जनलोपश्च न भवति । ए-ष उत्सर्गः । यथा स्वासु रायोवाजीये वस्वीरनुस्वराज्यिमिति । तथा नित्यवत्सासु सप्तास्येभिर्ऋकभिरिति प्रतिषेवः। अतीषंगे सिमासु च सोमज्ज्वापनस्ववाजयोः एनमादीनि अयत्राजभावी-व्यञ्जनलोपश्च तद्वस्वामः ॥ रहस्ये यत्राजभावो भवति व्यञ्ज-नलोपश्च तदुत्तरत्रोदाहारिष्णामः अस्वरांतः कण्ट्यः सर्वत्रअ य था मंद्रयायातिधारयेतियाशब्दे आकारः कण्ट्यः तस्याउधा-बोअवित कः प्राप्ते एतदारभ्यते । अनुद्या दर इति सन्निकर्षम-तिषेधाः या ३ आडवेति प्राप्ते आउभावः । वचनान्तरौष्यसं-धिर्भवति रायांउनेतिभनति तस्मादत्राउभावे।भनति अविष्णवे सहस्मिणामिति यण्यापत्ययोः असोमाअर्धतु विष्णत्र इति आपवस्व सहस्मिणीमीत च आउभाव्योव्यंजनलोपश्च *अंजो-रैवतयोव्यम् अंजोवैद्धपे रैवतर्षभे च तालव्यस्याजभावः अंजोवैद्धपेसमुद्रस्याधिविष्टपेमनीषिणः रैवतर्षभेद्यविद्यवीतिरूपा आगहीति च अअःकारश्च रैनते अध्वारश्च उभनति तालव्यं

वत्यन्तर्गते छान्दसीषु दिशोवसोराणां घोनामृगं तेषु चाऽक्षारित्यस्य शब्दस्य रेफलोपः स्वरघोषव-

चेति अःकारः वाते।पद इति श्रसिमासु सर्वमाउभवति श्रसोम-ख्डापवस्वयोः सिमास्र सर्वस्याउभावः अअनृगन्तेअ सिमास्वे-व एतयोरेव त्चयोः आउभावप्रतिषेधः अछांदसीषु दिशोव-सीराणांघोनाम * च्छांदतीषु सिमासु गातुमनुबार्णसिषोदिबाः पूर्वीणां पुरूवसीयः शतिष्ठः शुराणां योमण्डिष्टोमघानां एते-ब्बाडभावीव्यंजनछोपश्च *ऋगन्तेषु च अ छ।न्दसीब्वेव ऋगंतेषु आडभावोव्यंजनलोपश्च मण्हिष्ठविज्ञनृजस इति मधमायां सः नः स्पर्वदिति दिव इति द्वितीयायां समर्येषु प्रवाह इति तती-यायाम अञ्जातित्यस्य बाब्दस्य रेफलोपः स्वरघोषवत्स प्र-त्ववेषु अक्षारियेतस्मिञ्छब्दे रेफस्य छोपः । सन्धौ स्व-रमत्ययस्य घोषपस्ययस्य च । अत्र कि माप्तं आःकारोऽत्वः मिति प्रकृत्याक्षाश्चाउवायां प्रत्यये नित्यवत्नातीवंगतिमा-स्विति अत्र च आकारमात्रस्याउभावोन विसर्जनीयस्य । कथं गम्यते । येन विदर्भि करोति ततोऽवगम्यते न विसर्जनीयस्य लोप इति । लोपे तुरौपसंधिर्भवति । तथासति अ-भवति । तस्मादछोपः । तत्र स्वाद्विसर्जनीयरेफछो-पार्थ इह पुनरारम्भो युक्तः--नित्यवत्सातीषंगसिमासु स्वरमस-यस्य छोपः । व्यंजनमत्ययस्य उदाहरणानि । उत्तरे मानवे सोमोदुरवाभिरसारिति प्रस्ताननिषये हकारघोषे प्रसये रेफ-लोपः । अन्येषु तु सामसु अघोषपत्ययत्वादलोपः अज्योकः बाब्दः स्त्वोत्वा शहे * श्रुधीहवायां मरायां मारे अस्मन्मध्यः तसु प्रत्ययेषु ज्योक्कः शब्दस्त्वोत्वा एहं सकार लोषः श्रवस्तमः साह्वान्विश्वाया एस एहिते सुशास्तिभिरिक्तान्दि हित्यायां मानस्तरिभमाजमाव स्थादौ लोषः परांगं वा सुहस्तास्तावे ज्ञीयस्य लोषः पराङ्गं वेंद्रायेन्दिति कौंचे वलोषः संघावुगति धिरते द्वियकार संप्रक्त आकारः संपर्

ज्योक्त इति कः शब्दस्य त्व इकारे प्रत्यये सकारछोपः अश्रव-रतमः सान्हान्विद्वायार्थसंशिक्षे अदाभ्यः संशिद्धेते अग्नि-स्तुविश्रवस्तम इति सकारलेषः । श्रम्धशस्तिभिरिलांदद्विशीया-याम * इलांदद्वितीवायां ऊर्जीनपाज्जातवेदः सुरास्तिभिरिति स-कारलोपः अमानस्तर्भिमाजमावर्त्तेथादौ लोपः जमद्ग्नेर-भीवर्त्ते मानस्तरभीत्यत्र उद्गीयादौ सकारछोपः मानस्तरभि-मातये मानोहाजना इति आरंभः अपरांगंबा अथवा पः रांगं भवाते। यथा धीमहे स्ता इति असुहस्ता स्तावे ज्ञीयस्य छोपः अक्षायज्ञीये आजागृतिद्विंनीयायाम् । अक्षरसंसर्गे प्र-स्तावै सुहस्ताता ३ सा ३ इति सकारले।पः *परांगंवा* परांगं वा सकारः ता ३ स्मा इति भवाते । अहंद्रायेंदविति-क्रोंचे वलोपः संधी * इन्द्रायेंदायां क्रोंचे संधी वकारलोपः। इन्द्रायेन्दा २ अ ३ हो २ इतिगाति बान्तस्थामापद्यत इति गातेर्व-कारोभवति तस्य वकारस्य मध्य इति छोपः संघी गतिः। क्षउगतिविरते अविरामे उगितरेव भवति अद्वियकारसंयुक्ते वि-विकृष्टे पूर्वे।यकारः प्लुत आकारः संपद्यते रविश्रंसोपश्र-वा ३ आ२ याम् * पवस्त्र देव आयुवितत्यत्र द्वितीया श्रिये ऐसोम अवाय्यामिति पूर्वीयकारः प्छत आकारः संपद्यते तदुदाहृतम् अथि-

चते रियण्सोमश्रवा १ आ २३ यांविकौश्चे निघन-त्वात्यावारमाना२३ श्रवा२३४ वी२३४यां यादाइदः कुण्डपाय्ये महेनायां च प्रणपात् कुण्डपाया२३याः सत्यश्रवसि वाप्य अवृद्धस्तोभात्पर इकारः सम्प-चते राप्यिणसोमश्रवी२होवा हाइयाम् ॥ ६॥

अनुस्वारः स्पर्धाः स्ववर्गीये प्रत्यये रेफस्पर्धा-ष्मभिः संयुक्त एते शब्दास्त्रयोऽन्तः पदिकास्तोभव्यः

कौंचे निधनत्वात्या ३ वा ३२ माना ३३ श्रवा ३३३ या ३३३ या ३ श्र अयंपूर्वाद्वतीयायां उत्तमे क्रौंचे पूर्ववदाकारे प्राप्ते प्रतिष्या निधनत्वात् । निधने हीषीस्था प्रतिनेत्रेति प्रकृताभाव एव भवति श्रयाक्षव्यः कुण्डपाय्ये महेनायां च प्रणपात् कुण्ड-पाया ३३ था ३ सत्यश्रवित्वा व्येश्व आतृ नाक्ष्यारे कुंडपाया इति द्वियकारसंयोगात पूर्ववत् आकारे प्राप्ते याकार एव भवित् । सथा महेनायां रायोवाजीये पूर्ववदाकारमाप्तो यकारः श्ववद्धः स्ताभात्पर इकारः संपपद्यते रा३ यि प्रतीमश्रवी ३ होवाहा-इया २ प्रश्व प्रवृत्वित्वायां मासे अद्यह्दत्तेभात्परः द्वियकार रावकृष्टः पूर्वो यकार इकारमापद्यते ॥

इति उपाध्यायाजातशत्रुकृते पुष्पस्त्रभाष्ये तृनीयस्य पृष्ठी कण्डिका समाप्ता ॥ ६ ॥

*अनुस्वारः स्वर्धः स्ववर्गीये प्रत्यये रेफस्पर्शोध्य-भिः संयुक्तएते बाब्दास्त्रयोऽन्तः पदिकाः स्तोभव्यव-हिताः सर्वत्रातिहियंते स्तोभांते विरते छोपः संघावछोपोव-हिषि तर्तुराणाः पिश्चङ्गमीशानकृद्यश्चर्णससराणिस्णहमण् वहिताः सर्वेत्रातिह्वियते स्तोभान्ते विस्ते लोपः सन्धावलोपोवर्हिषि तर्तुराणाः पिशंङ्गमीशानकृद्घ-

हेत्येवं जातीयानिश्र लोपालोपादनन्तरं अतिहारलक्षणं, तस्पाद-तिहारलक्षणं वर्त्तिष्यते । अनुस्वारः स्पर्नाः समानवर्गीये प्रसये पंचित्रि श्वातस्पर्धाः समानवर्गा इत्यर्थः । रेफः स्पर्धोष्मभिः सं-युक्तः स्पर्शोष्मप्रत्यय इत्यर्थः । ऊष्माणश्चत्वारः अन्तः पाद एते अनुस्वारस्पर्वारेफाः सन्तः स्तोभेन च्यवहिनाः तेन स्तोभारं-भेण सह सन्धीयन्ते, किन्तर्हि ? अतीत्यस्तोमं परेण स्पर्नेण ऊष्म-णा वा सहैकीभवन्ति । यदा च स्तोभान्ते विरामो भवति त-दैतेषां अनुस्वारस्पर्वारेफानां लोप एव भवति संघावलोपः। अतिहार एव भवतीत्यर्थः । उदाहरणानि । बीहिषि प्रथमे पक्कें अत्र भक्त्यन्तत्वाव नित्यविरतत्वाव तथा त्रिमात्रमन्तर-मिति । कथमत्रातिहार इति । उच्यते । एके तावद्श्रुति संधिह-ताध्यायपक्षेणैतद्द्रष्टवयम् । अस्माक्तमपि स्टिहिताध्ययनसिङ्गानि दृश्यन्ते । भद्र ऐसुधेषमूर्ज्ञीमाते । तथाऽपां गर्भोगिनरिडोते । अहमन्नादोऽहमन्नाद इति एत्रपादीनि । तस्पात्स्णेहिता-ध्ययनं दर्शयति । अनेन बुनते प्रदर्शितमतत् न्यत्र यत्रैवं भवति तत्रातिहारो भवति । अवामिवेदूर्मायस्तर्जु-मृज्यमानायां रियंपिशंगं उत्तरीक्षोरंभ्रवाजीनतोः । ईशानक्रत्ञानोविक्तातृतीयायांव्यते उद्गीथईशानकृदितितकारे ऋकारस्यार्भुतस्य रेफातिहारः । अधशार्भस यस्तेममदायां अ-ध्वद्धेंडे सोमसाम्नि अनुस्वारस्यातिहारः । अयर्थसरार्थ सि माक्रमश्वे अनुस्त्रारातिहारः । सर्णहाद्वियेवेचायां आन्धी-गने । सखायो आदिस एहतमिति अनुस्नारस्यातिहारः । अत्रापि

श्र ससर। ऐहम ऐहेत्ये वंजातीयान्य तिहार प्राप्तं व्यञ्जन नं लुप्यन आन ऐश्वदेव्ये ज्योती ऐषि वृषं न दद्शिवा-रे वर्षसोद्शेतेलान्दे न्यसः स्वारेपणे प्रश ऐसिन्तिव-शीयां धीगवयो हिन्वन्तिविशीये मन्दान इश्मिजेनित्रे धमें दैघें बिदुः सिष्ठ इंदव उद्य ऐशीये कर्मवत्सास्वार्थ-

तदेव पर्कव्याख्यानं । महत्व असोमाद्यायां दावसुनिधने । नुस्त्रारस्यातिहारः । इहापि तदेत्र पर्क्कच्याख्यानं ॥ एवंजाती-यान्यन्यान्यिप द्रष्ट्रच्यानि *अतिहारप्राप्तं व्यंजनं लुप्यने * पुर्वे छक्षणेनातिहार शाप्तस्यापत्रादोत्रक्ष्यमाणे पूदाहरणे पु श्वदेव्ये * पदुमधौद्वितीयायां उदान छश्वशेति अनुस्वारस्यातिहार-मदद्वितीयायां येनज्योंती स्वीति अनुस्वारलोपः । पत्यु अद्दर्या-यतीतिरेफस्यातिहारलोपः । त्रिष्त्रपि उद्गीर्थातेषपः अवर्षिनोदर्शः तेलांदे * त्वेहवः संदधुर्भूरिवर्षम हाते इलांदे रेफातिहारलोपः। सदर्भतस्य वपुष इति रेफस्यैव अअंत्रसः स्वार वर्णे अ स्वारसीवर्णे कयानायां द्वितीयायां मण्हिष्टोमत्सदेधसः इति अनुस्वारस्यातिहारलोपः अपवार्णतंति विशीयांधीगव-योः क्षत्रिवाविशोवीअतिथिमियत्र विशोविशीयांशीगवयोः श्रुप्तिन उश्चास्तिभिरित्यनुस्त्रारातिहारछोपः श्रहिन्त्रीत विश्वी-ये अविशाविशीये हिन्दीत सुरमुख्नय हीत प्रस्तावे अनुस्वा-रातिहारलोपः *मन्दानंगीभिर्जनित्रे अत्तरे जिनेत्रे तंबी-दस्माद्ययोः । आद्यायां अनुस्वारस्य द्वितीयायां रेफस्याति-हुरिलीयः । अधरमदैर्वे त्रे त्वोसोमांत्यायां दैर्घश्रवसे ऋतस्यधर्म-न्निति रेफस्यातिहारलोपः क्षविदुःसिष्ठेक्षशिशुंजज्ञानांत्यायां गी-

वणे सर्वे तदुकार्त्तयशे स्वरांतमेके विसर्जनीयान्तं वा-

विन्दुर्द्रप्तेति अनुस्वारस्पातिहारस्रोपः ॥ अईद्वउद्धण्वीयेअ आत्वाविशतं**वत्यायां** अरंधामस्यइन्द्वद इत्यनुस्वारस्य।ति-हारछोप: । अत्रापि पर्क्कव्याख्यानं उपशब्देन व्यपेत-त्वात् । अक्षेत्रत्सासुअ त्रिकदुकाद्यायां नित्यवत्सासु सईम-मादमहिकम्मेंति रेफातिहारलोपः। इहापि पूर्वत्रदेव अआध-वेणे सर्वक आधर्वणे अनुस्वारः रेफः स्पर्शः अतिहारपाप्तः सर्वे खुप्यते परीतोषिसखायोदीर्घयज्ञायसन्तुपश्चगोमन्तामादिषु । अत्र परीतोषायि अनुस्वारस्य पूर्वीमत्वात लोपः । संधावलोप इति अयंचतासुनिर्मिति एवं प्राप्तः । एवं प्राप्ते छोपः अनन्त्या-वचनासुतिमिति एवं भवति सखायोदीरेफस्य विरामे लोपः सन्धावलोपः । आचार्याजहायामिति माप्ते रेफलोपः । अत आ-वद्यजिहायामिति तथा यज्ञायसन्तिवत्यत्र चोपकारे पूर्वाङ्ग-स्तोभानते विरामे लोपः सन्धावलोपः इति ज्योति असुबद्धा-या इति प्राप्तोति । एवं पाप्ते अनुस्वारस्य विरामे छोपः क्रि-यते । तथा ज्योतिस्तुनद्राया इति भवति । जहुवाऊहाअहोवा-सखायोदायिउहुवार्डहाअहोवाअवित विरामे रेफस्य स्रोपः तथा आवद्व्यजिह्वायामिति भवति संघावळोप इति । अछोपे तु आवयजिन्हावामिति एवं मक्षूगीमाज्योतिस्तमीमहाइमाप्ते छो-पः। ज्योतिस्तमीमहाभवति । एवंधुवंत्रश्रीहतमध्ययनं दर्शयति । यथाद्ये पर्के । तदुक्तं पर्के अतंदुकार्चयशेस्वरान्तमेके विस-र्ज्जनीयान्तं वा अकार्त्तयशे पुरोजित्यतायां तन्दुरोषिमिति यथा-धीमहे तदृ ऋहोरोपिमितिविसर्ज्जनीयांतं वा तन्दुरोपिमसेवं तथा-सीत तंद्रीपिमिति भवति । अ शक्त्रच्छक्तवत् । पवस्वम

स्वासु अरेपेतुरंलोपः प्वीझं वा कश्चित्पदान्तोलोपः प्राप्तोऽतिह्वियते कश्चित्पदान्तः पूर्वीगं प्राप्तोऽति हियते वचनात्प्राक्स्तो अस्य स्वराताविरामः स्त्रोभांते विरते लोपः सन्धावलोपो निष्ठाअध्यदिमायाशं सदोन

कालेये च यथाच क्रतुवित्तम इति च पदांतभावोद्रष्टव्यः अस्वा-सु भरे यन्तुरंलोपः * तंगूर्द्याद्वितीयायां स्वासु सौभरे अग्निमी-डिष्वयन्तुरागिति अनुस्वारस्य अतिहारमाप्तस्य लोपः सन्धाः विष अग्निमीडिज्वया है हायित्सा है इति अपूर्वीक्नं वाक्ष आनः म्तर्पतिन्धर्वा भवति । अग्निमीडिप्वयाप्हायित् ३ रा ३ इति एवं ***कश्चित्पदान्तोलोपः** माप्तोऽतिद्वियते कश्चि-त्पदान्तः पूर्वीगं प्राप्तोऽतिहियते वचनात्पाक्स्तोभस्य स्वरा-न्ताविरामः स्तोभान्ते विरते लोपः सन्धावलोपः ॥ अन्तःप-दिकानामतिहार उक्तः इदानीं पदान्तीयानामुच्यते । क-स्य चित्पदान्तीयस्य लोपमाप्तस्यातिहारः । अमाप्तस्य वच-चित्पूर्वाङ्गपामस्य अनन्तरेण स्तोभेन । कस्य आनत्र्यसन्धौ प्राप्ते वचनादातिहारः प्राक्रतोभस्य विसर्ज्जनी-विसर्ज्जनीयपदान्तीयस्य स्वरान्तो विरामीभवति । च अतिहृतस्य विमर्जनीयस्य स्रोपः सन्धौ तु अस्रोपः अतिहारोभवतीत्पर्थः । निग-दच्यारुवातमेतस्मुत्रम् । पुरश्रोदाहरणानि ऋनिष्ठाअधयदिमाः याः सदोविजीयोत्सेषयोः * अत्रयदिमायां सदोविजीयोत्से-धयोः पूर्वे न तिष्ठति पाक्स्तोभस्य स्वरान्तोविरामः ततोविस्र्ज-नीयस्य सकारीभूतस्य स्तोधान्ते । छोषः । । सन्धौ अतिहारः । अस्य पूर्वाङ्गं मामस्य स्तोभेन सह आनन्तर्यात सन्धौ मामेऽति-

विश्वायोत्सेषयोः कुवित्स्वासु मार्गायवेऽचिकः दत्पवमानाभ्यषसीत्यत्रकवण्तरे पुरमजीजनोहिदेव्ये मदुरितायदद्तिदेव्य उषर्बुषोग्ने विवस्वहे ।
व्ये गिव्वणस्त्वयाभूषंति मानवे सत्पतिमिद्रं विइवायां सेये जंभे चत्वामिद्धीत्यत्र मद्यमाउबाव्यव-

हार: यथा देवाह्रोपिगछोहोते श्रुक्तवित्स्वासु मार्गीयवेश्र 'स्वास मार्गीयवे कुवित्तस्य प्रहित्रजमिति तकारस्य छोपप्रा-प्रस्यातिहारः जैकारयोरेकीभाव इसनेन अञ्चिकदत्पवमा-नाभ्यर्षसीसत्र कण्यतरे । कण्यरथन्तरे प्रयानाभ्यर्षसीसत्र दृषोअचिक्रदिति दकारस्य आउनाव्यवहितीमतिलोपमाप्तस्या-तिहार: अपुरमजीजनो हि देव्ये पर्यूषुद्वितीयायां गोजीरा-बार् इमाणा पुरन्ध्येतिमकारस्य ओवौकारयोरेकीभावे छोप-शाप्तस्यातिहारछोपः अपदुरिताये ददतिदेच्ये अस्त-मिन्द्रान्सायां विक्तातरेमदुरितेति विसर्जनीयस्य रेफीभूतस्य ओवीकारयोरेकीभावे लोपपाप्तस्यातिहारः #उपर्वुधोप्नेविनस्बद्दे-व्ये अत्रापि उपर्बुध इति रेफी भूतस्य ओवौकारयोरेकी भावे छो-वमासस्यातिहारः अगिर्वणस्त्वयाभूषन्तिमानवे अत्वामिदाह्यान्त्या-यां उत्तरे मानवे सुते विनन्द्रगिर्वण इति विसर्ज्जनीयस्य रेफीभूत-स्य ओवीकारयोरनन्तरस्त्ररनीचाद्ययोरिति लोपपाप्तस्यातिहा-रः असत्वितिविन्द्रं विक्वायां छेये जंभे च त्वाविद्धीत्यत्रक इन्द्रंविक्वायां वाजानांसत्पतिमितिकालेयवार्क्कजम्भयोः कारस्य ओवौकारयोरेफीयावे छोप इति छोपपाप्तस्याति-हारः । बार्क्कजम्भे च त्वां इत्रेष्टिन्द्रसत्वतिमिति तकारस्य

हितं छिद्रमैधांजोरूपेष्ट्तमाडवान्यवाहतं पाइर्व-संताछिद्रमैधांजोरूपाग्नेश्चिणिधनेष्ठ ॥ ७ ॥

शवसः संजये सरद्गीतमे निष्कृत एक गसाम्नि-वृषोअचिकायां वयुमपन्न-यवसायां काक्षीवते ध्यमः

पूर्वो ज्ञनाप्तस्यानन्तरसिन्धमाप्तस्यातिहारः अमद्यमाखवान्यवहितंछिद्रमेधाओ रूपेषु अभिसोमाद्यायां पवन्ते मद्यमदिमिति
मद्यान्दस्यातिहारः । आखवान्यवहितस्य अच्छिद्रमेधाओ रूपेषु एतेषु च लोपमाप्तस्यातिहारः । आखवा न्यवहितमाखभवतीति मकारस्य लोपमाप्तस्यातिहारः । ओवौकार्योरनन्तराद्ययोरिति । सर्वपादान्यं च न्यञ्जनं लुप्यते इत्यनेन अज्ञतमाखवा न्यवहितं पाद्यवस्तन्ताछिद्रमेधाओ रूपाग्ने ख्रिश्च
राजादेवऋतं प्रहिन्वान ऋतिमिति च आखमावमाप्ते अतिहारः गायत्रपाद्यवस्तन्तिन अछिद्रमेधालोषेक्षपाद्योक्षणिधनेषु ।

इति उपाध्यायाजातत्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये तृतीयस्य सप्तमी कण्डिका समाप्ता ॥ ७ ॥

क्ष्मवसः सक्षये अते अग्नान्यायां उक्थेषु भवसस्पत इति विसर्जनीयस्य सकारीभूतस्यातिहारः । अस्य पूर्वाङ्गं माप्तस्याति-हारः अत्र च ही व्यादिषु निधनत्वादिवरुद्धः सन्धः असरद्गीत मे अम्मुन्वानद्वितीयां गीतमे सरज्जार इति उन्नोकारयोशिति-दकारस्य लोपमाप्तस्यातिहारः अनिव्कृत्र छेरुणसाम्नि हृषी-अचिक्रायाम् मुज्यमानात्यायां देवानां सोमपवमानिव्कृत-मिति पकारस्य पूर्वाङ्गं माप्तस्यातिहारः अवयुपप्रत्यवसायां काक्षीवते अप्तरस्वदेवान्त्यायां काक्षीवते उदस्वादेवयुमिति म- मैचिरे महत्पवमानोरथीतमायांक् लीयसंत्रनिष भेषु द्राइतीये प्रथमे । रसं मार्गीयवे इयस्व असोमासिकां नि मदे द्रिण्सवर्दितायां वित्रश्रंगयो हमयण्स्वासु मै-घातिथे । संपवित्रायाण्सामराजे तद्यज्जायथाद्विती

कारस्यानुस्वारिभृतस्य अोवीकारयोरेकीभाव इति छोप-र्षाप्तस्यातिहारः अध्यममैषिरे आभेचुक्नमैषिरे विकाशं मध्य-मिति 🦈 मेकारस्यानुस्वारीभूगस्य 📉 ओवीकारये।रितिलोपमाप्त-स्यातिहारः । सर्वे पदान्त्यं च व्यजनं खुष्यत इसनेन । अमरु-त्पवमानोरथीतमार्था कूलीयसन्तनिषमेषु अपवमानोरथीतमार्याः हरिश्चन्द्रोमरुदितिरोहितक्लीयसन्तनिपवमानर्षभेषु तकारस्य छो-पंत्राप्तरयातिहारः आग्रन्तयोः ओत्रीकारयोरेकीमाव इति लो-पः । मध्यमे आउवाच्यवहितमिति लोपः । ऋदुराद्वन्तीये मथ-मे * स्वासु पथमे वारवन्तीये सनोद्राचेनि तकारस्य चकारी-भूतस्य ओवौकारयोरनन्तरनीचाद्ययोरिति लोपपामस्याति-मित्रायां मार्गीयवे मकारस्यानुस्वारीभूतस्य ओवीकारयोरेकीभाव इति-लोपपाप्तस्यातिहारः अहयत्त्र एंसोपासिशां पदेश्व त्वंसोमाद्यायां शांगदे प्रवस्वमण्हयद्रयिमितितकारस्य ओवीकारयोरेकीभावे लोपपाप्तस्यातिहारः श्रद्धिंभविद्धतायां वितश्रङ्गयोः अजाग्र-अद्विमिष्णिस्रीत गौरीवितगौशृङ्खयोः अदि-विरन्त्यायां मिष्णिनित मकारस्य ओवौकारयोरेकीभाव इतिलोपन्नाप्तस्या-तिहारः अञ्चनर्य स्त्रासु मैघातिथेक स्वासु अन्यायां । पर्एहिष्ठमुभयाविनांपति मकारस्य आखवान्यव-हितस्य 🖙 : छोपनासस्यातिहार्रः . . #संपवित्रायां

यायां बृहद्रथंतरयोधेच्छब्द्स्तत्रैव बृह्तींतरेप्रत्यस्मैद्धि-तीयायाः मधित्वेषीमायां चावत्सास्त्प्रश्राणंसायां विशीयज्ञीययो श्चित्तद्यायां वंतीये महदकान्वासि-ष्ठे रहस्ये च माभे मबृहत्यहिण्स्वारेपणें चातः

श्रृतास इद्वहन्तः समितिमकारस्य पूर्वाङ्गंपाप्तस्यातिहारः अत-द्युज्जायथाद्वितीयायां बृहद्रथन्तरयोः * यज्जायथाद्वितीयायां बृश् इद्रथन्तरयोस्तत्तेयज्ञ इतिद्कारस्य भावीकारयोरेकीभाव इति-छोपमामस्यातिहारः बन्तो ३ वा ३ तेयज्ञ इतिसंधिरपिपतिषेधः **#यच्छन्द्रस्तेत्रेव बृहति* तेत्रैव यज्जायशादितीयाय।मेव बृहति** यज्जातं यचजंत्वीमितिमतीहारे तकारस्य जकारीभूनस्य तुः तीयादिन्यां ओहोवायामितिलोपाप्तस्यातिहारः अईतरे प्रसन स्मै द्विनीयायाम् अत्यस्मै द्वितीयायां रथन्तरे आईमितिमकार-गीतमुदाहरणम् । मकारओवीकारपोरेकीभाव इति लोपनासस्या-तिहारः । रुओश्या ३ एनमिति अअधितविषायां च बत्सासुअ त्रिकदुकांत्यायां नित्यवत्सासु इंशब्दस्य पूर्ववञ्चोपपाप्तस्य मका-रस्यातिहारः । अत्रापि पक्केच्याख्यानम् अउत्मद्यार्थसार्याः विद्यीयद्वीययोः* विद्योविद्यांयायां विशोविशीययज्ञा-यद्गीययोः योदेवतात्युचतेति उछब्दे तकारस्य प्राप्तस्यातिहारः अचित्तदद्यायांवन्तीये * मदांत्यायां वारवन्तीये तदद्याविदितितकारस्य ओवीकारयो-रितिलोपपाप्तस्यातिहारः *महदकान्नासिष्टे* अकान्त्यायां वासिष्ठें महत्त्रत्सोम इति तकारस्य तृतीयादित्यामौहोवायां च-तुर्थस्थे दृद्धः पदान्तः सर्वत्र भवतीति छोपप्राप्तस्यातिहारः अर-इस्ये च माभेमबृहति अ माभेमायां बृहति महत्ते टब्जो इति पाइवेंमोषुरवायां नप्त्योः परिविधाया पंषूक्तीणीयव योज्ञीय चर्षणीय औजिष्ठायां ज्योतिराँपगवे पव-मानोअजीजनायाम वाङ्निलोपमेकेकावे विते श्रुतिं युक्ष्वाहिकेशिनायामुभयतः प्रभोः शैखायेडने हरि-

तकारस्य त्नीयादिनीमत्ययत्वाञ्जीपमाप्तस्यातिहारः प्स्वारे पर्णे * उद्येदभिद्धिनीयायां स्वारे सौपर्णे अहिंचतृत्र-हेति मकारस्य आऊवाच्यवहितस्य छोपनाप्तस्यातिहारः अधातः पाइर्वे मोषु त्वायां अ मोषुत्वाद्यायां गायत्रपार्श्वे मोषुत्वावा-नेतिचकारस्या उवाव्यवहितस्य छोपप्राप्तस्यानिहारः ***नप्त्योः परित्रियायां बूक्तीर्णायवयोः** परिवियायां गौबूक्ती-र्णायवयोर्नप्त्योरिति रेफस्यातिहारः गौचूक्तओवौकारयोरेकीभाव-इति छोपमाप्तस्यातिहारः । ऊर्णायने पूर्नाङ्गमाप्तस्यातिहारः अज्ञीये चर्षणीयेयओजिष्ठायां अयं पूर्वातायां यज्ञायज्ञीये यःपञ्चचर्ष-णीरिति पूर्वाङ्गपाप्तस्य रेकस्यातिहारः अन्योतिरौपगवे पवमा-नोअजीजनायां * उत्तरौषगत्रे ज्योतिर्वेदवानरामितिरेकस्य पूर्वा-क्रं पाप्तस्यातिहारः अअर्वाङ्गिलोपमेके कार्वे । अवाध्यमि ज्मीसायां कावे अर्वाङ्ग्चिक इतिङकारयोरकीभाव इतिछोप-माप्तस्य एकेऽतिहारं मन्यंते । ग्रन्थकारस्तु छोपमेत्र मन्यते अवि-तेश्रुतियुक्ष्वाहिकेशिनायां # गौरीविते गायन्तित्वायां कावेगिरामु पसुद्युतिचेति मकारस्य चकारीभूतस्य ओवौकारयोरेकीभाव इति लोपप्राप्तस्यातिहारः अउभयतः प्रभोः शैखण्डिनेश्र पत्रआदिन-नाः बैलि विडने । धर्भवते पत्रमानस्य प्रभोषेत्रत इति च पूर्वी-गं प्राप्तस्य विसर्जनीयस्य उपव्यानीयभूतस्यानिहारः रिवीचवाकर्षभे । पवस्ववाजोत्तरयोः । बाकरेषभे हरिपवित्रे

वींचशाहरेषमे ऽभीकेविपः सःसर्वत्र यथा स्वर्विदःशं-कुनिसाहीये च स्वर्विदानामेंथे नस्वेपत्यये सिष्ठत्रै-शोकये।श्र सिष्ठत्रैशोकयोश्र ॥ ८ ॥

अवृद्धादिपदांतात्स्वरे परे यकारोज्यवधीयत

पृथिवींचेतिमकारस्य पूर्वांगप्राप्तिस्यातिहारः । एवमादीनि दञ्जा अन्यत्र पतिहार उच्यते अभीकेविपः प्रसोमासोविष-पकारस्यातिहारः अस्वःसर्वत्र अ श्चितइति अभीके बाब्दे विसर्जनीयभूतस्य सर्वत्रातिहारः । यथा पत्रमानी अ-जीजनायां सर्रोहत ज्योतिर्विद्यस्वर्दशीमति । अत्रमाक्स्तोभ-स्य स्वरान्तोविराम इति स्तोभात्माक्स्वःशब्दे स्वरान्तोविरामः तती निर्हतस्य सतः स्रोभान्ते विरामे छोपः । सन्धाव-लोपः । इति सन्धावतिहारः *यथा स्विवदः शंकुाने साहीये च अया पवस्वमध्यमायां शंकुसत्रासाहीययोः अस्य पीत्वास्वींबद इति रेफस्य ओवीकौरयोरेकीभावे लोपमाप्तस्यातिहारः तथा कस्विदानार्मेघे इन्द्रवाहा-स्वर्विदहीत पूर्ववत लोपमाप्तस्यातिहारः #नस्वे मत्यये #-स्तः शब्दोविसर्जनीयः स्वःशब्द एव प्रत्ययेनातिहियते तद्याख्यातंथीक्तेचोत्तरइतिएतस्मिन्सूत्रे असिष्ठत्रेशोकयोश्रमिष्ठत्रे-क्षोकयोश्रक्ष रेफस्यातिहारमाप्तस्य छोपः । धर्त्रायां वासिष्ठे स्वः सिषासिनिति त्रैशोके स्वःपत्तिर्यदीव्यइति ।

> इति उपाध्यायाजातशत्रुक्कते पुष्पसूत्रभाष्ये हतीयस्य अष्टमी कण्डिका समाप्ता ॥ ८ ॥

अरुद्धादिपदान्तात्स्वरे परे पकारोन्यवधीयत उपदान्ताच

जपदानाच वकारोधिकर्षे सर्वत्र तत्र चालोपः सन्धौ विरते लोपो बोधियात्रिवरूथ्पंसुवस्तया एवंजातीयानि नप्रतीनिवर्ते जठरेषुद्धस्काववासिः

वकारोविकर्षे सर्वत्र तत्र चालोपः सन्धौ विरते लोपो बोधी या ३ त्रिवरूथ ऐसुवस्तया ३ एवंजातीयानि * अत्र -लोपः नि-गदन्याख्यातम् । एवं अक्षरगौरवादि न्याख्यास्यामः । तत्रा-बुद्धादितिवक्तव्यः । वस्पति परस्तावः। बुद्धात्परी द्वी लुप्तावि-तिपरिशेषादेवं बृद्धादेव भविष्यति । तदुच्यते । कृतदृद्धिपसं-गात । कि मुक्तं भनति ? यत्र हस्वस्याक्षरस्य द्विपात्रत्वं विधी-यते सापि द्राद्धिर्ह विधीयते । हस्त्रस्याक्षरस्य तत्रापि कै-छक्षण्ये निर्हात्तर्भभूदिाते अत इदमुक्तम् अरुद्धादिति । यथा तृतीयोचान्त्यं हि स्तोभे दीर्घ भवतीत्यारभ्य वक्ष्यति क्रीञ्चाभि-निधनसप्तहमयनुत्तरधर्त्तोद्वत्रासदस्पत्रेषुदृण्यादिः हस्त्रं दीर्घीभव-ति । तत्रव्यवधानम्भवत्येवेत्यर्थः । यथा त्रासदस्यवेपुरोजित्युः त्तरयोः चीयाधियेतित्तद्रया इति च तथा पर्यास परिस्वानद्विंगी-यायां त्रंकवायिउपदान्ताचिसवासः, एवमेव वक्तव्यंगृयुभ्यां घोर इतिवत । तदुच्यते । इपदान्तः कचिदन्तःपदिकस्यापि व्यव-धानार्थम् ऋषभवाकरद्वितीयनत् । उपदान्ते च कचिन्निवित्तिरित्यर्थः। यथा बाईद्विरद्वितीयायां बाई सुवा इउवेति स्वरे एवतैवार्थः। सर्वग्रहणं पर एव स्वरेण समानस्वर इति यथा अभिइन्द्रा इति। अथवा परे अनाचिक इत्येवं तत् । यथा ऋषभज्ञाकरे पणियाइ इति । अथवा अकार एव परे कचित् । यथा इन्द्रापेंदोद्वितीयायाम् इषोद्यीये सरवामार्रजाति आपा वा इति । अकार एव परे अथवाऽऽद्यन्तस्थवरत्वाञ्चोषः सर्वग्रहणं असंघोगविकर्षपदान्तीयो ष्ठाभिकंदार्केषु पृणक्तुमहामित्रत्वाष्ट्रीवितेषु येत्वा-मृजंति लौदादौखण्डिनयो रदर्शिशुध्ये वृत्रेषु सप्त-हे बन्तस्थपरे तुलोपो यथाकाष्ट्रासुनरस्त्वांकाष्ट्रासु

पदांतीयाधिकारार्थम् । तथारुद्धात्परौ यौ लुप्ताविसत्र ॐआवि-विरते विलोप एवेति सर्वप्रहणं अलोपः संधिर्विरते लोप इति । उभयवचनं किमर्थिमिति अन्यतस्वचने परिशेषादन्यतस्ति-द्धिरिति ? उच्यते । कार्यार्थं पुनरेव बचनं । संधावलोप इत्युच्य-ते । (सध्यं लोपमदर्शनात) । पर्यूषु प्रधन्वेति पुरोजितिवत । वि-रते छोप इत्युच्यते । विरते प्यलोपदर्शनात् । कईवेदाद्ययामा-ष्कारणिधने शिपियंधासा इति अनमतीनिवर्त्ते अत्विद्रयवाद्यायां प्रतीत्येक इति व्यवधानप्रतिषेधः । अवविरामे न भवतीत्यर्थः **अजठरेषूद्वत्काववासिष्टाभिक्तंदार्केषु** । धर्चीत्यायां भविष्यमाणो जठरेष्ट्रितिउद्दद्धार्गनकाववासिष्ठवायोर्भिक्रंददीर्घनामसोर्केषु च्य-वधानमित्रवेधः। भविष्यमाणे इति विराममित्रवेधः अपृणक्तुमहा-वित्रत्वाष्ट्रीवितेषु असाविसोमइंद्राचायां पृणक्तिति महावैश्वामि-त्रस्वारसाम्त्रीत्वाष्ट्रीसाम्नोर्गोरीविते च व्यवधानमतिषेषः अयेत्वा-मुजीत लीशशिषाण्डनयोः * प्रत आत्वाद्यायां येत्वामुजंत्यवीति-लीशशैखण्डिनयोर्व्यवधानमितिषेधः अअद्शिशुध्ये अपत्युअद्शीः तिश्रुध्ये व्यवधानमतिषेधः श्रृष्टत्रेषु सप्तहेश्च त्वामिद्ध्याद्यायां सप्त-हेत्वं दुत्रेष्टिवति व्यवधानम्तिषेधः अद्यान्तस्थपरेतु छोपो यथा का-ष्टासु नस्त्वां २ काष्टा २ सुआ ३र्वतः अ दे अन्तस्थे यस्य सं-योगस्य परतः सद्यन्तस्थपरःर्वतवाब्दःतिस्मन्द्रंयतस्थपरे व्यवधानः प्रतिषेषः । तदुदाहृतम् । तथा एनाविद्यान्यत्रमहीयवस्वारसैन्धु-क्षितसाकपक्कादिषु च । अत्र च बाहूकभाष्यकारेण झंतस्थपरेत आ २ वितः स्तोभन्यवहिते त्व लोपोद्यन्तस्थपरे यथान् भीकषुक्तयोरैटते त्वभ्यासे प्रत्यये वृद्धात्परीय्वीन लुप्ती तंत्वागिरः सुष्टुतयोवाजया २३ तिआजिन्न-गाइस्र्रीआ २२४ क्तूषुआएवंजातीयानि नभूम्यु-चासंचारे स्वायुषोग्रेसिधूनां महतां धेनी स्वास्वी-

छोप इति द्यंतस्थसंयोगपर इति व्याख्यानं कृतं, ऊहसमा-म्नाये तथा दर्शनात । अस्मद्वरवस्तु यथासूत्रमेव मन्यंते । संत्वा-मृजंसायव हीत एवमादिमिसद्भर्थ (ऋ २ हो ३ एवमादिषु २ रे २ व १ तीर्ना २ ऋ २ हो ३ हा ३ ई १ इन्द्रा ३ अ १ इवं १ नत्वा २ सांत्वा २ मृजं १ ता ३३३ इ १ अ १ वा ३ हा इश्संचा २३१ हार मृश्जं १ ति १ आ ३३ प १ वा ३ अत्रद्यंतस्थपरः ।) रेवतीदार्यश्च्युतवारवन्तीयादिषु क्षस्तोभन्यव-हिते त्वलोपोद्यंतस्थपरे यथाभीकषुक्तयोः * स्ताभन्यवहिते संयोगे द्यंतस्थसंयोगपरेपि व्यवधानं भवत्येव ऋषेटते त्वभ्यासे मत्यये उच्चान्त्यायामैटते Sभ्यासे प्रत्यये सनाविक्नान्यर्यइत्यत्रव्यवधानलो• पः अवृद्धाःपरीय्वी स्त्रुप्ती तंत्वागिरः सुष्टुतयोवा २ जवा ३३३ ति अ। जिन्नगाई ३३ स ३ रो ३ आ २३४ क्तू २ षू आ ३ एवं-जातीयानि इद्धादिपदांतादुपदांताच व्यवधानस्रोपः । तद्-दाहृतम् । यथा परीतोष्याद्यायां दथन्वाङ्योनयोभाष्स्वति कौल्म-लबोहिषदैर्घश्रवसांधीगवादिषु । तथा मत्युअदर्शीति वारवन्तीय-विसद्भृम्याददइति दृद्धात्परादापे न प्रतिवेधः अस्त्रायुधाग्रेसिथु-नां महतां धेनी अ ज्योतिर्यज्ञां यायां महतां धेनी स्वायुषःसोन्ति-रिति नव्यवधानमितिषेधः अस्वास्त्रीशने च अश्रेशने च स्वास्त शने च स्वश्वोनिकश्वद्रथायां वियासितयोमेदेष्व-स्येदिद्रायाणेष्कलदासयोर्यज्ञाय संतु सर्वत्र बृहद्धा-त्सप्रवैराजपद्निधनश्रुद्धीयवर्ज नदीष्ठ वियः स्नायां यौधाजयद्वैगावतरेषु धर्चायां काववासिष्ठाभिकंदेषु स्रुतेषु त्वया भूषायां माधुच्छन्दसमानवयो गुम्नीप्रमणे हिन्छीये वनेष्वयीसोमायाणेशाकलवाद्यसंतनिवर्ण-हरेषु॥ ९॥

पूर्ववदमिषेषः । सू ३ वा ३ युष्यः पवते २ दा ३ ई ** स्व-इवानिकष्टद्रथायां प्रियासितयोः अइमिन्द्रद्वितीयायां वसिष्ठिप्रिया-सितयोः नःकिनस्वक्व इति न प्रतिषेधः अपदेष्वस्येदिद्राया एषक-मदेष्त्रित न प्रतिवेधः अयज्ञाय सन्तु सर्वत्र अयज्ञाय संत्रिति सर्वसामसु दृद्धात्परादापे न मतिषेधः अबृहद्वात्समवैराजपद्निधन-शुद्धीयवर्ज्जम् * एतेषु उत्सर्ग एव भवति लोप इत्यर्थः *नदीषुत्रियः स्नायां योधाजयद्वेगण्यतरेषु श्रमामदेवांत्यायां योधाजयद्वेगत-कण्वरथंतरेषु नदीव्वितिन्यवधानपतिषेधः अधर्तायां काववासिष्ठा-भिक्रंदेषु अधर्तायां काववासिष्ठयोराभिक्रंदेषु सिक्रणुवेनदीच्त्रेति व्यवधानलोपः अमुतेषु त्वया भूषायां माधुच्छन्दसमानवयोः त्वामिदान्यायां माधुच्छन्दसं उत्तरमानवयोः सुतेष्विन्द्रगीतिव्यब-धानम * द्युम्नीप्रमश्हिष्ठीये * प्रमश्हि द्वितीयायां सुम्न्याहुत इति व्यवधानम् अवनेष्ववासीमायाःशाकवार्वासन्तनिवर्ण हरेषु *आर्षसोमायां शकलवार्शसन्तिनशक्दवर्णवार्घाषहिरेषु सिदीन्यो-नौवनेष्वितव्यवधानमेवा ॥ ० ॥

इति पुष्पसूत्रभाष्ये तृतीयस्य नवमी कण्डिका समाप्ता ॥९॥

पृष्ठेषु सुज्ञाने स्वाध्यःसोमाः पवंतायां वित-मधुनिधनांधीगवेषेधज्ञीयेषु संवत्सरेणेषु प्रवोधियोयां प्रवल्लौदासारध्ययामीवसु वसुन्यपवमानद्वयां वि-शीये मन्यंषु दानायवार्यायां लेयश्रायन्तीययोः कविमिवायां चौदाने व्यद्गतिसंक्षारे पिवात्वस्यव-र्जाभिनिधनयो रवंत्यस्य सामराजे स्वस्तयेदविज्ञी-

पृष्ठेषु सुज्ञाने रंद्धात्परोद्यौ लुप्तावित्यस्योत्सर्गस्यापवा-दाधिकारः प्रकृतः स एवानुवर्तते । दुद्धाद्यं परीष्टेश्यो न **लुप्येते प्राणाशिशुरन्त्याया ५ सुज्ञाने पृष्टे**ष्ट्रेरयदिति च्यत्रधान-मेव च अस्वाध्यः सोमाः पवन्तायां वितमधुनिधानान्धीगवेष-धयज्ञीयेषु * सोमाः पत्रन्ताद्यायां गौरीवितमधुक्त्वात्रधनान्धीगवः निषेधयज्ञायज्ञीयेषु स्वाध्यमेव व्यवधानमेव ऋसंवत्सरेणेषुपवोधि-यायां प्रवद्धौशसारध्यायामीवसुक्ष प्रोअयासीद्विनीयायां प्रवस्युवः संवरणेष्टिति प्रवद्धार्गवलीशयज्ञसारथीन्द्रस्यायामीवसुच्यवधानमेव *** वसूनि पवनानरुचार्या विशीमे * पवमानरुचार्या विशीविशीये** विद्यावस्त्रीन इति व्यवधानमेव अमर्वेषुदानायवार्यायां छेपश्रा-यन्तीययोः अञ्छानः शीरशोतृतीयायां कालेयश्रायन्तीययोः द्वितीयोभूदमृतोमत्र्येष्टिति व्यवधानमेव क्षकविमित्रायां चौक्षते क्षेत्रेष्ठं बोद्विशीयायां गावत्रीसामौद्याने निमर्त्योष्ट्यति न व्यत्रधा-नलोपः अन्यश्रुहि संक्षारेश पनमानस्य जितृतीयायां इच्छासं-क्षारे पवनान व्यश्रुद्दाव्यवधानमेव अपिबास्वस्यवर्ताभिनिध-नयोः अअत्यासहस्रवान्त्वायां अभीवर्ताभिनिधनयोः पिबा-स्वस्य गिर्नण इति अलोपः अअवन्त्यस्य सामराजेश पवि-र्त्र प्रध्यमायां सामराजे अर्चन्ते अस्यतन्तवो व्यस्थिरिन्नति ये दीयाज्ञीये स्वाहुतः सदुद्रवायां वारदेव्ययो र्बृह-ति च गीथे दी घेष्ट्रद्धोपहितहिषदांतआयिभूतोका-राकारयोः प्रत्यययोः संघौ यकारमापद्यते गतिर्वि-रतेवायक्यंद्रो ३२३ पवमानाभा ३ यार्षो ३ सा३एवं-जातीयानि नार्षसिपुनानायां यथा गौंगवाभीवर्त्तयो-

न व्यवधानलोपः अस्वस्तये दिवजीयेअ दिवसुतृतीयायां यज्ञा-मयक्कीये ऋषक्सोमस्वस्तये इति न व्यवधानलोपः श्रदीयाज्ञीयेक वृवामतीपथमायां यज्ञायज्ञीये इन्द्रस्य हार्देति अलोपः *स्वा-हुत: सदुद्रवायां वारदेव्ययोः एनावातृतीयायां वारवन्तीय-बामदेन्ययोः सदुद्रवत्स्वाहुन इति न न्यवधानलोपः अन्नहति च गीथे अब्हात च उद्गीथिविषये स्वाहुत इति व्यवधानमेव #दीर्घटद्धोपहित इतपदान्त आधिभूतोकाराकारयोः मत्यय-योः सन्धौ यकारमापद्यते गतिर्विस्तो वा ३ यख्यद्रो ३३३३ प्रमान ३ भा ३३ यार्षा ३३ मा ३ एवं जातीयानि अ दीर्घ-पूर्वीदृद्धः पूर्वश्च इपदान्त आइभून अकारआकारयोः सन्धी यकारमापद्यते विरतेगतिर्भवति तदुदाहृतम् । अत्राहि गतिङ्चा-न्तस्थामापद्यते इति यकारापत्तिरमध्य इति छोपः पुनरनेन-बचनेन भोगपकारीभवतीति एवां बाहुकभाष्यकारेण व्याख्या-नं कृतम् । अस्मद्भरवः ब्रुवते अनेनग्रन्थकारेण स्वयमेव भोग-षय उक्तः एकारादकाराचमीग इति आच्छिकानामपि नैव इकारात भोग उक्तः तस्मादेकारात भोगोभवतीति अत्र यथा-भिन्नतं ग्राह्मप् । अनाअनिसि पुनानायां यथा गौगनाभीनर्तयोः अ पुनानायां गौगनाभीवर्तयोः अपोनसानो अर्षसीति पूर्वक्ष-

भेवीयसीपमण्डिष्ठीये च्चैत्युद्धण्वापुत्रे विश्वान्यर्थ-आपणेंदत्रबोधीयर्षभोडिंद्रायछंतिस्रुचश्चरंतिनैये दाध-यज्ञीयकौंचयोः स्याद्देवनार्बोधीये ऽधास्त्रप्रेकमद्देस्यं-तमासहोदैर्घर्षभयोवेराणिज्ञीयद्यावाद्द्वयोरेकारे च

यकारपाप्तस्य मतिषेधः अभवीयसीममशहेष्ठीये ममुशहेष्ठा-न्त्वायां भानीयसीति यकारमतिषेत्रः अभर्चन्त्यद्वर्शापुत्रे अ-चन्त्यर्कमिति यकारमितेषधः अविक्वान्यर्यआ वर्णेटतबोधीय-र्षभेषु अचान्त्यायां सौपर्णे टतबोधियपवमानर्षभेषु विक्यान्य-र्य इति यकारलोपः अइन्द्रायच्छन्ति स्त्रुचश्चरन्तिनेनैये य-दिन्द्रयाक्रुअन्त्याया इन्द्रयच्छे तियकारले। पः । अग्र आयाहिम-ध्यमायां स्त्रुचश्ररन्तीति इयदान्तस्य दीर्घटद्धोपहितस्य अकारे अकारमत्ययस्य च सन्धी यकारमाप्तस्य च मकारमितिषेधः। बन्तमध्यमायां यज्ञायज्ञीयक्रीअयोः सोमासोद्ध्याशिर इति य-कारमतिषेषः अस्यवित्रनोर्वोधीयेअ मतिष्यान्त्यायां उतत्रत्वा-स्यिश्वनीरति यकारप्रतिषेषः अअधावाग्रेकपक्षे अग्रेतपद्यमध्य-मायां साक्तमक्त्रे अश्वाप्ति इति यकारमतिषेषः असान्तमासहोदै-र्घर्षभयो: * श्रुधीहवायां सहोदैर्घत्रैराजर्षभयोः कुष्त्राष्ट्रवाद्वाद्दशीत-यकारमतिषेधः अनराणिज्ञीयादवानाद्ययोः असोमः पनते तृतीया-यां यज्ञीयत्रेष्टुक्यावाक्त्रयोरन्तः प्रवन्द्यजनेमावराणीयकारमात-वेधः अएकारे च यकारं यकारंयामोद्दनोर्गातेमाँ अपदान्तः स-न्धीयळोपोविरतेरमता ३ इये ३ स्यापरा ३ इये ३३ त्रमता इये ३३# दीर्घनृद्धोपहित इत्यनेन लक्षणवाप्तस्य विशेष उच्यते ऐ-डयामजद्वद्धार्गत्रयोः असाविसोमशिशुंजज्ञानं तृचयोः पुनानोबा-

यकारंगमोहतोर्गतिमांश्च पदांतः संघी यलोपो वि-रतेरमतोगिये २३ स्यापरोगिये २३ त्रमतोगिये २३ एका-रादःकाराच्चभोगः कचिदिकारादोवीकारयोरेकी भा-वेलोपः ॥ १०॥

वृद्धमंतः पदे तालव्यमाभवति हादौ स्तोभे-प्रत्यये प्रतिभागन्तदारश्हाश्यिपपीर०वयमसृनंजा-

इति पुष्पसूत्रभाष्ये तृतीयस्य दशमी कण्डिका समाप्ता ॥

6 A

#द्युमन्तः पदेतालव्यमाभवति हादौस्तोभेषत्यये प्रतिभागं तेदा ३३ हा ३ ३ इपर्षी ३ वयममृतं जाता ३३ वा ३ हुं ३ माथि महा हास्तीदक्षा ३ ३ हो ३ थि एव जातीयानि ऋषा-वाः प्रकान्ताः तत्र अतिहारान्ताव्यारव्याताः इदानींक्रमपा-प्र आभावः स इदानीमुच्यते । किस्मन्त्राप्ते इदमारभ्यते । तालु- तारश्वांडुमायिमहाहस्तीद्क्षारश्होएवंजातीयानि न-हिन्वितवयौरिंद्रायःसौभरे ऽचिक्रमुज्यमानायाः दं-घोतरवाजजिन्मतेष्वि वदुहानायां पृक्षिमंतयोगीयं-तित्वायां च त्वाष्ट्रीसान्नि कनितिस्रोवावायाः सैधु-क्षितौद्यानयोः सरहितेत्ताभवति वारे सर्वत्रांतः प-दं ना भवति स्वास्वाभवतिनिमत्त्रोहनेविष्णुव

च्यमायियद्वृद्धमिति दृद्धस्य तालच्यस्य आईभावः पाप्तः तत्रा-न्तःपदिकस्य तालव्यस्य हकारस्तोभपत्ययेस्य अयं विशेषः आभावोभवति न गतिरित्वर्थः । तदुदाहृतम् सौभरवज्ञायज्ञीय-राज्याकूपारेषु अनिहन्वितवद्यौरिन्द्रायास्मीभरेअ पूर्वस्रभाषा-प्रस्थापबादः दृद्धस्यान्तःपदिकस्य हादिस्तोभगत्ययेस्य ताल-व्यस्य आभावमाप्तस्य मतिषेधः उत्सर्ग एव मतिश्रूयतेगतिरेव-भवतीत्यर्थः । तत्रद्यौरिन्द्रायां सौभरे त्वामापः पूर्वतासश्च हि-न्वीति आभावपतिषेषः #अचिक्रग्रुडयमानाया दरन्ध्रोत्तरवाज-जिन्मन्तेषु अरुपमानीद्वतीयायां अक्ष्योरन्त्रउत्तरवार्जाजन्मन्तेषु तवाहस्तोमान्त्यार्था प्रविनसमन्तयोः शकुना इवेति अनाभावः ***गायितत्वायां च त्वाष्ट्रीसाम्नि गायितत्वायायां द्विपन्तु-**र्तमेत्वाष्ट्रीसाम्त्र उद्दश्वामित्रीत अनाभावः । अकानितस्रोवाचा-यार्रीन्ध्विक्षतोद्यानयोः अतिस्रोवाचायां सैन्ध्वित्तगायत्रीतामी-वानयोः हरिरेतिकनीति अनाभावः अस्रशहतेत्वाभवति । स-शहिते तुकानिशब्दः आ भवति अवारे सर्वत्रान्तः पदं ना भवति । 🔅 उत्तरे वारवन्तीये तालव्यस्यान्तः पदिकस्य सर्वत्रानाः 🥙 भावः । यथा पहाष्ट्राचान्सयोः । अन्ना भुवने इति च

इत्येती शब्दावर्षासोमायाश्चाकले विर्वासन इ-न्द्रायों कीत्से पव्यव्वयों साके सवीरायां वैश्वामित्रे डिनद्वितीयायां त्वाश्रिहंतीत्यत्र च त्वाष्ट्रीसान्नि रिभसुषावसोमायाश्रीरवे रहस्ये च संकृतिनि गौ शृद्गेस्विवदः सुम्नेषु मानस्तरभीत्यत्रजमवर्त्तषेषयो मीशिवासः प्रहिन्वान इति च पूर्वे जनित्रे गीभिक्त-

*स्वास्वाभवतानिमर्न्यात् *स्वाग्च वारवन्तीयोत्तरे निमर्न्यादि-ति अनाभावः अवनेविष्णुव इसेतौ भन्दावर्षातीमायाः शाक-ले अर्वासोपाद्ययोः शाकले सीदन्यीवने तालुब्दस्यान्तः प-दिकस्य सोमाअर्षन्तुविष्णवे अनामातः अवस्विः सन इन्द्रायां क्रीत्से अचाद्वितीयायांभैडकौत्से वरिवोवित्परिस्रव इत्य-नाभावः *पन्यध्वयोसाके* अध्वर्याप्रथमायां धुरासाकमञ्जे सोमञ्जाब इत्यनाभावः असवीरायां वैश्वामित्रेश्च मसुन्वानां-त्यायां वैक्वामित्रे पविकाब्द एव हारिः पवित्रे इत्यनाभावः। अहिनद्वितीयायाम् अ । पविश्वाब्द्रण्य यदीपवीतिमत्रआहिवद्विती-यायां दीखण्डिने अनाभावः पविदाब्दस्य अत्वाशीरहन्तीत्यत्र-स्वाष्ट्रीसाम्निकः पविश्वब्द एव पवस्वनाद्वितीयायां उत्तरेद्विषत्-तन्तेत्वाष्ट्रीसाम्नि हरिंपनीति अनाभावः ***र्भियुषावसोमाया ५रौरवे अपरितोषि द्वितीयायां शौरवे अदब्धः सुरभीति अना-**आवः क्षरहस्ये च सङ्क्षतिनि सहस्यविषये च संकृतिनि अद्बन्धः सुरभीत्यनामावः अगौश्रुङ्गे स्वन्विदः अाजागृवितृतीयायां गौ-श्रुक्ते स्वृविदोअभिगा इत्यनामावः असुम्नेषु मानस्तरभीत्य-व्रजमत्त्रचेषयोः * पिवास्तान्यायां जमदमरेभीवर्त्तानिषेषयोः आनः सुम्नेष्वित्यनाभावः अमाशिवासः महिन्वान इति च पूर्वे

रे श्रीणाहितिषे सवाज्यक्षायां अवैजिपवसानस्य जिन्नतायां च व्यवधयदिमायामुत्सेधे हिन्नाभिसोन मायां तुनिभीशावयो दीर्धनिषेधे पुरोजित्यां जम्भस्व-रयोरनाभावस्तालव्यस्यान्तःपदिकस्य दीर्घशब्द-स्त्वाभवति पुरोजित्यां जम्भेस्वरेचाभवति सहा-

जिनित्रे अपूर्वे जिनित्रे इन्द्रकामध्यमायां माशिवासइस्रनाभावः। तथा अभितोपान्यायां महिन्त्रान इत्यनाभावः अगीभिरुत्तरेक उत्तरे जिनत्रे तंबोदस्ममध्यमायां इन्द्रगीर्भिरित्यनाभावः अश्रीणा हविषेत्रवाज्यक्षायां 🕸 सौहविषेगोभिः प्रवाज्यक्षाद्वितीयायां श्रीणान इसनाभावः अभ्नेत्रे जिपनमानस्य जिन्नतायां अन्तिन-धने बाभ्रवे पत्रमानस्य जिल्लायां पत्रमानस्याजिल्लास्यायां जीराज्य जीत्वनाभावः अव्यवधवदि मायामुत्सेषेअपत्नवीयुतृतीयायामुत्से-षेद्वाचवीत्यनाभावः अहिन्वाभित्तीमायान्तनिभीवावयोः अभि-सोमान्त्यायामाभीत्रावसन्तानेनोः प्राह्नवान इत्यनाभावः अदी-र्घानेषेषे पुरोजित्यां * पुरोजितीप्रथमायां निषेषे सखायोदीर्घजी-**#जम्भस्वर्योरनाभावस्तालव्यस्यान्तःपदिकस्य** बृहन्निधने बार्कजंभे पथमें च स्वरे अनाभावः तालव्यस्यान्तः पदिकस्य यथा बृहन्निधने वार्कजम्भे त्वामिध्युत्तरयोः । सत्वं न श्चित्रगामश्वर्थरध्यमिन्द्रेति च । तथात्वर्थहोह चीत्तमायां । आपुरन्दरञ्जक्रमावीति अनाभावः । स्वरे च प्रथमे पत्यस्मै आ-धयोः विक्तानि विक्रन्द्र ऐसुते भिरिति च श्रदीर्धकाब्दस्त्वा भ-विति पुरोजित्यांजम्भे अपरोजित्यायां जम्भे अपरादः अस्व-रे वाभवति सहावां इन्द्रेत्येषदाब्द /आनस्त्रेगंतुषस्यहत्यत्र* पूर्विवद्यवादः । मस्यपायिद्वितीयां सहावाङ्डरहेराभावः अञ-

वारइन्द्रेत्वेवशब्दः आनस्तेगन्तुमासरइत्येत्रावृद्धमः प्याभवति जितीयोदीक्रौश्चे विपरीतायां माधुच्छन्दसौ वरिवःसन इन्द्रायां मागीयवे जरिस्वारे पर्णे मदिन्त-मदिछनोगिहाविष्कृते यिन्नाविद्वनोर्द्रतोत्तरे ॥ ११ ॥

पदान्तश्चाभवति मातेग्नेतमचायांकमश्वे ध्यैनीः वारोत्तरे ज्ञीयस्यन्दतेकृण्वते चर्षणीरधीत्पर्षिहावि-दकृते वरिवोधायां नुव्यभीनः कौत्से वृथेस्माऽस्पिबासः द्यपंप्याभवीत अद्यस्यान्तः पदिकस्य तालव्यस्य हादिस्तोभ-प्रत्ययस्याभाव उक्तः । अथेदानीमदृद्धस्याभावः हादिस्तो-अमत्ययस्योच्यते । अपिशब्दादंतःपदिकस्याभाव उच्यते ब-ध्यमाणेषुदाहरणेषु अजितीयोदीक्रीक्षे मध्यनिषने ऐन्द्राक्री-श्चे पुरोजित्वां पुरोजितीसीखायोदीतिचाभवति । अविपरीता-यां माधुच्छन्दसे (वपरीतायां माधुछन्दसे विश्वब्दः अदृद्धो-प्याभवति अवरिवः सन इन्द्रायां मार्गीयवे अञ्चामध्यमायां मार्गीयवे वरिवइत्याभावः अजिरस्त्रारपेर्णे अयानिश्चन्नान्त्या-यां स्वारसीपर्णे अविताजरीत्याभावः अपदिन्तपदिष्ठनोगि-हाविष्क्रते अहाविष्क्रते त्वशस्त्रतोमदि स्वादिष्टयामदिपरिस्वानो-गिएतेष्त्राभावः अधिकाविश्वनेत्रितेत्तरे अधिकार्वे अधिकार्वेतिय-न्तवे इत्याभावः ॥

इति पुष्पसूत्रभाष्ये तृतीयस्य एकादशी कण्डिका ॥ ११ ॥

१९६० अपदान्तश्चाभवति अन्तः पदिकानामाभाव उक्तः । अथे-दानी पद्गान्तापर्याभाव उच्यते अमातेग्रेतमद्यायाङ्कपश्चे अस्त्र-रताकपश्चे अग्रेतमद्यायां अस्यामात इत्याभावः अध्येनीवा-

तायां पृष्ठजमवर्तयोः पवन्तेभिसोमायां मैधातिथे नि-इक्तत्र्रुणसाम्निवृषो अचिकायां परीतायां च परि-स्त्रवा ऽधिसोमउष्वावाम्रे सुष्वाणायां चान्धीगवे ऽभिषित्रीयेचोक्तः कृपेस्वासुनैये विद्इन्द्रसुतायामुन

रोत्तरे अउत्तरे वारवन्तीये स्वासु वन्दध्याइत्याभावः अज्ञीये स्यन्दते कुण्नतेचर्पणीरधीत * यज्ञायज्ञीये पुरोजिद्वितीयायाँ परिप्रस्पन्दत इत्याभावः तथा अन्त्यायां पूर्वोत्तरयोः अयं पूर्वात्तरयोः सोमासः कुष्यतेयः पञ्चवर्षणीरिति च । अभिनि-याणितृतीयायां अभीरऋतस्य दोहनाअनुवातावीत्याभावः । प-रित्य ऐहर्यतमथमायां योदेयां विक्ताइत्याभावः ष्कृते बरिवोधायां * स्वादिष्ठोत्तमायां हाविष्कृते पर्वहत्याभावः *तुन्यभिनः कौत्से अभीनोवामथमायांपेडकौत्से तु विष्णुस्न-तायां पृष्ठाजमद्ग्रेरभीवर्त्तयोः । आयिर्ज्ञीबोधिसधमाद्येवधेइत्या-भावः *पवन्तेऽभिसोपायां पैघातिये भैघातिये अभिसोपाद्याः र्यापवन्तेमद्यभित्याभावः अनिष्कृत्रेक्णसाम्नि वृषोअचिकायां अ मुज्यमानवृतीयायां वरूणसाम्नि निष्कृतमित्याभावः अपरी-तार्याः च परिस्नव अवरुणसाम्न्येवपरातोषिद्वितीयार्याः चूनंषु-नाने।अविभिः परिस्रवेत्याभावः अअधिसोमउष्वावाम्रे सोमः ष्ठवान्त्यायां वाम्रे अधिष्युभीत्याभावः श्रमुष्वाणायां चांधीगवेश्र आंधीगवे सुष्वाणासोन्येतिअस्य चाभावः च्वाब्दाद्धिवा-•देश । अधिन्त्रचीतिः **अअभिनिक्षीयेचोक्तः** अभिनित्तीयायां च यज्ञायक्षीये अधित्रपृष्ठेसाभावः *कृषे स्वास नैये स्वास नै-यातिथे दिनीयायां यदारुमेरुवामेश्वातकेक्चप्हत्यामात्रः अदि-

क्रुंशीय मधुनिधनेत्वशिचसुष्वाणायां यिन्तवेपुरोजि-त्यां प्रतेशैलण्डिने पातवेनौस्रुंहिते शस्तयेतन्त्वा-मदायां भारति गविष्ठयेभियुच्यावने दिवेत्वाष्ट्रीस-मनोः सहस्रधारायां मादेनौरेवतीष्वेतिष्यमायांमहा-नाम्नीष्वभिद्यते तदिदासतृतीयायाम् ॥ १२ ॥

इति सप्तमः प्रपाठकः॥

दहन्द्रस्तायासुद्र्णं विषे ॥ इन्द्रस्तायासुद्रवणं विवेद्द्यस्येत्यान् भावः अप्युनिधनेन्वाचिस्रु व्वाणायां ॥ सोमाः प्रवेतायां मधुवचुन् विष्वानागोरिधत्वचीत्याभावः अयिन्तवेपुरोजित्यां ॥ युव्युविधन एव पुरोजित्याद्यायां सुतायमाद्यिन्तवइत्याभावः अपते शेखिण्डने ॥ शेखिण्डने पत्रआश्विनीति पते शब्दस्याः भावः अपति वेते सिण्टेते ॥ स्वादिष्ठाद्यायां सिण्टेति इन्द्रायपातव-इत्याभावः अवात्वेते तेत्वामद्यायां भर्णे हिते ॥ अविक्रद्रद्विषाही र-रिसंत्यायाणं सिण्टेति एव तव प्रशास्त्रयायां ॥ शाविष्ठयेभिद्युच्यावने ॥ अधिसुत्तियायां गविष्ठयेत्याभावः ॥ दिवत्वाच्याने ॥ सहस्रधारायां ॥ स्वाद्योस्वाद्यास्वादे ॥ सहस्रधारायां ॥ स्वाद्योस्वाद्यास्वाद्यामावः ॥ स्वात्योस्वाद्यामावः ॥ स्वात्याद्यामावः ॥ स्वात्याद्यामावः ॥ स्वाद्योस्वाद्यामावः ॥ स्वाद्योस्वाद्यामावः ॥ स्वाद्योस्वाद्यामावः ॥ स्वाद्योस्वाद्यामावः ॥ स्वाद्योस्वाद्यामावः ॥ स्वाद्योस्वाद्याभावः ॥ स्वाद्योस्वाद्याभावः ॥ स्वाद्योस्वाद्याभावः ॥ स्वाद्यामावः ॥ स्वाद्याम

ाइति पुष्पसूत्रभाष्ये तृतीयस्य द्वादशी कण्डिका समाप्ता ॥ - विश्वाद्वित्तीयः प्रपाठकः समाप्तः ॥ ३ ॥

The backs with the later of the

यकारे च प्रत्यये वृद्धमन्तः पदे तित्वव्यमाभवाति यच्च पकारसंयुक्तं विकृष्ट ऐस्तौषे मिन्नमिव प्रारेश्या था ऐसोमा २ विचवात्वा २३ या एवं जातीयानि न-र्थं महस्तवानायां कए बब्रुहति रहस्ये च ब्रुहति नर्यः सनोहरी शायामित्यन्न वैन्ने वान्ने च परीताया-मन्त्योधनीयामुद्धद्धार्गव ईयतु स्विमंद्रप्रतृति दिव-स्यन्नाभी वर्ते पीयंत्यन्नानृन्य दितीयायामामहीयवे पी-

#यकारे च प्रत्यये दृद्धवंतःपदे तालव्यमाभवति यच यकारसंयुक्तं विकृष्ट्रिंशी ३ वेमित्रमित्रमा १ यांसोमार्थवे-दैशवा एवं जातीयानि अन केवलं हादी स्तोभे पत्पय आ भवति यकारे च प्रसये दृद्धमंतः पदे ताल्यमाभवति । यका-रसंयोगे च योविकृष्टो यकारस्तिस्य प्रत्यये आ भवति तदुदाहृतं अन रथ्यं महस्तवानायां कण्वबृहति अ उत्सर्ग्रेपाप्ता-नामपत्रादेशितिष्यते त्वापिद्धितितृतीयायां कण्वबृहति । गाम-इव ७ रध्यमित्यनाभावः अरहस्ये च बृहति अत्वामिद्ध्यंत्यायामेव रहस्यविषये बृहति गामश्व ७१६पीमत्यनाभावः अनर्यः सनीह-रीणायामित्वत्रवेत्रे अगोमन्नद्वितीयायांत्रेतसत्त्रेवसत्त्वेतर्यनान भावः अवाम्रे च परीतायां अपरीतोषिप(रीतोष्याद्यायामिति) म-थमायां वाम्रे दधन्वाश्योनर्य इति अनाभावः अअन्त्योधर्त्ताया-मुद्रद्धार्गवे अधिप्रथमायामुद्रद्धार्गवे हरिःसृजानोअत्योद्दसना-भावः अईयतुरत्वमिन्द्रपत्ति व्वित्यत्राभीव त्रें अत्विद्रपत्ति सम्य-मायामभीवर्ते तुर्यंतमीयतारित्यनाभावः अपीयंत्यभ्यात्वयद्विती-यायामामहीयवे अञ्चातृ व्यद्भितीयामामहीयवेषीयति ते इसना- यन्तवेमानहर्द्वायां बारे स्फिर्यं माने मबृहति हीय-यमहेनोरेयावीजीये त्तृतीयमृतस्य जिह्वायां ना-भवति सर्वत्र जीये त्वाभवति पदान्तश्चाभवति श-भणि प्रदे जीये काण्वे रन्ता स्वरे च वियस्ता रुद्धम-प्याभवति प्रियः सृनुण्वेतरे संमील्ये जिह्यनकृत्व्य-

भावः अपीयन्तत्रेमानइंद्रायां वारेश रेवां इंद्रांत्यायां वारवन्तीये मा-नइंद्रपीयन्तत्र इत्यनाभावः अस्फिर्यमाभेमबृहति माभेमद्भिन-यायां बृहीत सरव्यामनुहिष्करवित्यनाभावः अहीयपहेनोत्त-रयोर्ताजीवे श्रायोत्राजीये सान्यु छत्रहीययोन्थीं नहीय इति चा-नाभावः अतृतीयमृतस्य जिह्नयां ना भत्रीत सर्वत्र अअ-भिभिद्वितीयायां सर्वसामस्य नामतृतीयपित्यनाभावः अज्ञीये त्वा-यज्ञायज्ञीये तु नामतृतीयज्ञाब्दस्याभावः अपदा-न्तश्चाभवति 🗱 इदानीं पदान्तीयस्याभावउच्यते । यकारप्रत्य-यस्य यदुत्तरत्र बस्यित अवार्माणपदैत्तीये अ पदैवोत्तीये-द्वितीयायामक्षरसंसर्गे णिकारस्याभावः णा २ या ३ अकाण्वे रन्ता * काण्वे वयमुत्वापथमायां काण्वानुक्थेभिर्जरन्तहति तेशब्दस्याभावः अस्वरे च वियस्ताक सुपन्त्रानतृतीयायां पः योनिधने स्वरे वियस्तस्तम्भेति पदान्तः स्याभावत्वा ३ या स्त-१ स्तं १ भरो २ दसा ३ ऋ ३३ हो३३ पदान्तस्ययका-***अरुद्रमप्याभवति*** इदानीमदृद्धस्य पदानतस्य तालक्यस्याभाव उच्यते । यदुत्तरत्र वक्ष्यते अधियः स्नुर्वतरे * प्रसोपदेवतृतीयायां कण्वरथन्तरे प्रियः सुनु-वितिमस्तावे अनाभावः। मा २ यः १ अत्रइकारस्याभावः। पदान्तरे त अनापानः । पकारेसनु १ न १ म १ जि १ या ३ र्वयाधिया ग्रहणाध्यैनौवारे प्रथमे प्रवस्तदा सुज्ञा-नेद्रदाशंकुनि विष्ट्रया वाचः साम्नि वयुनावासिष्टे दिवियज्ञायथोत्तमायां बृहति कृत्व्यास्तौरश्रवसे॥१॥

ॐवौकारयोरनन्तरस्वरनीचांचयोः अत्र इकारस्य पदांते यकारः असम्मील्येजिह्यंनकुत्व्यक्वाधि-या * संगील्येषुरोजितितृकेदीर्घाजिह्नं-दुरझ्योनकुत्यः इवाच्याघियेति पदांन्तानामाभावः ॥ द्वा २ य १ माना २ त्र। त्वा ३ या २ था २ या १ घा २ या १ इकारस्येपदान्ते यकारे अग्रहणाध्यैनोवारे प्रथमे अहि वारवन्तीये योनी वंदध्याइसाभावः । ब्रहणाद्वदस्यापिभवति । पराणि च उदाह-रणान्येवंद्रपाण्येव निपायन्ते अपवस्तदा सुज्ञाने* पनस्वदेववीतयाद्यावांआभावः । ग्रहणादपदान्तस्य रुद्धस्याः क्ष्यद्भवाक्तिक त्वर्णहाद्भवायांशकुनिनिपातः ***विष्ट्या वाचः साम्नि* अभिद्युम्नतीयायां वाचः** साम्नि जिन्नताविष्ठय इसामावः अवयुना वासिष्ठे । अवा-सिष्टेद्वितीयायां आवयुनेष्वित्याभावः अदिवियज्ञायथोत्तमायां-बृहति असूर्यं अरोहयोदिवीत्याभावः अकृत्व्यस्तौरश्रवसे अ संखायोदीत्यत्रइन्दुरद्योनक्रत्व्यइत्याभावः । ध्येनीवारइत्यार्ध्य निपात्यन्तइत्यक्तम् ।

इति पुष्पसूत्रभाष्ये चतुर्थस्य प्रथमकण्डिका समाप्ता ॥

्राः अत्रोकारयोरनन्तरस्वरनी त्राद्ययोः प्रत्यययोः सर्वं दृद्वमामतः स्यन्तलोपश्च यथा अरनाम्मेधेष्टमवाहानेहवसाधेषु तकुच्छैयतिवद्यीः स्योक्ष्यः स्वाच अकारश्च अर्वोकारोः तयोरोवोकारयोः अतः सर्धः वृद्धमाभवत्यन्तलोपश्च प्रथामरनामें वैद्यवा-इतिह्वसाभेषु निकृष्णचेतिविशीययोरशापनादा रागाः स्वःपृष्ठतैयातिथरइमषु संगुभात्न इत्यत्राकृपारे दू-रेदृविराद्युदैव्ये तकारः परिस्वानायामेध्यवाहे म-कार् कार्च्यशामन्तयो रापृष्य्भेसेचे रथीनामें वे

न्तरे स्वरे याद नीचादिभावः । न समयथापि । तथाप्यानन्तर्य-मुप्पचत इति अतोनीचाद्ययोशिति विशेषणम् असर्वे दृद्धमाभवति अन्तलोपश्च यथाभरनार्वेषैध्मवाहानहबसाध्रेषु नकुच्छपैतानशीय-योः क्ष बद्धमदृद्धं च तालव्यं पदांतीयमपदान्तीयं च सर्वप्रहणात । खदाहरणानि सौभरे वयमुत्वादिषु । नाम्भेंभेहीन्द्रं अधाहीन्द्रादि-षु ार्वेध्वबाहे परिस्वानादिषु । निहवे परिस्वन्हादिषु । साधे प्रमुन्वानादिषु । नकुत् । आनीविश्वान्त्यायां भेश्येतसदीविशीय-योः । असिसत्यईवानक्रदिवि अअथापनादाः अपूर्वलक्षणमाप्ता-नामपत्रादा वर्त्तिष्यन्ते अरागःस्वःपृष्ठनैयातिथरदमेषु अस्वःपृ-छादिषु रङ्ग एव भवाते । नामावः । तवाह् असोममथमायां परि-भी अरतीति । तथा नैयातिथे वणहाद्यायां, तथा पार्श्वरक्मे इन्द्री-महातृतीयायां । अस्मा १ इन्द्रवसानिति असंग्रभात्न इत्यत्राकृपा-राज्याकूषारे संग्रुभायेत्यनाभावः #दृरेहावराट्सुदैच्ये # अर्जिननराद्यार्था बामदेच्ये दूरेहइत्यनाभावः अतकारः स्तानायामेध्वनहिक पवित्रे सीमोअक्षरदितितकारस्यानाभानः क्षा २ ए २ दो ३२३३ वा ३ अत्र तकारस्यानाभावः । रेफ-स्वैबभवति । वामसये अमकारः कार्चयश्वतयोः अभीनी-वाद्यायां कार्त्तपरो रिषमेषेमियमकारस्यानाभावः समंते च पुना-नाद्वितीयायां मधुषियं इत्यनाभावोमकारस्य *आष्ट्रच्चच ऐसेचे *

पायश्चितेषु पार्थरदमे स्वास्त्राःकारवर्ज मोकारः सः खायः सोद्याक्तये मदायनोनवे वायुमारोभासे मन् हा पश्चरातिवाद्यो सर्थमरोनेये सुषावसोछंदसद्वैग-तयोः स्तोभो गोद्वीगते सोमसुज्ञाने सुवनोटते

उत्सेषे / पुनानः सोतृतीयायां आष्ट्रच्छचंघरुणमिसनाभावः अर-थीनार्मेषेपापश्चित्तेषु इन्द्रंतिक्वाद्यायां मायश्चित्तेषु नार्मेषे स्थी-नामितिमकारस्यानाभावः अपार्थुरक्षेस्वास्वाःकारवर्जम् स्वा-सु पार्श्वरक्षे आभावमतिषेषः । आःकारवर्जीप्रयाइन्द्रस्येति-निया इसस्य आःकारस्यआभवति ॥ वामत्यये व्यंजनस्य जल्मणोरिच अनाभावः। उपातीयस्याक्षरस्यैव आ-भावो भवति नचानात्रोकाचानुति अओकारः अवस्यमाणेषूदा-इरणेषु ओकारस्याभावमतिषेधः असलायः सोशात्त्रयेअ बात्धे गौरीविते संखायः सो इत्यनाभावः ओकारस्य अपदायतोनेवअ सोपउष्वान्त्यायां मानवेपदीपदायतो इति ओकारस्यानाभावः। अत्र ओकारस्यअकारेमत्यये अनाभावः अवायुमारोभासेअ पवस्वदेवाद्यायां भासे वायुगारोहद्दत्यनाभावः अमहाश्चरतिवादोश्च कईनेदमध्यमायां बाबोमहा ७ श्ररतीति प्रतिवेधः असूर्यमरोनेयेअ नैयातिथे इन्द्रमिदेवनातृतियायां इदः सूर्यमरोइत्यनाभावः असुवार् वसोछन्दसद्वेगतगोः अमाधुछन्दमद्वेगतयोः परीतोषिपथमावा अ-नाभावः । ऋतोभोगोद्वैगते द्वैगते परीतोषितृतीयायां श्रीणं-तोगोडस्यनाभावः तो २३ गे ३२३३ ऋ २ हो २ वा २ प २२ चकारस्योकारः रिक्रसोमसुज्ञाने अः पनस्वाद्यायां पश्चमान्तसोम र इ-सनामातः । माधुमा २२ मी २३३२ ऋही २ वा २ हुकारेपी-कारे अभुवनोटते अपेटते अस्यनवातृतीयायां पुनानी भुवने इत्यना-

विनोबोरसे वे जबे भेतुनसर्वज्ञा भवति ग्रहणादा स्वत्यु-भूषं स्वासुमैधातिथे नः सुवारं प्रथमे प्रियः स्नुई-गतगों गवयो रिंदुगैं तमसाधयो रकूसिष्ठपियेयदिंद्र-चित्रायाणे शिशुणसर्वत्र ॥ २ ॥

ऋगंतीयः स्पर्धः प्रथमः स्वरो नामि विसर्जनी-

भाव: 1 अधिकोविात्सेवेअ उत्सेवेपिवासुद्यायां आधिकोविोइत्य-नामावः। जारपार२३१ नींबी २। ऋर रही र बाइ हो १ दकारस्यअकारः अजनर्णे तु न सर्वत्राभवति * इदानीं अकारस्याभावप्रतिषेघोवित्ताच्यते। यथानाम्मेधेअध्मह्याद्यायात्रम्।-ता २ क ३ इत्येवमादीनि अग्रहणादाभवतिं ओवर्ण त न सर्व-त्राभवतीत्यस्यापवादोवात्तिष्यते वस्यमाणेषुदाहरणेषु अउभय्ध-स्वासुमैषातिथे * मैघातिथे स्वास्त्रंत्यायां उभयंकरामित्याभावः वि १ है र व १ पर्भतं ने ने र ऋ र हो ३ अत्र ॐकारस्य अ-पदांतीयस्यऋस्तोभेषत्ययेआभावः क्षनः सुवारे प्रथमेक वारवन्तीये मन्त्रानः सुइत्याभावः अपियासुनुद्वेगतगागवयोः प्रसोमदेद्वि-तीयायां त्रियः सुनुरित्वाभावः अइंदुर्गीतपसाध्रयोः अइंदुरश्वइ-तिगौतमसाश्रयोरनाभावः अञ्जूतिष्ठांमये पदिन्द्रचित्रायाम् य-दिन्द्रचित्रायां वासिष्ठामयेअकूपारस्यदावनाइत्यनामावः। आ ३ का हे तु हैहेरर वा र। अन्नसकारस्य अपदांतीयस्य स्नामत्य-ये अधिग्रारं सर्वत्र किस्रोवाचद्वितीयायां सैंधुक्षितादिषु मर्ज-यतीर्दिनः शिशुमितिसर्वत्रापेवति ।

इति पुष्पस्त्रभाष्ये अष्टमस्य द्वितीया कण्डिका ॥

भवति, तत्रत्वीहोसञ्दरः मधमात् कृष्यते सदा २ दी २३ हिया

यद्वनाध्वति तत्रत्वीहोशव्दः प्रथमत्कृष्यते स् दादी २३ हियामी २३ स्तियोरी २३ एवंजातीयानि देव्ये त्वन्नगंतीयः स्पर्शः प्रथमः स्वरोनामि विस् र्जनीयश्च नाभवति तत्र त्वीहोशव्दः प्रथमात्कृष्यत आविताजराधिहृतृणामी २३ आ २३ हूंमहिश्रवस्यवा प्रायुभायिरी २३ तुरीयं त्वा भवति शिशुं देव्ये सच-मानः समुद्रंतुरीया ३ औहोहाइ रहस्ये त्वृगंतीयश्चाः न्गंतीयश्च स्पर्शः प्रथमः स्वरोनामि विसर्जनीयश्च नाभवस्यृगन्ते त्वेव प्रथमकृष्टस्तोम इलांद्दितीयाः

मी २३ स्तियो २३ री २२२ एवं जातियानि अविकारयोरित्यनेन प्राप्तस्यापवादः ऋगंतेभवऋगंतीयः स्पर्धः । प्रथमः
स्वरो यः नामि परश्च विसर्ज्जनीयः सर्वत्र ना भवति । तत्रत्वीहोश्रद्धः प्रथमस्वरादारभ्य कृष्यते । उभयत्रापि तदुद्दाहृतं रीरवांधीयवद्विद्दिकारेषु अदैव्ये त्वनृगंतीयः स्पर्शः प्रथमस्वरो नामि
विसर्ज्जनीयश्च ना भवति तत्र त्वौहोश्रद्धः प्रथमात कृष्यतथा ३
विता २ जरा ३ इत् णामी २ आ २३ हुमहिश्रमस्यवा प्रायुभा
इरी २२२% तदुदाहृतं स्वासु वामदेव्ये एदुमध्येरिति च वापदेव्ये अतुरीयंत्र्वा भवति शिशुंदैव्येसचमा नः समुद्रंतुरी २ या
३ ऋ २२ हो २ हा ३६% दैव्ये त्वनृगंतीय इति प्राप्तस्यापवादः । तदुदाहृतम् अरहस्येत्रगंतीयश्चानृगंतीयश्च स्पर्शः प्रथमः
स्वरोनामि विसर्ज्जनीयश्च नाभवति । नामि परश्च विसर्जनीयो ना
भवति । आसीष अभिसोमयद्यावायदिन्द्रवादिषुः ह्रचेषु अन्तरिक्षे
अश्वराज्यस्त्रेवः प्रथमकृष्टस्तोभइलांदिद्वियायां अस्यान्तः इलां-

यां नृतीयादिन्यामीहोवायां चतुर्थस्थोवृद्धः प्रदांतः सर्वत्रामवति यथास्यविद्युमकान्वासिष्ठेषु इयैत-बारयोश्च तत्रापवादा रागोग्नेवृह्ति मत्स्यवृह्ति-स्सरः प्रत्युवृहत्ययोऽग्नेवृह्तिजुष्टो यज्ञाष्टाहत्पूर्जी ऽयंपूषावृहतिगावः इयेनोत्यः सिष्ठे वृषोचायास्येवृषो

दृद्धितीयायां मधमस्वरादारभ्य कुछे स्वरे प्रस्तये ना भवाते। पूर्णांसद्शितं ऋतुमिति अतृतीयादिन्यामौहोवायां चतुर्थस्छोत्रद्धः पदान्तः सर्वत्राभवति यथास्यशिद्यमकान्वासिष्ठेषु देयेतवारयोश्रक्ष तृतीयस्वरादिभ्यां औहोवायां प्रसयभूतायां चतुर्थस्वरस्छो-द्यदः पदान्तः सर्वत्राभवति । रहस्येचान्यत्र च । यथा अस्यभे-र्थाज्ञश्चक्कानं अकान्समुद्रतृचेषु वासिष्ठ अभिमवादिषु वच्येते स्वासु च वारवन्तीयादिषु अतत्रापवादाः क तत्र तस्यां तृतीया-दिन्यां औहोबायामपवादा विचयन्ते श्रागोग्रेबृहति अग्रेवि-वस्वाद्यायां बृहति अद्यादेवाण्इति रङ्ग एवेतिनामावः । अत्र स्वाभाविकदीर्घात रङ्गण्ड भवति नाभावः । यथाद्धन्वाङ् इति दर्भनाव अमरस्यबृहतित्सरः अमरस्यबृहतिपात्रस्येव हरिवोमत्सर इति सन्ध्यगीत एव नाभावःययार्वेकेतथेव अप्रत्युबृहत्ययः । प्रत्युबृहति अपोमहीत्यनाभावः अअग्रे बृहति जुष्टः ॥ अग्रेविव-स्वायां बृहतिज्ञष्ट इत्यनाभावः । अयहाबृहत्यूर्जः अ यहाबृहति ऊर्जीनपातिमत्यनाभावः पूर्वे सन्ध्यगीते अअयंपूषा बृहतिगावः अ अयंपुषाद्वितीयायां गानोपदाइसनाभावः । अत्र संध्यगीतं न बिचते मा २ वो ३३३ अध्येनोऽसः सिष्ठे वतीयादिन्या-मेव असाविसोमत् चेश्येनोनयोनिमन्टयोनम् इत्यनाभावः । अत्र संस्थानीतं न नियते अनः । अञ्चलोचायास्ये द्वो२२२ ३४ औहोबा इन्दोच स्वः पृष्ठईदो २४ औहो उ चर्ण तु न सर्वत्राभवति प्रहणदाभवतीं कुस्तिक वृहति शिशुएंसर्वत्र ॥ ३ ॥

जिकारोन्तः पदिकोग्रहणादाभवति नमो घोव्यं चारनायिनमा २३४ औहोवा नालव्यं च ब्रितीयात्कृष्टं नालव्य एहायिश्वव्यक्षाभ-चत्योस्तोभेष्रथमादौप्रत्य येश्रिया ३ ई २६४ बाहा औहोबा श्रिताभेष्रथमादौप्रत्य येश्रिया ३ ई २६४ बाहा औहोबा श्रिताभेष्रथमादौप्रत्य येश्रिया ३ ई २६४ बाहा औहोबा श्रिताभेष्रयमायास्य मुज्यमाना दिनीयायां प्रमीतमुदाहतम् श्रुव्दो २३३ औहो नवाह ऐसोमार्थायां स्वः पृष्ठः प्रगीतं एव वदाहृतं श्रुवर्णतु न सर्वत्राभवति ग्रहेन्याभवति । ग्रहेन्याभवति वह्यमाणेषु श्रंदृश्चिक बृहाति श्रिक बृहाति सत्य इन्दुर्णित आभावः । श्रिवायु ऐसर्वत्रश्च विद्यं सर्वत्राभवति वृतीया-दिन्यां सर्वत्राभवति वासिष्ठादिषु ।

इति पुष्पसूत्रभाष्ये अष्टमस्य तृतीया कण्डिका ॥

अभिकारोऽन्तः पदिकीग्रहणादाभवति नमोद्योव्यंचाग्रा ३
यि नमा ३४२ आहो २ वा २ तोमधा ३४ औहो २ वा ३
छव्यचं अतृतीयादिन्यामेवाधिकारात ॐकारेान्तः पदिकोग्रहणादाभवति । वन्दध्याअग्रिनमोभिः । स्थात्वावतोमद्योन इति
च वारवंतीये ताळव्यं च तृतीयादिन्यामेव । यथा तन्तेमदाद्यांस्वयोः हरिश्रियमिति । द्यपनीरयोजयादिवेदिवे तथा श्रुधीहवास्ययोश्चि किञ्चन्मनसंधिषुक्षण्यस्यपुरुषेति न अदितीयात कृष्टे
ताळव्यश्रहाइबाब्दश्चाभवसोस्तोमे मधमादौ प्रस्पये श्रिया ३३
च ३२२ मा ३ हा ३ ज २२ हा १२० जहा। ३२ हा

३ वे ३ हा ३ वे ३ हा ३ हा यस्वासुनकारः आय-तीयेदानाया ३ बोहुद्या क वे २३४ वाह्यकारम-कारी बहु दिण तिसवास्वर ऐसर्वमा भवतियास्तो भेष-स्वयंवच अनाद भिन्नत्ये वंजातीयानि मायिते वचा २ या २३४ औद्दोवा बानादमा ३ या २३४ औद्दोवा और्णायवयोस्त्वो भवतिकविकती २ या २३४ औद्दो

द्वितीयात स्वरात कुष्टं ताल्डव्यं हाइशब्द्वयाभवत्योस्तोभे प्रथमादौ प्रत्यये तदुराहृतं । सस्ताप आदैत्रोदासे । ग्रीताने च । अत्र च चौताने उपोषु अभेदपागिदितिपादवर्गसंज्ञाभितिद्विकौधिकतः ऋचि नित्यं सोमेतिमोषु उपोषु जाहोहा ३ हा उही ३३ भेनुवेच कनहक्रभे दथात् अक्षरामत्र इति वचनातः । अक्षरातः प्रकृतीतः उभेभवत इति नदुक्तंभवतीति अस्वाग्ननकारः श्रयेतीयदानायं-३ ३ वो २ हुं ३ दया २२ ऊ ३३२२ वा ३६वासुश्राय-न्तीये स्रोभमत्ययस्य नकारस्य छोपः । मनोदानायचोदय-त्रिति अधुकारमकारी च दृष्टिण अ तिस्मिन्दृष्टिगयुकारमकारी-**द्धरतोभमत्ययौआभवतः । इन्तिष्टत्राणिदाश्चमकारं अभिमवः** सराधनमिति । अत्तिबात्स्वर्ण्सर्वेनाभवति यास्तोभे प्रत्यये बचर्श्वनादभन्नित्येवंजानियानि पा ३३ यितेवचा २२ या ३२ २२ औ २ हो २ बाबा २ ना २ दमा २२ या २३२२ औ २ हो २ वाक्षत्मिवास्वर्भमर्वमाभवति यास्तोभे प्रत्यये तदुदाहृतं त्वमङ्गप्रवार्णमायां त्रैककुमे अभौणीयवयोस्त्वोभवातेकविकतो २२ याः २३३३३ अ २ हो वाः ऋतात्रघो २२ या २१२२ औहो श्वा अपिनिष्टयो २ या २३३३ औहोता अपिवयोस्त-रिसर्वारस्वराचा स्तोभे प्रत्यंचे आभावपास्त्रअभवाने। सदुदाहृतम्।

वाज्ञतावृधो २ चा १३४ औहोवायनिष्ठयो २ चा २३४ औहोवा चरेवारेहत्यां ७ सर्वे भ्राचीहवायां स्तोत्रभ्यश्ची कारोंतः पदिको ग्रहणादाभवत्येकारे-हकारयोः प्रत्यययोः कावयामवाञ्चसोमसामसुनाम-वृताद्द इयमधिराए ५ दुरितासा २३ ए ३ सुषा-हो २ इव साहो २ हायेनो नया २३ हा अधिगवि-स्यञ्जाचत्वमौकारेप्रत्ययेरियष्ठे ऽवृद्ध ऐसर्वमाभवत्योहो-

अचरे बारेइत्यां अवारवन्तीये बृहत्यां चरेसंघातविषये ओमवति च रखेबोके । चराजासो २२२ हा है ई उदाहरणान यज्ञाप्रयन मार्था इराचदक्षसोहापि । तथापनामथमायां ऊर्जीनपातमाहृबोहा-यि असर्वर्णश्रुषीहवायां रस्तोत्रभ्यश्रक्षः श्रुवीहवायां चाब्रह-त्यामीप चरसंघातविषयस्योभावः इन्द्रयस्त्वासपर्यतो ३ इन्द्राः २२ हातृस्तोतृभ्यश्च स्तोय ३ भ्यो ३२ ३३ हा ३ थि %अ कारोन्तः पदिकोग्रदणादाभवत्योकारहकारयोः प्रस्ययोः का-वयामवास्रसोमसामसुनाम ३ तृता ३३ इयमधिराये २३ दुरि-ता ३ सा २२ प ३२ णसुषा २ हो यि २३ वत्सा ३ हो ३२ इवेनोवा ३ हो पूर्वे छक्षणमेवाधिकियते । आभावप्रासिक्का-नां पानद्वनत्वात् ओकारः सन् अन्तः पदिकग्रहणादाभवत्येकाः रहकार्योः प्रसम्योः तदुदाहृतं ऐडेकावे एडेयामे च अमिनि-याणि असाविसोमयोः। वाम्रे परीतोध्यां अध्यद्धेंडे च सोम-साम्बि अमान्य ्युमर्भदायां अअधिगवित्यत्रात्वमीकारे अभ-त्यके रिविष्टें 🛠 स्वामसुष्ते ते । अधिगो इत्यत्र अकारेमस्यये आ-भावोत्तिष्ठे अअद्भव्यक्षित्रविमाभनसोहोस्ताभेसस्वरेपस्पये रेवतीनी-औ २ होपाणाजिकाओहो र सा औहो रक्ष अदद्ध अंसर्वमामव-

स्तो भानासुद्धारो गणस्तो भेसस्बरेपत्ययरे नतीर्का औहो प्राणगार्वा शाओहो साओहो नेंद्रस्ते सोनहित प्रविच नस्य हुज्योतिष्कृणा बोदेथा ऐस्रराग अपुदा ब्दं अलांदे रथन्तरे सर्वमा भवति स्पर्शग भारत्यार्वजमोस्तो भेपत्यये ऽदिव-नोर्वतपूर्वे च तालव्य ऐशाकर्षभत्वो ष्ट्रचस्पर्शवर्ज-मस्तो भेपत्यये दृष्णि सर्वमा भवत्यो वायामानंतरस्व-

ति औहोस्तोभे सस्वरे मत्यये अत्वदुरहितं बारवन्तीयादि षु अनेन्द्रस्तेसोनहितेपूनिश्वस्य दूज्योतिष्कुणोनोदेवार्णसुराग-श्चपुराब्दश्रेलान्दे अञ्चनन्तरविधिरपवादः परिषधन्वाया इन्द्र-इतेसोमेत्यनाभावः एह्युष्वार्या नहितेषुप्नावार्या विश्ववस्य प्र-त्युअदर्यायां ज्योतिष्क्रणोति । इमाजवान्त्यायां बोदेशार्थसू-इति । अग्नेविवस्वद्वितीयायां अद्यादेवाण्डेतिरङ्गः पुत्राब्दश्चेलांदे सदर्श तस्य वपुष इत्यनाभावः अरथन्तरे सर्वमाभवति स्पर्शगभ-स्त्वोर्वर्जमास्त्रोभेपत्यये * विषिषध्ये अपवादः । स्पर्धगभस्त्योर्वर्जन सर्वे स्वर्शानदीष्वागभस्त्योरितिविसर्जनीयस्य नाभावः । उदाहर्-णानि एनाद्यायां विश्वस्यद्तममृतन्देव धराघोजनानां । उद्यक्ष-क्षत्रमींचवत् रथन्तरे अअदिवनोर्जतपूर्वे च ताळव्यं अविव-नोर्ज्ञतपूर्वे युनानायां तालव्यमाभवति । अभ्स्तोभे मत्यये अपो-वसानीअर्वतिहाकुपवमादि तालव्यमाभवति शाकर्वभे ष्ट्रचस्पर्भवर्जमस्तामेत्रस्यये अपनस्ववाजसातायां ओष्ट्रचस्पर्भवर्जमे स्तोभे प्रत्यये आभवति इन्द्रापयसीयओष्ट्रचादनाभावः । तुवि मेरिहाण इति स्पर्शत्वादनाभावः अग्रहिणसर्वमाभवत्योवायामन-न्तरस्वरनी चाद्यायां प्रत्ययेपस्ययेक दृष्टिणसर्वमाभवातेपदांतीयमतः

· [6] 137

रनीचायायां प्रत्ययेप्रत्यये ॥ ४ ॥ जहगानेयोनिवत्स्वराः स्ताभाभ्यासाविरामा अ

पंदिकं च । ओवायामनंतरस्वरनीचाद्यायांमत्ययभूनायामिति । इति अष्टमस्य चतुर्थी कण्डिका ॥

उपाध्यायाजातशञ्चक्रतौ भावाभावः समाप्तः । अज्ञहगाने योनिवत्स्वराः स्तोभाभ्यासविरामाः कोऽस्या-भिसम्बन्धः । उच्यते । तालव्यमाथि इत्येतस्मिनसूत्रे उक्तमेतस्। **ऊह्गाने योनिवत्स्वराइत्येतत्पूर्वे वक्तव्यं प्रकृतिमापद्य**ाविकान रवचनंयुक्तिमिति तत्र च मितहार उक्तः यथा अग्निष्ठोपमकरणे मथमं गायत्रं साम भवति तत्रास्यानधिकार उक्तः । ऊहशास्त्रातुः सारित्वात्। ततो ऽनन्तरमामहीयवं भवाते । तत्र च तालव्यस्य वि-कारोद्दष्टः । उचातायि इति उक्तं तेन प्रसङ्गेन तालव्यमाइत्युक्तं । तेन मसङ्गेन सर्व एव भावा अनुपरिक्रान्ताः आभावान्ताः । इदानीं विकारा वक्तव्याः इसत आह । ऊहगाने योनिवत्स्वराभवन्ति-इति पक्कत्यापदेन कृतं जहगीतौ योनिवत्स्वराः क्रुष्टादयः।। स्तोभाश्च तदेशा भवन्ति अभ्यासाश्च ताहशा एक अवस्ति। विरामश्च पर्वाणि मक्कतित्रद्भवन्ति । योन्यापादनं विकासर्थितः ह्युक्तम् । स्वरस्तोभाभ्यासविरामा इति वक्तव्ये विसमासः भूम-क्रतिपर्वनियमार्थ, अन्यसंघातोदेशेपि प्रकृतिवद्विरामः स्यादिति। षथाकर्तृगेतन्त्वादेशः । ऋञनभ्यासस्तुतछन्दसम्ऋ योतिहदभ्यासे माप्ते । अपवादः ा । योनी यान्यभ्यासेनात्वछंदः । संपद्यन्ते गौरीवितादीनि तानि पदान्तछन्दः अनभ्यासेनापनं तस्मिन्पदा-छन्द्रसि चोधंते । अन्यासेनापसं तदाऽनाध्यासः । गौरीवितौः

भ्यासस्तुतछदसं विकाराद्दि प्रत्यक्षपरीक्षाद्य स्तेषासु

दलकोत्सन्नककुभनेलानसादिषु । नैतह्च्यीर्ध्वसद्यनाष्ट्राद्यान मयोनी नाभ्यासः वैतहच्ये उत्तरयोः । और्द्धस्याने सर्वप्व । अ-योनौ आष्टाद श्रष्ट्रे आत्वात्रिश्चीत्विति । एतेषु पूर्वनियमाद्वभ्यासः । मक्रतिपूर्वनियमार्थ अपक्रतादेरपि मक्रतिः । आनुष्टभीरात्रिरिति ववडन्ते इन्द्राणायां स्वासुवत् । अक्षरपरिमाणीनयपार्थे षद्सप्तानि चल्तारि सहस्राणि च पञ्च ज्योतिष्ठोमे अग्निष्ठोमांते संपद् त- . स्मादभ्यास एव योनावेवद्यवैतनौधसापेक्षया अविकारा हि म-त्यक्षपरोक्षादयः 🗱 । ते च आयिथावादयः । योनिच्यपेतंयज्ञ्ञा-नं सर्विकारः प्रत्यक्षपञ्चतिः अतेषामुक्तीनियमः अतेषामाचि भावादीनां विकाराणामुक्तंळक्षणं । नियम उच्यते । योनिव-द्धावउक्तः। अनंतरं चापवादः कृतः । अनभ्यासस्तुतच्छव्दसा-मिति तेन प्रसङ्गेन इद्युच्यते । कचित्मकृतिवद्भावः । कचिद्रा-विभावः । कविदाभावः । कविञ्जापः । एवंछक्षणोऽनियमः । कचिदन्यदेव यथाऽहोमया इति । दैवोदासे इति । कचिद्रदृह्यं-व्याविभावः । यथाईशाण्यन्तर इति । ते च किंद्रवा विकास ये-प्रकानता इति । उच्यते ।

आमित्रं प्रकृति चैन वृद्धं चारुद्धमेन च । गतागतं च स्तोभानां मुचनीचं तथैन च ॥ सन्धित्रत्वतद्वानमस्वमाभावमेन च । संकृष्टं च विकृष्टं च व्यंजनं स्तुमाहृतम् ॥ आभावाध्यातिकाराध्या भावाअष्टाद्वां स्मृताः॥

तेवां भारानां सप्तदशं साधिताः । अतः परं विकारान् सायिष्णामः अअतो अन्ये नियमाश्रयाः पर्वाश्रयाश्रकः अतः

क्तोनियमोते।न्येनियमाश्रयाः पर्वाश्रयाश्र तेषानिः

एम्पोविकारेभ्यः ये उन्ये विकारास्ते द्विविधा भवन्ति नियमान श्रीयाः । पत्रीश्रयाश्च वस्यमाणाः । तदेतत्वतिज्ञासूत्रं अधिकारा-र्थिमसर्थः । तेषां नियमाश्रयाः पूर्वे वितिष्यंते अतेषां नियमाश्र-वाणां अपूर्व लक्षणं वस्वाम इत्यर्थः । नियमानामपूबलक्षणो-भेदः । एक द्वपीमत्वर्थः । आधिन्तादीनां भेददर्शनादुक्तं अवथै-तचतुर्थभद्रातिस्वार्थाणांस्वराणां द्वानरमुचमुचमुद्रः धैनच्चतुर्थमद्रातिस्वार्याणां स्वराणां चतुर्थस्य मथमे। द्यंतरंशना मंद्रस्यद्वितीयः अतिस्त्रार्यस्य तृतीय इति । तदेतत्सांहितीपूपनि-त्तनात्स्वरानुद्हैतिस्त्रीसद्धत्वात् । चतुर्थौदात्तनमंस्वराद्यंगरानुद्हं-तिमागुपद्गीबन्समानपुरुषवचने तृतीयमभृतीनासुदात्तनमः श्चित्स्वरों भवति तमुदृह इसावक्षते । तथा च यहे क्रियत इति । वाराह्वास्तप्रमरायादिषुनमुद्दृहारंभः कस्मादिति कथं च एनारंभ इति । उच्यते विभाग्यत्वात एतेषां सस्तीभाः पादाः मतिकर्तृ भवंति । ते च पादा गीतिः कर्त्तव्या भवति । ते च समानपुरु-षवचने तृतीयमधृतीनां अन्यतमः स्वरी भवति । तस्मादुद्हा-भावः । सस मुच्यते । अत्रत्रारण्येगेयसामान्याद्वयंतरस्तोभाष्ययो ग्यताभावात उद्देषव्योत्तः। मराहे च वात्राब्दस्य कर्षणप्रवित्रिव। धर्मिविधर्मिणोराद्यस्तोभस्याभ्युदृहपद्यत्तिरेव अन्यथा पञ्चासरतास्तो-काविभारवे धर्माविधर्मणी इसेतस्मिन्यक्षे आद्यस्य स्तोयस्याभ्युदृहीन भागोति। अतः अभ्यद्शारंभोवाराहादिषु । दीर्घकर्षणस्य टेद्धिः योनिनद्भावे पाप्ते प्रतिषेधः । उहगीतौ तालव्यादेश्म्हत्याधेकः स्यचित्रभंराधो ज्येष्ठममन्धेत्रांमध्यमामात । तद्हे तु श्रायंतीये यशायद्वीपनैयातिथसौमित्रादिषु । दीर्घकर्षणेष्वान्तकर्षणानीति च

यमाश्रयाणां यथैतं उचतुर्थमंद्रातिस्वार्याणां स्वराणां वन्तरमुख्यमुख्यमुद्धते दीर्घकर्षणस्यवृद्धिनदायात्सि-च्यकुर्वणं गतेरेकारभावप्राप्तायाएकारनिवृद्धिः गी-तीनामंते निघनमेवमादयोनियमाश्रया अथ पर्वी-

श्रुते: । अनंदाया १ तिसवाकर्षणं अनंदाया १ तिसवास्वरे प्रत्यये कर्षणंपतिषेषः। घृतनिधनसांवत्तीदिषु। ग्रामे गेयं चळांगळानामेवैकं इति वचनात् । वैगहन्यदयेसोत्तरजनित्रादिषु । नंदासाददयास्प्र-निषेषः एद्धत्वाच्च गत्यंतं तालक्ष्यमाथि । तद्बद्धामितिवचनात् । अगतेरेकारमावं भूगप्ताया एकारनिवृत्तिः अगतेः एकारभाषपा-प्राया एकारस्य निवृत्तिः । निधनसौहविषगौषुक्तवैश्वमनसा-दिषु । नंदात्सिवाभावोक्तर्षणभवत्येवं । एकारनिष्टत्तिस्तु भवति *** स्तोभानामुद्धारः * । सामांसर्वज्ञामेगेयेषु आरण्यद्योयेषु व**क्ष्य-स्युपरिष्ठात तत्रायुक्तं वाषउद्धारः । नुतोपवीतएभवतीस्थंकुष्टीमत्य-धिकार । इत्याभावे गत्वंतं तालव्यमा इति नतप्तंपमापद्यते गर्चं-तमिति एकारापत्तिस्तस्य प्रकारस्य निष्टत्तिः । तेरम्बयज्ञायज्ञीय । अर्ण्येगोपषु । बक्ष्यभ्युपरिष्ठातः । तत्राभ्युक्तंबोषनुमुद्रारः # ग-अगीतीनापन्तेनिधनं अगणस्तोभे न येषां गान यथावारवंतीयवाम-हेच्यश्र्यानां प्रमिद्धस्त्रराणित्येवमादिषु तृचेषु वार्वतीयस्य व-यज्ञायादिषु तच विशेषयिष्यति अतिस्तोत्रीयमाचिकानि-निधनानीति अप्वमादयोनियमाश्रयाः ॥ शास्त्रांतरसिद्धा अपि मत्यत्ववाः। यथा बृहति रोहमत्यवरोहौ । पद्मायद्गीयबृहद्रन्थतराणां ककुबुत्तरयोः ख्रांसरप्रस्तावानां तृचेषु द्यासरसंसर्गः। प्रथमछं-दः कियाविवेकः । उचासरापधिमित्येषजातिः अथपविश्रियाः अ अअवस्तात्वतिद्वातं नियमाश्रयाः पर्वाश्रयाश्चेति । तत्र नियमाश्रया

श्रवाः कृतस्वराणि परिभिताक्षराणि छन्द-सि तेषामूहे ज्यायसि छन्द्सि यथान्यायमाः वापः कनीयस्यादितो लोपः पर्वणाण्संघातानां च शुर्भदायास्तु त्रयक्षराया उपायलोपोवारे लेयप्रस्ताः

वृदाख्याताः । अथेदानी पर्वाश्रयानः व्याख्यास्यामः स्वराणि वर्वाणि परिमिताक्षराणि छन्दति । अकृतस्वराणि निय-तस्वराणि इत्पर्थः मिलद्धस्वराणीत्येव परिमिताक्षराणि पवाणि छंदडत्यपपत्तिगानं छक्ष्यते वेद इत्यर्धः श्रतेषामुहे ज्यापति छन दिल यथान्यायमावाषः के तेषां पर्वणां छहे स्रोन्यधिकेछदिति यथान्यायमात्रापः न्यायः सूत्र उक्तः । मस्तावमितहारोपद्रवनि-धनानामक्षरपरिवाणं सर्ज्ञत यथायोनिविकर्षेदिति । परिवोषादु-द्वीथ आवापो अवति । शिशुंवामदेव्यवत् । पा ३ जातिशुंभंति-विषंप्रहतोगणेन किंवर्गिभिः का २ व्ये २ ना २ कविः संसो ३ मः पा दे कि है है है। है है। है दूर । अथवा लक्षणन्याया इ चि-पादगीतिर्भवस्यतं इत्याधकत्य अक्नीयस्वादितिल्लापः पद्भेणा-**'** संघातानां अयोनो छन्दसक्रनेछन्दास पर्वणामाघाभागक्षराणां चालोपः कर्तव्यः सर्वातानां आधातां पर्वणां लोपः कर्तव्यः । यज्ञाः यज्ञीये आघे हे पर्वणी ज्ञावसंघातः। सावश्चयत्मतिकृतं वतीयोज्ञासं-इन्यत इति परे च पर्वणि द्वितीयपूर्वादिधिषातंत्राणामिति आदी सं अवस्तिवर्धका लोपः उत्तरयोदिधवेधारादेवावीतष्ठते आध्या पर्वे व आवानामसरायां छोवा भवति। यथा रथन्तरे मस्तावे न तानस्म-स्तातः । तम उत्तरपोर्द्रे अक्षरेण प्रस्तातीतिवचनात अध्येषदाया-इत्रवसराया उपायकोपीवारे अआदिकोपत्राप्त उपायकोपः आ-द्यानापसराणां कोषः।ईषसोनापतदंशस्यसरपन्नोक्षयते।पषत्रसा-

यसहरोष्ट्रिकारो गायन्त्यायायामाष्ट्रकारणियनवदिन न्द्रायास्त्रकारेयास्त्रवादन् काक्षीवनद्यावहेन्य आन् काराकारयकाराभ्यासएनानं वोग्निमिति निश्नने च

कालये सुमस्नावारवंतीयादिषु च । आद्यानामक्षराणां लापश्र एषा ३ वा ३ ह्या इति प्राप्ते आद्यनक्षरस्य पर्वछोपः । तथा वारवंतीये अपु १ इतं १ न १ इत्येषां पर्वछोपः । नन्वा २ ऋ २ हो ३ हा ३३ इतिपर्वेडचारः सुमन्नावारवन्तीये आद्याक्षरछोपः अधुमदा-यास्त्र व्यक्षरायानुपाचलोपोवारे अवादिलोपः पामुख्याचलोपः। आदिकनीयस्थस्य स्तिगीतल्लापः । पनापन्नांतयोवीरवंतीये दे-वर्णराध्येतुतत्रातेतिचवत् । असाव्यर्णशुतृतीयश्चर्याः अलेय-प्रस्तावसहरोष्ट्रविकारः * । कालेयमस्तावसहरोषु सामसु अवि-कारः । सिद्धोपन्यासोविशेषविवसयाः क्ष्मायं याद्यायापादकार-र्णिधनवत् * गायंत्याचायां कालेये आकाराणिधनवत् प्रस्ताः बस्वरो भवीत । चतुर्थस्वर आक्काराणिधनवदित्वर्थः अइन्द्राया-इवरोभवति । काण्यवदिवार्थः *काक्षीवत् उच्चावत् * काक्षी-वते उच्चावत् प्रस्तावस्वरी भवाते । आमहीयववदिखर्थः यस्ते-मदः पतस्त्रदेवादिषु अदेव्यआकाराकार्यकाराभ्यासप्नातंषी-ग्निमितिक वामदेव्यएतादिषुस्वरसंमाप्तअभ्यासः जन्मते जाती हो ह हुमा का नामोहाइतिप्राझोति । उवोकारयोरेकीमाने छोप इति युधा विकार्यद्भिर तमोहो ३ हुंपामा चौँहाइति मकारलोपः एवंपरयोरिप इंहर्वा अत्रआकाराभ्यातः अभ्यासे सति जन ननापातद्वप्रवाते तत उरवं । तहुत्तीयायां अकाराभ्यासवाद्येः न्पापितिपूर्वनत् । अप्रिनरद्वितीयाया दसाय्योयोदमआसानिस-

नित्यमोर्थं गौषुक्तेतृचातायामूने पाशब्दास्यासात् सम्प्राप्तिः कोश्रे च हि शब्दाभ्यासा वर्त्तेचेकारास्याः सात् साहीयग्र्देपुत्रेषु चातः परं पर्वविकारान्वस्थामो

इत्पत्र पकाराध्यासः । सानित्यइति निधने च नित्यमी-र्त्वं सिद्धग्रहणं वैकृतत्राल्लक्षणांतरपरामद्यार्थम् । भेघोषज्ञाइति क्षनीषुक्तेत्वातायाम् नेषाशब्दाभ्यासारसंप्राप्तिः क गोषुक्तेतुज्ञ-नेपादेयुम्नानि मानुवाणापिति वार्वान्दाभ्यासात्स्वरसंपाप्तिः संप्राप्तिवचनाच अन्यत्राष्यूनेपादे/पूरणार्थपश्याः सस्यात । पर्या-ग्रेस्त्रिणिषनेअसारित क्रोंचे च हिशब्दाभ्यासात् के कींचे च पेन्न्नादिहरिभिरिति हिवाब्दाभ्यासात् स्वरसम्माप्तिः। अवतिवे-कारीभ्यासात *। अभीवर्ते च त्वर्षिद्रयुत्राअसीति अन्त्यायां इकाराभ्यासात्स्वरसंपाप्तिः घारणाः तइन्द्रेतिः । असाहीये अग्रेत्वं-नी अन्तवद्वितीयायां धुवत्तमो रथिदा इतिग्र्हेडिवेतदेवोदाहरणं । उद्गुण्यापुत्रेअस्तोभातिश्रितोयुवासाति । क्ष्अतः परंपर्वनिका-रान्बस्यामः। *अथपंबीश्रया इतिपर्वाविकारात पुनः पर्वग्रहणं। किपर्यमित्यर्थः। उच्यते पूर्वत्र पर्वेकादशस्याधिकार इत्यत्र कुत्स्त-ह्य पर्वविकारोवस्यत शत क्रत्स्तपर्वविकारार्थपुनर्ग्रहणं अयदिथि-कृत्रस्वरतः पर्वतद्यथायोनि अजहगीतौ यद्धिकृतं योनिवतस्वरतो भवति । तस्ययोनिवद्वानेमवंछक्षणं तत्त्रथैव भवतीत्यर्थः। यथायोजी नीति सिद्धग्रहणं । कविदुत्पत्तिपर्वीपसंग्रहार्थं यथाआदितो छोप इति नेतत्सर्वत्रेति ज्ञापनार्थ यथा स्वास्वा महीयवे चोत्तमायां तृ-तीय पर्वक्यातुत्वातत्रपूर्वीक्तेन न्योयनआदितोछोपेक्रवेतुत्रयाणा-विति प्राप्नोति अत्रत तृतीयाक्षरस्य लोवन्नचा आदियोनिवष्क्रतः। तथा दैवातिथेम् लायेस्तीवहातेनथमीचेनथमाक्षरस्य हाँदः कृता ।।

यद्धिकृति पश्चरतः पर्व तद्यथायोति स्वर्थिकाराद्य-दन्यत्पवीपद्यते तत्तेनैवोपदेश्याम आमहीयवमध्यमा-यामुग्रं शर्मारिस्माता पश्चरमा कमद्वोत्तरयोरेभिर्व-द्वाप्रवहन्द्रा मायः पुमध्यमायां तु मरामऽग्निष्टुत्रोध-संध्यमायां मागायातां धाजात्स्वरोत्पात्तिश्च प्राक्त्र-हृयसायाः चयेतथसतृतीयायां चाऽनुष्टुप्सु वायिद्ये-

जत्तरयोस्तुः प्रथमेशचस्याभ्यास एव क्रुतः ऋक्स्वरवादिति । अस्वरावकाराद्यदन्यश्ववीपद्यते तत्त्वेवीपदेश्यामः अक्तमतः परं पर्वविकारानिति । तत्र पर्वग्रहणं कुत्स्नपर्वविकारार्थीमत्युक्तम् । त्रज्ञ स्वर्शवकाराच्यद्रन्यत्पर्वादेशादित्यर्थः । तत्रं यद्वैकारिकं प्रवीन पदेक्ष्यत उत्तरम् तेनैव वैकारिकपर्वाण उचारविष्यामः॥ अञा-महीयवमध्यमायामुग्रॐज्ञार्भारिमाताॐस्वासुः ॥स्वास्वामहीयवम-इवमायामुत्र अवार्मार्रारमाता इस्वासु । स्वास्त्रामहीयवमध्यपाया-मुग्रऱ्शमरिरिमाता मापद्यतेरारमारता ३ गारे स्वासु कमक्वोत्तरयोरे-भिवृद्धीमबइन्द्रां *। स्वासु स्वारसाक्षमन्त्र उत्तरयोरोभर्वद्धीमबइन्द्राः पावद्यते । प्रवहन्द्रापवहन्द्रायमादनं इति द्वितीयं साम्त्रि । अआयः षुंगध्यमायांतुवराम् अप्यः पुमध्यमायान्तु साकवदवेएभिर्वद्धी-मरामाषद्यते । यजा ३३ इष्टो ३ ओ ३३ इतिसवाह भारतीन यमथ्येमरा । अअग्निष्टुक्रीधसेध्यमायां मानायतांत्राजात्स्वरोत्प-तिश्चपाक्षप्रहृपसायाः भागा अग्निष्टुत्सु नीधसे अग्नआयाहीति पर्यमाया भागायता अधिमामापद्यते । योनीः मागायतायक्षरा आसीतमा १ मा २ प १ ते १ इसस्य द्वपापचते । बाहसंस-इति। स इह आधाभवति । अमाबिदेवायां आंध्यस्वरः । हाइत्वा सङ् । अस्वरात्पत्तिश्चपाक्पहूचसाचाः । सुर्वते । अद्येतधसत्

तातयां काषे स्वास्त भिशन्दादकाराणमञ्द्रपत्तायां च बाशन्दे च नित्यमोत्वं पौरुहत्मने स्तोन्नामागायतां जास्वरोत्पात्तश्च प्राकृतस्तायाः॥ ५ ॥

तीयायां च् क्षेत्रवेतनीयमतृतीयायां चापागायता आधापाप्रधते। जास्वरोत्पत्तिश्च माक्पहृयसायाः गाइतरे आ ३ इवमर्साः ह आ ३ एवजास्वरः। अअनुष्टुप्तु वाविद्येतायां अपुरोजित्याद्यांत्य-योः नौधमेत्रायिद्येता तथामापद्यते । योनौ बात्सन्न एषा व्यक्षरा मागायनास्वसाराइएवावाइइवेताद्विपर्न्या पुरोजियाद्यांतयोस्तु मागा-यतालीयः । आ ३ पा ३ एवा आ २२ इन्द्राइवानां २ एवावीह इत्रयेताबद्विपर्वातायोनिधनेच। अनुष्टप्रिवतिबद्धुवचनं ककुप्सुचेति। यथा नौधसस्यषट्ककुमहति अत्र । अकावे स्वासुभिवाब्दादः कारागमञ्द्रप्रायां च बाबाब्दे च नित्यमोन्त्रम् । स्वासु कावेभिन बाब्दादकारागमीभवति । अभिआएतं स्थिते इकारस्यान्तस्थापत्तिः। अध्यवनं स्थित वादाब्दे च निसमोत्त्वमिति । अध्यो ३ वाव्तक्र्वं-सिद्धात इतरथा औवोकारयोरेकीमावे छोप इतिअभोवोतिमामोति यथाअप्रेगीराजाइत्यत्रअप्रोचेतिगीतिः । अत्र कथं ऋकारागमत्वान दिकारस्य अन्तरथापत्तिः(च्या)क्रियते इति । उच्यते । उपसर्गाभावात एवं हि स्परत्यीदव्राजः।नाम्यन्तादुपसर्गा ३ चेत्येकारः । पर्वागस्त्र-मिन्द्रमहावैद्यानस्वतयोश्चेतिनित्यमोत्विमिति नित्यग्रहणं छक्षणान्त्र स्पद्धिनाथिभेषाषेदुहाइति। ज्यो २ तो २ वा २ जुचस्य नित्यग्रहणा म्। अवीरुहन्मनेस्तोत्रामागायतात्रास्तरोत्पत्तिश्रमाक्तरतायाः पौरहन्पने अभिसोपादियु स्तोत्रायोनिस्छा पागायतापावयते । स्तेत्राकदावसोइत्यत्रयोराजायान्तु मागायन्तवाइक्वासः।एषास्तो-त्री सर्वर छे त्वर्थः । वागायता आदिर द्वा। बागायता आदिर्व देत । १ व

पृतिनिति मृतीयदान्ते च दश्चसापतिः कर्षी पृतास्तिविषां पतिः कन्युसमे च जमवर्तेः यमायाण्ट-नोनुमाच दक्षसां पुत्रजत्तरयोनेमिस्त्वका यद्यास्यु-समायामुत्तरा तथा नन्दामयं दासोत्तरयोजेरिस-

र्थः। जास्वरोत्पत्तिश्चमाक्तरुतायाः । अभिसोमादिषु वा इति ॥

अपूर्विनिन तृतीयपदानते च दक्षसापतिः कवीस् । पर्व-विकारान्वस्थामः इति मतिज्ञातम् । तत्र केचिदुक्ता अव-क्षिड्यन्ते । तान्बक्ष्यामः, प्रशिक्तनियोराजादिषु वृतीयपादान्ते योतिरष्टा दक्षता जहगीतो प्रांतः कवीमापद्यते। अपृतारुताद्विषां अ वोराजाद्यायां तृतीयपादान्तं च दक्षमा उत्रद्विषामापद्यते पृतना-मित्यत्र अपतिः कन्युत्तमे च अ उत्तर्भे च पादे योनिद्दष्टा प्रतिः कतीः ऊहरीतौ सर्वत्र उतादिवामापद्यते । रेवत्याविति पृतिः कवीः । अजमवर्तेध्यमायां अरनोनुमाचदश्वसां अजमदश्रेरभीवर्त्ते प्रध्यमायां क्तोत्रीयायां रने।तुमा च दक्षसामापद्यते सुमतीबारनी-मुपाअभित्त्वाशुरमथमे । अपुत्रजन्तरये।नेनिस्त्वना *। उद्वर्शपु-त्र जुत्तरयोः स्तोत्रीययोः नेपीतिनेपिश्चक्रापिनाभवतः। आगोप-विवासमानित्वस्तरमापापयते । त्वसा ३३ तुवा २ नाइइपिश्वाकी-वाईबाभुताव । अयुग्नमायामुक्तरा तया नन्दां अः। इन्द्रस्य यहास्युत्तवायां उत्तरा दितीया तथा नन्दावावद्यते । अअयन्द्रा-सोत्तरयोर्ज्जरिसङ्घातं 🗱 विधीयते अप्रे जरिताविद्यपतिरिति अप् द्वासोत्तरमोः जरिसङ्कातं, राजिदैवोदासे उत्तरमोः स्तोत्रीयमोः ङ्गातं कार्णश्रवसे। त्तरयोर्नुषेजनासदावृद्धाः प्रार्गीयवे मागायताप्रथमोर्चे प्रसोमप्रथमायामस्यप्रताचयोश्र वृषाजिगप्रथमायां च घृतिभवनेष्ठतानुविधत्यत्र स्वन् रागमोहिव बण्दान्दस्य चोद्गावः इद्णसङ्घातास्त्रिद्दुः

पर्वितकारं अधिकपर्वेच्यात जरिसङ्घातमाप्यते जरिसङ्घातस्य द्विनीयं पर्व इयनिरिति जहगीती जना ३ नुपा है त अस्यविधा-नार्थं गामित्वमहाइ इति अभ्यासिवषये अकार्णश्रवसीत्तरयोर्नुषे-जनासदाद्यां कर्णश्रवसोत्तरयोः नुपेजनासदास्तात्रीययोः हेनु वेजना सदारुद्धामापयते । दोमतिभाइभ्योमधुनाइति। अमार्गीयदे मागावताप्रथमोस्रं प्रसोमपथभायामस्य प्रनाद्ययोश्चक्र । मागीवन द्वितीयपादादी मागायता प्रथमोचमापद्यते । कस्मिन्विषये ? उच्यक ते । प्रसीमप्रथमायोगयानयइति । अस्य प्रत्नाद्ययोश्च शुक्रहरहे अव अवरा असीतिच । अहवाजिगमध्यमायां चक्र । हवापनस्त्रीत चीआजिने प्रथमायां मानायता प्रथमाञ्चमापद्यते । महत्वते हति एनेषु च ऋक्त्वरहत्तित्वारमथमोचता । अधूनीनधनेछतानुविधत्य-त्रस्वरागमे।हवि अधितनिधने इद् ऐहानुद्वितीयायां छतानुवामित्यत्र क्यं न प्रामोति । छतानुवौइति विमत्यत्र कथं ? उच्यते । ओबौ-कारयोरेकीभावाद । तेनात्र आकारस्वरआगमी भवति । इविही बार्ट्स प्रत्यये । ओपहीति ओभावः । अत्रीत घुननिधनेखताः वनुवामितिस्वरागम इति वक्तव्ये अत्रेति अन्यवापि स्त्ररागम दर्शयति । अभिन श्रीशुदेन्ययेशिरति । अभिनरतृतीयाया परवौहों ३ वं तौहों इति प्राप्त तथा ज्ञिश्चमथपायां परवौ-को इति पत्नीहो इति पाप्ते त्योहो इत्युक्तवं । अवध्वाब्द-स्प्रकोकांका का ।। वर्णभाव्यस्य उच्चीभावः । इतर्षा स्वरितस्त्रा

प्सुपार्थवाराह्यासिष्ठकृतसर्थीयादिषु वाराहे शुचिः बाबृधन्तात्रकृतां पार्थे तु वृण्यादेहीषी प्रकृता वृहेकितीः य सनुष्दुप्सुत्वृभुसङ्गात भाष्यदोहयोतानयोर्जुह्स-ङ्गात विद्यन्दःसु च वैराज्यभारिष्ठयो क्षेत्राध्यमपाद्

निपातः। प्राप्तरातछतानुविभित्ते च । अइद्धेमङ्गातां ख्रष्टुप्सु पा-र्धवाराहवासिष्टकुत्सरथीयादिषु 🗱 । त्रिष्टुभि पार्थोदिषु इद्७ सङ्घातः प्रकृषाः भवति । अधिकारातः । त्रिष्टुब्हतान्देशः । इद **असङ्घातान्ताविधेतिविद्योपविषक्षया विद्धापन्यासः ।** उपन्ता काम्पा । जतयकारीत इदं असङ्घाता । अवाराहे शक्ति बाह्य-न्तातरुतां अा वाराहे श्रविवादघन्तातरुतामापद्यते । अपार्थेतु वृष्याचेहीपींत्र क्रती 🛊 । पार्थे तु वृष्याचे अक्षर योनी सुष्वाणास इति हीवीमापद्यते । प्रकृती योनावित्यर्थः । अउदे द्वितीयं । जहगीती तअसरे द्विभीयं स्वरमापद्यते । द्ववाशीणादिषु । अअनु-ब्दुब्द्वभुमब्दुब्दुत्द्युसंघातं । अनुअदावावायो भवति । कथं विकार इति ! उच्यते ा चलसाया अन्त्यात तृतीयं दीर्घमक्षरं प्रस्युतकामाते हस्वस्तु अतीनायमभिगीयते । कृष्यः वा पूर्ववत्ः। सर्वेतिद्विष्य्वश्रपुरात्तम्यत्तते च दक्षसा संहन्यत इति। पुरुत्राधर्था वैक्षादाधाइनीकञ्चान्त्रियमदास्त्रीता नि इंगामा न्हे इति एवद्रष्ट्रद्यस्य-दावाबीप्रवीदिःयुक्तं का अन्तिहि विभयाहि । दितीया विदुर्यादि-कारमतिषेपः । तं शहिस्वरा २ जंद्यपन्ता २ मा २२ । ब्हुप्सुपन-स्ववाजसात्रपायसिसङ्घातमाप्यते । तयेत्रसंद्वातमाप्यते । इन न्द्रस्वेददातुनद्रतिमथ्येसभुक्षणां 🕕 🚜 आज्यदोहद्योतानयोर्जुहस-ङ्घात * । आक्यदे। हथौतानयोः इदं सङ्घातः जुहू सङ्घातमाप-योका आज्यहोहमसुन्वानायां यौताने अधाहीद्रवस्तोदेवयोः ।

योश्च दक्षस्रोतहिवामत्र हि महे प्रथमोच्चस्यः चतुरः श्वरमायं पिषासोमाम्परं योतिवत् पाष्टीहोत्तरयोः

WALL SEAL OF THE PARTY OF THE PARTY. अविछन्दःस वैराजर्षभारिष्ट्योः *ाविछन्दःस् वैराजर्षभे त-वाहर्भायपुरेशिज्योः अरिष्टे सुतासोबार्या इद ऐसङ्घातः ज्हसङ्खातमाप्रयते । सङ्ग्यकतन्त्तिये जहसंघातः असर्वामांहत्रीन णे अभारेष्ठ भवतः। योनिवदेव अजारा भवति प्रकृतिग्रहणातः। अरिष्टे सखे। इतरथा यदि सर्वा अधिकृतेन स्याव । तथा न स्रांत सखेन्द्रस्या एवं सति रेवबाब्दस्य पत्रबाब्दर्राक्षेत्रं स्यातः। तस्यादेन तरपात ज्ञापकात्र सर्वी यथा प्रकृतिरैवेतिसिद्धं । अवाशेष्यमपुर द्याश्च दक्षतेतद्विषां अवाशे कईवेदोत्तरादिषु योनिदृष्टा चादक्ष सा गीयते। या च दक्षसा उताद्विषामापचते । एवं तयोश्च दक्षः सोत्रिद्वयोः। आदावावाप्रोभवति । कथं विकार इति । उच्यते। चृदसमाया अत्याव तृतीयं दीर्घमक्षरंप्रत्युतकामति इस्वस्तु अन नतादितीयमभिगीयते कृष्यते वा पूर्ववत । सर्वतिदिवेभ्यश्च पुत्रा-कृतमकृतं च दससा संहत्यत इति। पुरुवाचरथा व दाषाइनिकिन ष्ट्रानियमदास्ता ३३ गामा ३ इति एवं द्रष्टुच्यंमदाबायत्वद्भिः त्युक्तं। अञ्चतर्एहि अञ्चष्योहि द्वितीपायां विकारमतिवेषाः॥ तेशिहस्तरा २ जंदवभन्ता ३ मो ३३ जा ३ सा १२ सेदसासे बअन्यातृतीयस्य प्रत्युत्कान्तत्वात् । अपद्रेपधमा बस्य चतुर्धार-मार्थ विवासामोहपरं योनिवत् * । पौरुमहे अभिसोमापुनानयोः मयमीबस्य ः चतुरसरमायं विवासोमारमापद्यते व्यवन्ते । मा २२ अयो २ वसा ३२ योनो तुत्रयानोदे । परं योनियभद्भव-ति सदक्षसायतः । इयंगद्भिति । अपाष्ठीहो चरयोर्टण्योतद्विति-हिक पाष्ठीहेर्रणदिवयोनी पर्वभेदं कृत्वागावीविषयेकानिधनेवश्री

र्मुण्योतिहिनिहों अम्पेहिबितीयांथां बाखाद्वीयोंदेनां तिबिहारणीमहां चात्सप्रेष्ट्रधंतादेः कर्षणप्राप्तस्याः कर्षणम्त एकाचिबतीय मन्यासश्च क्षोद्धे तु वृणी-प्रथमपुरोज्युतएकायाश्च प्रयक्षर्भसास्यासं मानवन

द्विनाया उत्तरयोशस्तोत्रीययोः उत्तरयोर्द्वणीतद्विवद्वामापचते । एवं इतियायां स्वमातरीमित तृतीयामाविक्व-ता इति अभग्रेहि द्वितीयायां वाद्याद्वीयोदेवां अपमण्डि-ष्टीर्यद्वितीयायां स्तोत्रीयायां वाद्याद्धीस्त्रयक्षरा योनिहृष्टा वोदे-वामापद्यतेतवसम्बर्धिसम् । अताद्विविद्वाद्यणीमहा अन्य प्रमण्डित ष्टीयायादितीयाया योनिस्टा तदिविद्वारणीमहामापचते । बहते श्र्यपातदिविद्वादितीयायां प्रमानवाइतिष्टणीमहा । अनात्समेहप्र न्तादः कर्षणमाप्तस्याकर्षणम् अविद्यानात्तमे सोमः पवताया व्यन्तिदेः पर्वणः व्यन्तिआदौ यस्य पर्वणः तहुभन्तादिपर्व व्य-न्तात्परस्यत्पर्थः । तचपर्वकापातस्यकाम्पात्यत्कर्षणमाप्तिः । तस्य कर्षणपतिषयः । क्षेत्रगणका च द्वितीयं क तस्मित्रम बात्समे कत एकाद्वितीयस्वरमापचते । अअभ्यासश्च क्षोद्रे तु चणीनथमं अक्षोद्वे वात्सव पुरोजित्या पथमं सेव देवन्ता सेव देवी सा मथमं स्वरमा पद्यते । अअपुरोजिअतस्मिन्नेन सोद्रे पुरोजितीत्यत्रं या द्वणी तस्याः द्वितीयस्वरस्यापत्तिभवति । अऊनएकायाश्च व्यक्षर्णताश्चासंअ मयमस्त्रसमापद्यते दणीती र एतदसरां उत्तरकाया आद्यमिति आञ्चन्दात द्वितीयस्य स्वरत्वमेव भवति। अन्यसहतिद्यक्षरे। स्यासः मण्यं स्वरमापद्यते अमानवयोः पूर्वेवदक्षसापातः कवी अपूर्वे च यानने दितीये पादेदितीये चदससा पतिः कनीपापचते । त्वा ३ दसा है है ३ इति । प ? ता २ इः १ का ३३ वा २३: इसेव

योः पुर्वे चादश्वसापतिः कवीएंशुप्रदाचैकचंलुप्तोपां स्यो स्तरेचैतस्यामेवान्यश्रभदायाः पूर्वस्याउपांत्यं नीचं ध्र्यद्वप्वाष्ट्रीसाम्नोश्च दक्षसापतिः कवीएंरः स्योत्तरेशुर्वदोत्तरस्योजीतः पृद्यां ॥ दशाया

माप्यते । चादसमाप्रेपेत्नि गियादे उपान्त्यं यत्पर्वसार्थ्यम्बर् । । एवं स्थिते ब्रबीति । उत्तरीतीचदक्षमापति । कवीपापद्यते वाख्यावादिषु क्षश्चर्मदाष्त्रेक्रचे िल्लुप्तोषान्त्येः अः एकचे पूर्वमानुवे मन्द्रोयोत्तयान शुर्देनद्राच्याख्याता । तस्याः उपान्त्यमुक्षत्रस्यते । आदिलोपेन भाष्तेजपान्त्यस्याक्षरस्यलोपः अउत्तरेचतस्यामन् अत्तरे व पातन वेष्तस्यामेवमन्द्रायाया शुरमदालुप्तोपान्त्याभवति । उत्तरेमानवेष्टोन नौतृतीयपादोयान्त्यपर्वतशुरमिदा अअन्यत्रश्चरमेदायाः अ जनरण्त् मानवेअन्यत्रपन्द्रयायाः सोमज्ज्यादिश्चर्मदायाः सामनुष्त्रादिश्चर्म्-द्यापाः अञ्जतोषान्त्वाळोषोत्तः भवतीत्वर्थः । अपूर्वस्याजपान्त्यसीचं-न्ध्वश्रास्त्राष्ट्रीतास्त्राश्रदससापतिः कर्वी अवाध्न्यश्रेतामज्ञत्यदिषुगा-वश्रीत्वाष्ट्रीसाम्बिचपत्रस्वदक्षसाधनायांचदक्षसायोनिहृष्टा । जहगी-तीपतिः कवीमापद्यते । वाचमान्नेपौद्धनोद्धितीयपादद्वितीयपर्व च द्र-क्षसाद्रा ३ ते ३ सा ला ३ इति न्वाष्ट्रीसाम्न्यपाद्वितीयपादाद्वती-यमेत्र पर्वचदक्षमा उरमा ३ सा ३ ता ३ इति अरम्बोत्तरे-शुम्पदीत्रयोज्जीतः पृछां * उत्तरेअक्ष्णारन्ध्रत्तीयपादाद्यपर्वयो-नीशुर्मदापाराधिपिकाएपाइत्तरयोः स्तोत्रीययोः जातः पृछामाः पद्यते । आर्बुदरस्तेति अत्रयो नयोत्रिशेष इति उच्यते । शुम्पेदा-याः द्वितीयमक्षरप्राभिगीयते । जातः पृछायापथर्चभवतीति एष विशेषः । पुनाने।र्वापेकाद्वितीयादेवानां ऐसी इति ॥

इति अष्टमस्य पष्टी केण्डिका समाप्ता ॥

हानेपेष्ठं वाजुहोतामयोनावृष्णिश्च च क्लीये वैद्या मनसेराधीतमासल्यहन्द्रां वण्डाियेगायन्त्याययामा-छाहोतारच्यो चतुरक्षरचाः वरयोस्त्र्यक्षरेछापञ्चाक्षरे-होता द्यक्षरेन्यत्र सुज्ञानेनिषनमेकिनेस्वर वाचः साम्नि स्वासूत्रमायां तृतीयपादादौ चदक्षसोतद्विषां

क बानमेष्ठ बाजुहोताम् अगायश्योधानेमेष्ठं वा योनिट्छा उत्तरा-दि आजुहीतामापचते मध्ये तृतीया भवति अअयोनी अ योनी तु प-तिषेषः । अंडिणश्च च कुळीये अरोहितकुकीये योनिष्ट्रष्टामेष्ठं वा इ-न्द्रमछायां आजुद्दीतामापद्यते । अवैद्यमनसे राशीतमास्त्वय इन्हें कि वेडनमनसे द्वितीयपादादी राशीतमापवस्त्रदेवाया सल्य इन्दामाप-चते विकास स्वापार को विद्याल राधीतमायास्त्रीयमसर नीचम् । राणी र तमा देर के र वा देर संख्य इन्द्रायास्त्तीयमुख,सा इ ख्य इन्द्रो है दे ने तेबाइ स्ताम चतुर्थे एव विवेष: । कव वायि गायन्त्याचार्यामाछाहोताल्यो चतुरसरकाः । चद्रस्वीये गाय-न्त्वाचापामाछाहातारूयौ चतुरश्चरवी भवतः । अग्नि वो हर्षः न्तायी मयमे अछाहोतार बी । अपिनद्ताया विशेषार्थ चतुरक्ष-रत इत्युक्तम । बद्धाणस्त्रायाहो ३ अछावातका १३३ ता २ वहीता अपरयोस्डयसरेच्छापञ्चासरे होता अ गायत्य सर्योः अका ज्यसरा भवाते । होता पंचासरा भवति तदिन्द्राही है अध बताना इति । अधारिरन्यम अात्वाविदात्विदव सपतिसूत्रेण मोबाबापथमः । परिवायोगः सुतेष्वित्यत्र अनयोद्ध्यक्षरे अस्ता-होतातरव्यो भवतः विदा र हो र इना ३३१ भ असुवान नियनमेकिनेस्वरंक सुकाने नियनाजया एकिने स्वरं भवति। कनिकददएकारः कृष्टो भवतीत्वर्धः अवाचः साम्नि स्वासन

स्रोज्ञीयोः पूर्वेवारवन्तां तु विशुष्मामुनरेचतुर्थोचं हि-तीयसुणं हस्वारूपयोश्च तथाज्ञागीतृतीयोचं हवेवारुवं-तास्तिस्तरतृतीयेषादे हितीयतुष्णिश्च चतुरक्षरा प्रथ-

क्षाहित स्थाप मार्ग तु रामा स्थापन विकास मिलिक मायां तृतीयपादादौ च दक्षमो तद्विषां । वाचः साम्न योनि-रहा ज दसना स्वासत्त्रमायां स्वोत्रीयायां वतीववादादी जत-द्विपामावद्यते राजाः ३ दाः ३ इता ३ । अलोबायोः पूर्वे बारवन्ता तु विशुष्ता अध्यत्र कि माप्त ओभूतं चिद्रित सिश्चिक्षे विश्व प्रत्यये सामक्रव्यत इति पापूर्वयोशिति समिकर्तः । नतो बाह्य पुत्रिः सुत्रेण प्रोबारां प्रथमपारघः अत आह लौक्योः पूर्वे बाह हब्दता तु विशुष्तापापचन हति । अउत्तरे चतुर्थोचं दितीयंक इत्ररपापद्यते तो हितीयपादान्ते उपोत्तमं पदं चतुर्थोंचं व असा वि सोमग्रीवित्पवस्वयोः बदस्मी ३अ भिगा अचिक्रद्वा ु है । बा इन्द्री अनतेष्त्रपिताः । अहस्याद्ययोश्रक्षः । हस्त्रायाः च पञ्चतिष्रः नवेद्भपान्तयोः द्वितीयपादादौ चतुर्थोज्ञम् । शतं अपिहतस्यो ह वा ३ एनद्हगीती अभिसोमादिषु यथानोत्तरयोश्च दितीयं हन्द्र माप्द्यते प्रवेतेमदियं एवं । अतथा शार्गे त्त्रीयोचम् यथा लीबादीना चतुर्थोचस्य द्वितीयस्वरापाचः । पूर्व बाग्रेंपिड्यं कतायां। अध्वे नारवन्तास्तिस्तरत्तीये पादे क अते बारवन्तायांची पुनानः सोवायां तिस्रोवारवन्ता आरत्नावत्यत्रसिद्धोवन्यासी विजेतिबन्दस्या । अद्भितीये त्रिष्णस्य अर्हणस्य गीयमानस्य सलाय आनिपीदतायां वारवन्ता दितीयपाद भवन्ति । # चतु-रक्षराः प्रथमा ३ द्यक्षरे परे * । यो निवत्सवीसां चतुरक्षरत्वे माप्ते विज्ञेष उच्यते । चतुरसराः प्रथमापूजना २ नामा ३ ग्राक्षरे

माद्यक्षरे परे पूर्वे जानिये च दक्षसीति दिवा मते वस्तृ तीवायां तवमांडवे इदावासिष्ठे चात्रेव तृतीवाष्ट्रमं युद्धं प्रथमायार्थरणसाम्नि च घृतवत्वां तिथेचयो नावाचरं शुर्यमानयोखा दितीयं विकीये ध्यदि

परे मा शीगा है या शिता है अपूर्वे जानेत्रे च दक्षसी बद्धिक्ष पूर्वी जानिके दितीयपादान्ते योनिष्टशा च दक्षमा अभिसोमान दिषुणहितीये पादान्ते उतदिषामापद्यते । अअतंवस्तृतीयायां अतं वस्तुतीयायां तु द्वितीयपदान्ते च दक्षसैव अतवमाष्ट्रवे अतवाहण सोमायां चोमाण्डवे तृतीयपादादौ योतिस्छा चादससा अजत-द्विषामाप्रदेशे पूर्विक अन्या शर्किका अक्षा अस्तिष्ठे च वश्रीनायाः चात्रासिष्ठेः मध्यमपादयौरन्ते योनिहर्षे च दक्षसा उत्तरयो । स्तोत्रीययोः । ह उत्तोदेवायां । च ं उताद्विषामापद्यते । अअनेव तृतीयाष्ट्रमं उद्भाक्ष अनेवपहदा वासिष्टे तृतीयपादस्य अष्टमेनक्षरं हाई भवति तस्मानु अग्र सन्ने सुतामेसन अम्यन वायार्इज्यसाम्भि च । प्रस्तरवाम् । प्रथमायामेव वर्जमान्त्रि चाष्ट्रतवतीस्य च तृतीर्पपादस्याष्ट्रपमक्षरं दृद्धं भवति ऊदगीतौ दृद्धः प्रतिषेष इत्यर्थः अतिथे च योनावाद्यं अ दैवानिथे च योनी आद्यायां नेतियपादस्य पथममक्षरं दृद्धं भवति ।। जुक्तरयोशस्य तिवेधान अध्यानयोश्च ।दितीयं अार्ययमानवयोश्च योनावेव त्नीविवादस्य द्विनीयमक्षरं । इदं । भवाते । । श्रध्येऽस्ताः श्रदेही ति । मानवयो ह दीदेधकण्य इति । उद्दर्गीतौ प्रतिवेधः अविशीय-प्रवादिवायां 🚩 में 🕫 परवये जिम्मथमोन्हाइत्युस्य । ग्राद्विस्तिद्विषावित्तिः कार्वा अस्तिकारिय अध्यादिवायां शास्त्राका अध्यायये अपयोज्याः श्यस्य होद्वः ।। इमा रा चावा २ ईस्थेनना व ईति वा उतः

मायां से प्रत्यये प्रथमोबान्त्यस्य षृद्धिवन विवापितिः कवी ऐसाहीये शतावितीय ऐसक्षीत् स्तथा । सर्वत्र संत्यायी मन्द्रश्चतुर्थमयोना वैडकोरसे वावसुक्षवा-यामोवायस्य लोपोवाशाव्दे च नित्यमोरवं क्षितेच हाः

दिवा च योनिस्छा सापतिः कवीमापद्यते या २ अर्था २२ ता २१ इति । असाहीये शतादितीय असंकर्षात अ । सत्रासाहीय वाताद्वितीयं स्वरमापना सङ्कर्षात कारणात् न्यंबार्वाजातंतिन्यवार्ष र तान्त । सिद्धोपन्यासोविद्येषविवक्षया। अतथा सर्ववसंन्यायः # यथाहि योनी सङ्कर्षद्वितीर्थस्त्ररापत्तिः एतं सर्वत्र मतायाः द्वितीयस्वरापत्तिन्यायोवेदितच्यः । असङ्कुर्वोपि ऊहगीतौ अने न्यत्रबुवते । यत्र संकर्षोनास्ति । तत्र यथाप्रक्रसेव तृतीयादि-वाताभवति वाता ३ का १३३२ तः ३ विदा २२ ईवा ३ ज्रा वा अमन्द्रश्चतुर्धमयोनी असादीयएव यन्द्रस्वरस्थीवर्णश्चतुर्थ स्वरमापद्यते । ऊहगीती ा अपेडकीत्सेच अपेडकीत्से अपंपूर्वादिषु मन्द्रस्वरस्थश्चतुर्थस्वरमापद्यते । अवसुरुचायामावाद्यस्यलीपः शसङ्गादै बकौत्सग्रहणं इदानीं पञ्चतमेनोच्यते बसुरुचायां सन्ना-साहीयेहचा या आधस्य वर्णस्य छोपः।इकारस्य छोप इत्पर्धः। तथास्तिवसुरुचोदिन्याअभिर्ड ३ वा ३ एतदूवं भवति एवं स्थिते इत्तारणमुत्रेण अभाव उच्यते । अवाशब्दे च नित्यमोत्वं अवान शक्दें च मसये नित्यमात्वं । तथासीत भिश्चव्द्रस्य इकारे छोपे सति बादाब्दे मत्यये ओरवं नित्यमापद्यते । बश्च २ रूचोदिन्याः अभोवेतिक्षं भवति । अक्षितेचहावाब्दे अा ऐडे च सैन्धुसिते हाइत्राहदे प्रत्यया असाहयं प्रवस्त्रदेवयो । पूर्वस्य व स्वरस्य अहत्-अनस्य व ओस्वं अवति । योनी विसर्जनीयस्य अस्रोपद्रश्-

शाहेद में वे वायों नो बोधीये वच्यन्ते बाधिरयञ्च ह्य-राममी मान्त्रका राम दोबिशीये स्ताबहारोपायाः बातास्थे दोपूर्वोहाती ॥ ७॥॥ स्वयं स्वाबहारोपायाः

ज्ञीयर्क्षु विज्ञीयाचायां तक्षिविद्वाष्ट्राणिमहां वै छ-

नात । अप्रिन आह २ इति । अत इद्युक्तं पायूचोनिवद्भाव इति। अपेषे चाऽयोनी अपेषातिये च हावाब्दे पत्यये पूर्वस्य इत्र व्यापाति अपेषातिये च हावाब्दे पत्यये पूर्वस्य इत्र व्यापाति अपेषातिये च हावाब्दे पत्यये पूर्वस्य इत्र व्यापाति । योनी तु व्यापात्र न लोपोहण्यः । प्राचित्र व्यापात्र विश्वास्त । अप्राप्त । अप्राप्त । अप्र विश्वास्त । व्यापाति । अप्र विश्वास्त । व्यापाति । अप्र विश्वास्त । व्यापाति । अप्र विश्वास्त विश्वास्त विश्वास्त । व्यापाति । अप्र विश्वास । व्यापाति । अप्र विश्वास । व्यापाति । व्यापाति । अप्र विश्वास । व्यापाति । व्यापाति । अप्र विश्वास । व्यापाति । व्यापाति

इति अष्टमस्य सप्तमी कविडका ॥

क्षेत्रीयर्श्वविद्याचार्यातद्विविद्वावणीमहासः । यज्ञायज्ञीयर्श्व विद्योगिक्षीय आचार्या स्तोत्रीयायां तद्विविद्वावणीमहामाप्यते । इराहरात्या अवेखन्दते समन्तेदिवानक्तापथमप्रक वे खन्दते समन्ते न्दसे समन्तिदिया नक्ता प्रथमा दान्त्यस्य शृद्धिक्षेत्र ष्टारपङ्ग्यां किमित्रिष्ट्रहरेड्ययोष्ट्रणी प्रथमं चेसोदैचे पराङ्गं नित्यमाचार्यनियमात् पूर्वोङ्गं च शृदेक च पूर्वन

हुद्दानऊषः पाहिविश्वस्मात् । इम्प्रेस्तामामिति च दिवानक्ता मधम स्वरमापद्यते में योनी दितीय पर्व दिवानकात्वं होता? नोडपरा इ एनेषु त्रिषु प्रथम स्वरमापद्यते । अदान्त्यस्य दृद्धि बिष्टारपञ्चां * पर्वेमध्ये स्वाचीनिवदं देखिरुच्यते । पर्वेमध्येपादाः न्यां चिद्धिवचनादिम अस्तोमं समन्ते पादादिक प्रविमस्तावी न योनिवद्षाक्षरः प्रस्तावो भवति । श्रकिमित्रिकबृदद्वामदेवयः रहति त्रिकंद्रे योश हणीप्रथमं अस्वरमापपद्यते किमित्तायां कार्या पञ्जनिधनवापदेव्ये बृहतोः प्रथमं स्वरं । अस्वेसोदेधे प राक्ष्म निसमाचार्यनियमात् । चनेसोमाया देवें श्रनसे परा-क्रिंगिनित्यमलेपिभवति । मकारस्य किमुक्ते भवति । दृहदोहे सेनिहिमन्नपि करेप कथे तु गकारेणाहम प्रसारम्भ इति । अप स्यथाबृदोहेत्येतस्मित्रीयं करेथे दकोरणास्य अत्यारम्भः स्यात्।। कस्मादेवमेव भवति । जन्यते आचार्यनियमातः । जहवकादिन सर्थः । ऊहकारोहि । द्वयोरपि कल्पयोरनुवक्षं गकारेण भन्म-स्वारक्षं कुर्वन् उभयत्र गकारो भवति । इतरथा पूर्वेच्युप्रकं मानविति तस्मादुभयत्र गकारेण प्रत्यारम्भ इति सिद्धम #पूर्वाङ्गं च च च च च दारपूर्वाङ्गं च नित्यमछोपितं भवति । अत्र कथं प्राप्नोति । अन्तःपदिकानां व्यअनानां स्तोमान्ते विस्ते छोपो भवतीति । सन्यो यत्र उभयोरप्रि पूर्वाङ्गप्राह्मप्रोह स-पंहितायामितहारी भनाते । यथा हाविष्क्रते त्वंस्तामदाहाउन्ता बाइतिपूर्वीकं भन्नीत पदान्तीयानां जनानां माक्स्तोभभावो भन

कलपः श्राङ्कान्येषस्य प्रविधानिकारास्यासोऽग्निनी वाजीयवितीयायां चैकारे चातित्यं दीर्घन्ते छंदाङ्कानि कौतमोहा चान्देष्ट्रिक्ष्ण पर्कतान् हे दीर्थः सर्वेत्रा संयोग हरनो वार्चे निक्रोणयछंदामोसिषन्तोकायां तकि विन

ति । यथा त्वाष्ट्रीसाम्नि देवान् होइङ्गछो ३ हा ३ तस्मादन्तः पदिकत्वादश पराङ्गावे माम पूर्वाङ च अलोवितं भवति।। माक्कारवामात्पदानतन्यअत्पद्रकोष इत्युक्तंः । तस्माद्रम् पदानतत्त्व माक्रतोभाद्भावे।द्रष्ट्यः वाद्युर्ख्यदितिवतः । अहदीवचपुर्वकः रुपः अः । उक्तं पदानतवत् प्राकस्तोभाद्भवति । अवाङ्कन्येष् ६वध्यमायामकाराभ्यासः ॥ बाङ्करयेषस्य व्यारयोते नध्यमायाः क्षोत्रीयापां अकाराभ्यासो भवति स्वरपुरणार्थाकीडन्तृहिमः काष ३ अपार्मित एकः ओकारः रकारे द्वितियः । अपारिमें संज्ञाभकारस्य हस्त्रस्य बचनातःदीर्घतं शकुन्येकारइति अभिवानीवाजीवदिनीयायां चक्षा आवनेदिनमप्रिमितिहाः योकाजीये द्वितीयायां स्तोत्रीयायां आकाराभ्यासः। अपस्मते व्रजननतृष्क्रियाहो इआस्तियानुविति अपेकारे च नित्यन्दी धित्व श्रीक ङ्कानक । एकरि च मत्यये हस्वस्याक्षरस्य दीर्घभावः निः त्यप्रहणाद्त्रैन तृरीयायां पनस्वमधुमत्तमा इतितृचं । अक्रीत्से-हिश्दीरुकः पक्रतीकः। ऐडकौत्सेपाहीदेविपक्रती योजाविद्यर्थः हिताब्द्राहुद्धेक सिद्धापनयासाविकाषात्रवस्या । अद्भेक दीर्घाः स्म र्षञ्ज 🛪 ो जहरीती । स्थामीनोवादिषुः सर्वज्ञ दीर्घोभवति ः। । द्विन याक इत्यर्थः किलासंयोगे इस्तरका एडकीता एव हिल्हाहरू संयोगेकापत्यये।हस्तकामानाति परित्यपरिस्परनादियुः। । अनार्वी-ऽभिद्रोणोग्रध्श्वास्मीभिपन्तोकायां अवार्धो अभिद्रोणा यो निष्ट्रा हुंपिण सर्वासु मनाष्येन्तुम्तवावायोहनीमुत्तरयो वज्ञामहामित्रोत्तरयोश्चतुरक्षरायां विधावां वाजीवा-जापिवासोमो मुत्तरे जनित्रे पुरोजित्यामुद्गीधाच-स्प दीर्घतं दन्वते प्रथमऋष्यविषयामुत्तरयो बार्ज-तुरे गीथाचं प्रथमोचं मागायतां हितीये च पादे सां-

बन्हिनचा े अं अर्वासोमी त्वाया । अभिद्राणा उग्ने भेदान्मी नाप-द्यते । अस्म प्रयसे 🗀 #तद्विविद्वां प्राणसिविद्युः । प्राणातृचे सर्वासु स्तोत्रीयासु अभिद्रीणातद्विविद्वामाप्यते। हिन्वत्रितश्चेदि-षु । अपनाष्येन्त्रुमृतवावायोरनीमुत्तरयोः अगोतमस्य मनाष्येन्तुः भूतायां योनिष्टष्टा कण्ने ३३ बुस् ३३ इति उत्तरयोत्रीयो रनीवापचते सा २ ध्ये २ देयायख्येष्टन्तद्धिष्ठेति । अयज्ञामहापि श्रीत्तरयोश्चतुरक्षरायोः विधायां वाजीवाजापित्रासीमया । श्रयज्ञा षक्षीयर्भुः महावैद्यामित्रेः उत्तरयोः स्तोत्रीययोश्चतुरक्षरयोर्वेः क्रतायांवाजीवाजापिवासोमामापद्यते । ब्राह्मणादिन्द्रराधसऊर्जः नां ३ पानं सिंहना १ अवतं वा ३ वांजीवाकस्तमिद्रेतिवाजी-बाजा २ अउत्तरे जिनेत्रे पुरोजियामुद्रीधाद्यस्पदीर्धस्वप् । अवतरे जित्रे पुरोजित्युत्तमायां उद्गीथाद्यस्य इस्वस्याक्षरस्य हीर्घत्वं। वा २ मा ३ इति । अद्दन्वते प्रथमे ऋष्यव जिन यामुत्तरयोः अवैदन्वते प्रथमे समाप्तोत्वक्रध्या योनिष्टष्टा-बत्तरयोः स्तेत्रिययोः इविषयामापद्यते अग्नेतमद्यद्वितीयऋषे ध्यो । अनानेतुरे गीथाचं मध्ये चं मागायतां अन्वानेतुरे विके द्वीयाद्यां प्रथमोत्त्रमाद्यन्ददिवसागां मताइत्यर्थीयत मकुतं प्रथ-मोचि सं अहन्यत इति सर्वामतेति । उदाहरणग्रहणाव ।।।मागाध-तामाप्यते । प्रतस्त्रनानदुष्यपरयोगिकाषः।दितीये च पादे सारवा-

चान्त्वान्त्वार्रयोतिर्वदणसाम्त्याद्याद्ययोस्तुत्रीयोजाः चारपरन्तमुत्तृनीयायां तु तिर्भाक्ष्यंतुर्थी सध्ये निर्भः नानिनिगद्वृत्तींनि प्रयोगवत्स्वाध्याये विस्तिरामिराप्रक क्यायनिवाधस्यानी दर्शेष्ट्रफेश्योद्धारः पूर्वेषोः स्तो-धीनचोक्षेत्रायां स्पांत्यं पहं प्रतिस्ताधीपं नाबीचे तन्त्वा ॥ वार्त्रतुर एव बंद्रवीये पादे सांत्वासङ्घातः सारवापर्चा-स इह्मा के ताति हत्वेषसङ्घतः कत्तामङ्गतमाप्यते। तत्त्वागिरः सुन्द्रतयोतान्त्रमा है ती दे अन करगाने सोनिन दिरापा हति। तंत्त्रातः ङ्कालं द्विवर्याणमेनमाप्याते तन्त्वापापयत् इति । नतु पर्वेकत्वं द्विः वांक्षतं कितहि १ सङ्घातान्यत्वं अवतीति विविक्षतम् । तस्पाद्योनिवः त्ववृद्धिन्त्रभेनेति। अन्ये तुएकपर्नसङ्घातादेव प्रतिकत्वमेव मन्यद्वत्। अञ्योतिर्वेद्दणसाम्न्याचान्त्यपो स्तृतीयोच्चात्परंतम् अवयोतिपञ्चस्य बहुनामास्त्र्याद्यांतयोः त्वतीयाचात परं तम्रसङ्घातपाय्यते तमः अविश्वतायतेदामिति। किमुक्तं भवति । योनौ धृतवतीचतुर्थे-एकप्रश्नं आद्यायां दे असरे चतुर्थे दितीयायां व्यथायोन्येत अतृतीयायां तु विभावकतुर्थः अवाद्यान्त्ययोगितवचनात् तृतीः यमापेकम लांत्रमाकतुर्थः हात्रमासः, । अतः हाञ्चाह्य नात्त्वीयायां मात विभासनात्रभे हति हती हु अञ्चलचतुर्थस्तर । अक्षरत्रयं लेम् जुते हति अभिक्षेत्रियनाति : हितपद्धनीति हमयोगन्द हस्ताष्ट्रपाये अक्षाप्ति । -निभन्गति । किस्मितानिक रैक्किनगदस्त्रीर्मित भयोगवरस्त्राह्मायेत क्षक्षायायश्चित्रेत्रकाल्ड्रक्त्रक्षात्रकः अभिनेतः असोम् का र्वक्रुस मुद्रोगला इति हारिक जलपते कृत आर्जिकानिमनन्या वे हती। सिक् मानद्सरं क्रिष्टाक्रष्टं भोता स्वार्यमन्त्रोद्धानं वसे स्वरम् । वसाम् भगाषात्तीयातः स्वर्गते अ । । ३१ मो ०२ स्वेत्र२२ : राज्यक्षीताः शिरामननक्ष्रेश्रीसवन्तरभुवश्चेत्यतुत्रास्यप्रधंस्याऽवाचे क्रिशासिसा स्राशिस्तिंतस्थुपश्चेत्वनुत्राह्मण्णस्वाध्याये देवतानीन् सर्भवान्यथ निरुक्तेदवेके यथादेशं च कालवाविनान् सपि प्रवचनविहितः स्वरः स्वाध्याये तथा शान् स्यायनिनाणसमानोदकेषूदर्कस्योद्धारः पूर्वयोः स्तो-श्रीययोभहेनायां तृणांत्यं पदं प्रतिस्तोत्रीयं वाजीये

दीनिमस्युपातानि अनुबाह्मण्डस्याये उहमीतावित्यर्थः । क्रदेवनानामधेयान्यय निरुक्त देवेतापरेक्षिनामधेयानि स्वा-ध्वाचे उद्दे एके तथैबाहे वथा राणायनीयाः । अधुनानह-न्देशिरयोते बाईदुक्थतथा सफे प्रियंग्जायेति । अपयोद्यां ब्राह्मणमनु शब्दः सूत्रकारैरादिश्यते तच उद च% यच गीती तथैव भवति द्विपदमभ्यस्यन्तिति । नौधमस्य कुंचे इति पश्चमां त्यस्य प्रकृति क्रस्वाति रथन्तरादीनां कः कुंबुत्तर्वे ककुंबुत्तरे नीधेसे द्विपदमभ्यस्यित्रीत आ २३३ इन्द्र-नी २ भिनेवा ३ मा ३ हा २ इ १ । उत्तवायामध्यवस् क्षकालबविनामपि पत्रचनविद्यितः स्वरः स्वाध्याये क्षेत्रकेलियाँव-नामापं प्रवचनावहितः स्वरः । प्रवचनशब्देन बाह्मणगुच्यने । भो दर्यत इति भन्नचनम् । स्वाध्यायशब्दः पूर्वनत्। ऋतथा शास्त्राम् निनाम अतथा बाट्यायनिनामाप प्रवचनविहिनः स्वरःस्वीध्वायेन तीं व्हाजा हाणीदि बी हाणविहितः स्वरः स्वाध्याये ऊहगाने स्वाध्या-यशब्दे च उद्गानमुच्यते । अनमानादकेषुदकस्योद्धारः पूर्वयोः स्तोत्रीययोः भा समानमुदक येषु तानि समानोदकाणि तेषु समानादकेषु उदक्रशब्दोडन्तरवचनः। समानं समाप्तिषु । अ-नवस्योद्धारः यथा परिस्वानायां महेषु सर्वेषा असीति तथा व एकर भैककुभे चतुरसरस्योद्धारः पादवद्यनः । उ-

सङ्घातेकस्वात् तथा ऽतिच्छन्दःस्तित्ववस्सास् तिः कवृहति च पर्वेकस्वा दिमार्थस्तोमसमन्ते च द्यक्षरं पद्धसङ्ख्यात्॥ ८-॥

प्रतिस्तोत्रीयमार्चिकानि निधनानि स्तोभाक्षभूनाः

िणगन्त्यं चतुरक्षरं पाद्यदिति । अपहेनायां त्पान्त्यं पदं प्रतिन्ति । स्वानियं वाजीयं सङ्घातेकत्वात अपूर्वेक्तेन न्यायेन द्वृष्टेः पाद्ये। रुद्धाः पाद्ये। पदं प्रतिस्तात्रीयं भन्नति । तद्धि के-स्वावः । अन्यातिष्ठन्दस्सुनित्यवत्सासु यथाः पद्धाः तथाऽतिष्ठन्दस्सु प्रोज्यस्मित्रकद्वकयोः सङ्घातेकत्वां-द्वयः । अन्यावः प्रविकत्वादः अद्यावः प्रविकत्वादः विकत्वादः अद्यावः प्रतिस्तान्तिः पद्धाः पद्धाः पद्धाः पद्धाः सङ्घाते पद्धाः पद्धा

-१८११ - १ इति अष्टमस्याष्ट्रमी कण्डिका ॥

क्षत्रतिस्तेत्रीयपाचिकानि निधनानि । उहिगाने योनिय-व्यस्त्ररा होते । उद्देश मक्तरः । तत्र उहस्वाभाव्यं वृण्यते अन् आह् । कानिनिधनानि प्रतिस्तोत्रिक्षमार्चिकानिधनानिभवन्तीति-सिद्धोपन्यासः पूर्वपोः स्तोबीययोः उपायप्रतिषेपार्थः । अस्तोभा-अस्यतानि वक्षा सेषां निधनानां स्तोसाङ्गसूतः प्रतिस्तानीयं प्र नि च प्रचीह्मभूतानि च तथाहायिकारस्वापदानुस्वर्गणाः मन्तः सामिकानि च स्तीभिवानि सामानितकानि सा-मान्ते सर्वत्रा ऽन्यत्रगणगीति भ्यः प्रतिस्तीत्रीयं वोप्री-यधुरामद्वर्योः कण्ववृहति च निधेनोपायान्ताः स्तोत्री-

विकासाधीयः,।विकास नियनाव स्तायान्त्रभाः वति यथा पदनियने काणे बृहिन्नयने वार्कजम्मे । अपवीगभूतानि च अमित्रतोत्रीयं भवन्ति । अन्याहायिकारस्वारपदानुस्वाराः णां 🍇 हायिकारस्यारपदानुस्याराणां मतिस्तोत्रीय हायिकारी अ वेति। पदानुस्त्राराणां, स्वारग्रहणाच वाङ्गियनानां मतिस्तीत्रीय निष्ठनानामभावः यथा उद्वद्धागेत्रे सावराजेअवात्रिसोमाया अत्र स्ट भाइभुनोपि प्रतिस्तोत्नीयं निधनं च भनाते। उत्तमायामेन भनति अञ्चलःसामिकानि च स्तौभिकानि । अन्तःसामि च सामपः यानि हत्तेत्रि व भवान्ति यथा स्वःपृष्ठोत्सेघादिषु । असामान्तिका-निसा मान्ते सर्वेत्र अ याति स्ताभिकानि निप्रनानि बहिनिधनाति ताति तृचस्य साम्नः अन्ते भवन्ति यथा आमहीयवरीरवर्धे अभ्यत्र गणगीतिभ्यः तादिषु अभन्यत्र गणुगीतिभ्यः । गणुगीतिषुतु बहि-निधनेषु वारवन्तीयादिषु यज्ञापहाषु तन्तेश्वधीहवादिषु । तथा एनामत्युइमाडवादिषु कि किथा विकासीमान दिषु एनेषु सामस्र अन्ते बीहीन्यनानि भवीन्त । अनीतस्तोत्रीय बोधीयधुरामक्वयोः असामान्तिकानि सामान्ते सर्वत्रेति माप्ते इद-सुरुपतेन मिन्देशेत्रीयं निधनं भवति दिवापिधादिषु अकाण्येबृहति च क्षेत्रतिहतीत्रीयं "निधनं भवति त्वामिध्यादिषुक्ष्मिभवनीपाणान्ताः स्तीबीयाः सर्वत्र * विदिनिधने ध्वेन महीयने नी धसहयेतादि सुसामान्ते स्तरमाप्ती सामान्तिकत्वाया किन्तु उपायार्थमुद्रयते निधनापायाः न्तराति उपायाः । प्रतिस्तो त्रीयं भवती स्वर्थः । एउपायायज्ञकर्माण्या

याः। सर्वत्रेडा भिरेडाना सिर्डान्ता हि श्रीविद्यांता एश्रुव्य सैन्तरकामः प्रगेव यो रिक्प्यस्न हिनाः हेपुर्या छरित्रिष्ठयोः रगत्यंनाः प्रवदुद्रस्सामराजे देवकाराहिताः सुजाने स्तोः भंआ सामानः सीमानित्यप्रान्यायाः रहस्ये त्त्रदातः तस्य लक्षणोदेशः अप्रवीगभ्तस्यानुदारः विकृतस्य वचनं यथाभद्रश्रयो हिष्ट्याकर्ष-सामादावार्य अस्वाशिरामकसप्तहैकवृषाणार श्रेवसि विश्व के अने के स्वाधिक के स्वाधिक के स्वाधिक के स्वाधिक विश्व के स्वाधिक के **अ**द्डाभिरेडानीर्षिडानेताः अग्इडाभिरेडादीनां गप्रकृतादीनां हिड्डाह न्ताः इस्तोत्रीया। भत्रन्तां स्पर्धाः । अश्वां भीषान्ताः अष्ट्ये अवस्त्रे श्रीधयां तिहारिक्तो त्रीचीए भवन्तीत्यर्थेराक्ष्मश्रुवसीमाः प्रश्नवयोह्न पगर्वियोग सन्दर्भनताः ह स्तोन्त्रीसा हर्गहाते हेन्द्रास्त्र अध्यस्ताहत्। पुरुवचराविष्ठुओः कष्मञ्ज्ञाभवस्तानतम् ापूर्वाकपुरुवस्त्रिष्ठुद्रोभन्नित पुँचै कंद्रीयस्ति । परी ८ भवासङ्गि । । । । अंडगर्य न्ताः मबदुद्रसामहाजीः हु क्रीनी एतेषां अस्पन्ति। असन्ति तेपोद्दशिष्टेषु स्वाप्यधीन्यार्थः सम्पानाराहकुरसर्थीयवात्समादिषुः। अएकाराव्ताः सञ्जाने हत्ते भैश्रन्सामाचः।सामान्ते यथान्यायं * जिहस्त्रभातः।प्रकृतः ।।स्त्रीसान मान्यः।सामानते यथानपायं भनाते ।।।।अध्यासनतेषु वेर्षेषु व्हानद्विष्टिष्ठे च विधान्यार्या अध्यन्तद्र्शनात्।।।। अरहस्ये। तिद्धाराः अरहस्ये। तु इतोभस्यप्राउद्धाराः प्रता साजनंगदेखाः : अतस्यना छक्षश्रीदेवी अ व्यक्ति।अपर्वाङ्गभ्तक्ष्यानुद्धारः यथानुहद्र्यतस्योक्षतिद्दाः राजने। । तुनानतपृयोगः का अनिरुक्तस्य । सामादावार्षाणः वन्तनं यथा भद्रश्रेयोरिष्ट्याकर्षभस्वाचिरामर्कसप्तहैकद्यवाणां * रहस्ये त्रिरुक्तस्य सामादानाची वचन यथाभद्रश्र्यादिषु अश्रेयासि ऊ-होशब्दस्य होपः * सामादौ अजन्मोत्तरस्थतोभाञ्जोह्रपाणार्थ-

तं स्वं व्यवस्थां कृति ति स्तोभीय वर्षाने प्रतिस्तोत्रीय स्विद्वार भिन्ने प्रवे स्वादी परस्यां ते भगेरय सामादी स्तोभांत्यं पदं वैराजक्ष भेत्वत्यस्थांत्यवचनं स्यप्न वापत्ययोगया ग्राम वैराजह्यादिः स्तोत्रीयान्ते सर्वास्त्रीयाच्याक्षरेमत्स्वसंयुक्ते ॥ १३॥

सामान्तेत्यंबचनं अपनेषां साम्नां सामान्ते योत्ररुक्तं तस्य बहुचनं तद लुप्यते असंक्रितिन स्तोभाद्यं बचनं मितस्योत्रीयम् संकृतिनि उद्गीयाद्यस्य क्रिक्तास्यः प्रतिस्तेविषमाद्यां सम्बन्ध लुप्यते अर्जाद्भद्धाभदोः पूर्वस्यादौपरस्यान्ते अन्वज्ञाद्भः पवतेहर्यः तयस्तेपदयोः पूर्वस्य ः अक्रिद्रभागम् सामादी व विकक्तं तस्यानुद्धारः परस्य च अतिमार्थित्रिरुक्तं ह तस्यानुद्धारः कश्मर्भारय सामादी स्वोन भान्यं पदं अभार्य ये स्ताभारतेषां पदांत्ये पदांतस्तोभांतं पदं सामादी भवति अवैराजवेभे त्वन्त्यस्यात्ववचनं वैराजवेभे तु अन्यस्य त्रिरुक्तस्य अन्त्यवचनं सामादी भवति ईया ३ हा छन पिवासीमादिषु अयण्वापस्रयोधयोग्रामे अवन्यवापत्ययोः अर्घाः बोवायां यथा ग्रामेगेयानामुक्तोन्यायः स भवति स्तोभश्च सामाद्यः सामांते यथान्यायमिति अवैराजइयादिस्तोत्रीयांते। अस्तिश्च बहानेराजे इयादिस्तोभः स्तोत्रीयांते सर्वासु स्तोत्रीयासुल्यभन्नीत ¥स्तीत्रीवाचे चासरेपतः स्वसंयुक्ते अप्केकस्याश्चस्तीत्रीवायाः आंग्रे अक्षरे ते च स्तोत्रीयाया अन्ते पदस्वसंयुक्ते अवृतः ॥ नाः मना भारतेवयां विद्याता विभाग व इति अष्ट्रमस्य नवसी कण्डिशा ॥

· Mintel State Control of the State Control of the

CONTRACTOR PARTIES

्र आज्यदोहानि पतिलोमानि तेषामाणस्य सामाः दावाणं वजनम् आयर्वणदेवस्थानस्यरान्तिरक्षतीर्-श्रवमानामविकारः सर्वोद्धारोतोन्यत्र वैद्धपेतु दे-वतानामनुद्धारः प्रयोगसिध्यर्थित हाथेश्वानां चैकवृ-षे च देवतानां निधनन्तु सामान्ते सर्वत्र यहाधीयो।

्राष्ट्र अकाष्ट्र कर है। १०

ानाक्ष्मजाज्यदोहानि प्रतिलोगानिक आज्यदोहानां सामाम्ना-यिकं क्रममुत्सुरुप पातिलोम्बं भवति इति शुतेः अपामवंत्ती निधन-मिति आज्यदोहानां लोकतोवितियोग इति अतेषामाद्यस्य सा-मादावाद्यं वचनं अतेषां प्रतिलोमानां पदाद्यमृतनिधनं तस्य सा-मोदावधि वर्चनं भवतिच्यो ३ हमिति ामसुन्वानायां अञार्थनेण-देवस्छानस्वरांतरिक्षतौरश्रवसानामविकारः अः आधर्वणादीनां ऊ-हर्गाती यथायोति प्रयोगो भवति न कश्चिद्विकारः आधर्वणे पव /स्वदक्षमादिषु दैवस्छाने परीतोष्यादिषु स्वरेषु सर्वेष्वेत्र जाति-वचनात प्यजामसुन्तानादिषु अन्तरिक्षे अभिसोमादिषु तौर् श्रीतसयोः प्रतिस्थासलायोदीघीमाने *सर्वोद्धारोऽसोन्यत्र अतोत्यत्र सर्वस्तोभोद्धारः अवैक्षे तु देवतानामनुद्धारः प्रयो-गासिध्यर्थम् अवानिधने वैद्धपे देवतानामनुद्धारः प्रयोगसिद्ध्यर्थ देवतापदं । देवनापदमातेः पूर्वलक्षणेन । सर्वोद्धारे भासे अप्रवान दक्तोभाभिमायेण *इहाथेडानांच * इहअधाइडाएतेषां चातु-द्धारः ज्ययोगसिद्धार्थ रेततीपार्थरक्मादिषु हाउरेवाएस्वादोः ह ओ। ३६२३वा अएकरेन च देवतानां ॥ एकरेने च अभिप्रवा ए-क्किनोपे स्वद्ववेद्स्यादियादेवतानां अनुद्धारः शाकर्षभेचासा मान्यात्। क्रिनियने चमामान्ते । सर्वज । यञ्चर्यायः अनुद्धारमसङ्गे-मैबमुद्रयुते । सामानते यिष्ठधनं छन्न अल्यासरामित्यर्थः । यथा

. 6

गुरुपुनिधनैक देशाः विरुक्तानिकर्या वर्षन्यपुने तु त्रिकेकां दिवस्थानपूर्वयो निधनी हो ह पहुमत्त्या या असर्वे दिवाकीत्येवैराजं अर्गद्विकर्णे छास्वरसभासे शातमादिः युक्तासि केस्सप्तहेत्वाचवचन्य अस्माम्नोः ः पूर्वस्याप्रयहाः यंपदमपावतेचगवांवतेचकवानंतप्रथममहिवनोवतः ह बृहद्रथंतरयोः स्वाशिरामकीदिषु च अगुरुषु निधनैकदेशः गु-रुषुःचाबह्वक्षरेषुः।तिधनैकदैशः।यथोत्तरत्रव्यक्ष्यतिः श्रांत्ररुक्तानाः मन्त्यंत्रीचेनं क्षात्रिरुक्तानामित्रयतीनामित्यं वचातं । यथा ब्राइयद्रोत हो। त्रीणियने अवस्पित् त्रिरुक्तं अदिवतर्ऋषभे तु विकक्तमेव नि धनं भवति नान्त्य वचनं उप्उप्हति योनिवान्निधनम् ॥ ऋदेवस्छा नपूर्वेयोनिधनाद्यंपदं ्रेवस्छीनपूर्वयोः स्तोत्राययोः जिन्धनस्त्र आयो पद भवति योः अअन्त्याया असर्अः देवस्थानपूर्वयोगियः नायं पदं अन्त्यायां स्तोत्रीयायां सर्व भवति अदिवाकीच्ये वैद्याज्ञक महादिवाकी चें अपूर्वन्तीयायां गणगातित्वातः वैराज् भवति इकान रोवैराजुडेच्यतेनियनं ऋद्याद्विकर्णेक्षी।।विकर्णीमश्रायन्त्यामामेव श्राट्नियने भिनति एकाशया उपरिद्धियं अन्यनिधनं श्रार्ट्धभनति ऋक्वास्वरंभासे अधारसे पुरे जिस्में स्वाया भारतर् तिप्रने स्वाति॥ मसद्याजित्वीयेष्टास्तरः एइही होभद्रमयवैमादिपरित्य अन्ये मस्तियनं भासभवतिभास्त्री। ऋँततमादियश्रसिक्ष हाज्योद्दापशोद्दाज्यचीहर्ष्ट कुरुवमादि परित्यक्रयन्त्रातं जीवेत्येवमादि निधनं भवति असिहत्वाः द्यवर्चन ऋसमहेत् (ब्रक्तस्य आद्यं) तिथनं भनेत् अन्तवचने प्राप्त इद् मुन्यते । यां ऋरतंप्रस्ताप । असाधनोः । पूर्वस्यो प्रमुखं । पद्मप्रां वते च गर्ना बैने सक्त । तो प्रथम अपाये अपायेत चार्युनाना याँवते क्या-ब्झान्तं यस्म्थमंतिकानते भवाते व्यंआग्निते। शिथुकांइति सर्वाञ्चते । स वाब्दान्त ऐष्पर्यमं । निष्यनं एभवाति एको ए अञ्जीवत्तत वित्युवेड्कार्ड

पूर्व ईकारोइतिकारतो । वैद्धायाार्कर्षभ्यवर्षारद्धं हो सामारते द्धादी । ऽइनने हो हो हो हो हो हो नतेषु चत्वारः सोमा ना औहोबाहिसना स्वर्णिति प्रथमो हमेकारा-दिकृष्टमें वंपदायस्तोभाः परासु विधासु उपोतिभीः

रोतिकान्तः अधिवनोत्रितपूर्व इकारोऽतिकान्तो निधनोभव-ति #३३२ वैद्वपद्याकर्षभपूर्वयोरर्द्धेडा # पञ्चनिधनवैद्वपद्याकर्ष-भयूर्वयोः स्तोत्रीययोः अर्देडा भवति न जातमञ्जरोदसीइट् श्रसा-मान्तेऽध्यद्धीक सामान्तेतु अन्त्यायां स्तोत्रीयायां अध्यद्धेंहा भवति इट् इडा ३३१११ इति अध्यद्धेडा अअन्तवतेहाँ हाँ हो हो हो ने पु चत्वारः सोपा अश्वत्रते तु हो हो हो हो हित एतेषु हो इकारां ते ब्वित्य-र्धाः। तेषु चत्वारः सोमाः स्वराः सङ्घाता भवन्ति सोमसङ्घातः प्रपुना-नायेवेधसहति प्रथमे साम्नि होइ होइसोमायववाउच्यारताइति अवा-औहोत्रीत्तिवा अवीहोवाविवये त्सिवावामवीत त्सिवात्पूर्वपत्यय-त्वाच होशब्दस्य दृद्धिः *स्वज्येतिः प्रथमोचमेकारादिकृष्टम् * त्मिवायाः परं स्वज्यीतिर्द्रव्यं प्रथमेचि अवति उपायपरत्वाद्वा प्रथ-मोचं बृहस्य प्रथमेचिस्य निधनभावः अन्तस्थेभ्यः ष्टाहासीप्रथमी चानीति निधनत्वाच स्वारः निधनान्तः सर्वत इति। सस्य च स्वन क्योंतिंद्रव्यस्य निधनभूतस्य एकारः आदौ क्रष्टोभवति ए२२ सुन-ज्योति ३२३२ अएवं पदायस्तोभाः अपवं होहीइ एवमाद्याः स्तो भाः पाक्षथमोचाव सिवाव स्वरान्ताञ्चवन्ति अभिवाजीसेतस्य आदी भवानेक एवा ताबदेका विधा समाप्ता अपरासु विधास जयो विभाः विश्वविद्यविष्य शतक परासु विधास किमतिदिक्यते ? वादादी स्तोभान करना मथमाचस्य स्थाने द्वितीयायां विधायां क्योतिमी इति । तृतीयायां शिशुर्वाजीति । चतुष्यी प्रथमो ब्रह्म शिद्धाराज्यस्योमेध्य इति पादगीतिस्तुर्ह्या परयोह इद्धाराज्यसमानते निधनाय स्तोकाः स्वर्धतः इति निः धनमुष्यसादि स्वारहतिसामानिष्या मूर्भवः । स्वः सत्यंपुरुष इत्येतासु पृथगग्निन्दूतास्तावोमन्द्रे सोन

\$1. <u>U</u>

स्थाने अञ्जोपेध्य इति अपादगीतिस्तुल्याअयथा प्रथमा पादगीः तिः पतिता पादादौ स्तोभाः प्रथमोचं यथोक्तम एवंक्पाश्चतस्रो **प्रथमोचान्तादुद्धारः *सामान्ते निधनाय स्तोभाः *अन्ते** निधनं स्वर्वत इति तद्यं च स्तोभाः कर्त्तव्याः प्रथमे। अवन जिताः अस्त्रवेत इति निधनमुपग्रहादिक स्वर्वत इति ।। निः धनमुपग्रहादिभिर्भवेत एकार उपग्रहः अन्याहृतिसामानि पञ्च भूभेतः स्तः सत्यं पुरुष इत्येतासु पृथक् अपादिव्याहः तिषु पञ्च सामानि यथोपदिष्टानि भवन्ति । यथा भवति तथो च्यते एकैकस्यां च्याहृत्यां अभ्यस्तायां त्रिक्षः पञ्च सामानि भवन्ति अअप्रिद्ता मस्तावोग्रेद्ध भू वाब्दे आग्रन्द्तास्वरः परतावी भवति मन्द्रग्रहणाचात्रिन्द्तायामभ्युद्रहं असोमिस्त्रिरु क्तः अभूरादिष्त्रेव एकैकस्यामनभ्यस्तायाम् प्रस्तावोः भवति इत्युक्तं, इदानीं परा भक्तय उच्यन्ते पुनर्भू रिस्पेन सरे सोमसङ्घातस्वरिक्तिभवति सोमसङ्घातश्च प्रथक् भवति अभानीकयान्तृतीयः असोमसन्धात आनीकयां तृतीय मापद्यते हा ३३३ वाइति अस्वज्योतिर्निधनमञ्जृष्टेकारादि अपूरादीनां मक्कतन्याह तिसामानते स्वज्योति ईन्यं प्रथमीचं भवति प्रथमोचन्वाच निधनपुरायपरत्वादः नैधनत्वाचान्ते स्वरः एकारः स्वरंश्वास्याक्षर अक्रष्टा आदी भवति प्रथमोचिये । अप्वं सर्वेषामेत्र विकारविधिः अ

मिस्रिक्त आनीकयांतृतीयः इस्वज्योतिर्निधनमकुष्टैन काराचेवं सर्वेषामेष विकारविधि रेतेन प्रदेशेनोद्धाः सामगणः करपितव्यः करपितव्यः॥ १०॥ इस्यष्टमः प्रपाठकः॥

अथ विकल्पा रवजगतिर्मद्मदोधनकामे पुरः स्वासूत्तरयोश्चारङ्गमानदे ऽष्टेडरियष्ठयोर्हिन्वनादीदि-

एवं सर्वेषामामहीयवादीनां साम्नां एष विकासविधिरुक्तः मुखेतन्यः। अएतेन प्रदेशेनोह्यः सामगणः कल्पयितन्यः कल्प-यितन्यः अपनेन छक्षणप्रदेशेन ऊह्यः प्रयोगः कल्पयितन्यः कल्पयितन्यः कल्पयितन्यः

न्यकारी जिल्हात अष्टमस्य द्वामी कण्डिका ।

भाष्यकृति उर्वाध्यायाजातशात्रपादैविष्कुयशाशिष्याय अनुवरणार्थे भाष्युं क्रतमितिका।।

श्राह्मानाः परिसमाप्ताः इदानीं विकल्पा उच्यन्ते भावनोषं च, प्रतिस्मनाः पादे दिथा गितिर्देश्यते, तल किप्रभयमकारस्यापि गानस्य युगपत्मयोगोभवति ! उतान्यतरस्यीतसंत्रयः । प्रयोगाः राज्याद्दस्य तिष्ठार्थाभागित्मारभ्यते अथविकल्पाः विद्यन् तै इति वाक्यनेषः । अर्वजगितः तर्णिरित्सिषायां रौरवेन् निमन्त्रष्टेवसाः कृष्णकाः है है है पिविकल्पेनान्यतरस्य प्रयोगः अमद्मदोधनकामे प्रवस्त्रस्य प्रयोगः निर्धनकामे पदहो इमद्राः सोइम्रतिस्तोत्रीयमन्त्रतरस्य प्रयोगोः भवति । अपुरःस्वास्त्तर्योन् आरक्षमानदे किपुरोजित्यां नामदे स्वासु चोत्तर्योः स्तोत्रीययोः अरक्षमानदे किपुरोजित्यां नामदे स्वासु चोत्तर्योः स्तोत्रीययोः अरक्षमानदे किपुरोजित्यां नामदे स्वासु चोत्तर्योः स्तोत्रीययोः हिंस्तरात मोतिष्ट अध्यामित्रे त्रिका हैयमषष्ट स्वमात्रं देविष्यं योदीषापर शिचि में बहुतीयद्दामं कृष्ट अस्वित्र श्रिका प्रभाविष्यं प्रमाने स्वावे हिंदिष प्रमाने प्रभाविष्यं प्रमाने स्वावे हिंदिष उत्तर्याः प्रथमे विराद्पर्यूच विद्वयेगीथस्तदादि नेवे-निहोता तिथातुषारा त्वेसोदैचे गकारः दानेराजन्त्र-

THE PARTY WATER TO A STREET OF THE PARTY OF

षर्वमानमहिष्यनेति दीदिहिस्यरा गीतिविकल्पते अमातात् दं द्वापित्रे असाविसीम इन्द्रतृतीयाया यज्ञायज्ञीयर्श्व तृतीय यायां च महावैक्वामित्रे मात्राब्दताक्षब्दयोर्यदृष्ट्वे गानिकत्ते द्विकरपते । पर्तचमाउतत्राताइति च अक्रीध्यमपष्ठं नवमात्रम् गायत्रीक्रीक्षे प्रतिस्तोत्रीयं मध्यमे पादे पष्ठमक्षरं विकल्प-ते अदीर्घे परयोदींबा परं नीचैः असुदीर्घे परयोः दोवायाः परमक्षरं नीचीभवति अगवतृतीयद्शमंकुष्ट्र मुवत्र गौगवे तृनीये पादे द्यामं कुष्यते अधर्मीवधर्मणोः पंचाक्षरशोधनानि अ पंचासरबाः निष्ठनानि अवन्ति दिशासराणि विकल्पेनास्त्रानीनि #स्तावे इविष उत्तरयोः मथमे सौहविष उत्तरयोः स्तोत्रीः ययोः प्रस्तावे प्रथमे स्वरे विकल्पः परि प्रधन्वीत्तरयोश्वपवान प र वा आईवा र इन्द्रः पे र आ र इन्द्रा कि भविराद्वेषके च देव्ये गीयस्तदादि अाग्नित्रं इति पर्युद्वायां चिन्नि मदेव्ये उद्गीयाद्यं पर्व प्रथमे स्वराविकल्पते अने निहीताक्ष पूर्वे भानवेगः निहोता विकल्पते अभिसोमादिषु अतिपार्तुः तुवाराक मन्द्रयाचेत्वज्ञ वारा विकल्पते । अन्वेसोदैर्वे अगकारः त्वेसोपार्याः दैंधश्रवसं हगोहेतिगकारोविकर्ण्यतेष्ठ अक्षेत्रानेराजः नष्ठवते 🕸 ्रसोराजनी प्रतिमाराजनाः। बाब्दोविकरपेन 🏲 प्रतिते 📭

वत आसीफत्ति विषयामृतेनयो निवन्मध्येजाप्तुनं प्रा-न्त्ययोर्वे विषयाचे वेस्तकारो प्रजिवाह हे हायां श्ल-धने यशस्युत्तरयोर्श्यद्तास्ताव प्रवृहत्युदा आ इति गीतिः षभेकाम्पा त्वंनीयारे पुनाप्यबृहति प्रसोप्यत-रेपुनाभिसोजंभेचोत्तरयोः ककुभोविकल्पाः ॥ १ ॥

अवारी कर्तियायामृतेनयो निवन्मध्येजाप्छुतं प्रान्त्ययो वेछोपश्राद्यः उचैस्तकारः असोफित्तीयायां सफेन्न्रतेन इति एतस्मिन्पादे वाज्ञव्दः यो निवद्भवति मध्यमे विकल्पे प्रथमांत्ययोविकल्पयोः जाज्ञव्द एव प्छुतो भवति यकारछोपश्च तयो रेव आध्ये विकल्पे उचैस्तकारः अयोज्ञाहरहायां प्छवते अपित्वाद्या प्रान्ति विकल्पे उचैस्तकारः अयोज्ञाहरहायां प्रविश्व यो प्रित्वादा विकल्पे प्रवास उत्तरयोः स्तोन्नीययोः प्रस्तावे अपित्वा विकल्पे अकण्यञ्चहत्युदाआहातिगतिः स्व त्व प्रेत्वाद्या किपत्र वृहति उदाआहन्द्रीत गीति। विकल्पेत अपित्व प्रेत्वाद्या किपत्र वृहति उदाआहन्द्रीत गीति। विकल्पेत अपित्व प्रेत्व स्त्वंनोवारे प्रनाण्व वृहति प्रसोण्यतरे प्रनामिसोजभेचोत्तरयोः किकुभोविकल्पाः स्त्वं विश्व प्रयासं वारवंतीये, प्रनानायां कण्यवृहति प्रसोपदेववीतयायां कण्यस्थतरेषु प्रनानायामिसोमायां
च वार्कजंभे च उत्तरयोः स्तोन्नीययोः ककुभोविकल्पाः ककुभो वृहत्यो वा ॥

हित पुँचिस त्रिमाच्ये नवमस्य प्रथमा कण्डिका ॥ १० विकास व

अथा भावान्यवस्यामः प्रगाणं यैविषायिते । प्रभाविकणं स्ताभिकं चैव पदं विकियते तु यैः॥१॥ आयित्वं प्रकृतिं चैव वृद्धश्रावृद्धमेव च। गतागतश्र स्ताभानामुचनीचं तथैव च॥ २॥ सन्धिवत्पद्वद्गानमत्वमाभावमेव च। प्रश्लेषाश्राध विश्लेषाऊहे त्वेवं निबोधत ॥ ३॥ संकृष्टश्र विकृष्टश्च व्यञ्जनं लुप्तमनिकृतम् । आभावाण्श्र विकारांश्र भावान्त्देऽभिलक्षयेत्॥४॥ एतेभावस्तु गायन्ति सर्वाः शाखाः पृथकपृथक् । पश्चस्वेव तु गायन्ति सूर्यिष्ठानि स्वरेषु तु ॥ ५॥।

*अथ भावान्त्रवस्यामः अथवाब्द आनन्तर्यार्थे भावान्त्र भवस्यामः अप्रगाणं यैविधीयते । गानमेवं प्रगाणं विधीयते प्रतिष्ठाप्यन्त इत्यर्थः॥

*आविकं स्तोभिकं वैव पदं विक्रियते तु यैः ।। १ ॥ आविकं पदं स्तौभिकं च विक्रियते । येविकारमापद्यन्ते तान्त्रवक्ष्यामः

अभायित्वं प्रकृति चैव दृद्धं चाद्धमेन च।

गतागतं च स्तोभानामुचनीचं तथैन च॥ २॥

संधिनत्पद्वद्वानमत्वमार्भावमेन च।

पत्रेष्ठां च विक्रष्टं च व्यक्षनं ख्रममित्रकृतम्।

आभावाश्य विकाराश्य भावान्द्रेऽभिलक्षयेत्॥ ४॥

एतेर्भावेस्तु गायन्ति सर्वाः शाखाः पृथक्ष्यक्॥

पश्चस्वेन तु गायन्ति भूषिष्ठानि स्वरेषु तु॥ ५॥

सामानि षद्सु जान्यानि सससु के तु को थुमाः ।

प जनानामन्यथागीतिः पादानामधिकाश्च ये ॥६॥

प्योत्तिदृष्टाः समा येऽन्ये पादास्त्वचरद्याः समाः ।

अर्थिभावश्च नेदानीं दीर्घ यचैव कृष्यते ॥७॥

कर्षणे तु निवर्त्तेते त्सायिबायामुपद्ववे ।

अभावोद्द्रयतेसाम्न्योभावश्च यथांकमम्॥८॥

ाहित् क्षतामानि षट्सु चान्यानिक षट्सु गीयंतेप्रथमादिष्त्रेव । क्षत्रसम् दे तु कौथुमाः सप्तस्य स्वरेषु द्वेनामनी गीयेते कौ-थुमशास्त्रिनां मोषुत्वावाकाद्भव ॥

*ऊनानामन्यथा गीतिः पादानामधिकाश्च ये ॥६॥ यो-निपरिमाणाद्नानां पदानां अक्षरपरिमाणाद्नानामिसर्थः । पादानामन्यथा गीतिर्भवति । यथाएव ब्रह्मादिषु । योनिपरि-माणादिधिकाश्च ये तेषां चान्यथा गीतिर्भवति । यथा वि-राह्मामदेन्यादिषु ।

अयोनिहष्टाः समा येऽन्ये पादास्त्वक्षरद्याः स्मृताः ॥ पादास्तु येन्येक्षरसमानतः समाः स्मृताः ते योनिवद् दृष्टा भवान्त॥

#भायेभावश्चनेदानीं दीर्घ यचैव कृष्यते #आयेभावोः नभवत्यूहगीतौ देयेतादिषु । दीर्घकर्षणं च न भवति । किं त-हिं ? द्रद्रकर्षणं भवति यथा आर्कोदेवानापित्यत्र ॥

क्षकर्षणे तु निवर्तेते हसायिवायामुपद्रवे ॥

त्सायिवायां प्रत्यये। उपद्रवे भक्तिविषये कर्षणे उद्देशो-श्रीप निवन्तर्ते उद्देशीती समेष्विप पादेषु । *ओभावोह्ययते साम्न्योभावश्च यथाकाम् । ओभानोक्स

*ओभावोह्यते साम्न्योभावश्च यथाक्रमम् । ओभावोह्यन् ते साम्रि पत्र ओभावश्च ह्यते । यथाक्रमं छक्षणन्यायेन य- शास्त्रभृत्यद्वेतं सर्वत्रोहगीती रहस्यवत् शिमान हिस्तादिपर्वणि तिस्रायां तथेवान्येषु सामसुः॥ ९॥ आर्चिकं निधनन्याये स्तौभिकं वाः यद्चरम्। श्रृष्टाकृष्टं भवेत्स्वायमन्तोदात्तं वृथे स्वरम् ॥१०॥ मणाजन्यंसद्योनामाविद्यासिविदेप्सुजित्। स्वनाष्ट्रयुर्थिद्योगेतिभौरिय प्रियमभिद्धिता ॥११॥ जसावसन्तमधमेत्स्रत उद्भाविभिद्धेयन्। न्यायादेतान्यपेतानि श्वत एके वृथे स्वरम् ॥१२॥ श्रीभासपौष्कलाष्ट्रस्यष्टाछिद्रधमसुः॥

थायथा प्राप्तिः तयोस्तथातथा तौ भवतः । ऊहगीतावि । पानि क्षेत्रभ अभ्युद्देन सर्वत्र उहगीती रहस्यवत । अभ्युद्देन सर्वत्र उहगीती रहस्यवत । अभ्युद्देन सर्वत्र उहगीतिः प्रत्येतच्यः । यथा रहस्ये तद्वत् ॥

*स्वादिपर्वाण तिस्त्रायां तथैवान्येषु सामसु ।

क्षयथा स्वादिपर्वणि तिसायां अभ्युद्होभवति । रहस्यवता तथाऽन्येष्वपि सामस्र यथा सहिते । उदाहरूणं तिसावाचउदा आर्चिकं निधनं न्याये स्तीभिकं वा यदक्षरम्

कृष्टाकृष्टं भवेत स्वार्यमन्तोदात्तं तथे स्वरम् । विकासमान

#आचिकं निधनं यत्र स्तौभिकं वा तयीयद्दन्समित्रं तत् कृष्टमकृष्टं वा भनेत् । स्वार्थं प्रथमस्त्रस्य कृष्टं स्वार्थं भन-ति । प्रथमायातृतीयस्त्रसन्ते चेति । द्वितीयस्त्रस्थस्य अकृष्टं भनति । तृतीयादिनत्युत्तकृषं कृत्वा अन्तोदात्तं तृद्धे स्तरं भनः ति । कृत्वः ! स्याये योनिमाने योनानेतं तृष्टुत्वातः । अमणाज-नस्यद्व्यानामाविद्यासि विदेष्मुजित् ॥ स्त्रनाद्वयुन्द्श्चियेति- THE

IOWKHAMBÂ SANSKRITSERIES,

A Collection of Rare & Extraordinary Sanskrit Works.

NO. 393

पुष्पसूत्रं

सा म प्रा ति सा रूयं

पुष्पिप्रणीतम्

श्रीमद्जातशत्रुक्रतभाष्यसहितम् ।

काशीस्थद्राविडोपाह्व म० म० पिएडतश्रीलदमणशास्त्रिणा संशोधितं विजयते ।

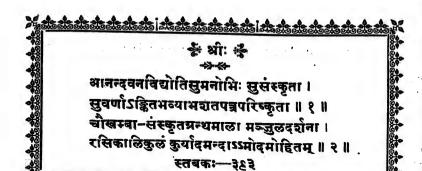
FASCICULUS III-3.

PUBLISHED & SOLD BY THE SECRETARY,
CHOWKHAMBA SANSKRIT SERIES OFFICE.
Vidya Vilas Press, North of Gopal Mindir, Benares.

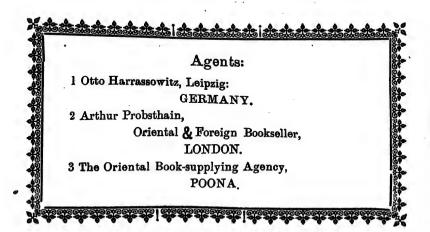
1929.

Printed by Jai Krishna Das Gupta at the Vidya Vilas Press, Benares.

पड्भास पौरकले सप्ताजीन पष्टेडे एथक्तृचे। स्विजीकेर्पास्तोभे देवेन्यायविरोधिनी ॥

भौरियितियमभिद्विता । जसावसन्तयन्थर्मम् त्सुतउद्धाः विभिन धयन् । न्यायादेतान्यपेतानि ॥ मणादीनि एतस्मानन्यायादपे तानि भवन्ति । मणाजनं सदद्योनापनस्वदेशद्यान्त्ययोः । सदद्योनां स्वादिष्ठोत्तरयोः । आतिश्च पवस्त्रदेवमध्यमायां असि यहतेमद्मध्यमायां एतानि गायत्रीभासे । विदेपसुजित् । इन्द्रमछोत्तरयोः । पौष्कले । पतस्ववाजोत्तमायाम् । इष्टेडरायेष्ट-योः। द्वयुङ्गोमन्ते।त्तमायाम् । पौष्कलन्त्रेतयोः श्रियेसखाय आद्या-याम् । पौष्कलेतिर्भाः ज्योतिर्भाः अक्त्यत्राते र्यायेखपिकाक्षायाम् । पोष्कलेमियम् । पाप्तोमध्यमायांपौष्कलत्रैतयोः । अभि अनुहि-च्वाच्यान्यीगवे । द्विता पाणाप्रथमायाम् पौष्कळत्रैतयोः । जसा तयोः पवित्रायां षडिडो वसन्तमंसखान्त्ययोः शौक्तयौदकलयोः । ् धर्म दिवोधर्चायां धर्माणि । सुनः पवस्त्रवाजसातोयां रियष्ठेतु । बद्धाः अभिसोमाध्यास्यायां आंछद्रे । विभिः घयन् । वृवामा-द्यान्सयोः चतुरिहे । पूर्वस्माल्लक्षणन्यायात एतान्यनेन गतल-क्षणानि भवंति । विपरीतानीत्यर्थः ऋषाएं क्रष्टेषे स्वरम् अया-नीवाजांउपमोहिशश्वतः अष्टेडतृतीयायां एके द्वर्थ स्वरं मन्यन्ते ।

*त्रीभासपीष्कलाष्ट्रिरीयष्ट्राखिद्रधम्मेसु । त्रैनाश्वत्रत्रशीक्तान्धीचतुःषांडडयोस्तथा ॥ षड्भासेपीष्कले सप्त त्रीन्यष्टेड पृथक्तृचे । रियशीक्ते त्रवास्तोभे द्वेद्वे न्यायिवरोधिनी ॥ अश्वांधीगतयोस्ताभधमीच्छिद्रेषु पश्चसुः एतेष्वेच सामस्वेतेषां शब्दानामपनादः ॥ दति पुष्पसूत्रभाष्ये नवमस्य द्वितीया कण्डिका । अश्वान्धीगवयोस्तो भगमी चिद्रेषुपश्चसु ॥ २ ॥
तृतीयो च्चान्त्य १ हि स्तो भे दिवि भवति न वास्रे स्पर्कान्तं व्यश्च कौत्से चेकारोकारौ नश्चाध्वर्यवमध्यमाया सन इन्द्रायां श्लीद्रच कृतेचापदान्तो विश्रीयंच पूर्वेशूष श्लिणियने चायास्य सेमेषिणोदनः का-

कतियोचान्सऐहि स्तोभे दीवीं भवति कत्तियोचान्स-मक्षरं हस्वं हकारे स्तोभे पत्यये दीर्घीमत्रति । द्विमात्रं भवतीत्य-र्थः । यथाऐडकौँचवाम्रादिषु अनवाम्रे स्पर्धान्तं व्यंचक उत्सर्गः प्राप्तस्थापत्रादः । बाख्रे स्पर्धान्तमक्षरं तालव्यं च न दीर्घीभवति यथा राजादेवऋतं अदब्यः सुर्भि च अकौत्से चेकारोकारीअ कौत्से च इकार उकारी हि स्तोमे प्रत्ययेन दीर्घी नवतः यथा स्वा-दीहिष्टासमूहिपीइति अनश्रक्ष कौत्ते नशब्दश्च दीर्घीभवति। सनाहीन्द्रेति अअध्वर्यवयध्यमायां अध्वयों आद्रिभिरितमार्गी-यवमध्यमायां हि स्तोमे पत्यये दीर्घीभवति यवाहा अहाति मा ३ ना ३ असन इन्द्रायाम् असनइन्द्रेति मार्गीयवे हि स्ताभे प्रत्यये दीर्घीभवति, बराह अहोरियो ३ वीतः । अक्षीद्रे च% क्षीद्रे च मार्गीयवे रसी होवेत्यत्र हि स्तोभेभवति । अकृते चान पदान्त: * हानिष्कृते च अपदान्तो दीर्घी भनति हिस्तोभे प्रत्यये स्वादित्यादिषु अविशीये च पूर्वेशूषअ विशीविशीये च पूर्वे हि स्तोभे प्रत्यये दीवींभवति अपदान्तः । हिन्बहुंनायिस् अशुप स्तुषेश्चष इत्यत्र प्रतिषेषः अति णिधने चायास्ये अति णिधने चायास्ये स्तोभे पत्यये दीर्घीभवाते । अपदान्तएव । उत्सो-देवोहिराहाउद्दोवा अउरसेधेविणौदनः आ उत्सेधे विणौदनइ।ति च एती भावदी किहरते।भगत्यये दीवीभावतः विकासिसायां श्रीपन्ते

मे।च प्रथमकरपे सोम स्तावे कार्त ज्यापि विनिर्वतोत्तरे शंकुत्येकार ऋषभे च शाकरे संमीरिय लघुविनते उत्वे कालेये प्रतामहायवे च कौञ्चाभिनिधनसप्तहपय उत्तर-धतों इत्रासदस्य वेपुर्वण्यादि जिते दवे पूर्वे इसंयोगे मपो-

इत्यत्र क्षकामे च पथमकरोक्ष सर्वासु पवस्वदायां निधन-कामे मथमे विकल्पे दीर्घीभवाते हिस्तोभे प्रत्यये स्वीसु स्तो-त्रीयासु अभौभेस्तावे असौमेषे पस्ताव दीर्घीभवाते । हि स्तोभे भत्यये योगेयोगेशवाहाउस्ता ३ रा ३ क्षकार्ते च परिक्ष-कार्त्तपत्रे च परिस्वस्तानो अक्षर इत्यत्र हि स्नोमे प्रत्यये दीर्घी-भविति अअधिवनीर्वितोत्तरेअ उत्तरे अधिननीर्वते हि स्ताभे प्रत्यये दीधींभवाति कशंकुन्येकारे क शंकुनि च एकारे पत्यये दीधीं-भवति। पवस्वमापधुवा अऋषमे च शाकरेअ शाकरवर्भे च एकारे र्यत्वये दीर्घीभवनि पत्राष्ट्व वा एजसाएनयआ असंमीरुवेल-घुविनते * संमील्ये लघासरं विनते पसये दीर्घी भवातसंभील्येपुरी जिनीत्यत्र अअत्वेकालेये अकालेय अन्वभावनिषये अक्षरे मत्यये दीर्घी भवीत । कालेपेयस्यायं विक्वाअर्थाः अपतामहीयवे च अ प्रत्नेपीयुषेत्यत्र आमहीयवे अत्वनाविषये एव पत्यये दीर्घीम-वति । दिवाअनार्याः अत्रौंचाभिनियनमप्रहपयउत्तर्घत्तोद्धत्रा-संदर्भवेषुर्रिण्यादिः अ एतेषां रुणादिदीर्घीभनति । क्री श्रे अयं-पूर्वी हो रे रियमेगाः । आमर्न्दरिभिनिधने । पुनानः सोसप्तहे । पयस्युत्तरयोः दृणीवहातत्रोदाहरणम् । धत्तीदृद्धार्गने । पुरी-जित्यांत्रासदस्यवे, तत्रोदाहरणं अन्तराश्चपूर्वेडसंयोगे पूर्वे बाजीजिति रुण्यार दीर्घीभवति । असंयोगे प्रत्यये मुज्यमानायां वनमानाः मयदिवानां सामेत्पत्र दीवीभावमिवेषः अउत्तरे- त्तरस्तोभे क्रोंचेत्वसंयोगे नात्राविने मिः कौतसे चाहे चाद्दः प्रवद्गागेने कृष्टादस्थादकारः स्वारे च पर्णे हारा-चोनौ त्वश्ह्यक्रप्रथमायां च ब्रितीयश्सन्तः सन्तः पञ्ज-निनेरथन्तरवृषादिवनोर्वतेष्वोस्तोभे दैघे ब्रात्योत्तर-

स्तोभे अत्तरे वाजजिति स्तोभे पत्यये योद्यणीयहातस्याञाः दिद्धिभवति । स्पिस्येवारक्मयोद्राविद्वावाः ३ होवाहोयि *क्रौंचे त्वसंयोगे * कौञ्चेषु असंयोगे प्रत्यये दीवीं भवति । सं-योगःपति।विध्यते । यथासूरामोनौहोद्शनासाः अनात्राविनेषिःअ अत्रातिनेभिरेषामित्यत्र मतिषेधः । असंयोगेऽपि प्रत्यये अकौ-त्से च हिशब्द: * कौत्से चहि शब्दोदीधीं भवति असंयोगे प्रस-ये । अभीहीनो ३ अपवद्धार्गवेकुष्टादस्याद्रकारः अपवद्धार्गवेकु-ष्ठादस्थादकारो दीर्घो भवाते श्रीच बन्धुपाबकाः श्रस्त्रारे च पर्णे हाराद्योनी * स्वारे च सीपणे प्रतिहारात्परमक्षरं दीर्घी भवति, द्वितीय श्संतयोनौ । अस्ताहा उना रामा उ वा रामा ***त्व एत क्रमतिमायां च * मातिहारात्पर्मक्षरं दीर्घीभवाते *िंद्र-**तीय एसन्तः * उचारवारसीपणै तृतीयायामुपायद्वितीयमक्षरं दर्धि भवति सा इषा उवा सान्ता अवंजीनेत्रे अ उत्तरे जिनेत्रे वंशब्दी-दीर्घीभवति पुरोजि तृनीयायां *रथन्तरतृषादिवनोर्वतेष्वास्त्रोभेक प्तेषां साम्नां अस्तोभेषस्येदीर्घोभवाते । वायिक्वद्रतां । आमा-न्ति अवा । अपा अवा वासानी अवसाना अवसा ३४ कदेवें त्रात्योत्तरयोश्च श्रत्वेसादैवें उत्तरयोः स्तोत्रीययोः उद्गीं-थॐस्तोभेमत्ययदीर्घोभनात अधनांदतीययौक्तेष्त्रोकारे इला-न्द्रवारवन्तीययौक्ताक्षेषु अकारेमसयेद्वीर्घाभवति । पुत्रा अहोहो-हाई। सा अहो हाई। मा ३ हमा ३ युजा अहो ३ हो ३ हा

योश्च थेलान्दतीययोक्तेष्वीकारे स्तावायं क्रण्यतरेवैय-नेकृष्टवृद्धयोर्मध्ये रैवते च वृण्यादिः साहीये दाताया-स्तत्वा त्समेद्वितीयान्तः सूर्यस्य म्निमामायायामा-चस्यान्त्यं बोधीये मधोनामेके देन्येदीधिन्ववावितदे-व्यणीः त्स्यदाब्दः स्वर्थोः क्रमेदभेदः इयेनेन हरी-दीर्घत्वम् ॥ ३॥

६३। वाजा ३ क्षस्तावाद्यंकण्यतरेक्ष प्रस्तावाद्यमक्षरं कण्यरथन्त-रेदीर्घीभवाते परीतोर्धिचतासुनामित्येवपादिषु #वैयनेकुष्टद्धयोर्ध-ध्ये # वैयने सोमसाम्नि कुष्टद्धयो रक्षरयोर्भध्ये यदक्षरं तद्दीर्घी-भवति, यथा पुरोजियां सुतायामादा इत्रवे करैवते च रूण्यादिः अ रैवतंषेभे च हुण्यादिदीधिभवति जुद्रम्साई। द्याविद्यवाइ अना-हीयेशनायास्तत्त्रा * सत्रासाहीये त्त्राशब्दस्य शतायाः परस्ताद्य-दक्षरं तदीर्घीभवाते । अमातात्वा अत्समेद्वितीयान्तः : सूर्यस्य* बात्ममे द्वितीयान्तोदधिभित्राते जनितासूर्यस्य अस्रोभिसोमायामा-द्यस्यान्त्यम् वाम्रे अभिमोगायां आद्यस्य पादस्यान्त्यमक्षरं दीर्घी भवाते अबोधीयेमधोनामेके अस्वादिष्ठायां तृतीयायां जरा-बोधीये प्रकारस्य एके दीर्घीभावं मन्यन्ते *देव्येदीधि * विराड्ता म रच्ये धिशब्दोदीर्घीभवति अर्गिननरायां अत्वं नोवितदेच्ययोः अ पर्युष्वचायां । गौरीवितवामदेव्ययोः स्वज्ञब्दोदीर्घी भवति अत्स्य शब्दः स्वरयोः । स्वरसाम्नोः मत्स्यपायितमेहइस्रवतस्यशब्दो दीर्घीभवति *कुभेदभेदयः * त्रैककुभेदशब्दीर्घीभवति । य-एक इद्विदाया है ताइ अवयेनेन इदीर्घत्वं अगोविष्छोने तृतीयायां गशब्दोद्धीर्घीभवाते ॥

दीर्घतं दीर्घाभावशेषं परिसमाप्तपः॥ । । । इति पुष्पस्त्रभाष्ये नवमस्य तृशीया कडिका ।

श्री शास्त्रीहै। दयन्तां वृद्धो शत श्रुवे वारान्तीषत्रयश्रीच दन्वतेचाविषी हायस्तावत्स्वरान्ती नगश्रद्धपात्रयन्ते च त्वाष्ट्री साश्चिहारादियांनी नव पूर्वपज्जरणसामशी कष्टिनषु च नोदेदिरिक शब्दा अरिष्टे च ये वी इं-त्येनी शब्दी समुद्र छन्दासि, चोतायां द्वितीयस्थामरप-विराजस्ताबादेदणादिर खुद्धः संक्षार वैश्वजयौतिष गो-

" अशास्य ही व्यंती हदः अशास्य ही व्या अन्ती वर्द्धते । या ३ मा ३ दा है ना ३ *अशग * शतशब्दस्यापवादः । तुर्वा ६ गैन्यू: अ ३ हो ३ इशा ३ त *प्रतेवारान्तः अ प्रतेवा-रान्तायाः मर्वत्रातात्रद्धेते अअवग्यशचक्षः अकारः प्रतिषे-घार्थः ब्रिः पा ३ रा ३ इमूबा ३२३ ताश्चाया ३ इयाबा-रुणाया ३ का ता ३ मां अदन्तरे चाविषः अ वैदन्तरे च सर्वत्र निहोताचा अन्तो वर्द्धते *अविमः स्वंविष्ट्रपत्रापवादः अहति-स्तीवीत स्वरान्तः * बृहति प्रस्तावात्परस्य पर्वणः सर्वजान्तीव-द्धिते अनगश्रुवधा अ । एतेवामपवादः । मत्स्यबृहत्युत्तरयोः । यजाबृहित तृतीयायां सुताबृहित तृतीयायां 'च अव्यन्ते च त्वाष्ट्रीसामिहारादियाँनी * व्यन्तरे त्वाष्टीसामि योनी पति हारादिवर्द्धते अनवपूर्वपरुज्जणसामशोकप्रश्चिषु चा नोदेदि स्थि क्तेशब्दाः अ पूर्वमानवपञ्जवरूणसामत्रेशाके प्राश्चिषु । च । चौनी देदिशिक्तः एतेशब्दा रुद्धा भवानेत यथाक्रमेण *अरिष्टे चयेवीइत्येती बाब्दी अभिष्ठे च येशब्दवीशब्दी योनावेव बैद्धित असमुद्र छन्द्रसिचे।ताया द्वितीयस्थम् अने तव अत्रोताया द्वितीयस्यां समुद्रच्छन्दसि च साम्नि चोतायां द्वितीयस्वरस्थमक्षरं वद्धते *अर * रारशब्दस्य अपवादः इरज्यन्नग्ने अपविराजेस्तावा-द्रिष्णादि रहेद्वः अभिवित्रताया सामराजे मस्नावात्परस्य पर्वणः

रागिरसेषु नियान्तोदेज्यते विदेशतेजये जिणिष्कः नसामिकेषु ज्ये सार्वादिरदेवः सिष्ठे तिज्ञीबहुत्या अन्तीयोनौ रुणसामि च रूपदोविद्यीयाष्टेडेषूर्सिणोः द्वावोजम्भे च तृतीयो दादिनित्रे च पूर्वे देविद्यीये

गेष्ण आदिर्झ वर्द्धते । मंत्रंतेवितनत्रा असंसारवैद्यवयोतिष्मीहां-गिरसेषु नियान्तः इडाना इन्सारे वैद्युज्योतिष गौरांगिरसेषु च नियांतः अद्दो भवाते । सर्वत्राधिकाराज्ञियामचित्रामुजगार्शतः। निया २ मंची ३३ त्रा ३३ मृजंता ३ इ। अन्तोनवर्द्धते अवदेष्य-वे * देशब्दस्यवेशब्दीवर्द्धेतेदिविसद्भूमियादददा इति । सन्हन्द्रा-यायज्यवाई । बैदवज्योतिषचपूर्ववित्रयातावर्द्धते * व्येद्धिः * व्ये-शब्दाद्विशवः । वर्द्धेते एव अक्रानित्यत्र द्ववापवित्रः अधिमाक्रोअ-व्यादेव ना ३ व १ हस्त्रो २ । मात्रावसुचानी अद्रा ह । नी १२ आ २ द्रा ३ च ३ क्तेजगित्रणियनगात्रिकेषु च थेसार्वादिर-देतः अयोनीतेशब्दी बद्धेने धियोजिन्यतिसस्पते अ सिष्ठ विद्वा विद्वायां अन्तेयोनीक वयमेनीमदेत्यत्र वासिष्टे तद्वित्रह्वायाम् स्तोवर्दते । योनौतस्मा ३ नु १ घ१स १व१ नाह्र *रुणसाम्नि च श्र घृतवत्यां वरुणसाम्नि योनौ तद्विवृत्याः अन्तोवर्द्धते । योद्या २ वा २ पृथिवी ३ वरुणा ३ उद्याति। नवद्भेते । तद्भितिहानतः *** इपदो । निक्षीयाष्ट्रेडे पूर्मिणोद्धा-**वः * वैद्धपमदोविक्यिअष्टेइत्येनेषु अ्मिणाशब्दस्य उचीमावः। अभिसोमाद्वितीयायां बैरूपसदोविशीययोः स्वासु अष्टेडेतृतीयायां चात्रत समुद्रंपनमानज २ मिमणा २ सद्दोनिशीयप्यतं । अष्टेऽइन्द्र-स्य सो २ मंपत्रमानक २ मिनणा ईडा क्षेत्रे च तृरीयोद्दिः क वार्क जंबे ज त्रकायवादादिरुवी भवति । अभिसोमादिषु । समुद्र-

हारादिरस्थाः शृङ्गे कीत्से वेसूच्या चतुर्थमेकांनामन्ते राधाया अन्त्यानि वर्द्धन्ते स्यत्योत्तरयोश्चातिरोदत्यां योनिवदाद्यायामन्त्ये सर्वाषु शृतनिधनायं च श्चातत्यां मन्तवदान्त्येहोपरे हेशाविवोनायामाधःसकषीति-

धिविष्टपा है इयो नोनीचीत्वाद्हगीतौउचीभावः नित्रे च पूर्वे च जित्रे तृतीयपादादिरुचीमवात अदो-विशियह।रादि: * सदोविशीये प्रतिहारादिरु श्रीभवति पश-माज्या अभ्या अध्यादमायां बदोविशीये स्थाशब्दोनोञ्ची-भवीत । स्थावा *श्रुक्तेच * हारादिरुची भवीत जहाँववर्षे ***कौत्सेवेस्**ष्वाचतुर्थमेकोनाम् * एडकौत्से मस्तात्रावपये सुष्वा-चतुर्थस्त्ररं भवत्येकाक्षरोना अनन्तेराधायाअन्त्यानिवर्द्धन्ते असन् मन्ते बसोराधायां अन्त्यानि त्रीण्यक्षराणि वर्द्धन्ते नऊताव-सोराधास्य साईदासा अस्पत्यौत्तरयोश्रअ दासस्पत्यउत्तरयोःस्तो-त्रीययोविसीराधाया अन्त्यानि त्रीण्यक्षराणि वर्द्धन्ते कतिरोवसायो-नित्रत् * तिरोशब्द्वत्यां वसोराधायां योनिवद्वद्वावृद्धंभवति *आ-द्यायापन्त्ये सर्वासु अवायायां च वसोराधायां अन्त्ये द्वे अक्षरे ते सर्वासुं स्तोत्रीयासु अधृतानधनाद्यायां च अधृतानधनाद्यायां च स्तोत्रीयायां कि ? अधिकासदाद्यायां वसोराधायां अन्ते द्व अक्षरे बर्देते अञ्चनत्यां पनतवत असूशब्दवत्यां वसोराधायापनतवदन्यानिः त्रीण्यक्षराणि वर्द्धन्ते अदान्त्वेहोपरे अपादान्ते अक्षरे होशब्द परेमत्येयेद्वे अक्षरे वर्द्धेते । अद्वेशाविवां अपदान्तीयेपि विवाशांशद्वी होबाब्दपरेपरवये अक्षरे परे वर्द्धेते ग्रहणात * ऊनायामाद्य ऐतङ्कर्षा-वं अजनायां बसोराधायां आद्यपक्षरं वर्द्धते सङ्क्षपद्धितोः पवद्दन्द्व आईड *द्वितीयवन्यस्यां * उक्तलक्षणायां अन्यस्यां वसीराधायां

3

तीयमन्मस्यां वारे च नो राहेनो तृतीय देष्ट्रधन्तात-कृताःश्रीवासिष्ठ उतिह्रषापतिः कवीमयं दासोत्तरयो स्तृतीयोज्वाच्छतात्पत्तिः क्कले जास्वर उपशिचायां प्रावृषद्वयसायाः केष्वायास्ये पुनान इत्यत्रं सोम्सो-दवृद्धोध्यैचेन्द्रमञ्छायां द्यक्षरायामादिमीदेमोचं नीचं

द्वितीयमक्षरं बर्द्धते अवारे च नो अवारवन्त्रीय च योनी बसोरा-घायां द्वितीयमक्षरं वर्द्धते अराहेनी तृतीये देवधन्तातहतां अवा-राहे योनौ तृतीये पादे तथनता तरुतामापद्यते । अन्यत्र नित्त-स्वर्थम् क्षश्रीवासिष्ठउतद्विषापतिः कर्वी अश्रीणंतीगोभिः वामिष्ठे ं उत द्विषापतिः कवीमापद्यते इन्द्रकतुनेतियस्ययोनिः अथंदासो-त्तरयोः तृतीयोचाछगोत्पत्तिः अयन्तइन्द्रसोमइतिदेवोदासो-न्तरयोस्तोत्रीययोश्चान्त्यं त्रिभेवति अध्कले जास्तर उपविक्षा-यां ः प्राक्षह्यसायाः * पौष्कले जास्वरेत्पत्तिर्भवति उपशिक्षायामृचि ामाक्षह्यसायाः अक्रेब्बायास्ये पुनान इत्यत्र सोम्पंतो देवदे* साग्रस्केष्वास्ये पुनानः सो-मायां पुनानसोमज्त्सोताब्ददेवाब्दी दृद्धी भनतः अधीच * अधी-बाब्दश्र तस्मिन्नेव रुद्धोभवति *इन्द्रमछायां अक्षरायामादिः साचस्क्रव्वायास्ये द्यक्षरायां सोमायामादिर्वर्दते अमीदेवोचं-नीचं अ पौरुषीढे प्रथमोचादिनीचं स्वरमापद्यते । यथात्वमङ्गप्र-शक्सति । २२३ । अद्भुखं पितापनमानामाज्ञिनासश्च अकारः श्रीतवेषार्थः। पितापुत्रेपवमानाभ्यवेसिमाज्ञिवासी अवक्रमुः। एतेषु मथमोचादिः नीचीभावपतिषेषः क्षज्ञयसितव्यैतेषु वावचतुर्थे वव-पामन्द्रे संजयगायञ्चासिनइवेतेषु एनेषुसामसु भाप इच एते त्रयः शब्दाः यथाक्रभेण चतुर्थे स्वरे अवन्ति बन्प इत्येते इगुरुचं पितापवमानामाशिवासश्च जयसितर्येतेषु रावचतुर्थेववपामन्द्र॥४॥

आदिहोदा तस्य हदुक्थरूपयो हिंतीयं यं प्रत्यु-त्कान्तं प्राप्तं चाभिगीतं भीशवगतद्यैताजिगोत्तर-योनित्रस्वारयामैषिरवाम्रबौषीहरवाचःसामहक्तप्रिये-

त्रयः पूर्ववन्मेद्रे भवन्ति । आते अग्ने तृतीयायां संजये । पवस्य देवतृतीयायां । गायञ्यासिते इमाउवातृतीयायां व्यते ॥ इति उपाध्यायाजाततात्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये नवमस्य चतुर्थां कण्डिका ॥

अआदिद्वोदातस्यहदुक्थक्रपयोद्धितीयं चं मत्युत्क्रान्तं प्राप्तं चाभिगीतम् । आदिद्वोदाआहत् । तस्याबाईदुक्थवैरूपयोः साम्नोः द्वितीयमक्षरं दीर्घपत्युत्क्रान्तं भवति । योनिवद्गानं प्राप्तं पत्युन् क्रमायां प्राप्तं च हस्बमक्षरं योनिवद्भिंगीयते । परीतोषितृतीया-यां तवाइंसोमादिषु च बाहेदुक्थे अध्वयीं अद्विभिरुचातेजावै-क्षे । अभारावगत इयैताजिगोत्तरयोनित्रस्वारयामेषिरवाम्रवा-षीहरवाचः सामहत्किमियेषु अआभीश्वयादिषु यदीधकृतं तद्भव-ति । किञ्चाधिकतम् ?। दीर्घमभिगीतं मासं मत्युत्कामति । हस्वै च पत्युत्क्रामप्राप्तं योनिवद्भावादिभिगीयते । आभीवावे तवाहं सोमादिषु । योनिवदभिगीतिशाप्तं प्रत्युत्कामति । पुनापरीतयोः द्वैगते योनिवत्मत्युक्राममाप्तमभिगीयते । पुरोजित्युत्तमायामुत्तरे जिनित्रे अभिगीतपाप्तं प्रत्युत्कामीत । वसिष्ठिपिये स्वास्त्रनाः यां अभिगीतं माप्तं प्रत्युक्तामति । बृहत्केत्व स्ताङ्गदैन्यायामु-त्तरयोरिभगीतमाप्तस्य मत्फक्रामः । तिद्दासोत्तरयोरिभगीत-भाप्तस्य मत्युकामः । आजिमे उचावध्यामार्या मत्युकाममाप्तस्या-भिगीतः । प्रोअयास्यां योयन्सारयासतस्मिन् यद्भिगीयते अक्षयं

) () दबगुरिमस्निर्दन्वंत्रपोक्षाश्च बोधीयसर्वमयोनौ नित्रे च विषे च गीथे नपवाज्युत्तरयो स्त्रयानिधनयोरिमहितः पौदकलहव्यगार मानववंतीयभरपर्णयामसु ॥ ५ ॥

तद्हगीतावाष्य्मनते तथैव प्राप्नोति, यच प्रत्युत्क्रान्तं तद्पि तथैव-योनिवद्भावात एवं माप्तमेतस्माद्भचनात । त्रषामतीयासे दीवंमभि-गीतं प्राप्तं प्रत्युक्तामीत हस्वं च पत्युत्क्रान्तन्तद्वि तथैव योनिव-द्भावादभिगीतमाप्तस्य दीर्घत्वं प्रत्युत्क्रामः । प्रोअवास्यांयस्तार-यामन्तरिमन् यद्भिगीयते । अक्षरं तत्तरमाद्वचनात । द्याप-तायामेदीर्घमभिगानपाप्तंत्रत्युत्क्रामः । यस्तोमदायांवार्षाहरे । यो-निवद्भावमासस्याभिगीतासोपडव्याबोस्र अभिगीतप्राप्तस्य त्क्रामः । अभियुताचः साम्त्रियोनिनद्भावनाप्तस्याभिगानं । सो-मउष्वावाम्र अभिगानपाप्तस्य प्रत्युत्कामः। अभिद्युवाचः साम्नि-बोनिवद्भावादाभिगानपाप्तस्य दीर्घत्वं पत्युत्कामः अअग्ररामास्ति-र्द्धन्वन्नपोक्षाश्च *। अकारः प्रतिषेषार्थः । उत्सर्गपाप्तानामेतेषां ग्रहणानभावः । प्रसोमदेवाद्यान्त्ययोद्वेगतेमृशब्द्रशब्दौ । यस्ते मदोत्तरयोः वार्षाहरेमि शब्दास्त्रशब्दौदं शब्दानां । अभिद्युम्नो-त्तमायामैषिरेवाचः साम्नि न्वशब्दः । मैषिरे अपः शब्दः सीय-उन्त्रीत्तमायां वाम्रेअक्षाशब्दस्य ग्रहणात्त्रत्युत्क्रामः । ऋबोधीये-सर्वमयोनी अजराबोधीय सर्वे प्रत्युक्ति मित दीर्घ हस्वं च । पूर्वजिनित्रे च सर्वे प्रत्युक्तामाति योनिवर्जम् । अनित्रे च इविषे गींथे पूर्वजितित्रे सौहविषे च उद्गीथे सर्व पत्युकामित क्षनमनाज्युत्तरयोः अपनाज्यक्षायां सौहविषउत्तरयोः स्तोत्री-ययोः मत्युक्ताप्रमतिषेषः । अन्त्रेयानिधनयोरभिद्दितपौष्कल-आत्रेयादीनां साम्ना इच्यगारमानवबन्तीयगरप्णयामसु

ा अधोस्थमाचोवृद्धमाउयत्प्रकृत्या तस्यग्रहणमऽपदा-

मत्युक्ताममतिषेषः । उत्सर्गमाप्तस्य हस्त्रमभिगीयते । दिनि मत्युक्तामतीति । अनेनोत्सर्गेण माप्तं मत्युक्तामात् निवर्तते । आनिष्यने च पुरोजियानुत्तरयोरु-सर्गमितिषेषः अभि अकारः मतिषेषार्थः। अभिनर इस्रत्र मत्युक्ताम एव भवति न मतिषिष्य-ते । संहिति मसोमासोमदच्युतायां मत्युत्क्रावमितिषेषः । सखा-यामापीष्कळाचायां उत्सर्गमितिषेषः । पुरोजिमध्यमायां वैतहच्ये इदं वसोत्तमायां गारेसोमङ्ख्यामध्यमायां मानवयोः दीर्घस्य म-त्युक्तामपितिषेषः । उपस्वाजाद्यायां वारवन्तीये मत्युक्तामपिति-षेषः । एवाहिसौभरे तृतीयायां मत्युक्तामपितिषेषः ऐडसीपर्णे-इन्द्रमभिजायमानित्यत्र मत्युत्कामपितिषयः पुनाने।अक्रमीदभी-तियामे उत्पर्गमाप्तस्य मित्रषेषः कत्मस्यआहहस्त्रमभिगीयते दीर्घपत्युक्तामतीसस्य ।

B

इति पुष्पसूत्रभाष्ये नवमस्य पञ्चमी कण्डिका ।

*अथोस्थमावः कोऽस्याभिसम्बन्धः १ उच्यते । ताल्य-माइवृद्धिमितिताल्य्यानां प्रकृतिविकारभाव उक्तः । अथेदानी-मुस्थानां प्रकृतिविकारभावअनुक्तोऽविद्याव्यते । स वक्तव्यः इत्यनेन सम्बन्धेनेदमारभ्यते । अथोस्थभावइति । उक्तार-उक्तारॐकारअकाराजस्थाः । तेषां च उस्थादीनां लक्षणा-इतरेण पूर्वोक्तेन विकारोन प्राप्नोति । यथा ॐवौकारयो-स्कीभावे लोपः । तथाॐवौकारयोरनन्तरस्वरनीचाद्ययोः मत्यययोः सर्वे दृद्धमाभवत्यन्तलोपश्चेति । तथा तृतीया-दिन्यामी होवायां चतुर्थस्योदृद्धः । पदान्तः सर्वत्राभवति । तथा आउवान्यवाहितमान भवति । तथा अमापत्याय अकारो-

तः समानं च नरवेविकल्पेप्रियावसुसिसीदतुभूरिते व-

निष्युद्यते तस्य च नेहाधिकारः तस्याप्यनादेवलक्षणं अका-रोहद्धः पद्गीतः पादान्त इत्येवमारभ्यते, तस्मादेतैर्छक्षणैर्धत स्पष्टमुक्वं तस्वेहाधिकारोवर्तिष्यते । दृद्धमाउयद्वद्वमु उदा उम-वेति उगतिभवतीत्यर्थः । उदाहरणानि पाहिचतस्राभविसौरौरवे । उपद्रवावषये अवीकारकेरित्यप्रवादः आपद्धवः शतकतोरेवती-ज्या जभावः राधस्तन्त्रोतिदद्वभोवीकेत्थ्वहिनः पितावसोसोश्रवसे । स्तोरामिद्दाधेवेरदावसो महावैष्ट्रममे तु विशुष्मतुविकतो काले-ये त्वं गव्युः शतक्रतो त्वण हिरण्ययुर्वसो इति च शास्ये । कण हुनः कम्बसी। अस्मा १ इन्द्रवसी इति बाहिद्रिरपार्श्वरिक्मयाविज्ञन-पसोन्विष्टीकाण्ये । इन्द्रस्येववग्तुराष्ट्रण्वआजी पार्थवासिष्ट्रयोः । विचक्षणीजागृविदेववीतौ । वासिष्ठे अकार अकारयोख्दाहरणा-व्येतानि । उकारस्य तु प्रकृतिभावीवक्तव्य उपरिष्ठात अयत्प्र-क्रत्या तस्य ग्रहणम् अद्भुष्यं मुख्यं मक्ति भवति तस्य ग्रहणं बद्रूवं रुद्धं प्रकृत्या भवति तद्वक्ष्यामः इति प्रतिज्ञा अअपदान्तः अ युत्मक्रत्याभवति तद्वस्याम इति इदानीमुच्यते । उकार्ककार ॐकार अकार अन्तःपदिका तु मक्तत्या भवन्ति। अपूर्ान्तः अन्त-पदिक इत्पर्थः उदाहरणावि वश्यामः तवाहर सोतत्राहत्रक सुतसी इति बस्तरपृष्टेषु पुनानस्सपेडयास्ये आयोनि असत्रासाहीययामयोः एनपादीनिश समानं चश्रममानाक्षरं दृद्धं मक्रत्या भवति। उकारः समानाक्षरः । ननु उस्थत्वादेवास्य माप्तिः कस्मान गृह्यते इति ? बच्यते । विशेषार्थे पूर्वसूत्रे अन्तःपदिकानाममुख्यानाधिकारः उ-कारस्य तु पदान्तीयमकातिभावार्थे पुनर्ग्रहणं तस्मात्सर्वपकारस्य मक्कातभावः। अन्तःपदिकस्यादोहरणानि उक्तानि पुरस्तात् पदा-

न्तीदोषीदाहरणानि वश्यामः] उत्सऐडर्ज्यास्ये प्रतिहारोद्गीययो-र्देशनगच्छन्तुपद्रवेबृहति चरथन्तरे च मीतहारेमदेषु हाविष्क्रत-शाम्मद्दावसुनिधनचीनेडहाविष्कुतवैदन्वतात्रचतुर्थेषु एवपादीनि सङ्क्षेपः । उकारपदान्तियश्चापदान्तियश्च पञ्चत्या भवति अनर-वेविकल्पेप्रियां वसुसिसदितुभ्रित-वसुनसुनिधनस्वात्सोम्यं मे-धु अपदान्तीयस्याप्युकारस्यापक्रतिभाव इत्युक्तं, इदानीं पदान्ती-यस्याप्युकारस्यापवादः वश्यमाणेष्वीदाहरणेषु रारवविकल्पवि-षये पदान्तीयस्य मकुतिभावमाप्तस्य उकारभाव उच्यते परेष्वरयुदाहरणेष्वेत्रमेव द्रष्टव्याप्रियावसुयेददति यावसुवाम-मक्तिभावापवादः सुन्वते मृरितेवसुपार्श्वरदमे-देव्ये प्रस्तावे सन्तनिनि एव शब्दे।नविक्रियते निधनत्वात्सन्तनिनि यमप्रवादः सिसीदतुधुवेसद सीदतु यामयोगैराविगीरस्य सा-हीये तुत्वाषमसयत्वाग्रीभावः तेन्वाषेदुष्त्रष्ट इति असोम्यं मधु उकारेमत्यये विकियते बृहति उपद्रविषये अन्यमसयस्य उपकृतिस्वमेत्र यथा बारवन्तीध्च एवं स्थिते उकारस्याप्यन्यथाप-तिः परएवं स्थिते प्रत्ययत्त्रेन निर्देशात्सप्तमीपयोगः । विजकान रे पत्यये इति अअकारः पादमध्येपदान्तीयाधिकारमुपजीवन्नो-कास्यापि पदीन्तीयस्य विकृष्टे विषये प्रकृतिभावमाह अकारः पदान्तीयः प्रकृत्याभवति । कि सर्वत्र ? न पादः मध्ये अकारः पदान्तीयस्य प्रकृत्यामवति अन्तः पदिकः सपश्चात्प्रकुता भवति इदहत्युक्तं पदान्तीयस्यविक्रियत एव । उदाहरणानि सख्य इन्दोन स्वः पृष्ठमरायद्विनिधनायास्य बृहत्युत्सेधे तु तृतीयादिन्यामौहोवा-यादिसामौ होनायादित्यपनादाभानः इदो सहस्रं यज्ञायज्ञीये इन्दो-समुद्रमात्रिशेनासकाक्षीवतासितेषु गोजीरयाश्यावाश्रीणवमादीनि । अये दोअअकार पादमध्ये पदान्तीयः प्रकृत्वाभवति इत्यस्यो

सुनसंतर्निनियनस्वात्मोम्यमधु व्योकारः पादमध्ये-थेन्दो बजारेतरे बसोवस्ति दांतेयहोधिगोस्तावेमिन्दं बौकारउराविमोमधीमतीतस्थौ योनीचामे॥ ६॥

त्सर्गस्यायमपनादः। इन्द्रापेन्द्रो इति अपनादो इष्रोष्ट्रधीयक्रौञ्चवा-यवावर्यादेषु न प्रकृत्याभवतीतिगति भवतीत्वर्थः । अवस्रोरेअ अत्रापि मक्रतिमासस्यैवा सभावः । किमीवशेषेण ?। न, स्वारे प्रत्यये यथा महाबैराजे सहादैर्घतमसे च । तृतीयायां जद्गीथमध्ये । दुहानोबभ्रअधिनि । अन्तरीरथन्तरे बभ्रोशब्दस्य स्वरमत्यय-स्यापि प्रकृतिभावएव । अवसी अवसीविसी इत्यत्रापि ओकारः पादमध्ये पदान्तीयः प्रक्रुसा भवतीत्यस्य उपवादः । अगतिर्भवती-त्यर्थः । क्रौंञ्च रिष्षष्टी दछादिषु । अभीनोत्राइत्यत्रः । ऋद्यवसू-नि अपितिषेषार्थः । इह ओ कारः पादमध्ये पदांतीयः प्रकु-त्या भवतीत्वेतदेव औत्सर्गिकं प्रतिप्रस्तु श्रदान्तेयहोश्चिगोस्तावे-विन्दो अनतः पदिकस्य आंकारस्य प्रकृतिभाव उक्तः। इदानीं पदान्तावस्थितस्य ओकारस्य विशिष्ठविषये परिसंख्यानद्भपेण षक्रतिभाव उच्यते । उदाहरणत्रयेण यहोईशानः सदसीयहो-श्चध्यपौष्कळयोः । अधिगोस्तावे यज्ञायज्ञीये । गोपारिस्यस्वा २ नो २ अक्षरिदन्दुर्ख्या ३ ईपिन्दोनुनीभाषिमहामिन्दोयामे । एनेज्वेत त्रिषुदादरणेषु ओकारस्य पदान्ते प्रकृतिभावः । अन्य-त्र विकियते । तदुदाहतं रुद्धमा उइसत अओकारउराधिमी म-धोमती तस्थो अअकारस्यौत्सर्गिकेन छक्षणेन कि प्राप्तं र पदान्तः प्रकृत्याभवतीति । अन्तःपदिकस्यौकारस्य प्रकृतिभाव उक्तः । परिवोषात्पादमध्ये सर्वत्र पदान्तीय अकारस्यं आजभवतीतिः स्थितं बक्ष्यमाणेष्वेबोदाहरेणषु परिसंख्यानक्ष्येण पादमाध्ये पदा- ं रथतरेस्तावाद्यमाद्यायां वृत्तसर्वत्र ज्वतरेतुरी यंतीः चःसर्वत्र व्यमनजाताद्व्यः सुदैवोवः वेधे च तृतीयः चतुर्थे देवुरितावसन् आजावितोत्तरयोहेन्द्रयाहिपूर्वः

न्तीयस्य औ उकारस्य प्रकृतिभाव उक्तः। तस्यस्तोभमितिषेशस्य अलोच्यते । यथाउरीरथनाभेइमीभद्रीवन्तीये । सधीनमस्मा-यत्रपार्थे । सुमनीवार्णनोवयं । जमद्रेग्र्रभावक्ते तस्थीनाकस्य वार्मणि अभिनिधने । अयोगी च । योगीशब्दे च उकारः पा-दमध्ये पदान्तियः स च प्रकृता भवाते । सीदन्योकी वार्षाहरे । अअभे अकारः प्रतिषेधे योगीशब्दे अकारस्य प्रकृतिभाव उक्तः तस्य स्नोभे प्रतिषेधः । आउ भवनीत्यर्थः । यथापार्थे । तथा कवियोगी आधर्वणे स्तोभे तु विशेषः । प्रनक्किमदं सूत्रःस्तोभे प्रत्येपऔरसर्गिक एवं उक्षणविशेषोभवति । यथा आर्थवणवान्

इति पुष्पसूत्रभाष्ये नवमस्य पृष्ठी कण्डिका ॥

रथनतर हैस्तावाद्यमाद्यायां वृद्धिक स्वाप्त । व्यतरेतुरीयं निनं सर्वत्र आद्यायां सर्वत्र वृद्धिक भवति । व्यतरेतुरीयं निनं सर्वत्र के कवतरे प्रस्तावे येचतुर्थमक्षरं नीचे सर्वत्र भवन्ति । अद्वन्ति चार्वत्र प्रदेशेवः स्वाप्ति । अद्वन्ति । अद्वन्ति । अद्वन्ति । अद्वन्ति । अद्वन्ति । देवे । वृद्धित्र । देवे । वृद्धित्र । अद्वन्ति । वृद्धित्र । देवे । वृद्धित्र । वृद्धित्य । वृद्धि योः पर्युषु चोपान्त्योच्चा पर्ति गिरा सितेच देवाययोस्तृतीयोच्चात्यमाग्नमीसेषेचााभसोमाययोः, पिबासुचायायां, नदेवस्वास्वाययोः, डिनेचतुर्था-च्चानि यथा योनावायं द्वितीयायां प्रथमे निघा-तान्मनदे तृतीयायां च तृतीययोः, कौल्म इष्टा-सिकृणुष्टाम् आशुभागेचे न्यक्षराया पंचाचरोचा-ऽऽचयोर्योनिवदस्य ध्यमायामात्त्राकूपारेचायायां

गौरीवितोत्तरयोः । ऐन्द्रयाहिगौरीवितपूर्वयोः पर्यूषु चैक्चे च उपान्त्यमक्षरं उचं भवति । अपतिङ्गिरा अवाद्य पर्वणि । सिते च देवाचयोस्तृतीयोचान्त्यमगिक्षाः आसिते पवस्त-देवाद्ययोः स्तोत्रीययोस्तृतीयोचान्सं द्रव्यमाप्रमीस्वरं भवति । असेषे चाभिसोमाद्ययोः अ। उत्सेषे चाभिसोमाद्ययोः स्तोत्री-वयोस्तृतीयोचान्सं द्रव्यमप्रिमीस्वरं अवति । अपिवासु चा-द्यायाम् अति वितीयोचान्यं द्रव्यमित्रविस्वरं भवति । अन देवस्त्रास्वाद्ययोः * । तृतीयोचान्त्यं पूर्वेवतः । *हिनेचतुर्थो-चानि। यथा योनावाद्यं द्वितीयायां मथमे, निघातानमंद्रतृतीयार्था च तृतीययोः अधिकडेने चतुर्थोचस्याद्यमक्षरं नीचं भवति द्वितीयार्था स्तोत्रीयार्था च मथमतृतीयार्था स्तोत्रीयायां प्रथम त्रीययोः पादयोः । अकीलम इष्टासिक्रणुष्टां अ । कीलमञ्जाहिष इष्टासिकुणुष्टास्वरवावचते । अअध्यभागीवे व्यक्षरोद्याः अध्य भार्गवे अक्षरोद्या भवति सर्वत्र अपञाक्षरोचाद्ययोः अ उचाते जायामाश्रुभार्गवे आद्ययोः स्तोत्रीययोः पञ्चाक्षरा उचा भवति । *योनिवदास्य पध्यमायाम् अस्य प्रवे^{र्}यत्राधभागेवे पध्य-मायां योनिवद्चा भवति । चतुरक्षरेत्वर्थः । अञातृनाकूपाई वाद्यायां बक्षरोत्तरयोः अत्नाकूषारे उत्तरयोर्धक्षर्योह्या

द्यक्षरोत्तरयोः, अञ्चिद्धेतर्भणोनीचः हातः हान्द्रः श्राष्ट्रद्यौ विचे प्रत्यये, वृद्धेःसिते वृण्यन्तः, क्षीवते-द्वितीयपादान्त्यमद्वितीयस्वरम्, विश्वाये मोच्चादि नीचो नौ'आहिन्वंति सर्वास्त्र, ज्ञीयक्ष्वीद्यायां ज्ञीयवद्, अन्यदुच्च असकृत्कृष्टं च तृतीयं नौ द्वितीयमुत्तरयोः, एकाक्षरे णिधने च जये शताद्वितीयम् ॥ ७ ॥

भवति अअध्छिद्रैकर्चे णोनीचः बेतः बाब्दश्रादृद्धौविचे परा-ये अहिन्दान। च्छिट्रे णोशब्दो नीचो भवति । शब्दस्य अरुद्धो भवति विचश्चदे प्रत्यये। श्रुरुद्धः सिते रूण्यन्तः 🕸। आसि-ते अयं पूषादिषु द्रणीपहाया अन्तो वर्द्धत । सर्वेमाचिकमदृद्धमृत्तरे पुष्ये योनिबद्धावात आकर्षणकृता राद्धिः प्राप्तोति, तस्य निरुत्त्य-थेमिदमुच्यते सर्वमाचिकमट्डमुत्तरेपुष्य इति अक्षीवते द्वितीयपा-दान्त्यमीद्वतीयस्वरम् अ। काक्षीवते द्वितीयपादान्त्यमक्षरे आद्वितीय-स्वरं भवति अतिक्रमो भवतीत्पर्थः। अविद्यापे पोचादि नीचो नीअ विशीविशीये मथमोच्चाद्यमक्षरं नीचं (१)भवति योनी। अग्रिवो ३३। अअहिन्दन्तिसर्वासु अकारः मतिषेघो हिन्दन्ति विशोविद्यीय प्रथमोच्चान्त्यमक्षरं नीचं भगति सर्वासु, अर्थोदन्यन् सर्वमुचम्। अज्ञीयक्ष्वीचायां जीयनत् अयज्ञायज्ञीयश्चे विज्ञोविज्ञीये आचायां यद्वायद्वीयवत्मथमोच्चं भवति । अअन्यद्च्चं अ। अन्यत्मथमोच्चं विशाविशीय सर्वमुच्चं भवाते । असकृत कृष्टं च तृतीयं नौअः। सकुत्कृष्टं चासरं मथमेष्टचं तृतीयोच्चं भवति अयोनी विद्याति-बीये अद्वितीयमुक्तरयोः अयोनविद्योत्तरयोः प्रथमोच्चद्वितीयमक्षरं सकुत्कृष्टं भवति । अएकासरे णिधने च जये दाताद्वितीयम् अ। एकाक्षरे णियनेच यौधाजये शताया द्वितीयस्वरापित्तर्भनति । इति पुष्पसूत्रभाष्ये नवपस्य सप्तमी कण्डिका ॥

⁽१) नीचीभवतीति पाठः।

गुई उत्तरपोहींतायक्षाम्, ऋतुष्वा इिंग्यत्तीरे म-स्तावो योनी मन्नःसथस्थायां यजिसंघातवत्, पूर्वाः कंपुष्परिष्ठयोः स्तौभिकं पर्वानुपादः सामान्ते सर्वाण आर्विकमकृष्टःसर्वत्राऽयोनी, वैधृते हे नी थे रे च द्वितीयम्, बाम्ने चायोनी, छिद्रे ऽभिसो-माद्यायांनीवंध्यभ्यासे ज्ञीयश्चे विज्ञीयांत्यायाः स्या-

अगूर्द उत्तरयोहीतायक्षाम् । गूर्द उत्तरयोः स्तोत्रीययोही-तायक्षा संघातपापद्यते यक्षादयासी अऋतुष्वाद्वीयवत्त्रीरेपस्ता बोपोनौ क्ष्यतुष्ठायद्वायद्वीये यद्भुषः प्रस्तावः तौरश्रवसेऽपि तद्भुषः प्रस्तानो भवति योनौ तु प्रकृतिरापद्यते विकाराविवसया। *प्रस्तर सघरथायां यजिसङ्घातवत् 🗱 । प्रत्नः सघरथायां तौरश्रवसे प्र-हतावे योजसङ्घातवतः मस्तावो भवाते। अपूर्वार्कपुष्यरीयष्ट्रयो। स्ती-भिकं पर्वानुपादम् । पूर्वार्कपुष्ये रिपष्ठे च स्ताभिकमेत्र पर्वानुपादं भवति । संवादमनुगतं भवति । श्रतामानते सर्वाणि श्र । स्तौधिकानि वर्वाणि सर्वाणि अवन्ति । यथा-परीतोषिञ्चतापवस्वादिष्ठ । अआचिकमकुष्ट्रश्मर्वत्रायोनों **० पूर्वार्कपुरवरविष्ट्रयोरा**चिकमक्षरं अकुष्ट भवीत सर्वत्रायोनी। योनावेव कर्षणं भवति नान्यत्र अवैद्यते हे नो थे रे च द्वितीयम् *वैधृते वासिष्ठे योनी उद्दीर्थ श्रीतहारे च दितीयमधुरं दृद्धं भवीत । एवमकोशे जहगीती न भवतीत्वर्थः । अभिवियाण्यां । अवास्रे चायोनी अ। वास्रे च उद्रीयाहै तीचं वर्द्धते । अधीषुवारयीणापित्येवपादिषु । अयोनौ योनौ तु मति-वेषः ॥ अञ्जिद्र ऽभिसोपाद्यायां नीचं ध्यथ्यासे । अच्छिद्रे अभि-सोमाद्यायां धीसेतद्सरं नीचं भवति असरसंघातविषये धीवावती नीचो भवाते न पूर्वस्मिन्मयमे । अज्ञीयर्क्ष विश्वीयान्त्याया इत्यान

मानंमाभयोरेकत्वानमाभासं पूर्वते, दिस्वरे विराम-मेके पवबृहति च शतानमाभयोः अञ्चोद्धपष्टयमाया-मुस्यमाउवायां विरामम्, डिनतृतीयाया १६तोवऽभ्या-सार्भावमेके रं घोषे वा विसर्जनीय आम्रायसिद्ध-त्वाद्, बहती क्रीश्रे तृतीये पादे तृतीयोचमभीवर्ज्ञ-बद्, ददद्राणतृतीयायां च रक्षाशतासुष्वे, पतिः

मान्माभयोरेकत्वान्माभामासंपूर्वते 🗱 । यज्ञायज्ञीयर्धु विद्यान विक्षीयस्।ोत्रीयायां स्यामान्माभयारेकत्वान्माभा सम्पूर्वते ॥ द्विसारे विरामिके * । तस्या एवं माभाया चतुर्थे स्वरे एके आ-चार्या विरामं मन्यन्ते अण्बदृह्ति च शतान्माभयोः अ। जीयश्च कण्त्रबृहति अन्त्यायां शतान्माभयोरेकत्वं इत्त्रात मात्रा संपूर्वते। दिखरे च विराममेक आचार्या मन्यन्ते । अअओक्ष्पध्यमायामु-स्थमाजनायां विरामम् ॥ अञ्जाति द्वपमध्यमायां जस्थमक्षरम् आज-वार्यां परभूतायां विरामं(सन्धीयत)भवतीत्यर्थः। अडिनतृतीयायाण स्तावेऽभ्यासाभावमेके 🗱 । शैखिषडनतृतीयायां प्रस्तावे अभ्यासे वत्यये, आर्थावमेके आचार्या प्रत्यन्ते **अंघोषे वा विसर्जनीय** अ। प्रायसिद्धत्वात् अ रेफापतिका विसर्जनीयस्य भवति घोषे य-स्यये । कस्मादाम्रायसिद्धत्वात् । तथैव । हे आस्त्रानं कृतमृहगाः ने । अबृहती क्रीश्चे तृतीये पादे तृतीयोचमभीवर्त्तवत् अ। क्रीश्चे तंबोतिमनायां तृतीये पादे तृतीयोच्चं पूर्वमभीवर्त्तनद्भवाते । नौ चतुर्थमन्द्रेद्यसपिर्वभवन्ति । अदद्राणानृतीयायां च रक्षाशतासुष्ये अ विर्धं दद्राणातृतीयायां च अप्रेरक्षा कतासुच्चे यथा तद्वत्मत्येत-वयाः । आग्रस्याक्षरस्य क्रोपार्थं वचनम् । अन्ये पुनिरिहाप्येक इति अधिकारप्रजुतारपनित चक्रच्दात्। तेषां पक्षेणसनातृती

कवीषुचान्त्यस्याक्षरस्याभ्यासः सर्वास्वतृतीये पादे कृष्टवृद्धयोमेष्ये चीतं लुप्यते, कीर्त्ययदाः स्थापे षुवांत्ययातः शब्दौ नीची, अरोचयत्सर्वत्र असूर्यथ्, रयते, हम्मा, शीयचत्क्षारादिश्च गौराष्ट्रेके संजया भी शाववैयश्वसाधादिषु लक्षणसिंद्धत्वाद् द्रव्यान्तर एकं पर्व भवति, नमसा लेयवद्यायन्तीये, मराये हाउन

यादिना एत्र भवति । अपतिः कत्रीषु चान्त्यस्याक्षरस्याभ्यासः सर्वास्वतृतीये पादे * । पतिः कत्रीषु चान्त्यस्याक्षरस्याज्यासः सर्वास तृतीयपादवर्जम् । अकृष्टद्रद्योम्भव्ये गीतं छुप्यते । सर्वेमेतदद्राणवतीषु । अकीर्र्ययशः स्पर्भर्षेषु वान्त्येव्ययतिः बाब्दी नीची * की च्येयवाः संसर्षेषु प्रस्तावान्त्येवणन्तिस्थोवणीनीची भवति । इन्द्रमिहेनतातये श्रायन्तः पुनानादिषु अअरोचयर्व सर्वत्र । इन्द्रः सूर्यमरो चयदिति सर्वत्र नीचीभातः। त्विमन्द्रयद्या असीत्यत्र अअसूर्यम् । अकारः प्रतिवेधार्थः । अन्तस्थोऽपि न नीचो भवीत । श्रायन्त इव सूर्थम् । अध्येतेहुम्माज्ञीयवत् अ । द्येते हुमायद्वायद्वीयवत् भवति । कर्षणस्य निष्टस्यर्थे वचनं । *सारादिश्च गौशृङ्गे* । गोशृङ्गे सारादिर्वज्ञायज्ञीयवत् मस्तावानते । असञ्जयाभी शबैवयव्यसाधादिषु छक्षणसिद्धत्वा-द् द्रव्यान्तर एकं पर्व भवति 🗱 । सञ्जयाभी शबे वयश्वसा-धादिषु बृहञ्चक्षणितद्वात द्रव्यान्तरे जहगीतावेकं पर्व भवीत । कथं सा सिद्धिरिति चेत् । आह त्रापिणीयांस्वयंत-रमक्रतेपथमा चारसंहरपतइसत्र त्वं द्वत्राणीतिग्रहणादे । तथा अत्रेव उत्तवगीते वर्द्धत इत्यत्र, तथा देनीचानावित्यत्र पौतीयसी-तियहणात् । अनमता लेपवच्छायन्तीये । अञ्छातः श्रायन्तीये

बान्तः कृष्टो चैराजे चाद्योनौ विनतप्रतिषेधो, वैरूपे तु देवतापदं देवतापदं निधने ॥ ८ ॥

अग्ने स्त्रिणिधन उष्वायां द्वितीयंपादेद्वितीयं वृत्य-प्रान्गावत्यां चानीकपायामायं, तुष्मि च छोके प्रस्वरे, था उत्तरे द्रष्ट्रे, सोराब्दे दासे, दुक्थेऽभिगीतकप्रयोर-हर्य सेथे हायिस्तो भातृतीयमयोनी, कावे गीथषष्ट्र अख्यकासोनमसेतिकालेपबदुचं नीचीमवाते । अमराये हा-चवान्तः कृष्टः । पराये हाजवान्तमसरं संकृष्टं भवति उहगीती। अविराजे चायोनी विनतप्रतिषेषः । पहावेराजे च अयोनी विनतप्रविषः प्रतिषेषः । अवैद्ये तु देवतापदं देवतापदं निधने अवेति।।

(१)इति नवपस्याष्ट्रपी कण्डिका ॥

*अप्रोक्षिणधन उष्वायां द्वितीयपादे द्वितीयं हत्म भाषा विषय सोमज्ञ्वायां द्वितीयं पादे द्वितीयम् सरं द्व अवित प्रथमान्यां स्तोत्रीयायां । अमान्गोवत्यां चानीकपायामायां भान्गोवाव्दः वित्यां चानीकपायां आद्यमसरं वर्दते । सोमजुञ्जात्रिणधने द्वितीन्यायाम् । अनुष्यि च शोके मस्वरे इत्यावदेषि शब्दे च प्रथमे स्वरे ऽवस्थितो वर्दते त्रैशोके । जजन् । अपाइ अथा उत्तरे द्ष्षे उत्तरे द्र्षे यश्चित्रे । अमान्य । अपाइ अथा उत्तरे द्र्षे अस्तरे वर्दते । अमान्य इत्योग्ध उत्तरे । सोशब्दो राजिदासे वर्दते । अमन्त इत्यागि अदुव्ये ऽियागितकपयोः परमस्य उत्तरे । अकारः प्रतिषेधार्थः । बाईदुव्येद्विद्याप्तस्य वर्दते । अस्तरे इत्योग्ध । वाईदुव्येद्विप्राप्तस्य वर्दते । अस्तरे इत्योग्ध । अस्तरे इत्याग्वादः इर्थनाव्यस्य । असारः प्रतिष्धार्थः । बाईदुव्येद्विप्राप्तस्य वर्पादः इर्थनाव्यस्य । असारः प्रतिष्धार्थः । बाईदुव्येद्विप्राप्तस्य वर्पादः इर्थनाव्यस्य । असारः प्रतिष्धार्थः । बाईदुव्येद्विप्राप्तस्य वर्पादः इर्थनाव्यस्य । असारः प्रतिष्धार्थः । वाईदुव्येद्विप्राप्तस्य वर्पादः इर्थनाव्यस्य । असारः प्रतिष्वादः । वर्षाद्विप्तयानीः । नाव्यप्तिवादः इर्थनाव्यस्य । अस्तरे हाइस्तोपान्तृतीयप्रयोगीः । नाव्यप्तिवादः ।

⁽१.) उपाध्यायाजानराष्ट्रकते पुष्यभाष्ये पञ्चमस्याष्टमीकण्डि-केलिकाटः पुरतकान्तरे।

सर्वत्र अञ्ज प्रपञ्चमं, प्रोअपास्याःसंसमं, त्वांद्तोदपः स्रयाञ्च, वैराजे प्रसदाब्दाववृद्धेराजे प्रसदाब्दाववृत्॥९॥ इति नवमः प्रपाठकः॥

नकारश्च अवित सन्ध्यगीतः क्रिवित्सुनायां बोधीये, इह्वदैवोदासे चोत्तमायामप्रथमः, स्वासु साहीये चोन्मोंथे हाईस्तोभात्परस्तात तृतीयमक्षरं वर्द्धते योनिवर्जम् । श्रकावे गीयषष्ठ ऐसर्वत्र ॥ कावे उद्गीयपश्चममक्षरं वर्द्धते सर्वत्र । श्रकावे गीयषष्ठ ऐसर्वत्र ॥ कावे उद्गीयपश्चममक्षरं वर्द्धते प्रथमायाम् । श्रपोअप्रास्पान्सप्रमम् श्रमो अयास्यां कावे सप्तममक्षरं मर्वद्धते प्रथमायाम् । श्रत्वाद्त्तोदप्तयोश्च ॥ द्वतमन्ते उद्पप्त-मिति च एतयोः कावे उद्गीयसप्तममक्षरं वर्द्धते । श्रवैराजिनम्बादद्वी राजे प्रस्ताब्दावहत् ॥ महावराजे प्रवाब्द्वी राजे प्रस्ताब्दावहत् ॥ महावराजे प्रवाब्द्वी स्वतः । सत्वामिन्द्रप्रभृतः । स इमावद्यासः ।

(१)इति नवपस्य नवमी कण्डिका ॥ नवमः प्रपाठकः समाप्तः ।

क्षनकारश्च भवति सन्ध्यगीतः कुनित्सुनायां बोधीये । जराबोधीये कुनित्सुनायामुद्दविषये नकारः सन्ध्यगीतो भवति पदगीतो भवति । विरते पदगीतप्राप्ती सन्ध्यगीतत्वमुच्यते(२) । उरु ३ कु ३३ दू ३३ रु ३ ए । अइहवदैवोदासे चोत्तपायाम-प्रथमः अराविदेवोदासे च उत्तमायां स्तोवीयायां नक्षव्द(३)द्वित्वेऽपि

⁽१) इति पुष्पभाष्ये नवसी कण्डिका पश्चमः प्रपाठक इति। पाठः पुस्तकान्तरे।

⁽२) उद ३ छ ३ द्रूर ३ ण इतियाउः पु० 🖟

⁽३) तरान्दक्षिलेशतेपाठः।

त्तमायाम्, अभिमोमाध्यास्यायाः सर्वत्र, योनौ द्विके धर्ताद्यक्षरं पर्व दीचोद्धातपरत्वादेकाक्षरम् नमधिकप् व्वदुवाच्च प्रथमस्वरं प्रत्यये कृष्यते आभि वि व्यक्षरा-णिसर्वास, न द्वितीयचतुर्थे पादे, मराये भ्यासएका-क्षरस्त्रिक्कपादान्ते सर्वत्र, अपुरोनः, पादमध्ये च हि-शब्दस्याः भ्यासः प्रद्वायामग्रे दीदिहि॥ १०॥

सति दितीय एव नशब्दः सन्ध्यगीतो भवति । प्रणपात्कण्डपायि-याः । %स्त्रामु साहीये चोत्तपायां अस्त्रामु सत्रासाहीये च उत्त-मायां प्रस्तानविषये नकारः सन्ध्यगीतो भन्नति अधिकारात । शिक्षा३णइन्द्रराय आ । अअभिसोमाध्यास्यायां सर्वत्र ॥ अभिन सोगाध्यास्ये पहिन्द्रानायां सर्वसावस्तानारः सन्ध्यगीतो भवति । विकारात । शिक्षा बाईदुक्यादिषु गोहर्यतो । ३३ । अयोनोद्वीडे-धर्ता द्यक्षरं पर्वदीचोद्धातपरत्वादेकाक्षरमूनमधिकपरत्वाच्चप्रथमः इवरप्रत्यवे कृष्यते *। योनौ द्वीडेवर्ताद्यक्षरं ऊनेचन ऊहगीताव-धिकं पर्वस्वाच्चानतः प्रथमस्वराप्रत्यये दीशब्दः कृष्यते । सिद्धो-पन्यासो निशेषनित्रक्षया । घर्तादी ३३। अअभिनि ज्यक्षराणि सर्वास्त्र । अभिवियायां द्वीडे अक्षराणि सर्वास् स्तोस्त्रीयासभव-ति । अन द्वितीयचतुर्थे पादे * ज्यक्षराणि पर्वाणि भवंतिति यद क्तं तस्यापत्रादः । किमविशेषेण अत्र आह—न द्वितीयचत्र्धे-पादे । अपरायेऽभ्यास एकाक्षरिहरूकः पादान्ते सर्वत्र अपराये साम्नि अभ्यास एकाक्षरः सर्वत्र त्रिरुक्तः पादान्ते सर्वत्र भवति। सिद्धोपन्यासी विशेषविवसया ॥ ०यो ०यो ०यो: । अअपुरोनः णाद्वमध्ये च हिनाब्दस्या भ्यासः अपद्धायामग्रे दीदिहि * । अत्रेव

⁽४) णोध्यंतो ३ पाठः ।

४ 🖟 (५) अमिम्रीत्यधिकः पाठः ।

गुर्देवदॐभवत्यकारोऽग्निप्रत्यये वाऽऽदी हिशाब्दः, सौभरामहीयवकौल्मानां दासे च,कावपणेक्क्लीयानामो भवति, साहीये च भिशाब्दो ऽनुत्कावे नाध्वतवत्यपणे बोधीये चवाचि सर्वमोभवत्य नुस्थमोवापरायांत्वोभ-पादमध्ये च हिशाब्दस्याभ्यासो वचनाव । भेद्धायामग्ने दीदिही ति। (अतिसाद हिशाब्दः।)

इति दशपस्य प्रथमी कण्डिका ।

गृर्देटदॐभवत्पकारोऽग्निमसये वादौ गृर्देटद्धः अकारः अभवति अभिनप्रत्यये प्रशाबादौ । श्रीदेशब्दः सौभरापदीयः वकौल्मानां दासेच * हिबाइर अभवति एवाह्यसीति तृचे-प्रथमायां सीभरामहीवनयोः । कौल्मलबींहिष च स्वास् । रात्रि-हैवोहासे च हिशब्दॐभवति। अकावपर्णकृळीयानामो भवति अ। कावेषेडसोपर्णयोः मस्तावे रोहितकूलीयेउपद्रवे । कुतः अनुषङ्गी-भवति। बाचिसर्वपाभवति तेन एतेष्वपि बाचि परवयभूतायां अन्धान वः। तस्मादाचयोः (थपोसो मासाविपश्चित इति रोहितकू छीयो तर् थो)प्रस्ताने इतरत्रीपद्रव इति सिद्धम्। असाहीयेच भिन्नाब्दः अभिनाना-साहीये च(रसुवुनायां)उपद्रनायां भिन्नव्दअभवति । अञ्चलकाः वे * अकारः प्रतिषेषार्थः। कावउद्यममामित्यत्र उच्छन्दोभावपति-बेघ: । पूर्वलक्षणवाप्तस्य *नाध्वतवत्यपर्णे ऋऐडमीपर्णे अध्वर्धाः अद्विभिरियत्र योशब्दस्य प्रकृतस्यैत अभावप्रतिषेधः । तत्रस-इत्यत्रापित्यज्ञारुरस्य अभावमतिषेधः । प्रध्यपयत्रायाचिति-यकारः प्राप्नोति तस्पतिषपार्थं बचनप । अवीधीये चअ जराबी-च बाक्यान्त्ये अभवति अवाचिस्त्रपोभवाते अगृहे-धींये ष्टद्धअभवत्यत आरभ्यअभाव उक्तः । करिमन्त्रत्यये अशा-बोभवतीत्याह । बाचिमत्यये सर्वेषामितेषां अभवाते नान्येथेतेति ।

बत्यडनातृतीयं कृष्टम प्रत्युक्तान्तमाचतुर्थेकुष्टन्तुपादान्ते मन्द्रकृष्टञ्चामनद्रकृष्टञ्च वृषेव्यंजानानाः सनित्य इत्ये-सर्वेशब्द अधिकारव्यतिरेकार्थः अन्यत्रापि सर्वत्र वाचिपत्ययेओ॰ भावोभवतीत्यर्थः। यथा श्रीतकक्षाणभगैरिविताभीवर्त्तवात्सगूर्दा-दिषु । अञ्जनस्थम् अकारः प्रतिषेधार्थः उत्थस्यनानपत्ययस्या-पि ओपात्रमतिवेदः यथा स्वासु स्वारसीपर्णे सिसूर्यमित्यत्र ज स्थग्रहणेन चकार उकारी मृह्यते । अञ्चावापरायां त्नोभवाते अ ओनापरायां तु बाचि उस्थमप्योभनाते । यथा जागृरित्यत्र गौ-श्रुक्ते । रथिरासः सुनां । तथा हारायणेगसोमदेवनीतय इः त्याद्यायां । अच्छाकोशंमधोता ३ । तथा कौटमछर्वाहपेपरी-तोष्युत्तमायां श्रीणं तोगोभिरोबारि अअनात्तीयं कृष्टं अकारः प्रतिवेषार्थः वाचिसर्वमोभनतीसस्योत्सर्गस्यायमप्रवादः । आतृतीयकृष्टं तु वाक्तृतीयगीप न ओभवति । यथां ऽऽधीगवबृहदाग्नेयस्वारसीपर्णेषु प्रतिहारे अभारयुक्तान्तम् अकारः प्रतिषेत्रे इह प्राक्तत्वयस्येक पूर्वपदाप्नादः। यस प्रत्युकानते वाक् प्रत्ययं तस्य ओभात्रपतिषेषः। यथा अच्छि-टांजोह्नप्रमन्तिष्य अयाचतुर्धकृष्टं तु पादान्ते अइह वाचि-सर्वमोभवतीत्यत्र।विशेषोदाहरणाव ग्रहणाव । आकृष्टचतुर्थ तु यदि पदान्ते भवाते ततः सर्वमोभवति । ओभावा-धिकारोऽनुवर्त्तते उदाहरणं बृहतीज्याद्यासु श्रुधीहवायां च । सर्वासु वारवन्तीये अमन्द्रकृष्टं चामन्द्रकृष्टं च अभिवति । आपन्द्रकृष्टं च सर्वत्र । यथा दायोदादीनि । पन्द्रकृष्टे वात्तोहा-दीति अमद्रकृष्टे अरुपेन्यंजनाना ए सनित्यहत्येभ्यः परो-क्यात्रश्चद्रे इते * एदुमधोरतृतीयायां न्यज्ञाब्दे आकारोऽभ्या-सुर्धा प्रनातृतीयाया नाशन्दे अकारोध्यासः। अधिन्रायाग- र्यः परोभ्यास्यदैन्य और्णायवयोरो भवति यकारे सानौज्ञान्द्य सर्वत्राकारे बोधीयनिधने च घोषे॥२॥ त्रीकौंचप्रमुद्यास्यसंजयभरकंदाभिकार्णश्रवहयैताः

कूप विशोविभीशककुभस्यारपर्णद्वादिष्दायास्य द्विनिकाण्यकार्तयवस्यावाद्वयद्वेषुवज्ञेया मध्यसमः न्विताननिधनश्हीष्येषुयासामसु ॥ ३ ॥

न्त्यज्ञाब्दे यकाराभ्यासः तेषामभ्यासानामोभवति। तदेतन्युनहक्तं, दैव्यआकाश्वाकारयकाराराभ्यासण्ना तंबोऽग्निमितिनिधने च नित्यमात्विमितिसिद्धत्वाद अअणीयवयोरोभवातेयकारे अणायवयोस्त्वोभवति, यकारे प्रत्यये। इदमापि च पुनहक्तमेव असानीश्राब्द्श्च सर्ववाकारे। असानौज्ञब्द्श्च सर्वत्र ओभवति अकारे
प्रत्यये। नौश्राब्द्श्च सर्ववाकारेओभवनीति सिद्धमेतद् । तस्मादिदमापि पुनहक्तमेव । जदाहरणं दृषापावित्रेअधिसानोअव्ये
अवोधीयोनिधने च घोषे अवेशियानिधानेषु च घोषे प्रत्यये च
तुंडा शब्दः घोष एव विश्वेषणं नीपपद्यत इति चेद् । आह ।
दर्शनार्धमेतदुच्यते। घोषपत्यये ओभवतीति । यथा अभिघोषेप्रज्यज्य इति । अथवा विपतिपत्तिपार्था। घोष एव प्रत्यये ओभवतीति नघोष इति । कथं विगतिपात्तिरिति । जच्यते ।
उद्धं व्यंजनादिशाद्यविद्विष्ठष्टमुपेषुरित्यवमारभ्यते ।

इति उपाध्यायाजात्वाञ्च क्रते पुष्यसूत्रभाष्ये द्वापस्य दितीया कण्डिका

*त्रीक्रीं वप्रमशास्त्रय सञ्जय भरक्रंद्राधिकार्णश्रवं देवेताक्क्यानि-द्योविभीशककु भस्त्रापण रद्यादिष्वयायास्य द्वितिधनकाण्यकार्त्तय-यवद्यावादवेषु च ज्ञेयम् मध्यसमन्विताननिधन एदीष्येषुयासामसु * एषुसामसु यादीषी सामध्यसामनिधनभवाते । ततः कि । उ इयैतेतृतीयादिन्याऔहोवायाः परं तृतीयं नीचं नतदिषात्ययो बृहातिचद्रासाद्धितीयेक सर्वत्रा दर्शभ्यः मच प्रथमतृतीयइद्ययंथीस्चा क्रतावतृतीयनीचमाः रपते । ताळन्पपाइ आपिपाप्तस्यनिष्वहीषीस्थापातिनिष्दस्य प्रतिमस्वार्थम् ।

> शति उपाध्यायजातशत्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये द्वामस्य कृतीया कण्डिकाः।

#डयैते तृतीयादिन्याअहोबायाः परं तृतीयं नीचंश्र दयैतेतृ-तीयादिन्या अहोवायाः परं यत्पर्व तत्र तृतीयपक्षरं नीचं भव-ति । द्वितीये स्त्ररे भवतीखर्थः । तृतीयादिन्या इति विशेषणं मन्द्रस्वरादौ होवाङ्निधनार्द्विद्यत इत्यतोविश्विष्यते । तृतीयाः दिन्या इति । ऋन तदिमान्स्ययोः पूर्वस्रक्षणमाप्तस्य(पर्वादः । तदिदावपैते प्रथमान्त्ययोः स्तोत्रीययोः द्विरीयस्याक्षरस्य नीचीः भावो न तृतीयस्य अवहति च द्रासाद्वितीये क अर्थनेत्र अवह-ति च द्रासात्पर्वणः पुरस्ताद्द्विशीये स्वरे एकाक्षरं सर्वत्र भव-ति । कतमस्य दिनीयस्वरापत्तिरिति । द्वितीयस्यति अपः । कुः तः । नतदिपान्त्ययोरितिदितीयापिकारातु । अअद्र्वाभ्यमच् । स्रोमाः प्यन्तायां बृहति उत्तरयोः स्तोत्रीययोत्प्यादः तु-तीयं नीचं अवतीत्यर्थः । स्रासानदर्श इष्परमञ्चम अप्य मत्तीयइद्रपयसीसूच इद्रययेथीसूचेतिपाठः अद्रासात्परस्येव पर्व-णः अयं विशेष उच्यते । प्रथमस्त्ररातृतीयस्त्ररे भवति । प्रथमस्त्र-रह्य तृतीयस्वरापित्तभेवतीत्यर्थः । एकाक्षराण्यदाहरणानि । इकारः मत्स्व महति मयमायां । चवातेयच्य इति इकारः । किपि-तेतिष्णविति प्रथमायां अस्पद्रपग्रहणनत् । पदेदकारेः। अत्रैव द्वितीयायां तब्याइयं यज्ञब्दः । अत्रेव तृतीयायां गिरोमे यूयं चामायायं ध्यमायां तमसे चांधा दित्यिनक इसर्वत्रायोः नौ प्रथमेदे स्तोभेचोत्तरेवकार ओभवत्यत्वे हिष्ठियगवः विसतेषु सचपवृत्तसर्वत्रांत्यमयोनी वसुचद्वितीया दसु तिथेचतृत्विप्रथमयोनौ जयेचस्तावात्यमयोनौ ॥ ४॥

प्रकारः । सहस्रवारायां सोपस्य तीरायीयीकारः । स्रुकारः सहुद्र-वार्या बृहत्येव सुरामीनसु अआकृस्तावच तृतीयंनीचमाद्यायां अ आक्रुवारआद्यायां स्तोत्रीयायां तृतीयमक्षरं निचं भवति अआद्येष्ट्य-मायां अपध्यमायां स्तोत्रीयायां आकृतारे प्रस्तावाद्यस्य नीचीभाः वः अतमसेचान्धाद्वितीयेनेक अतर्वत्राऽयोनी मथमेदे असहोदेर्घनम-से धात्पर्वणः परस्तात् आन्धात्परस्तादित्यर्थः। द्वितीयस्वरे अने-कपक्षरं सर्वत्र भवति प्रथमेपादे अयोगी योनिवर्जीमेरवर्धः । अने-काक्षराभावात यस्तेवोधीये श्रुधीहवायां सर्वाद्युपवमादीन्युदाह-रणानि । अस्तोभेचोत्तरेवकारओभवाते अत्वे उत्तरे च अस्टस्तो भेचकार आभवाते। कि सर्वत्र ! न, अर्थे। कियुक्तभवाते। यहय वर्णस्य आत्वं रूपं तस्मित्रवमान्तेवर्णेमत्ययभूत इत्यर्थः। यथानर्द-वार्या वर्वान्दस्योत्वं भवति श्रीहृष्टीयगवसितेषु सर्चपृष्टतसर्वत्रा-त्रान्त्यमयोनौ अयद्वाहिष्ठीये पूर्व अपगव अनुष्टभासितेषुयथासं-रूपेनसप्तमचतुर्थपञ्चमेषुपर्वसुचारत्यमक्षरं दृद्धंभवति । यथादिष्ठी यसप्तमेपर्वन्यन्तस्थाक्षरस्य दृद्धिः एवमेवपर्योः अवसुचाद्वितीयातः त्रैककुभेद्वितीयात्स्वरात्परः वदाब्दो बर्द्धतौ । वासुमर्ता ३या । असु अत्रवसु शब्दोनवर्द्धते अतिथेच तृतीयेपथमयोती अद्रैवा तिथे च तृताये पादे थप्रममसरं बद्धतेयोनी अज्ञयेच स्ताबान्त्याप-मयोनी असअयेच पस्ताबान्त्यमक्षरं वर्द्धत अयोनी ।

इति उपाध्यायाजातशञ्च कृते पुष्पभाष्येदशमस्य चतुर्थाकण्डिका । कोंचेदेचमात्वधमोचम सूरासो येचतृतीयाद्गेषणाः चृतीयं नपसो अवसआविद्राताज्ञेतिलोप उतिह्वपायाः आयअवाश्याञ्च सेधेतुपतंगीयूपाद्यायाः सत्राचस्यलोः

कों चे रेदे चमारम्थमाच प् आष्ट्रिकेक्रोंच पादे पञ्चमादस-रात्वरस्तात्त्रथममुच्चम्भवति । प्रथमतृतीयेषु पादेषु पष्टमक्षर-मुच्चं भनतित्वर्थः *अमुरासः *अकारः मतिवेघार्थः स्रासीनदर्शतासः इत्यत्र सप्तपमक्षरमुञ्जभवति अयेचतृतीयाद्भ-ब्णात तुनीयं अजराबोधीये तुनीयात्पर्वणः परस्ताच्चतुर्थे पर्वणि-तृतीयमक्षरमुच्चं भवाते अनमसोअ मसीमयाहीत्यत्र बोधीये चतुर्थे पर्वणि तृ गियस्योच्चीभावमातिषेषः अत्र तु द्वितीयमक्षरं भवति ***अवस आइन्द्राताज्ञानिलापः *नौरश्रवमे योनी तृतीये पादे च** त्वारि पर्वाणि आइन्द्राचाजनित जताद्वेषादावाच आ हे स्मा ३ कश्चमा ३ घा ३ बान ३ पुस ३ तत्र जहगीती आइन्द्रान्तात्पर्वः णः परस्ताजानिलोपोभवति संख्योदीपत्रतिनीये पाद परो ३ दू-मास्या इदा ३ ता ३ विस ३ ता ३ त्रीणिपनीणि भवन्तीत्य-र्थः। अउतिदिषायाश्चायं अयात्रा उतिदिषातस्याञाद्यवक्षरं छुष्यते अक्षराभवतीत्यद्येः। अश्ववायाश्च अद्यवक्षरं लुप्यते । ता इसु ३ ताः ३ । यत्र चर्वासि पर्वाण्याप्रिषीयन्ततेषां कथामिति ? ऊहमानै योनित्रत्स्त्ररास्त्रीभाभयास्त्रिरामा इति योनिवदेव चत्वारि प्रवी-णि पाष्त्रवन्ति अल्पासराणि भवन्ति । कनीवास्यादिनोछोप इति वचनाद । असेपे तुपनंपीयुवाद्याया समाद्यस्य छोपः अस्तेषे तु महन्यीयुंबायां सत्राहणां मत्याचनात्री यः संघातस्तस्य संघात स्यार्थं यदसरं तल्लुप्यते * कृतिनि तृतीये दे सर्वत्र रम्यते *सं-कृतिनि उइमीतौ बृहतीषु मीयमानस्य तृशीये वादै विरामीभव-ति । #नुष्दुप्रितीये वक्षे । अनुष्टुपि गीयमानस्य संकृतिनि

पःकृति।नितृतीयेदेसर्वत्ररम्यते नुष्ट्प्द्वितीयेच-पभेच प्राक्चतुर्णेष्वयोनायोमितिचनीचः द्रवेतृतीयेपतृषद्धर-एकचें इसंज्ञीयेहाराचीनिव दविशोत्तमाया सोमाः द्वितीये पादे विरामीभवति अपभेच शाक रर्षभे च अनुष्टु-भि गीयपाने द्वितीये पादे विरामाभवाते । प्रवस्य वाजेत्यत्र पा-दस्यान्बद्धमु द्विनीयं पादं द्वैषं च्यूहोदत्येतदुक्तं भवति अपाक्-चतुर्वेद्यय मोनाबोमिति चनीचः अप्रामुक्तं द्वितीये पादे तृतीये पादे तृतीये रम्यत इति । स विरामः कथं भवति । आह प्राक्-चतुर्धनर्णेषु स विरामो भनति द्वादशाक्षरे । अष्टाक्षरे वा अभेप-ति । एत्रच्य प्राक्चतुर्धुत्रर्णेषु भवति पाद्स्त्रादेतयोः साम्नोः योडत्वसम्पादनार्थविद्यारभ्येते । अयोनने तदेव योनौ तु पर श्च दैस्त्रादोत्रिस्थोते । अथना प्राक्चतुर्णेष्ट्योमिति एनमन्तंसुत्रं । प्राक्चतुर्घ निधनेषु शयोः हिनः सुनः ज्योति।रेति । एनेषुप्रामी-कारोभवाते। विनीचः।एवं पाठः । वाचिपत्ययेअमित्येतत् नीचं भवति अनीचः व तृतीयेयन्त्रदृरं अयोनावित्यधिकारः।वैषञ्चावे निवन्तं त्रीये पादे त्रीयमक्षरं नीचं भगते । पष्टमप्रं च बद्धा-रोते च नीचभवतः। पष्टसप्तमम् इत्यथः। अएकचेंद्रे अएकचें-वैयम्पुनानायां तृतीये पादे त्रयाणामुहिष्टानां तृतीये बष्टानम् प्रमानां पूर्वे नीचेभवतः । तुनीये षष्टे इत्यर्थः । श्रदसेजीयेहाराखी-निवत् नैच्छन्दसे यज्ञापजीये आद्ययोः प्रतिहारात्परं यत्वि तद्योतिवद्भवति । अष्टाक्षरं भवतीत्पर्धः । सिद्धारंभौतिशोपविवक्ष-या अविशीत्रमाया। सोमाद्ययोश्च विशीत्तमायां यज्ञायज्ञीये सोमःप्रवतेजनितायां जीये आद्ययोः स्तोत्रिययोः प्रतिहारात्पर-क्य पर्वेयोनिवद्धात्रपतिषेयः अभानेये जास्वरं बृहत् बृहरदा-रनेवे जास्तरस्य दृद्धिः लिद्धोपन्यास्रोतिशोषार्थः । अनिवछद्ःसु अ

चयोश्रामेषेजास्यरंत्रुत्रावेछदःसु प्रहूपसायाश्रह्यक्षरः मंत्र सादिस्तिनपार्श्वपोधयचे सम्बन्धा ऽस्तावहार्योरव-ष्टद्दारनेये जास्त्ररस्य द्वद्धिमतिषेषः । अप्रिनरायां । आद्य-र्यजास्त्ररस्य वृद्धिमतिषेधः अमहयसायाश्चद्वधसामवत् स्मित्रेव वर्छर्से वृहद्योपेय प्राष्ट्रयसाआर्घ । द्यक्षरं अवृद्धं भवति अग्निनरायामेव । आदिस्तनिपार्श्वयोर्यधर्च सर्वत्र अपादाहिः संतीन गायत्रपार्श्वयोः सर्वत्र सर्वेश्व वथर्च भवति अस्तावहार-योरवश्येहिस्तोपसुमरापमरा जीचारे अकारः मतिषेषार्थः। पदार्द्दश्यमाणेषूदाहरणेषु यथच्चीभावः। उदाहरणानि । अव-वयोहि स्तोमं सुमाराः भामरावाजी । एकाश्वराष्युदाहरणानि । यथा संख्येन अकारादीन्यदाहरिष्यामः । अकारः अभिनोमायां प्रस्तावे संतानिति गायत्रपादर्वयोः इयोन्द्रापतृतायां च संगति ति अस्मात् मतिहारे विकारः। वयद्हाज व्येतोहाज । हिन्वेहाजस्तोत्हीं-**छ । मन्स्याहाउम्रत्वाहाउँ । सन्तानानिगात्रपार्श्वे मस्तीवे मस्स**न रासः । राजादेवः । प्रतिहारे प्रहिन्दानः । प्रतिहारेएवः । प्रधीः नामक्षरथेनपादामिति च । एतानि गायत्रपार्श्वे प्रतिहारे जीराः संतानाते प्रतिहारे । अभेचकारांतकांतमयोनी अ शानकर्षेत्रे च अकारातं यस्पत्युत्क्रान्तं भवति । योनिव । उदाहरणानिर्ज । व्याप्तवर्त्वात्वा ३ वार्योर्वार्ष्या ३ र्यार्यानार्महार्त्वना ३ । **बंद्रः सर्वत्र अद्यक्षतरमुच्चमुच्चमुइह**इसनेन लक्षणेत**ा ये**षु सामग्रु उदाहः पाम्रोति तेषु उद्हः सर्वत्र कार्य इति सिद्धोप-न्यासः विशेषवित्रसया अअमीढि । पौरुमीढित्त्रमंगादिषु ज-दहा न भवति । च माकतुणाँ ब्वितिसम्मुत्रे द्वितीयेपि वर्ण-नअनेनाध्युपायेन स्नोभानुसंहारण्योपदिवयते । माकतुर्ध निध-नेषु अभितिस्तोभः निधने प्रत्ययभूते कर्त्तव्य इत्यर्थः अगते-

द्येहिस्तोमसुपर।प्रमराजीचरे भेचाकारांतकांतमयोजा बुद्हः सर्वत्रा मीढे गतेश्च कर्नायस्यत्वभोकारस्य कुः तलेयेस्वं पद्गतिस्त्वसिद्धस्वात्॥५॥

श्रुध्येश्तावतुरीयेष्यते सवेत्र संवत्सायांतु तृतीये
गोमन्नश्च महनामिन्द्रा १ स्वास्त्रमायां धसेचतुर्थां छयोः
श्रकनीयश्च स्वत्वं ३ इंदायेन्दायां क्रींच उगतेः अत्वं भवति ।
किनिवेशेषेण । न । कनीयसि वर्णे प्रत्ययभूते । अकारस्य प्रत्यः
यभूते कथनोकारस्य कनीयस्विभिति । उच्यते । संध्वाद्यश्च स्वतः
र्णास्त्रकालोभवतीतिवचनात् अओकारस्यक्रतलेयेत्वं अोन्कारस्य हाविष्कृ १ कालयेययोः अत्वं भवति । त्वं सुष्वाणोन्कारस्य हाविष्कृ १ कालयेययोः अत्वं भवति । त्वं सुष्वाणोन्द्राविष्कृ १ तिस्वति । त्वं सुष्वाणोन्द्राविष्कृ १ तिस्वति । त्वं सुष्वाणोन्द्राविष्कृ । तुभ्येत्सोविमासोकालेये अपद्रातिस्त्वांसद्धत्वात् अत्वयः येद्वक्तं कृतलेये अत्विमिति ।
कस्मात्वा असिद्धत्वात् । किमुक्तंभवि । उच्यते । अत्वयः येद्वः
ग्रहणादिस्र्येः । तस्मात्यद्गीतमेव नात्वीमिति ।

इति अजातवात्रुकृते पुष्पसूत्रभाष्ये दशमस्य पञ्चमी काण्डिका ॥

*श्रुध्येस्ताचे तुरीये च्यते सर्वत्र श्रुध्येपस्ताचे चतुर्थमक्षरं कृष्यते सर्वत्र सर्वश्च *संबद्धायान्तु तृतीये संबद्धायान्तु श्रुध्येन्तृतीये अक्षरं कर्षणं भवति प्रस्ताच एवं क्ष्णोमन्नश्च गोमनायां च श्रुध्ये प्रस्ताचे तृतीयमक्षरं कृष्यते । उत्सर्गाचतुर्थस्य कर्षः प्राप्तः । एतयोः सञ्जयोरपवादः अपस्तामन्द्राणे स्त्रास्त्त्वत्यायां अपस्तां योनी स्वास्त्तं पायां प्रस्ताचे इंद्रामापद्यते । इंद्रायसोपसुषु तः परिस्चविद्वतीयइंद्रासाउत्तपायापापद्यते । प्रध्यमायाप्यविद्वाचे हेतिचेत । त । प्रध्यमायां चतुर्थे स्वरण्कपक्षरंतिष्ठनं इत्येष विद्येषः अध्यस्य आद्यपक्षरं

निवद्धमामा १ स्तावे बितीयं चातः हणसास्त्याचाः दत्ययोस्तु विकारो नार्मेधेधात्याचयोः पाह्युपामापद्य-ते धर्माच १व भड़ाविम जनेचसु लंबि सिनित्सचवरपूर

योनिवद्भवाते । तांबोदसममृतीषा ३ हां ३ एतचतुर्थीचं तदेतत्मूत्रं सिमानिमित सर्वत्राच्यभिचारात् । "अथवा धरेचतुर्थाद्ययोनिवत । चतुर्थोचादन्यद्यथर्च भवति । प्रथमोच्चे आद्यपक्षरं सुर्वेत्र यथर्च भवती खर्थः । वात्मत्रस्वसरां ३ एतत् मथमोर्च । एवमप्यसारमेव व्यभिचारात *ध्यमायां स्तावे द्वितीयं घातणं रूणसाम्त्र *ध्यो-तिर्वरुणसाम्नि च मध्यमायां मस्ताते द्वितीयमक्षरं निद्वयते । मंद्रे भवती सर्थः । अभिक्रदं वित्यर्थ *आद्यात्ययो रस्तु विकारः * ज्यो तिर्वरुणसाम्नि च आद्यांत्वयोः स्तोत्रीययोः प्रस्तावर्ष्व विकारी-भवति । एतयोश्चतुर्थस्वरे बहुन्यसराणि भवन्ति इत्येष "विदोषः 🖎 जार्मेचेथाबाचयोः पाखुपामाचर्ते 🕸 अधाहिनार्मेधे आचयोः स्तो-वियोः पहो३ उनाद्वितीयायां प्रापादि । अधाहास्योः उपामा-पद्यते । उपात्वाका उभे अप्येते पर्वणी सत्रसिद्धे नाभ्याम-न्यत्र संज्यवहारोस्ति अथमोच्च १ प्रभइविष अवैराजर्वमे प्रथमोचन मिति प्रथमे स्वीर उच्चत्वस्यापेक्षितत्वादः । अभिस्वारमपेक्ष्य मेंद्र वचः । मंद्रभपेक्ष्यचतुर्धउच्चः । चतुर्थमपेक्ष्य तृतीय उचाः क्तीयमेवस्य द्वितीयज्ञः । इत्यतोविशेषणमुवपन्नं प्रथमे स्वरे इंड्रं नान्यस्मिति । एकाक्षराण्युदाहरणानि विम प रहणदेग्हेत्वार् । विषिपानस्य मे मध्यन्डयोक् च इति #जनेच्भु # राजने च प्रथम स्वरं उड़चं भवति । भुगब्द्भवनेषु ज्येष्टम् अछं-विहिष्य हिंस चव केणु विण्य स्मेत्र महिंचु अ । एका सुराण्युद्वाहरूणांनं यथा सं-ख्येत छन्त साहित । रिव पित्रेंगं बहुई विश पुटिनाने । सोमोय-

िण उपैतमद्गेषु ष्टंभेची शस्ये शीयेचना कृद्ध श्रहासि कृष्टादेकं ध्यमायामकारोक्तितीय सामिश्वःसुरूपे प् दगीत अष्टये हकारे चककारश्चो भवतिमरायेक्तिमात्रः

उत्त मण्डाबि: । स्मिन्द्रयेते । शिक्षाणोस्मिन् । सि । पौरुपद्रे । अपावसानी अर्थास । अन्यत्रेतेषु सामसु एवा पर्वणां योनिवद्धा-वादं समक्षरं नीचं भवतीति अष्टम्भेचीशसूर्ये अपहार्वेष्ट्रभेच अश सुरोता एकाक्षराण्युदाहरणानि । योनिवद्धावीचत्वे माप्त उचीभावोपदेवाः । कदासुत तृषाण्यः। त्वयावर्थेश्वतः शन-त्वार्वाजन्तसहस्र एंस्व समुद्रस्याधिविष्ट्रपे अशीयेचनाकुद्धहत्अ सदोविशीये च प्रथमे स्वरे उचंभवति आधिकारात् । एकाक्षः राण्युदाहरणानि । नाकुद्दद्व । इपे चितिश्वाभुवना । पद्मपध्ये पृद्यते । वैच्छंद्वत्वाद । अतिसत्यईशानकृत । एवपन्तेषच्यमदं । राजादेवऋतं बुद्दत अयशासिक्षष्टादेकं अदृद्दस्य यशासि कृष्टादेक-मक्षरं द्वितीयस्वरं उचं भवति । आयन्तयोस्त्वं द्ववाणि हर्भविब्दात् कृष्टात ,ह ऐंके इदोतीये स्वरेड चोभवति। महीवकृति शब्द। तकृति श ब्दः द्विनीय जुल्चोभवति । सिद्धापन्यासोविशेषार्थः अध्यमायामका-रोद्दिगीय क्रियमायां तु स्तोत्रीयायां क्रष्टात्परः, द्वितीयं स्वर मकारश्च भवात । तजस्वनुनमद्वितीयं दे अक्षरे भवत इत्यर्थः असंपिद्धः सुरूपे पदगीतॐच्छाो असंपिद्धः सुरूपेपदगीतो भवाते । अपूर्व पत्ययभूते आद्ये तु सुद्धवे अनीचेषत्ययत्वात संध्यगीत अभवाते । हकारे मस्पये दिमात्रः । जतु हस्यः को उहादा उहाउ-हाडुवेति अगोष्ठेष्ठः अगोष्ठेषु परीतोत्पात्तिषु अः कारञ्ज्यवि । क्रियुक्तं भवति परिपामाचि गौष्ठचेत्रं संस्त्रस्यामृति अकारअभवति

ष्ठेष्यःकारः तरायेषुष्यते नौवरणसामि वितीयेलां-देथमाचमञ्ज्ञाति चतुर्थेतुवृणीजास्वरः सर्वत्र कांपाच-

गोष्टानीति बहुवचनं छत्रिन्यायेनबाअवियातरबोद्धारशास्त्रवत् तथा च सामतंत्रेडिपभाष्यं गोष्टेषु मृति मानविधिसिते । तस्मात्य-रीते। पिचतासुनिवि प्राप्ते अःकरिः सर्वेतामसु अश्वति । तोषि इदश्चर्पग्रहणम् । परीतोषिंचतायामेतदुक्तं भवति, अनावश्चा-त्रं धिकारात क्षारायेषुप्यते असम्बद्धामदं। एकाक्षराराण्युदाहर-णानि । तद्राब्दः जातंरितेतियातरः । राज्ञब्दः । राजने । येशब्दः उन्नये । एतेषुतरोतरः । राजन उन्नयेषु अकारोळ्यते कथतरो-तर इत्यत्र रहतिपाञ्चाति । ऊष्मा चपरसंस्थानमाप्यते । इतिलक्षणात्त्रस्य अकारस्य छोपोभवति । ततोवचनांतरेणअन्त्रं भवति । अदेस्त । तथाराजनेवागीडामुबे।बहुद्धाइति अकारएव माप्रोति । मकृतत्वात । आत्राष्योभावोवाचानकः । राजने च स्व-बान्दअभवतीर्ति। उन्नये च अहोरात्रण्यरित्राणीतिपाप्नोति रेफश्च-तुरुयस्थाने लुष्यते । अत्रापिताचनिक्तप्तअभावः जन्नपेसपास-त्वादिति । एवमेतेषुदाहरणेषु अकारोलक्षणमाप्तीलुप्यतहीतः। अथवा अपरा च्याख्या योगतराणिष्प्रतेषु भावः पाष्यतइति वर्णायतव्य अनीवरुणसाम्नि अयोनी च वारुणसादिन अःकार अभवति । अधिकारात । मिमत्रायांत्रच्या 🗣 द्वितीये छादेयभोचंपक्षतिः इलादेद्वितीये तु गाने प्रथमे स्वरे चर्च भवति । एकाक्षराण्युदाहरणानि । ऊति अकारः । अग्ने-तव । ऊकारः । ऊर्जनपा । तकारः तिर्मदस्य अचतुर्थेतु रणीजास्वर ए सर्वत्र * तस्मिक्षेत्र इलांदे चतुर्थे अनुगाने रणी-ज स्वरमात्रद्यते । पावकत्रचाः सुक्रवचाईति । प्वपादीन्युदा-

ध्यतेनयताविग्निरेच देदेचाविषाः सर्वत्रा योनौ जाख-रथ्श्रमनसेचित्रपद्यमनसेचित्रिषः॥ ६॥ अप्सुषडंतेरक्षाप्कारणिधनवदुपान्त्ये सिरायवा

हरणानि । योनौ इन्द्रंनरायांद्यणोइहजास्वरमापद्यते कर्तापाः लुप्यते । त्याने चतुर्थे ऽ ज्ञु गाने योनिवदृदृष्टा कांपा लुप्यते । पातकवर्जादीन्येवोदाहरणानि अनयताविनिरेच निकारः पातिषेधार्थः । वस्यमाणेषुदाहरणेषु कांपा नलुप्यते इसर्थः । एकाक्षराणिपंचोदाहरणानि । याताविष्ठिरे । यकारः ईयासीन् भानुना । तावान्दः आतावोनं मही । विकारः पादाईश्वादर्वानां । प्रिकारः । आप्रीयसुद्धायदारे । शब्दः धाइरेपुरोजनाः अदेदेचाः विधाः सर्वत्र तस्मन्ने इलान्दे पदे पंचाक्षराविधा सर्वत्र भवति । अग्रेतवश्रण्यपादीनि । तथा च बृहद्धानो शप्यमानदीनि अश्वानो । योनिवर्जामत्यर्थः । योनी तुपादिका पञ्च विधाभवति । अग्रेतवश्रण्यपादीनि । तथा च बृहद्धानो शप्यमानदीनि अश्वानो । योनिवर्जामत्यर्थः । योनी तुपादिका पञ्च विधाभवति । अग्वानुगानवर्जय अग्निर्द्यपात्याप्तः इन्द्रंनर इति च एतेष्वनुगानेषु पादिकाविधाः अजास्वर्णश्चमनसे च प्रस्वादेवायां योनिदृष्टा यास्वरः । द्विषः स्वरोभवति । अति। द्विषः । सुनी थो द्वासमन्य इत्यत्र अति। द्विषः । सुनी थो द्वासमन्य इत्यत्र अति। द्विषः ।

इति उपाध्यायाजातशञ्चकृते पुष्पभाष्ये दशयस्य पष्टीकंडिका ॥

 डन्यश्रस्तायलुसा पञ्चाक्षरश्चाभ्यासः कार्याः राजेश्यमा-यांगाष्टे ष्ट दायायांचांत्यस्यतमसेस्वास्त्तरयोर्हणीत-रुतेचतुरक्षरे नाभ्यासे नरायेहा उवाद्वितीयात्सक्त-त्कृष्टा-दांत्याविधाः सर्वत्रस्यास्त्तमायां प्रथमेदे सूर्वः

कदावसोद्वितीये। दीर्घा ३ अहो वासुता। एषासुता सक्तरा आचलुता भवति अवंचासरश्चाभ्यासः अर्थाचृतीये। हतीये पादे पंचासरअभ्यासोभवति क्रकायाराजेध्यमायां अकायां सामराजे मध्यमायां स्तोत्रीयायां पंचमाष्टमे अष्टमे पादे पादे हुद्धे भवतः । योनीसप्तपाष्ट्रमयोर्द्धिरित्यतीवचनम् प्रतेषाराइसत्रा । *आद्यायां चान्त्यस्य *आद्यायां स्तोत्रीयायां अन्तस्य पादस्य पंचपाष्ट्री टदे भननः * तमसेस्वाम्चरवोद्देणीतरुनचतुरक्षरे * सहे। दैर्घतमसे पिनासोपायां उत्तरयोः स्तोत्रीययोः हणा च तर्णा वणीतरुते चतुरक्षरेभवतः अध्यस्तत्वामिन्द्रा ३ प्रभूवसाज । इमाबद्यांसम्पतदाई । एवंचतुरक्षरेकर्त्तवये । आद्यायामध्येत्रमिति चेत् । न । योनेच विचार्यत्वात । योन्यन्तरियशं चैतद्वचनं स्या-त । अथवा जहकारेण सह विकल्पः अनाभ्यासे अउत्तर-योरेव स्तात्रीययोः अभ्यासिवये अक्षरेव ज्यक्षरेव तहनाभवति न चतुरक्षरा अपरायेद्वाउनाद्वितीयात्सकृत्कृष्टा अपराये हाउ-वासामानते द्वितीयातस्वरादारभयं सकृत्कृष्टा भवति उपापत्वा-दस्याः उद्हमतिषेधः प्रागुषायादितिमासे वचनं अद्दांत्या विधाः सर्वत्रस्वास्त्रमायां प्रथमे देश पुनरुक्तिविदंस्त्रं अमूर्द्धः न्यएव दंत्यः स्वरोपधः अदंत्यः विरामेषि प्रूर्द्धन्य एव भवति । किपनिशेषेण । न । यदि द्वरने भवति स्वरपूर्व इत्यर्थः। किसनमार् प्त इद्यारभ्यते। उच्यते। एकपदे रेफालकारीमूर्द्भन्य मापद्यते इति।

न्यएवदन्त्यः स्वरोपधो णश्चयोतिहारीस्यादिकृतपूर्व-

ऊचानामेकपदे मूर्द्धन्य एवेतिवचनं । तथार्षाभ्यामित्यत्र एकपट एव ऋकारपाकाराभ्यां परस्य मुद्धेन्यापित्तरितिवचनानि उदाहरः णानि। जराबोधीये उरुकुदुरुणः अयं नकारः विरामे मुर्द्धन्य एव भवति तथा मानवे आचे शिक्षाणो आद्या । तथा नौधसपतदे-वोदाहरणं। सांका इक्षाणो अस्विक्षाणो आ तथापार्थवासिष्ठयोः। इंद्रायसोमाइ ३ परिवाइत्यत्र पूर्वयो हदाहरणयोः संशहितकालेयेन णत्वं पापोति नानापदत्वादिति । उच्यते । सत्यं न पामोति। कि तर्हि भाष्यकारेण अकारची छन मापित । कथं । अत्र किल पादे मुद्धेन्य इति बक्तव्ये तथार्षभ्यामितवक्तव्ये एवं पसरचो येन नानापदोष प्रापितं । तत्र च उदाह तानि येपा-नाः अर्वाद्वः । उरुकुदुरुणः । स्वर्णयस्तेश्रुङ्गद्येाणपात् । एवं कचित मुद्धन्यापत्तिः सर्हितायामध्युक्तेऽपि न दोषः । मत्युदाहरणानि । एवं ताववदीर्घतप्रश्रोकेन्द्रभियेवाणी हर्यती विचलणः क्षणः अर्थविसर्जनीयोपधानस्वरोपरोधः तस्या-दम्धन्यापात्तर्ने भवाते । इंद्राय सोमंपरिषिच्यमान इसञ तु समासपदत्वात्सीहताकाले मुद्धन्यापीत्तरेवेति अक्षणश्चरोड-तिहारीस्यादविकृतपूर्वपदवत् * णकारश्च यः अतिहारी स्यात अतिहारयोगाद्तिहारी अविकृतपूर्वेपदवद्भवति। समासपदवद्भवति इति यथा उत्तरे मानवे सुते विनन्द्रगिर्वण इति णकार एव भवति । अतिहारयोगः कथमिति । उच्यते । गिर्वणस्त्रया भूपन्ति मानव इति अपरिष्कृते चागगोलोष्यः परिष्कृते चागमिकः सकारोल्ज-प्यत इति । परिष्कुत इति किम्रुक्तंभवति । उच्यते । परिष्कुतं बोभ नं भूषितं अछंकुनमित्वर्थः। स्तोभेन च सामध्यं रक्षितकृतं भवति। पद्व त्परिष्कृतेचागकोलोप्यः ॥७॥

कार्णश्रवसोत्तरयोग्ये स्वदयसदावृधां दस्म्रीसुरा-कौचे स्वभान हिवा मित्रिनोवाजीयउपांत्त्यकृष्ट्री सर्वासुः अलंकतं भृषितं दर्शनात्। प्रकृत्येव साम सुशोभनं तद्तुसंह तस्तोः भं वर्णवत् तथा च परिष्कृतः । संस्तुत इत्यर्थः । किमुक्तं भवति । स्तोभः परिष्करणं अलंकार इसर्थः । तस्मिन्परिष्कर-णे परिष्कृतस्तोभे आगमः आगिषकः सकारः स लोप्तन्यः । यथाहरिश्चंद्रइत्यत्र वास्त्रवेसमासः । ऋधुचंद्रइति अस्य सकारस्य स्तोभेस्तिलोपोभवति । हाराइहाइवान्द्रो इति ।

इति उपाध्यायाजातशञ्चक्रुनेपुष्पभाष्ये दश्वनप्रपाठकस्य सप्तमी कंडिका ।

*कार्णश्रवसो त्तरयो व्ये *स्वदयासदाद्या स्वा ्या अवारे वित्रयोः स्तो वीययो व्ये स्वद्यायो निह्णा सदाद द्वा पाप चते स्वर्मण्य स्वरमण्य स्व

त्रिकवत्सायांचाचयोः प्रथमायांचतुर्धमुत्तरयोः पञ्चम-प्रवासु वैराजे तृतीये प्रथमारयेवृद्धेऽप्रस नामेंद्वितीयाः याः राषायांतृनीयमयोनौ कौत्सदः ष्ट्रोत्तराक्रुपारःश्चुः

रपर्व तत्र चतुर्थमक्षरं कुष्यते । तत्र त्रिकवत्सायामाद्यायां तारादाध्य एतस्मात्प-स्तोत्रीयायां आस्त्ररात्परस्तात् रस्तात् अन्यत्र आधाएतयोः परस्तात्पर्व तत्र पंचपमक्षरं कृष्यते अस्त्रासु वैराजे तृतीये प्रथमान्त्ये तृद्धे अ महावैराजे स्वासु प्रवीसु स्तोत्रीयासु (तृतीये पादे द्विनीये प्रवीण प्रथमा-न्त्ये अक्षरे रुद्धे भवतः । द्वितीयेष्वपि पादेष्वेवमेवेति चेत् । न । तत्राव्यभिचारात अदोषः *अमस *अकारः प्रतिषे. धार्थः ।)(१) तृतीयेपादे द्वितीये पर्वाण प्रथमान्त्ये अक्षरे बर्द्धते इत्यस्यापत्रादः प्रशब्दसम्बद्धौ न बद्धेते इति । सर्व्यापिद्रपद्माञ्ज-अनामें द्वितीयायां राधायां तृतीयपयोनी द्विवसोराधे ऊर्जापाताचताचतासभाइति च । अत्र द्वितीयायां वसीराधायां ऊहगीती तृतीय मसरं वर्दते द्विवादाइवा । वाहासु-वा । इंद्रं विश्वायां च योनिवर्ज । योनी तु द्वितीयायां वसारी-धायां ततीयस्य अरस्य द्याद्वित्रातेषेधः अकौत्सद श्ट्रोत्तराकृपार-श्रुध्यपृक्षित्रपानवाद्यरुणवैधृतवातिष्ठितिथकुभनि त्रेषु च नौ अअ-संबद्धप्रायिषदं सूत्रं छ।त्रभोजनन्यायेन करिपाश्चिरिकंचिद्धदेते। ऐडकोत्मे वाहींद्रेतिपस्तावाद्यस्य योनावेव अकारस्य टब्बिः। परिसं-ल्यानार्थं वचनं,अभीनोवादिषु पस्तावादिषु प्रस्तावाद्यस्य होद्धिमति-वेष:। उत्तरे आष्टा ध्दष्टे त्रायि पादे दिनीयमसरं यो नावेच बर्दते ।

⁽१)() एतदन्तर्गती पाठः पुस्तकद्वये नास्ति, तथापि एक स्मिन् वर्तते इति स्थापितस्य

ध्यपृक्षिमानवाद्यक्णवैधृतवासिष्टातिथकुभानित्रेषुचनी तीषंग्रधाकरयोराधांतोऽयोनौ ग्रिस्वीवारे रिंतुर्यि शोके मन्गोभिस्त्रिणिधने सौहाविषरंभ्रोत्तरयोगीं भिरिलान्दस्वान्त्याद्यसुपान्त्यमयोनौ॥८॥

तथा उत्तरे द ्ष्ट्रे।एतद्क्तं भवति। आक्रुपारे यदिद्वचित्रायां द्वितीयेपादे द्वितीये पर्वणि द्राधसाया एंतृतीयमक्षरं योनावेव वर्द्धते। श्रुध्येप तिहारद्वितीयस्य योनानेन दृद्धिः। वरुणसाम्नि घृतवस्यां द्वितीयेपाद अष्ट्रममक्षरं(कृष्यते)वर्द्धते । वैधृते च वासिष्ठ-एवप्राकोशायां मध्यम योः वादयोः द्वितीयमक्षरं योनावेत वर्द्धते। अभिष्यपाण्यां प्रतिवे-धः सर्वेषापेतपामूहगीनी मतिषेधः निधकुर्भानत्रेषु च एतेषु अप्येव-मेन परिसंदेवयानार्थे वचनं दिवातिथे आद्यायापेन स्तातीयाया तृतीयपादाग्रमक्षरं बर्द्धते त्रैककुभे च उद्दीधाग्रस्य योनावेव वृद्धिः । पूर्वे च जितित्रे पतिहाराचस्य योनावेन वृद्धिः अतीर्ष-वाकरयोराधान्तः अतीषद्रे रहस्ये च वाकरवर्णे आधान्तो वर्द्धते यदिन्द्रचित्रअर्वासोपनुचर्याः *अर्यानौ* योनावव त-योरायानयोः टुद्धिपतिषेधः । उग्रं अतीषङ्गेषानः बाकरपर्णे । *ग्रिस्वीवारे* श्रुद्रवारवन्तीये द्वितीये पादे द्वितीये पर्वाण द्वितीः स्याक्षरस्य एतयोरेव दृद्धिरन्यत्र मतिषेषः परिसंख्यानेन परं द ध्यात् । अग्रिसुन्मवावस्वीरिति । अरिनुरिय बोकि । त्रेशोके च रिनुः। अपि च एतेषामक्षराणां दृद्धिः सन्दर्भनेश्वरा इन्द्रअनन्गः। अधिकर्णे अपन्गोपिस्त्रिणिधनेश्च अपनेस्त्रिणियने अरूपेगोपानोभि-पितिपित्रवर्म्य राद्धः असीहित्वपरन्धी तरयोगीिषः असीहित्वे उत्तर व व्ह्मार छ। मोभिः बद्धस्य दृद्धिः । मोभिः श्रीणान र्वति । बाह्यविष्याः भिन्नं जात् इस्योङ्गीरन्त्रे अउलान्देस्वान्त्या-

यस्तेहरेच इयेनेदानांधरां प्रोवारांह जताकयास्थि-रां द्वितीयमकर्षणं धर्तासाविसीच यसुसफेमादाच्य-क्षरां देव्येप्रहूद्धितीयमधनां वैराजेयोनावन्त्ययोर्नतं चै-

द्यमुपान्त्यम् अइछान्दे तृतीये तु गाने बृहद्भानोत्तावसा इत्येन तिस्मन् गानेन आद्यम् । किमुक्तं भवति । अदर्दरूतमसूजा इत्यत्र । आद्यं यत्पर्व योनिसंद्वितं आद्ये साम्नि इत्यर्थः । तस्य तृतीये तु गाने उपान्त्यमक्षरं वर्द्धते अयोनी अथपोनीतृपान्त्यम्यस्य दृद्धिपतिषयः प्रथमेपादे ।

इति उपाध्यायाजातशञ्चक्कते पुष्पसूत्रभाष्ये दशममपाठक-स्याष्ट्रमी कण्डिका ।

क्ष्यस्तहरेन क्ष्य वह पदायां च वार्षांहरे आविश्वायोपदेशात्सर्व-पर्वणां जपान्सस्य द्वादिः। योनी तु ध्यमयोः पाद्यगेव्यभिचारादि-दम्रुच्यते। योनिवद्धावेषाभृदितिस्त्रभेतद्वोहाइ इत्यत्र क्षद्भवेदा-नाध्वराक्ष्योविच्छयेनेनायोनिहष्ठाइहाष्ट्रमे पर्वणि ध्वरामापद्यते सो-मश्चा दानापवहन्द्रायामाचे साम्नि दा १ ना ३ क्ष्मोवाराहजताक्रय स्थिरांक्ष प्रोवाराह अन्त्ये याजभएका क्यस्थिरामापद्यते अन्त्ये ध्वेत्र च पादेषु क्षद्वितीयमकर्षणं एतेष्वेत्र वाराहनासिष्ठेषु अन्येषु अन्येषु पादेषु द्वितीय स्वरे यक्षप्रमासीद्य । योनौ तु द्वितीयक-र्षणं न भवतीत्यर्थः क्ष्यतीसाविसो चक्ष वासिष्ठे द्विनीयस्वरे तुक-र्षणं न भवतित्यर्थः क्ष्यतीसाविसो चक्ष वासिष्ठे द्विनीयस्वरे तुक-र्षणं काणा न भवति इत्यर्थः क्ष्यसम्भेषादाञ्यक्षरां योनिहष्टाञ्च-क्षरा प्रहृषसा आसीद्य सा त्रिकद्वकायां द्वितीयेनामापद्यते इडानां क्षदेच्येपहृद्वितीयेपथतां क्ष्या पश्चित्रधने वापदेच्ये, क्रयानायां द्वितीये पादे या प्रहृपमा आसीत्य सा त्रिकदुकायां द्वितीये पादे अभन्यतामापद्यते । अभन्यतात्वामप्रेषुष्कराद्धात्यत्र क्ष्वेरा- इवमनसेत्वा स्तोभार्चिकसंधेर्यहणात्समोद्वितीयांतेमो त्तमायामाये शौक्तेचाययोः शौक्तेच सुवाश्रीणप्रत्नशृह-णसाम्नि इलांदेहीविष्मस्युद्धारोंऽत्यायामनुद्धार स्तमः सोर्केयोनावाययोमीगायतो द्यातिनेघातौ॥ ९॥

जे योनावन्त्ययोर्नतं * पहावैराजे योनी आद्यायामन्त्रयोः पान दयोविनतं भवाते । अन्यत्र प्रतिषेधो न भवतीत्वर्धः । अवैश्वप नसे स्वास्तोभाजिक मन्धेर्यहणात् * वैश्वमनसे संश्लेषोभवति । जसआकलकापिरयत्र । कस्मात् । अत्वादः । अन्वोपदेवादि-त्यर्थः । जसाने अपनसा इति । यदिपुनस्तत्र चौषसन्धिन्यायेन सं-क्षेत्रः क्रियते तथासति अत्वोपदेशोऽनर्थकः स्यात । किञ्च स्ती-आर्चिकसन्धेर्रहणादेव संश्लेषो भनीत । नान्यथा । कथमयं स्तोभाचिकसन्धिरित । उच्यते । यो सी आकारः अत्ववापादितः स्तोभः स इयाभिपायः अत्सपे द्विशीयान्तेष्रोत्तमायामाद्ये वात्सः में द्वितीयान्त्ये पादे नीचादी भवतः। प्रथमायास्तीत्रीयायां उत्तमा यामाचे बात्सपे अन्यायां स्तोत्रीयायां प्रथमद्भितीये पादे नीचादी भवतः अबोक्ते चायपोः अवैद्योके चायपोः स्तोत्रीपयोपेथा-सम्भवं पादादयोनीचा भवन्ति *शौक्ते च *शौक्ते चाद्ययोः स्तोत्रीययोः पादादि नीचैः । असुषाश्रीणपत्रॐरूपसादिन अवरू-णमाध्नि एते बाब्दाः प्रतिहारविषये नीचा भवान्त अइलान्दे इही-षाप्रभारयद्वारः अइलान्दे तृतीये तु गाने बृहद्धानोश इत्येतास्मन हीषीत्रभृत्युद्धारः सूत्रा एपाहींषी एतस्याः परस्तात्सर्वे स्तीभाजन द्ध्रियन्त इसर्थः । अअन्त्यायामनुद्धारः । एताईमन्नेनाने अ-न्त्यायां विघायां दाशुषे कात्रे। इत्येतस्यामनुद्धारः। अतमसोऽर्के योनामाचयोशीगायतोद्धातिचातौ अमहोदैर्धतपते योनावाद्यापे

अथोहगीतीनां प्रस्ताची देशः स्तोभः पुरस्तादंत-

त्यर्थः । अन्त्ययोः स्वस्तोत्रीययोः मागायता उद्घातानिघाती प्रतिभवतः । वाक्यद्रोषः । कस्माद्धदेनापेन्यासः योनावन्त्यः योश्चेति । उच्यते । धर्मभेदात । आद्यायाप्रद्धातं मागायता उ-त्तर्यो निर्धातं प्रतीयतोभेदेनोपन्यासः उद्घात इत्युचप्रतीयर्थः । निष्धात इति नीचप्रतीत्यर्थः । आद्यायां सोमिमन्द्रमामाञ्चद उ-चप्रत्ययः प्रत्ययामादापूर्णकाः शब्दोनीचेवर्तते । सुपेम्धवन् छ-ब्दोनीचप्रत्ययः पर्वणां भेदं कृत्वाआत्मनोनुस्मरणार्थे केना-पि कृतम् ।

इति उपाध्यायाजातशञ्चकृते पुष्यभाष्ये दश्रामस्य नवमी कण्डिकाः।

*अथोहगीतानां प्रस्तावोहेशः * कोऽस्याभिसम्बन्धः। उच्या ते भावाः परिसपाप्ताः। तेषां च भावानां भक्तिसम्बन्धन लक्षः-णमुक्तः। स्तावोपान्त्यं दैन्ये येस्के तरेहारादि उपायद्वितीयं का-ण्ये योनों निधने हीषीस्थणं सर्वत्रेति । अतः तासां भक्तीनां वि-ज्ञानार्थमाह । अथोहगीतीनामिति । यद्येतं सर्वभक्तीनामेव लक्ष-णोहेशोवक्तन्यः। कुतः । प्रसात्सवभक्तिसम्बन्धेन भावानामु-पदेशः कृतः । अथ कस्मात्मस्तावस्यैव केवलस्य लक्षणमुद्दिश्यतः इति । उच्यते । एवमेतत् । किर्ताहं ? सूत्रकारेण पञ्चविधोपग्रन्थ-कारादिभिः प्रतिहारनिधनयोर्लसण मुक्ता ततः अथातः प्रतिहार-स्य महामपञ्चेन प्रतिसामानुक्रमणं कृतं । प्रस्तावलक्षणं नैवोक्तं ।

सुत्रे पाञ्चिष्ये च लक्षणमात्रं उपिद्छं ।' ततु प्र-तिहारवद्विस्पष्टमुक्तं । अतोविस्पष्टीकरणार्थं आद्यत्वान्मुख्यत्वा-च पस्तावस्य विवोष्णक्षणमाह । उद्गीयोपद्रवौ तु परिवोषसिद्धौ

वा (क) प्रस्तोत्रतेवा विधाय उद्गात्रसकारावष्म-पावमानजानित्राणाः हुवादिवासिष्टे पद्यानादेशे द्य तस्मादाह । अथोहगीतीनां प्रस्ताबोद्देशइति । अथ भावानन्त-रमूहगीतीनां साम्नां पस्ताबोद्देशः। उद्देशीलक्षणग्रुच्यते । पस्ता-वस्य छक्षणं वस्याम् इत्यर्थः । तदेतत्प्रतिज्ञासुत्रम् । अस्तोभः पुरस्तादन्तनो पस्तोतुः * अतस्य प्रस्तावस्य पुरस्ताचः स्ताभः स प्रस्तानाङ्गं भन्ततित्यथेः अञ्जन्तर्ना अन्तर्नाब्द्रोपध्यवाची पध्ये च मस्तावस्य यः स्तोभः समस्तावार्क् भवाते यथापुरस्ताव स्तोभः आश्वसूक्त पूर्वेयोक्ताश्वेडयास्याभितिधनकाण्यादारसदिडासंसारा-दिषु । पृथ्ये च यथा गौषुक्तसौमे पाधुच्छन्दसवाचः सापानीवादी यहाविष्कृतादिषु कचिद्भयं यथाभावे अअन्ते च अपस्तावस्य यः स्तोभः प्रस्तानांगभनति । यथा पौरुपद्रश्रौद्धनद्गनद्रयेत-ब्रियोनयनायास्यादिषु अञाविषाद्यः के सर्व एव परनावान्त्यः स्तोभः मस्तां के भवति । त । अविषाद्यः । अकारः मतिवेधा-थें:। विषाद्यस्तु उद्गीयाङ्गमेव भवाते। क्रिमुक्तं भवाते। पस्ता-बात्पराया विधा तस्या आदौ यः स्तोभोव्यवास्थितः तस्या अङ्ग-भूतः स न प्रस्तावाङ्गं भवीत । किं तर्हि । तद्विधाङ्गमेव भवति उद्गीर्थागामित्यर्थः । यथा आधर्वणकाषाहररोडस्वरपञ्चानिधनतै-इपऐडसाकमध्यादिषु संकृतिनि च प्रस्तावपक्षे । उद्गातुन्तु का-ण्यविभवावमानजीनत्राणां * तुत्राब्दः पूर्वलक्षणप्राप्तानवर्त्तकः एते-च सामग्र पूर्वलक्षणेन अविधायत्वात्यस्तावाङ्गत्वे प्राप्त उद्गीधाः क्रं भवतीत्यर्थः । अहुनादिवासिष्ठं अहापि पूर्वछक्षणेन कुत्स्न-स्तोभस्य प्रस्तावाद द्विन्ते भारी एकदेवास्य उद्गीयाङ्गन्त्र मुपादिक्यते । ह्वादिस्तोभः उद्वातुर्भवति । चयमेतेवासिष्टेहवेहोईएवमुद्रातुर्भ-वति अपयोनादेशे सर्वत्रं सर्वसामग्रु पद्मः मस्तायोभनिति ।

आदेशे तु यथादेशं, यथा सहशगीतिषु सर्वेष्ट्रेय यथा ऐडवामडे-डपांडवत्रासदस्यवपगायतायो।नेघनवैदवज्योतिषायंपुषाक्रौंचपव-द्धार्गवदैवोदासवाङ्गिधनक्रौचलौत्रऐडकावपद्ममार्थिपर्याकूपार्-वैधृ नवासिष्ठ वैखाँड नानि पद्वित्प्रस्तावानि । एनेषु पादः प्रस्ता-वो भवति वासिष्ठं मरायामाष्ट्रदिष्ट्रतेकोशमहावैदवामित्रचतुर्थवेदन्य-तप्रवितहवार्कपुष्यमामराजपार्गीयवपार्थवाहयौतानवैष्ठुभनिवेस पात्रेषुभातुष्टुभवात्समस्वारत्वःष्ट्रीसामद्भयस्वाराद्वव्यपासवैद्वव्यो-तिष्यथमे। चमवाजाजित कुत्सस्याधिरथीय।रिष्टास्वाबिरामकांग्रेरकीं दीर्घतमसोके आजोऽपत्य आजेविक श्रीमासा अप्रेतिगत्त स्वाकलंभप-दिनिधनवामदेव्योत्तरमरुता ऐत्रस्ताभोद्भिद्भल्वत सप्तहसमात्काः द्याभयतः स्थापित्रार्भियावित्रनेवितद्वयायात्रतीसम्पूर्वगवां वताः निविधामानिधनानि स्तोभपद्विभाग्यानि । एतेषु आद्य स्ताभसहितः गस्तावो भवति । उत्तरस्यस्तोभविभाग्यत्वादः द्वीथाङ्कमेवत्युक्तं । अन्यानि स्तोभाविभाग्यानि तेषु वह्नय-ति स्तोभउपायान्तः पदनिधनेष्त्रिति । निषयभक्तिष्वाम् हीयतादिषु कथमिति चेत् ? उच्यते । विषमभक्तिव्यपिष्य एवप्रस्तावीभवाते, कि सर्वेध्वेव ? न । यान्यस्यां कण्डिकायां तिषमभक्तीनि उच्चारितानि, तद्वर्जमन्येषु सर्नेषु विषमभक्तिषु पद्यः प्रस्तावीभवति । यथाऽऽपहीयवरीयवणीधाजपवामदेव्यनीधसकाः लेयमंहितसफ्पीष्कल्ड्यावाड्यान्धीमवादीनि । यत्र पुनः पादै-कदेशाभ्यासः तत्र कथमिति ? यथा मरायवात्समेशिश्वण्डिनः दीर्घतपसीकादिषु । उच्यते । तत्रापि सामाध्यास एव पादः प्रस्तावीभवति । कुतः । कुत्स्नपादाभ्यासे वचनारम्भाव पादी भ्यस्त इति । तेन पारिवोष्यादैकदेवाभ्यासे साभ्यासः पादः मु-स्तात्रोभवतीति सिद्धं।

श्चरोवासंकृतिदार्दंच्युत्योश्चतुरक्षरोवासुरूपाजिगैड-साकमञ्जानाः सदेवतोवाराजनशाकरषेश्वयो ब्रिपात्सं जयना नदगौश्चंगरात्रिदेवोदीसानां कावश्रीतकश्चा-चित्रत्रंथतायास्यैडीक्षणौरंश्वेडसीपणमोत्स्वमागीयवज-

* असरोवासंकृतिदार्दच्युतयोः *पञ्जोवाचाक्ववदात । *च-सुरूपाजिगेडमाकपद्यानां अएतेषां पुरूपादा-नां चतुरक्षरीयाः प्रस्तायोभवति । सुरुपैडसाकपश्ययोः । सः इतोमश्चीवभाग्यत्त्रातः शहरात्राङ्गंभत्रातः । अन्तेचाविषाद्यद्राते वचनात् असदेवतोनाराजनबाकरर्षभयोः अराजवनबाकर्षभयोः सदेवतः पदिः पर्यावोभवति । पदिः प्राप्त एव गृह्ये । पद्यो नादेगच्छति विशेषेणार्थपारेसंख्यानभयादेवनार्थ आरम्भः। देव-तासूत्रास्योभस्याद्वचनारम्भः। अन्ये त्वधीयते-सदैवतोवाराजः न्जाकर्षभयोरेतेषां विकल्पः सदेवतीया देवता विनाच श्रद्धिपा-त्सञ्जयनानदगौश्रुङ्गरात्रिदैवोदासानां एतेषां साम्नां द्वौद्वौ पान दौ प्रस्तावोभवाते अकावश्रीतकसार्वभव्यन्तायास्यैडेक्ष्णोरंभ्रेड-सीवर्णनोक्षमार्गीयवजर।बोधीययद्वाहिष्ठीयोत्सेधवाम्रस्वारसामरा-जवीरुमीदप्रवारवन्तीयवार्त्रतुरयरावत्रैरूपहस्त्रांब्रुहदोपशामहा-दिवाकीत्यीनां वातः * एनेषां कावादीनां वाशब्दान्तः प्रस्तावो भवति स्नोभश्च यथान्यायं भवति । अन्तेचाविधाचाइत्यनेन न्यायेन । यथा उपन्तायास्यैडौक्ष्णारन्ध्रेडादीनां सहस्तोभेन वा शब्दान्तः प्रस्तानी भवति । पहात्रैष्टंभक्येनाद्विनिधनायास्यसीभरसत्रासाही-वश्रध्यवरुणसापसदौतिशीयाभवित्तवास्रादीनां वान्तत्वेष्यप्रहणं न्यायसिद्धत्वात । पद्यौडेतिदिश्रहात अविधाद्यहतिस्तोभस्य पाष्ट्रिः रिति। अन्त्रपृष्ट्णं कावादीनां केषां चित्पद्मतिर्विचपमस्ताची भवति

राबोधीययद्वाहिष्ठीयोत्सेधवाम्रस्वारसामराजपौरुमीद्वृत्ववारवंतीयवार्त्रतुरयण्ववेरूपहरवाबृहदोपद्यामहादिवाकीरयोनां वातः कृष्टाहृष्णो दिवीवारवंतीयआत्मनिचमहादिवाकीरये यांतोदाद्यस्य प्रभासद्यांम हगायत्र्यासितानां जारांतोवीकवासिष्टप्रियपञ्चाणां वारांतोवैद्वामित्रे हाडकारांतः संतनिजमद्ग्न्याभीव-तंकातियद्याकारांत स्वाष्ट्रीसाम्नां जाराग्निद्तोपक्रमा-

केषांचिदद्भपदं प्रस्तावः।अतोवैछक्षण्यात्कावादीनां पृथग्रहणमुक्तं क्क छाद्वरणः * टद्धिक छात्परायोवा शब्दः तदन्तः मस्तावा भवति । बाबाब्दादुत्वाव कृष्टात्परइति विशेषणार्थमाह । कृष्टाद्वरण इति । इन्द्राजवापावपनतः अद्विवीवारवतीयेअपूर्वे वारवन्तीये द्वी वाचा-ब्दी तत्र आसे माप्ते विकल्पमाह । द्विर्वावादाब्दान्तः प्रस्ताव इति सकुद्वेति अअत्मिन च महादिवाकित्ये पूर्वसूत्रेणादावेवैको-वान्तः प्रस्तावःप्राप्तः । अनेन सुत्रेणात्मनि च द्वितीयोनिहितः । आदावात्मनि द्विवीवाब्दान्तः शस्तावीभवति समुचयेन नतु विक-त्यभासशांमद्गायव्याप्तितानां अएतेषां ल्पः अयान्तोदाशस्य चतुर्णी दाशस्यत्यादीनां याशब्दान्तः मस्तावोभवति । ऐडकी-त्सादीनां यान्तत्त्वेऽप्यग्रहणादुक्तः परिहारः। कावश्रीतकक्षापभेत्ये-तस्मिन् पुत्रे अजारान्तीर्वीकवित्रष्ठिषियपञ्चाणां अपतेषां त्रयाणां बोड्कादीनां जारान्तः मंस्तावीभवति अवारान्तोबैदवामित्रेअसफपी क्कलाक्तरीदीनांवारान्तत्वेऽप्यप्रकृणं अत्रापि स एव परिहारः । ः अहा उकारान्तः । सन्तिनिजमदग्न्यभी वर्त्तकित्यशाकारान्तः वाष्ट्रीसा-कृता अप्तेषा चतुंपारि हांचकारान्तः प्रस्तावोभवाते । प्रवितदा-वस्तिधनासितच्यविनहातिष्कतपौरुमद्गगौतमादीनां । हाजका- णीतएवाविभाग्यानाम्॥१०॥ 👙 🔆 🦠

न्याः योक्ताइवैडवास्यत्रैकोककोक्तश्रीष्टोद्धश्रवापुत्रदैर्घः तमस्यसमानां तिषेषवैराजानां द्यक्षरो ऽभ्यस्तोद्यक्षरञाः

रान्तमप्यग्रहणं पूर्ववत क्षजाराग्नित्तोपक्रमाणां तेणवाविभाग्यानां क्ष क्षजाराग्नित्तयाचयान्यपक्रमान्ते तानि जाराग्नित्तोपक्रमाणि । तेषां ते एव पर्वणि प्रस्तावाभवन्ति । जारोपक्षमेषु जाराग्नित्तो-पक्रमेष्वगिनद्ता । यथात्रष्ट्रभौत्रानाद्यवैदन्वदिधिगूर्द्गायत्रपार्व्वता-कर्षभाथविणवाणरेवतीनित्यवत्सावाजीयर्थ्यअरण्येगयद् । व्येनः यज्ञीयस्य चोत्तरयोः एतेषु जाराप्रस्तावोभवति । सुज्ञानत्वाष्ट्री-सामाद्यपार्वतृर्व्यमाणवाग्नेस्त्रिण्यनेषोद्यीवाजदावयोक्ष्णोरंश्राद्या-यस्तित्वयन्तीत्वाष्ट्रीसामवात्सवाभ्रवकाजीतभारद्वाजािच्छद्ररिष्ठवृ-हद्भारद्वाजकाशपूर्ववैष्णवौपगवपूर्वत्रिपुर्वावाषिहराद्यस्वरद्ववस्था-नाथर्वणातीषंगान्तिरक्षवाद्यांक्ररांजोवैद्यप्वयाद्वतिसामानि । एते-खु सामसु अग्निद्तापस्तावो भवति । किमविशेषणेव जारा-गिनद्तयोः प्रस्तावार्थमिति । अविभाग्यानां साम्नामेषधर्मोभवति । जाराग्नित्ते प्रस्तावः । विभाग्यानान्तु अग्निद्वासाहितजारासाहि-हितोजारासहितश्च पद्यएव प्रस्तावोभवति । यथापरायदीजार्गदी-र्घतमसोक्रीरिष्ट्रभर्गमुहावैद्यामित्रादिषु ।

> इति उपाध्यायाजातवात्रकृते पुष्पसूत्रभाष्ये दशमस्य दशमीकण्डिका ।

*गौक्ताइनैडयास्यत्रैशोककोश्वनौष्ठोद्वर्णशपुत्रदैर्घतमससिमा नानिष्यत्रेराजानांद्यक्षरः *एतेषां यौक्ताइशदीनां दशानां द्यक्षरः मस्तानोभनति। अत्र सहोदैर्घग्रहणं जारोपक्रमस्त्रे सिद्धापआदेखः द्यक्तिद्या कृतं स्ताभेश्वेतेषु मस्तानाङ्गं भनति यथान्यायं *अ- नृपेटतसौहविषवैष्णवोत्तरपयोतः स्वराणामग्निंद् ताभ्यस्तामध्यमकौंचस्य पादोभ्यस्तोवषडंताभ्यस्ता-कूपारराजनपयसां द्वादशाक्षराणि चरैवर्तषभे त्र्य-क्षरोबृहत्के सोमसामगायत्रीकौंचवैष्पौदलगायत्र्यौ-शानसैंधुक्षितमेधातिथरोहितक्लियहवदेष्मवोहेद्रय-शः कण्वबृहत्रैष्टुभ य्यावायवशौक्षवाषीहरवाज-श्रुत्काणेश्रवसानांचत्वारि देवांत्ययोः षद्शंकुर्वाहेत-

अयस्तोद्वयक्षरआनूपैटतसौहविषवैष्णवोत्तरपयोन्तः स्वराणाम् 🗱 । आनूपादीनां द्व्यक्षरः अभ्यस्तः प्रस्ताबोभवति । द्वे द्वे अक्षरे अध्यस्त आद्ये प्रस्तावोभवाते । अअधिनदृताभ्यस्तापध्यमक्रीच् स्य अअर्गिनदृताभ्यस्तावोभवति **%पादोभ्यस्तोत्रपडन्ताभ्यस्ता**-क्यारराजनप्यसां अएतेषां वषडन्तादीनां चतुर्णा पादः अभ्य-स्तः प्रस्तावोभवति । राजनस्येद पुनर्ग्रहणं विशेषणार्थे । तत्री-क्तं स्वदैवतः पादोभवतीति । इह त्वयं विशेषः पादीभवतीति । दद्राणायां तुषडन्तेवैच्छन्दसत्वादेकदेशाभ्यासः । अद्वादकाक्षराणि च रैवतर्षभे अरेवतर्षभे च पादः अध्यस्तः। द्वा-दश्चैतान्यक्षराणि मस्तावोभवति षट्त्रिंशदक्षरऋषभस्यरैवतस्येति *** इवसरोब्रहस्के * इवसरः प्रस्तावीभवाते * सोमसामगायत्रीकोंच** वैरुपोंदलगायज्योद्यानसेंधुक्षितमेथातिथरोहितक्लीयेहवदैध्मवाहेंद्र-थवाः कण्यबृहत्रेष्टुभवयावावय्वौक्तवार्षाहरवाजमृत्कार्णश्रवसानां चत्वारिक एतेषां सोमादीनां सप्तद्वानां चतुरक्षरः प्रस्तावोभवति। स्तोभं यथान्यायमुक्तं अद्वेतान्त्ययोः अअन्त्ययोवीजभूत्कार्णश्रवसः योद्वेवा अक्षरे प्रस्तावोभवति चत्वारि वेतिविकल्पः अवद्वांकुवाः ईतवाजजित्स्वाररोहितक्रलीयासितयौक्तस्तुवानाम् अएतेषां बांकादीः वाजित्स्वाररोहितक्लीयासितयौक्तस्त्वानामष्टा-वौरक्षयजागतसोमसाम्नोरेकाद्योक्तरेजनित्रेद्वादशह-रिश्रीयते स्तोभडपायांतः पद्निधनेषु निधनचतदं गए-स्या दिरेकवृषे त्रिवीपदस्तोभेदिवलांदाचेत्रिरुक्तंयथो-

नां पंचानां षडक्षरः पस्तावीभवति अअष्टावीरुक्षयजागतमीमसा-म्नोः अष्टात्रीरुक्षयजागतसीयमाम्नोः अपकादशोत्तरेजनित्रे अड-त्तरे जानेत्र तंबोदस्मपुरोजित्योः एकादशाक्षरः प्रस्तावोभवति । ***स्तोभउपायान्तः पदिनधनेषु *पेषां पदानि धनानि स्तोभ** भक्तीः प्रविभाज्यन्ते तेषु पद्मियनेषु उपायान्तः प्रस्तावीभवति । स्तोभः पागृच ज्यायवान स्तोभः पदपदनिधने व्वतदुक्तंभवात-उदाहरणानि । यथा गोष्ठमतोदसौिमत्रधम्मीस्राजकीत्र्ययदाः सं-सप्भद्रश्रेयोद्भवत्त्रकेव्योत्तरगनांत्रतेलांदद्वितीयानुगानगनपदस्ती-आदीनि एनेषु उपायान्तः प्रस्तावीभवाते । अनिधनं च तद्गं स्यात् * तस्मात्मस्ताबाद्र्द्धं यत्पदानिधनं तत्मस्तावांगं अत्रोडवते सर्वप्रयोज्यत्वाचित्रस्याङ्गत्वे किं प्रयोजनं । उच्यते । कुशाः-निधाने प्रयोजनं अङ्गरवे । निधनांतेक्रशानिधानं भवीत । तः दङ्गत्त्र प्रयोजनं । अन्ये तु ब्रुवते । अस्यमते न निधनमापे स्तो-भविभाग्येसुप्रस्तोनप्रयोज्यमेवेतिवचनात निधनं च तदङ्गं स्या-दिति । तस्मादेष विशेष: अदिरेकष्टेषे अपूर्वसूत्रे सकुदुपाया-न्तः पदमस्ययः प्राप्तः अत आह । द्विरेकत्रषद्वति । द्विः उपायान्तः स्तोभः एकच्चेपस्ताबोभवाते पदमत्ययोदेवता-मत्यपश्च । एवत्वभस्योतापत्रन्तः स्तोभः पादानांनिधनस्त्रा-दिति । उपासोगायत्वं । अत्रिश्वीपदस्तोभेषु । इद्रापि पूर्व क्तमितरेष्वंत्येवाद्यक्षरो महानाम्नीषुद्विपदासुप्रस्तावः शाकरप्रथमेष्वध्यासपुरीषेषु च यथोप्दिष्टं वैछंदसेषु-

वदेव सत्तऽपायांभः आद्यः स्तोभः माप्तः अतुआह त्रिवपिदस्तोः भेष्यिति । त्रिवीनुपापीन्तः स्तोत्रः प्रस्ताबोभवति सतदेतिविक-ल्पः त्रयोवाजपायान्ताः स्तोभाः अस्ताबोभवति । एकोबाजपा-यान्तः । अइलांदाचेत्रिरुक्तं अइलान्दस्याचेस्तोभिके अनुगाने-त्रिरुक्ते इलांदस्याचे स्तोभिके अनुगाने त्रिरुक्तं स्तास्र्यम्ना-वारवन्तीयमवत वसुरुसत्रासाहीयहि चेति पशीमतदिदाक्वेत अ-धपीदसदोविशीयत्रिष्टुद्रजगतीविषयज्ञायमत्तपी । यौषाजयं आ-जागृकिवित्तयो गेहि।पितमपूषुदुरस्यावाद्यांधीगवदेन्योकानिधन-आग्नेतमद्यायः पसाकमश्रविधुददाणवषडन्तोधमयानोधागवगी-विच्छेनानि । पतेषुपातपास्ताविकमेवस्यातः । नपद्यः पद्योनादेः बाइति अस्पायमपाहः । वैछन्दासेषुगास्ताविकमेवगान माप्ताबो-भवाते । नपद्य इति । अधहति । अधस्ताद्यक्तमेत्रतिषामहे आ-यप्तिछन्दिसयथान्यायमाबायः। इति । तथापस्तायपतिसराण-धनानामक्षविरगाण असर्वत्रयथायोगिनिवकी विदिति । तस्माद्वेछ-न्दातेप्रस्ताविकमेवगीतपस्तावीभवति । तष्डं । तयो । नोदो नो-पादोभ्यस्तपस्ताचेन्दद्राणायाङ्कम्यादेक दिवाभ्यासहति । उ-च्यतेयानौ । अष्टाखरपादाभ्यासात् । बोऽशाक्षरः प्रस्ता । वो भवाते । देवचनुर्थायोस्हसस्तोभः पादः प्रस्तायोभवति । यद्यो-नादेशद्ति बचनात् । पञ्चमेषिपद्यएवभवति । एवभवति । अ-६व वतेनपञ्च । यनुगानेविविभाग्यः । अन्तवादृब्यक्षरः । अञ्चे पञ्चमे नु गाने पद्योवा प्रस्तावाभवति । व्यक्षपेतियिकल्पः। महानाम्नीखुदिपदासुपस्तानः शाकरपथमेष्वध्यासपरीपेषु च य-

शीतंत्रास्ताविकमेवस्या चण्यादीनामप्रस्ताव्याउत्तराः

थोपदिष्टं #महानाम्नीषुमदिष्टम्भवति । कथं चोपदिष्टमिति न-च्यते । द्विपडासु पस्तावः । शानवरप्रथमेष्वपि । पद्य एव प्रस्ता-वोभवति । पूर्ववत् । पश्चिक्षाशचीनां पता रहे । १२ दाविष्टव-जिभजता ३ई । १३ सनः स्वरिषद्तिहिषाः । णेतत्रयः शाकः रमथमेषुपानादेश इति । अथाप्येतदेवलक्षणान्त्मध्यास्यांपुरीवप-देषुचजारामस्ताबोभवति । बचनात् । ताएप्रिद्तोपक्रगाणामिति अध्यासेषु । आयाद्यकां ३ भूरोसाखा । पुरीववदेषु आत इनां एवे बशब्दः पञ्चस्वपिपकैकस्मिनमस्तावाभवति । एत एवमहा-नाम्नीवपदिष्ठं । बच्छरसमु गीतम्यास्ताविकमेचस्पात अत्रैक्कन्द-सेव सामसु प्रास्तावियोद्राणायादेकदेशाभ्यास इति उच्यतेयोः नौ । अवसरपादाभ्यासीत । पोदशातरः मस्तानीभवति । द-द्राणाञ्चएकादबाक्षरपादोयातः । एकदेवाभ्यासेः । तेववोऽवा-क्षरः प्रस्तावीभवति । अतः पञ्चाक्षराभ्यासः । यरावादीनाप-प्रस्ताच्यादुत्तरायण्यानापञ्चानांन्प्रयत्यसन्तनिशाकरवर्णानांस्तो-त्रीया अपस्ताव्येषासन्ताननः पस्ताव्येयासन्तातनः । अवादा-होविकत्यार्थः । यण्वादिषु आधावदुत्तरमोः पस्तावलामं एवं-सन्तति न्यपिपाप्तं । तस्मिन् विफल्पमाइ । वामस्ताव्ये उत्तरेसं-सन्तनिनः । वा अपस्तान्ये इति विकल्पः । उत्तरयोरितिसिद्धं । इतिपुष्पसूत्रभाष्यो काद्रभीकण्डिका दशमः प्रपाठकः समाप्तः।

उपाध्यायाजातशत्रकृतो । पाठकधनेश्चरस्पत्र्यद्वायनायपस्ति-कालिखिता । उपाध्यायनरहाससुतत्रुकासोमनिधाते । यथोक्तं यथाळक्षणं भवति । कथं चोक्तं । द्वितीयचातुगानेस्तोमिप भा-वेप स्वाततः प्रस्तावोभवति । तृतीयदेवन्ततदेवप्रस्तावोभवति । दशमः प्रपाठकः।

प्रस्ताव्येवासंतिनिः प्रस्ताव्येवासंतिननः ॥ ११॥

इति पुष्पस्त्रेदशमः प्रपाठकः(१)॥ पुष्पस्त्रं समाप्तम्।

is real first the first state of the

गीतमितिनभयथावर्णगितव्यं । क्रिचिद्रीतशब्देनपर्वग्रहीतव्य । ण्यवप्तालेये । क्रिचिचतीतिशाब्देनगानगृह्यते । कियुक्तम्भवति । प्रास्ताविकीयीतिः प्रास्ताविपाङ्गनग्रहीतव्यमित्यर्थः । यथावि-रादवमिदेव्यो । उभयोहारुदाहरणानिवक्ष्यामः ।

इति पुष्पसूत्रभाष्यं समाप्तं ।

- COMO

⁽१) अत्र प्रथमादर्शपुस्तके लेखकेन लिपिकाल एवं लिखितः।
"सवत् १६७२ समयेक्षाद्रकृष्म १ रवी अथेहवाराणास्यांवस्तव्य
आभ्यंतरनागरक्षातीयत्रिपाठीविद्दवनाथसुतित्रिपाठीगंगाधरसुतित्रिपा॰
ठी गोपीनाथ सुतत्रिपाठीपद्मनाभदीक्षितवेदपञ्चाननेन लिखितं।
त्रिपाठीपरमानन्दसुत विद्दवनाथायदस्तं। विद्दवनाथपुत्रपौत्राणां
पठनार्थ। लेखकपाठकयोः शुभंभूयात्।

ा १९ त न्यायरिसकों को अपूर्व लाम ।

3 3 8

* कारिकावली *

मुक्तावली और न्यायचन्द्रिका सहित।

भारतवर्षके प्रायः सभी पंडित तथा विद्यार्थिगण विश्वनाथन्यायपंचानन कृत 'न्यायसिद्धान्तमुक्तावली' से परिचित हैं, तथा पढ़ते
पढ़ाते भी हैं। क्यों कि ऐसा न्याय वैशेषिक के मत का नवीन और
प्राचीन दोनों लेखशैली से बना हुआ दूसरा प्रंथ अभीतक प्रचलित
नहीं है। परन्तु वह मी प्रायः जगह २ पर नयी न्यायशैली अधिक
होने से न्यायशास्त्र के सिद्धान्तमात्र का परिचय चाहनेवालों के लिये
वैसी उपयोगी नहीं है जैसी षट्दर्शनव्याख्याता पं० नारायणतीर्थ कृत
'न्यायचन्द्रिका'। यह सोचकर हमने यह अपूर्व व्याख्या परीक्षार्थियों
के उपकारार्थ दुंदिराजशास्त्री कृत टिप्पणी सहीत मुक्तावली के साथ
अपने यहां सुंदर बम्बई टाइप में शुद्ध कराय मुद्रित की है।
न्यायचंद्रिकाका महत्त्व प्रंथ देखनेहीसे मालुम पेड़गा उसके विषय में
अधिक लिखना व्यर्थ है। प्रंथ का मूल्य भी सब के उपकारार्थ १) रु.
मात्र रख्ला गया है।

इसके अलावे हमारे यहां हरतरह के संस्कृतप्रनथ तथा भाषा-भाष्य की पुस्तकेंभी मिलती हैं और भी हमारे यहां हर तरह की छपाई तथा जिल्द के बंधाई का कार्य भी होता है। एक बार पत्र व्यवहार कर देखीय, और पुस्तकों का बड़ा सूचीपत्र मुफ्त मंगाकर देखीये।

पुस्तक मिलने का पता—
ज्ञथकुष्णदास—हरिदास गुप्त,
चौलम्बा संस्कृत सीरिज़ आफिस
विद्याविलास प्रेस, गोपालमंदिरलैन,
बनारस सिटी।

५९ आपस्तम्बगृद्धसूत्रम् । श्रीहरदत्तप्रणीतयाऽनाकुलाख्यया व्याख्यया, श्रीसुदर्शनाचार्यप्रणीतया तात्पर्यदर्शनाख्यया व्याख्यया च समलङ्कतम्, पृथक् स्त्रपाठेन, पाठभेदेन, मीमांसापदार्थवि वरणेन च संयोजितम्। (कर्म०वि०५) रु०४—० ६० नाट्यशास्त्रम् । भरतमुनिप्रणीतम् (सम्पूर्णम्) साहित्योपाध्याय दम.प. इत्यादिपद्वीभाजा पण्डित बदुकनाथ शर्म्मणा तथा साहित्यशास्त्रि एम.ए. पदवीभृता पण्डित बलदेवोपाध्यायेन च सम्पादितम्। (नाट्यशास्त्र वि० १) रु० ५-० ६१ काव्यालङ्कारः । श्रीमामहाचार्येण विनिर्मितः । काशीविश्ववि द्यालयाध्यापकाभ्यां पण्डित बटुकनाथ शर्मा एम० ए० सा हित्योपाध्यायः तथा पण्डित बलदेव उपाध्याय एम० ए० साहित्यशास्त्री इत्येताभ्यां भुमिकादिभिः समलङ्कृत्य सम्पा दितः, काशो विश्वविद्यालयोपकुलपतिपदं विभुषयद्भिः श्री मदाचार्यप्रवरैः आनन्दशङ्कर ध्रुव महोदयैः लिखितेन प्राक् कथनेन सनाथीकृतः। (अलङ्कार वि० २) रु० रे—८ ६२ ब्रह्मचादः । गोस्वामि श्रीहरिरायजी महाराज विरचितः।श्री-गोपालकृष्णभद्द विरचित विवरणाख्यव्याख्यासमलङ्कृतः । तथा गोस्वामी श्रीब्रजनाथविरचितो ब्रह्मवादः । तथा शुद्धाः द्वैतपरिष्कारः श्रीमद्रामकृष्णमद्द विरचितः । श्रीरघुनाथ-शास्त्रि विरचित शुद्धाद्वैतपरिष्कारतात्पर्यम् । श्रीहरि-शङ्कर शास्त्र-वेदान्तविशारदेन विस्तृत् भूमिकया विवि-धर्परिशिष्टैर्भाषानुवादेन टिप्पण्यादिना च (शुद्धाद्वैतसम्प्रदाय वि०१) क०१-० ६३ प्रेमरसायनम्। श्रीविश्वनाथपण्डितरचितम् (का०वि०८) ६० १-० ६४ व्याप्तिपञ्चकरहस्यम् सिहव्याव्रलक्षणरहस्यं च । श्रीमथुरानाथ-तर्कवागीशकृतम् । न्यायाचार्यं पं० शिवदत्तमिश्र विरचित गंगानिर्झरिणीव्याख्यया टिप्पण्यादि विभूषितं च। (न्याँ० वि० ८) ह० ०—१२ ६५ सिद्धान्तबिन्दुः । श्रीमधुसुदनसर्स्वती विरचितः । श्रीभगवान्-शङ्कराचार्य विरवित दशस्त्रोकव्याख्यारूपः श्रीगौड ब्रह्मा-नन्दिवरिचत न्यायरत्नावली-नारायणतीर्थं विरचित लघु-च्याच्या टिप्पणीसहितः। (वेदान्त वि०८) ह० ८ (वेदान्त वि०८) रु० ५-० ६६ अन्त्यकर्मदीपकः आशौचकालनिर्णयसहितः। प्रेतकर्मब्रह्मीभूतयः तिकर्मनिरूपणात्मकः । महामहोपाध्याय पं० श्री नित्यानन्दः पन्तपर्वतीय विरचितः। (कर्मकाण्ड वि०६) रु०१—८ ६७ सांख्यदर्शनम् । श्रीमद्विज्ञानभिश्चकृत सांख्यप्रवचनभाष्यसमलः (सांख्य वि०१) रु० २-० ङ्कतम्। ६८ अनेकार्थसङ्कहो नाम कोशः। आचार्यश्रीहेमचन्द्रेण विरचितः।

(कोश वि०२)

काशीसंस्कृतसीरीज्।

Ę ६९ शिशुपालवधम् । श्रीमन्माघकविनिर्मितं श्रोवल्लभदेवकृतया सन्देहविषौषधिन्याख्यया महामहोपाध्याय श्रीमल्लिनाथकृतया सर्वङ्कषाच्याख्यया समेतम् । (सम्पूर्णम्) " (संपूर्णम्)रक मोटा कागज रु० २-७० व्याप्तिपञ्चकम् सिह्व्याव्रलक्षणं च । श्रीजगदीशतर्कालङ्कार-कतम् । न्यायाचार्यं पं० शिवदत्तमिश्र विरचित गंगानिर्भारे

णीव्याख्यया टिप्पण्यादि विभूषितं च। (न्याय वि०९) रू० ०-७१-१ ब्रह्मसुत्रशाङ्करभाष्यम् । चतुःसुत्रयन्त पूर्णानन्दीय व्याख्याः सहितया श्रीगोविन्दानन्द प्रणीतया रत्नप्रभया समन्वितम्। द्वितीयाध्यायस्य द्वितीयपादान्तो प्रथमोमागः

७१-२ ब्रह्मसूत्रशाङ्करभाष्यम् । रत्नप्रभया सहितम् । द्वितीयाध्यायस्य द्वितीयपादान्ताञ्चतुर्थाध्याय पर्यन्तः द्वितीयामागः। (यन्त्रस्थ) ७२-१ सिद्धान्तशिरोमणिः। श्रीभास्कराचार्य विरचितः । गणि-

ताध्यायः वासनाभाष्य सहितः । ज्योतिषाचार्य म. म. श्री६मदुवापूरेवशास्त्रिकृतिंदण्पणी सहितः । (ज्यो॰ वि॰ ४) २—० ७२-२ सिद्धान्तशिरोमणिः।

गोलाध्यायः वासनाभाष्य सहितः। ज्योतिषाचार्य म. म. श्री६मदुवापूरेवज्ञास्त्रिकृतिरिष्णणी सहितः । (ज्यो०वि०४) २—० ७३ काकचण्डीभ्वरकल्पतन्त्रम्। पण्डित रामकृष्ण शर्माणा सम्पा

दितम्। पण्डित बटुकनाथ शम्मी एम. ए. साहित्यापाध्याय इत्येतेन लिखितया प्रस्ताचनया सनाथीकृतम्। (आयुर्वेद शास्त्रविभागे १) ७४ किरातार्ज्जनीयम् । श्रीमत्किविकुलचूडामणिभारविविरिवतम् । मिल्लनाथस्रिकतया घण्टापथसमास्यव्यास्यया तथा पं०

श्रोगङ्गाधररार्मणा कृतया सुधाऽऽख्यव्याख्यया समलङ्कृतम्। (काव्य वि० १०) हैं ० ०-१२ (सर्गत्रयमात्रम्)। ७५ चन्द्रालोकः । पीयूषवर्षश्रीजयदेवकवि प्रणीतः । श्रीमत्यवनाः भिभाषराभिघानप्रद्योतनभट्टाचार्य विरचितया चन्द्राली-

कप्रकाशापराख्य 'शरदागम' टीकया सङ्कलितः। साहि-त्याचार्येण बिस्ते इत्युपाख्यनारायणशास्त्रिणा भूमिका दिभिः सम्भूष्य सम्पादितः। (अलङ्कार वि०३) रु० ०--१२ ७६ किरातार्ज्जनीयम् । श्रीमत्कविकुलच्चार्माणभारविविरचितम् ।

महिनाथस्रिकृतया घण्टापथसमाख्यया तथा पं० श्रीकन-कलालशर्मणा कृतया भावार्थदीपिनीन्याख्यया समलङ्कर तम्। (सर्गत्रयमात्रम्) (काव्य वि० ११) रु००—६

जयकृष्णदास-हरिदासगुप्तः, चौसम्बा संस्कृत सीरीज आफिस, विद्याविलास प्रेस, गोपालमन्दिर के उत्तर फाटक बनारस सिटी।